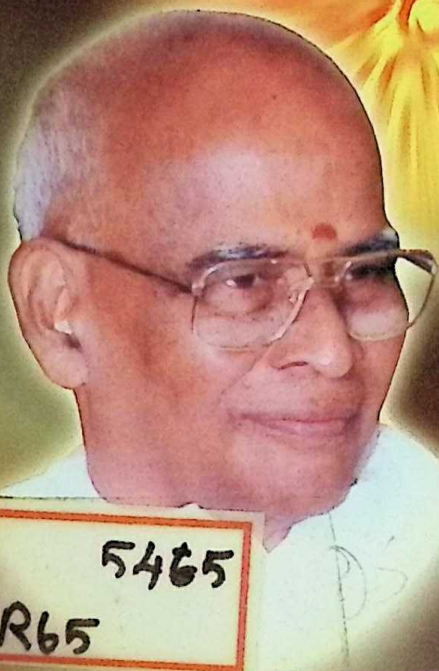

அருட்செல்வரின் ஆன்மிகச் சிந்தனைகள்

குன்றக்குடி பெரிய பெருமாள்

வானதி பதிப்பகம்

அருட்செல்வரின் ஆன்மிகச் சிந்தனைகள்

எழுத்துச் செம்மல்
குன்றக்குடி பெரியபெருமாள்

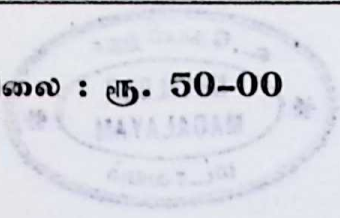
வானதி பதிப்பகம்

13. தீனதயாளு தெரு
தி.நகர், சென்னை-17.

முதற் பதிப்பு : மார்ச், 2003

திருநாவுக்கரசு தயாரிப்பு

விலை : ரூ. 50-00

-
- ❖ Title : **ARUTCHELVARIN
AANMIGA CHINTHANAIGAL**
 - ❖ Author : Kuntragudi PERIYAPERUMAL
 - ❖ Subject : Spiritual Essays
 - ❖ Language : Tamil
 - ❖ Pages : xiv + 162 = 176
 - ❖ Edition : First Edition, March, 2003
 - ❖ Published by : **VANATHI PATHIPPAKAM**
23 (Old No. 13), Deenadayalu Street,
Thyagaraya Nagar, Chennai - 17.
 - ❖ Price : **Rs. 50-00**

Laser typeset at AZHAGU SYSTEMS, Chennai-17. Ph. 5212 7214

Printed at : NOVENA OFFSET PRINTING CO., Chennai - 5 ☎ 28446166, 28446891

சிவசிவ

"தன் கடன் அடியேனையும் தாங்குதல்
என் கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே!"

குன்றக்குடி-630 206

சிவகங்கை மாவட்டம்

① 04577 - 264227

264466

தவத்திரு

குன்றக்குடி பொன்னம்பல அடிகளார்

நாள் : 27-2-2003

வாழ்த்துரை

அருட் செல்வர் நா. மகாலிங்கம் ஆன்மிக வேள்விக்குத் தம்மை ஆகுதியாகக் கரைத்துக் கொண்டவர். கொங்கு மண்ணின் தமிழ்ச் செழுமைக்கும், இலக்கியச் செழுமைக்கும் வளர்ந்த பக்தி நெறிக்கும் முழுமுதற் காரணம் ஆவார். "அறன் எனப் பட்டதே இல்வாழ்க்கை" என்ற இலக்கணத் திற்கு இலக்கியமாய் வாழ்ந்து பக்திநெறி பரப்பும் பண்பாளர். கரடுமுரடான மண்ணையும் கரடுமுரடான மனிதர்களையும் பக்குவப்படுத்திய பண்பாளர். பிறர் வாழ வாழும் தவவாழ்வு வாழ்ந்த தவநெறிச் சீலர்.

அருட்செல்வரின் எண்பதாம் ஆண்டு நிறைவினை ஒட்டி, மலர்ந்து மணம் பரப்பும் “அருட்செல்வரின் ஆன்மிகச் சிந்தனைகள்” என்ற நூல் தமிழகத்தின் ஆன்மிகக் கருவூலமாகும். ஆன்மிகக் கருவூலமாக விளங்கும் அருட்செல்வரின் அற்புத ஆன்மிகச் சிந்தனைகளை எழுத்தாகப் பதிவு செய்த ‘எழுத்துச் செம்மல்’ குன்றக்குடி பெரிய பெருமாள் பாராட்டுக்கு உரியவர். எழுத்துச் செம்மலின் வண்ணமிகு எழுத்தால் அருட்செல்வரின் ஆன்மிக எண்ணங்கள் சுடர் விட்டுப் பிரகாசிக்கின்றன. நடமாடும் தவமாய் வாழும் அருட்செல்வர் பல்லாண்டு வாழ இறைஅருளை எண்ணிப் போற்றி வாழ்த்துகின்றோம்.

என்றும் வேண்டும் இன்ப அன்புடன்,

— பொன்னம்பல அடிகளார்

வடிவாக்கவுரை

வானதி ஏ. திருநாவுக்கரசு

“உலகத்திலுள்ள எல்லாச் சக்திகளையும்விட ஆன்ம சக்தியே அதிகப் பயனுள்ளதாகும்” என்று சொன்னார் காந்தியடிகள். இதை உணர்ந்தே அருட்செல்வர் ஆன்மிகத்தைச் சிந்திக்க ஆரம்பித்தார்.

‘அறிவாற்றலால் மட்டும் கடவுளை அறிய இயலாது. ஆன்மிக சக்தியால்தான் அவரை உணரலாம்,’ என்பதை திடமாக நம்பி உலகளாவிய வகையில் தம் சிந்தனைகளை வளர்த்துக் கொண்டு அருட்பணி ஆற்றிவருபவர் அருட்செல்வர்.

‘எல்லோரும் அருட்பெரும் ஜோதி தரிசனம் காண வேண்டும்; கடவுளின் கருணை பெறவேண்டும்’ என்ற உயரிய நோக்கில், ஒவ்வொரு கணமும்,

“அருட்பெருஞ் ஜோதி அருட்பெருஞ் ஜோதி
தனிப்பெரும் கருணை அருட்பெருஞ் ஜோதி”

என்று சொல்பவர் அருட்செல்வர். எல்லோரையும் சொல்ல வைப்பவர். அவர், வள்ளலார் அன்பு மொழிகளையும் காந்தியடிகளின் சிந்தனைகளையும் திருவள்ளுவர் திருவாக்கையும் நிறைவேற்றப் பாடுபடுபவர்.

மக்கள் ஆன்மிக நெறியில் திளைத்து, ஒழுக்க சீலர்களாக, பண்புள்ளவர்களாக உயரவேண்டுமெனப் பெரிதும் எண்ணி அதற்கு ஆக்க பூர்வமான செயல்களைச் செய்து வருபவர். நாளும் இது குறித்தே அறிவுபூர்வமாகச் சிந்திப்பவர். சிந்திப்பதோடு மட்டுமல்லாது எழுத்துவடிவிலும் தம் ஆன்மிகக் கருத்துக்களை பதிவு செய்து, தம் எழுத்தாற்றலாலும், சொல் திறமையாலும் மக்களுக்கு சுபிட்சத்தை உண்டாக்கிக் கொண்டிருப்பவர்.

உலகத்தின் அரும்பெரும் அறிவுச் செல்வங்களை எல்லாம் தேடித்தேடிப் படிப்பவர். தாம் படித்தவற்றை தம்மோடு மட்டும் வைத்துக்கொள்ளாமல் உலகத்தார் அனைவருக்கும் பயன்பெறும் வகையில் தம் சிந்தனைகள் மூலம் பரப்பி வருபவர்.

இத்தகைய உயர்மனிதருக்கு 80 ஆண்டுகள் நிறைந்து இப்பொழுது 81ஆம் ஆண்டு பிறக்கிறது. இது மக்களுக்கு மகிழ்ச்சியளிக்கும் நாள். இந்தப் பொன்னாளில் அருட் செல்வரின் ஆன்மிகச் சிந்தனைகள் புத்தக வடிவில் மலர்கிறது. அருட்செல்வரின் உள்ளப் பூங்காவில் மலர்ந்த நறுமண மலர்களை எல்லாம் கொய்து அன்புக்குரிய குன்றக்குடி பெரியபெருமாள் எழுத்தாரமாக்கியுள்ளார்.

இந்நூலில் குன்றக்குடி பெரியபெருமாள் அருட் செல்வரின் உள்ளத்தை நன்கு படம் பிடித்துக் காட்டியுள்ளார். அவருக்குத் தேசப்பற்றும், தெய்வப்பற்றும் எப்படி ஏற்பட்டது, அவருடைய ஆன்மிகச் சிந்தனைகள் என்ன என்பதையெல்லாம் சுவையாக எழுதியளித்துள்ளார்.

அருட்செல்வர் ஓர் அருட்கடல். அந்தக் கடலில் மூழ்கி முத்தெடுப்பதென்பது சாமானியச் செயல் அல்ல. அதை மிக லாவகமாகச் செய்து அருளாளர் நா.ம.வின் நல்முத்துக்களைத் தேடி எடுத்துக் கொடுத்த குன்றக்குடி பெரியபெருமாள் பாராட்டுதலுக்குரியவர். இவர் மிகச் சிறந்த எழுத்தாளர்.

ஓம் சக்தி இதழில் தமிழகத்து மடாலயங்களைப் பற்றி எழுதி வருபவர். ஆன்மிகத்தில் அதிக ஈடுபாடு கொண்டவர். அவருடைய எழுத்துநடை இனிமையானது. அந்த நடையின் அழகினால் அருட்செல்வரின் சிந்தனைகள் தேனாக இனிக்கிறது.

அருட்செல்வரின் ஆன்மிகக் கருத்துக்கள் யாவும் உயர்ஞானச் செல்வங்கள். இவை உலகெங்கிலுமுள்ள தமிழ் மக்களுக்குப் போய்ச் சேரவேண்டும் என்கிற உயரிய நோக்கோடு வானதி பதிப்பகத்தில் பக்திப் பனுவலாக

இந்நூலைப் பதிப்பித்துள்ளேன். ஆன்மிக அருள்மொழிகளைத் தம் சிந்தனை வடிவில் வழங்கிய புண்ணிய சீலர் அருட்செல்வருக்கும், அவருடைய சிந்தனைகளை சிறப்பாகப் புத்தக வடிவில் எழுதிக் கொடுத்த குன்றக்குடி பெரிய பெருமாளுக்கும் வானதி பதிப்பகம் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது.

நீதியையும் அறத்தையும் விரும்பிப் பிறருக்குப் பயன்பட வாழும் பெரியோரின் பண்பை உலகத்தவர் பாராட்டுவர்.

நயனொடு நன்றி புரிந்த பயனுடையார்
பண்பு பாராட்டும் உலகு''

என்ற வள்ளுவர் வாக்குக்கிசைய பெரியவர் அருட்செல்வர் டாக்டர் நா. மகாலிங்கம் அவர்களை ஆன்மிக உலகம், மிகச் சீரிய சிந்தனைகளை வழங்கியமைக்காகவும், அவருடைய உயர் பண்புச் செயல்களுக்காகவும் பாராட்டும். உலகத்தவர் என்றைக்கும் பாராட்டுவர், பல்லாண்டு பாடுவர். வானதி அருட்செல்வருக்குப் பல்லாண்டு பாடுகிறது.

இந்நூலுக்கு அருள்முத்திரை கிடைத்ததுபோல தவத்திரு குன்றக்குடி பொன்னம்பல அடிகளாரின் வாழ்த்துரை கிடைத்துள்ளது. இது வணங்கி மகிழ்த்தக்கது.

இந்நூலினைச் சீரிய முறையில் வெளியிட எல்லா வகையிலும் எங்களுக்குப் பேருதவியாக இருந்து ஆதரவு நல்கிய 'ஓம் சக்தி' மாத இதழின் பொறுப்பாசிரியர் பெ. சிதம்பரநாதன் அவர்களுக்கும் நூலாசிரியருக்கும் வாசகர்களுக்கும் நன்றியினைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

— வானதி ஏ. திருநாவுக்கரசு

வரைவுரை

குன்றக்குடி பெரியபெருமாள்

உண்மைதான் !

ஓர் உயர் ஆன்மாவின் உன்னதமான சிந்தனைகளை, உலகறியச் செய்ய, எனது எழுத்திற்குக் கிடைத்த நல்வாய்ப்பு ஈடு இணையற்றது! சொல்லப்போனால், இறைவன் அருளியது!

தாகங்களைப் போக்கத் தண்ணீர் நிரம்பித் தளும்பும் ஓர் ஊருணியாய், தனிச் சுவையளிக்கும் கனிகளைச் சுமந்து நிற்கும் உள்ளூர்ப் பழுத்த ஒரு பயன் மரமாய், தளர்வூட்டும் நோய்களைத் தடுத்து நீக்கும் அருமருந்தாகிப் பேரறிவாளராய், நயனுடைய நாயகராய், பெருங்குணப் பெருந்தகையாய் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து வரும் அருட்செல்வர் டாக்டர் நா. மகாலிங்கம்— மானுடம் சிறக்க வந்த மாமனிதர்!

புகழார்ந்த அப் பெருமகனாரின், போற்றற்குரிய சீரிய சிந்தனைகளைப் பற்றிய பொருளார்ந்த உரைகளை, என்றென்றும் ஏற்றுச் சுமந்து நிற்க, என் எழுத்தை

உருவாக்கிய நேரம், மனிதகுலத்திற்குப் பயனும், படிப்பினையும் நல்கப் பயன்படுமென்பதால், அந்த நேரம் உன்னதமானது! புண்ணியமானதும் கூட!

ஆம், எனது எழுத்துக்குக் கிடைத்த பெரும் பேற்றினை நினைந்து, நெகிழ்கிறேன்; நெஞ்சார்ந்து மகிழ்கிறேன்.

பெற்றறியா இப்பேற்றினை அடியேன் பெறுதற்கு, ஒருநாள் கோவையிலிருந்து ஓர் அழைப்பு வந்தது. அழைத்தவர்: 'ஓம் சக்தி' இதழின் பொறுப்பாசிரியர், கவிஞர் பெ. சிதம்பரநாதன்.

உடன் அழைக்கப்பெற்ற அறிஞர் மா.பா. குருசாமியும், அடியேனும் அருட்செல்வர் நா.ம.வைக் கண்டு கொண்டு, கலந்துரையாடிய பின்னர், கவிஞர் சிதம்பரநாதன், இருபதுக்கும் மேற்பட்ட அருட்செல்வரின் நூல்களை வழங்கி, ஒரு சில ஜெராக்ஸ் படிகளையும் அளித்து, அருட்செல்வரின் ஆன்மிகச் சிந்தனைகள் பற்றி அடியேனையும், காந்தியச் சிந்தனைகள் குறித்து அறிஞர் மா.பா.கு.வையும் எழுதி வழங்குமாறு கேட்டுக் கொண்டார்.

அருட் செல்வரின் படைப்புகளை ஆர்வத்தோடும், ஆழ்ந்த கவனத்தோடும் படித்துப் பார்த்தபோது, ஒன்றைத் தெளிவாகக் கண்டேன்; உணர்ந்தும் கொண்டேன். அரசியல், சமூகம், சமயம், தொழில், பொருளாதாரம் எனப் பல்வேறு துறைகளைச் சார்ந்திருந்த படைப்புகளில், நின்று நீக்கமற ஒன்று, ஒளிரிக்கொண்டே இருந்தது! ஒளிரிய அந்த ஒன்று— அருட்செல்வரின் ஆன்மிக உணர்வு!

ஆன்மிகச் சிந்தனைகள் பற்றிய நூலாக்க முயற்சியில் இருப்பதால், ஒருவேளை பார்க்கும் இடமெல்லாம்,

படிக்கும் படைப்பெல்லாம் அடியேனுக்கு, அத்தகைய காட்சிகளைப் புலப்படுத்துவதாய் உள்ளனவோ?

‘அப்படி இல்லை’ என்பதை அருட்செல்வரின் நூல்கள் அனைத்திற்கும் ‘அணிந்துரை’ வழங்கியுள்ள அறிஞர் பெருமக்களின் பாராட்டுரைகளும் பதிப்பாசிரியர்களின் கருத்துரைகளும் உறுதி செய்கின்றன!

“பகைவனை அழித்தால்தான், பகையை அழிக்க முடியும் என்பது பழைய மரபு. பகைவனைத் தொண்டனாக்கலாம் என்பது முருகனுடைய புதிய விதி’ எனக் கூறும் அருட் செல்வரின் கருத்துரு, திரும்பத் திரும்ப படிக்க வேண்டிய ஒன்று; பின்பற்ற வேண்டிய ஒன்றும் கூட!” என மொழிந்துள்ளார் தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்.

சென்னை உயர்நீதிமன்ற முன்னாள் நீதிபதி ந. கிருஷ்ணசாமி ரெட்டியார், “அருட்செல்வர் மகாலிங்கம், நேருவைப் பற்றிக் கூறுகிறபோது, விஞ்ஞானத்தின்மீது வெறிகொண்ட நேரு, நமது பழைய பண்பாட்டின்மீது மோகம் கொண்டவராக இருந்தா ரென்பதையும் நாம் பார்க்கத் தவறிவிடக் கூடாது என நினைவூட்டுவது, குறிப்பிடத்தக்கது” என்கிறார்.

பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழக முன்னாள் துணை வேந்தர் டாக்டர் ச. முத்துக்குமரன், “நமக்கு நமது பழைமையான பாரம்பரியத்திலும், நமது சித்தர்களின் பெருமைகளிலும் நம்பிக்கை வந்தாக வேண்டுமென அருட்செல்வர் கூறுவது நினைக்கத் தக்கது” எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“புலால் உண்ணாமை என்பதன் உட்பொருளை இவர் ஆய்வது சுவையானது; இந்தியப் பண்பாட்டில்

வேருன்றி நின்று எம்மதமும் சம்மதம் எனும் அதன் அடிச் சரடை விளக்கம் செய்வதும் போற்றத் தக்கது” என மதுரை டாக்டர் எஸ். ராமகிருஷ்ணன் பாராட்டியுள்ளார்.

டாக்டர் எம்.எஸ். உதயமூர்த்தி, “அருட்செல்வர் நடத்திவரும் இராமலிங்கர் விழாவும், சுவாமி சச்சிதானந்தருடன் கொண்டிருக்கும் ஈடுபாடும், மகரிஷி வேதாத்திரி சுவாமிகளுக்காக ஆழியாறில் மண்டபம் ஒன்றைக் கட்டுவதற்காக, இவர் செய்த உதவிகளும் இவரைப் பற்றிய ஒரு தெளிவை என்னுள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக ஏற்படுத்தியது” எனக் கூறுகிறார்.

“நம் ஆன்மிக மேன்மையுள் நம் அகம் நிமிர்வதும் சரி; இத்தனை இருந்துமா நாம் இப்படி ஆகிவிட்டோம் என்று சரிவதும் சரி, அருட்செல்வரின் சிந்தனைகளைப் படிக்கும்போதே நமக்குள் கசிந்து பெருகக் காணலாம்” என உரைக்கிறார் பேராசிரியர் சாலமன் பாப்பையா.

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை முன்னாள் தலைவர் பி.டி.ஆர். பழனிவேல்ராஜன், “ஒரு கிறிஸ்துவன், மேலும் நல்ல கிறிஸ்துவனாக, ஒரு இசுலாமியன் மேலும் நல்ல இசுலாமியனாக, ஒரு இந்து மேலும் நல்ல ஒரு இந்துவாக மனமாற்றமடைவதென்பது சமுதாயத் தேவை. இது அருட்செல்வரின் எதிர்பார்ப்பு” எனக் கருத்துரைத்துள்ளார்.

சென்னை உயர்நீதிமன்ற முன்னாள் தலைமை நீதிபதி எம்.எம். இஸ்மாயீல், “உத்தம லட்சியங்கள் என்று திரு. மகாலிங்கம் போற்றுபவை, எவை என்றால், பிற உயிர்க்குத் தீங்கு விளைவிக்காத சிறந்த நெறிமுறைகளைக் காண வேண்டும்; அதன் காரணமாகப் பிரபஞ்சம்

முழுவதும் அன்பு வெள்ளத்தில் மூழ்க வேண்டும் என்பவைதான்” எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

“வள்ளல்பெருமானின் அருள் துறவு உள்ளதைப் பெற்றவராக, ஆன்மிகம் தழைக்கச் சிந்திப்பவராக, உயிர்க்குரிய நேயமே உண்மையான ஆன்மிகம் என்பதை அறிவுறுத்தும் விதத்தில் அற்புதச் சிந்தனைகளை, வாழும் தலைமுறைக்கும் வளரும் தலைமுறைக்கும், வர இருக்கும் தலைமுறைக்கும் வழங்கி வருகிற அருட்செல்வர், தமிழ்ச் சமுதாயத்திற்குக் கிடைத்திட்ட மிகப்பெரிய சொத்து!” என நெகிழ்ந்தும், மகிழ்ந்தும் கூறி அருளியுள்ளார் தவத்திரு குன்றக்குடி பொன்னம்பல அடிகளார்.

விரிவஞ்சி, அணிந்துரைகளை இத்துடன் நிறைவு செய்து, நூல் பதிப்பாசிரியர்களான கவிஞர் மீரா, வானதி திருநாவுக்கரசு ஆகிய இரு பெருமக்களின் கருத்துரைகளைக் காண்போம்.

“டாக்டர் என்.எம். ஒரு நவீன சிந்தனையாளர்; அதே சமயம் நமது புராதனச் சிறப்புகளில் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டவர்” — கவிஞர் மீராவின் கணிப்பு.

“தெய்விகத்தையும், தேசியத்தையும் இரு கண்களென மதித்து, அதற்கே அல்லும் பகலும் உழைத்து தம் பொருட் செல்வத்தைச் செலவழித்து வரும் சிந்தனைச் செல்வர்” — வானதி திருநாவுக்கரசரின் கருத்து.

ஆக, அணிந்துரைகள் வழங்கிய அறிஞர்களும், நூலை உருவாக்கிய பதிப்பாசிரியர்களும் ‘நின்று நீக்கமற ஒன்று ஒளிர்வதையே’ கண்டு கருத்துரை வழங்கியுள்ளதைக் காண முடிகிறது. வானத்து முழுநிலவு எவர் காணினும், அதன் பொன்னொளிரும் வடிவழகு, கண்ணுக்கு இனியதாய்க் காட்சிப்படல் இயல்பே

அல்லவா? காட்சிக்கு இனியது, கருத்துருவம் கொள்வது வழக்கமான பழக்கந்தானே!

கடல் போன்ற அருட்செல்வரின் ஆன்மிகச் சிந்தனைகளை, 'குறள்' போன்று, எனது எழுத்துக்குள் கொண்டு வர முயன்றிருக்கிறேன். வெற்றி பெற்றேனா? நீங்கள்தான் சொல்லவேண்டும்!

இந்த முயற்சிக்கு ஆதிமூர்த்தியான அருட்செல்வர் நா.ம. வாழும் திசைநோக்கி வணங்கி மகிழ்ந்து, வாழ்த்துரை வழங்கியுள்ள குன்றக்குடி ஆதீன மகா சந்நிதானம் அவர்களைத் தொழுது போற்றி, வழிபட்டு உன்னதத்திற்கு உறுதுணையாக கவிஞர் பெ. சிதம்பர நாதனுக்கு நன்றி கலந்த நல்வணக்கத்தை காணிக்கையாக்கி, எழிலுற நூலை உருவாக்கி அளித்த அண்ணன் வானதி திருநாவுக்கரசுக்கு இதயமார்ந்த நன்றி படைத்து, எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, இத்தகைய பெற்றறியாப் பேற்றைப் பெற்றருளிய குன்றக்குடி சண்முகப் பெருமானைப் பணிவோடும் பக்திக் கனிவோடும் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

— குன்றக்குடி பெரியபெருமாள்

‘பாரதி இல்லம்’

குன்றக்குடி — 630 206

சிவகங்கை மாவட்டம்

தொலைபேசி (04577) 264 176

வரைவடக்கம்

1. ஆன்மிக உணர்வு-ஓர் அமைவு		1
2. ஆன்மிக அருளமுதம்		14
3. உலகளாவிய உறவு		24
4. நாடு தழுவிய நன்னெறி		37
5. சமயம் கடந்த சன்மார்க்கம்		54
6. பயிலும் தலமே பண்பாட்டுக் களம்		75
7. உணர்வும் அறிவும் உந்து சக்திகள்		86
8. ஆலயங்கள் ஆன்மிகச் செல்வங்கள்		101
9. உணவும் உணர்வும்		114
10. தொண்டும் தொடர்பும்		125
11. ஆக்கமும் நோக்கமும்		157

1. ஆன்மிக உணர்வு - ஓர் அமைவு

ஆன்ம சுகமளிக்கும் அரியதோர் இறையின்பம் துய்க்க, ஆர்வம் கொள்ளும் மனநிலை, மானுடருள் சிலருக்கு வாய்க்கிறது. அந்த வாய்ப்பு ஓர் அமைவு! அமைவு— திருவருளால் 'உருவாக்கம் கொள்ளும் திருவாக்கம்' என்ற கருத்தும், மரபுவழியே கிளைக்கும் 'குணப்பண்பின் மனப் பண்பு' என்ற கணிப்பும், காலமும் சூழலும் பிறப்பிக்கும் 'நெகிழ்ச்சி கொண்ட உணர்ச்சி' என்ற நினைப்பும் கருதிப் பார்க்கத்தக்கவை.

இறைவனைப் பல்வேறு பெயர்களால் குறிப்பிட்டு அழைப்பினும், 'கடவுள்' என்ற பெயரே முற்றிலும் பொருத்தமானது; பொருளார்ந்தது. மனம், வாக்கு என்பனவற்றைக் கடந்து நின்றலின் 'கட' என்ற சொல்லையும், எல்லாவற்றினும் கலந்து நின்றலின் 'உள்' என்ற சொல்லையும் சேர்த்துக் 'கடவுள்' எனப் பெயரிட்டு மகிழ்ந்தனர் தமிழர். கடந்தும், கலந்தும் நிற்கும் கடவுள் உண்மையில், நம்பிக்கை கொண்ட அனைத்துச் சமயங்களும் 'அவன் இன்றி ஓர் அணுவும் அசையாது' என்னும் கருத்தில் ஒருமுகம் கொண்டுள்ளன. ஆழ்ந்த இறைப் பற்றுக்கொண்ட அருளாளர்களும் இக்கருத்தை மொழிந்து, உறுதிப்படுத்தி உவந்துள்ளனர். பரம்பொருளிடம் பக்தி செலுத்தும் உணர்வுக்கே, பரம்பொருளின் திருவருள் நலம் துணையாகவும், ஆதாரமாகவும் அமைய வேண்டுமென்பது அருளாளர் கருத்து.

2 ☆ அருட்செல்வரின் ஆன்மிகச் சிந்தனைகள்

"அவனருளாலே அவன்தான் வணங்கி"

என்பது திருவாசகத்தின் அருள்வாசகம்; மணிவாசகப் பெருமானின் மணிமொழி.

தாயுமானவர் தமது 'பராபரக்கண்ணி'யில்—

"நீஅன்றி நான்ஆர் நினைவுஆர் என்நெஞ்சகம் ஆர் தாயன்றிச் சூலும் உண்டோ, சாற்றாய் பராபரமே!"

என வித்தகமாய் வினவுகிறார்.

நமது நாட்டு அருளாளர் மட்டுமல்ல; மேலைநாட்டு மெய்யுணர்வாளர்களும் "தெய்விக உள்ளுணர்வு தோன்ற, இறைவனே திருவருள் அளிக்கிறான்" (God Himself Chooses to grant us the Divine insight) எனப் பேசுகின்றனர். மேலை நாட்டுத் தத்துவஞானிகளில் ஒருவரான ஸ்பைனோஸா (Spinoza) வழங்கிய கருத்து. ஆக, ஆன்மிக உணர்வு, ஆண்டவன் அருளும் 'அருட்கொடை' என்றே கருதப் படுகிறது.

அகஸ்டீனியன் பிக்குவான அறிஞர் கிரிகோர் மெண்டல் (Gregor Mendel) இன்றைய உயிர்த்தொழில் நுட்ப இயலுக்கு (Bio-Technology) வழிகோலியவர் ஆவார். 1865ஆம் ஆண்டில் அப்பெருமகனார் ஆய்ந்து வெளியிட்ட கருத்துகள், உயிரியல் ஆய்வில் தலைசிறந்த அறிவியலார் டாக்டர் டி.பாலசுப்பிரமணியனின் கவனத்தைப் பெரிதும் கவர்ந்தன. பட்நகர் விருதுபெற்றுப் போற்றப்பெற்ற டாக்டர் பாலசுப்பிரமணியன் மரபணுக்களின் தன்மைகளை, செயற்பாடுகளை, பயன்பாடுகளை, உயிர்த்தொழில்நுட்ப இயலில் நிகழ்ந்துள்ள முன்னேற்றங்களை புதிய கோணத்தில் ஆய்ந்து 'Geans and Means' என்ற ஆங்கில நூலை உருவாக்கி வெளியிட்டுள்ளார்.

அந்நூலில், “மூலக்கூறு இன வரலாற்றின்படி, மனிதன் தன் பண்புகளைத் தனது பெற்றோர்களிடம் உள்ள ‘குரோமோசோம்கள்’ மூலமாகவும், தனது உணர்வுகளைத் தனது மூதாதையர் வழியாகவும் பெறுகிறான்” எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

மரபு வழியாக மனநிலை அமைகிறதென்ற கருத்து, உயிர்த் தொழில்நுட்ப இயல் ஆய்வு வழியாக உறுதி செய்யப்பட்டு உள்ளது. மூதாதையர் மூலமாகவும், தாய் தந்தையர் வழியாகவும் அமைகின்ற உணர்வுகளும், பண்புகளும், ஒரு மனிதனுக்கு முழுமையாக வந்து சேராவிடினும், அவற்றின் தாக்கம் மனத்தின் இயல்போடு கலந்து நிற்குமென்ற ஆய்வுக் கருத்து, ஆன்மிகப் பற்று தலுக்குரிய ஆதாரமாகவும், அடிப்படைக் காரணமாகவும் ஆகுமல்லவா?

இருபதாம் நூற்றாண்டின் உதய காலத்தில் வாழ்ந்த தமிழ்க்கவி மகாகவி பாரதி, காலத்தின் தேவையாக, நாட்டுப்பற்றை ஊட்டிட தேசிய பாட்டுகள் பலவற்றைப் படைத்தளித்திருப்பினும், மக்களிடம் பரவி நின்ற கருத் தோட்டத்தின் சூழலைச் சுமுகமாக்க—

“பலவகையாகப் பரவிடும் பரம்பொருள் ஒன்றே
அதனியல் ஒளியுறும் அறிவாம்”

என அறிவுறுத்தியதோடு,
இன்னும் சற்று விளக்கமாக—

“யாமறிந்த மதங்கள்பல வுளமா மன்றே
யாவினுக்கும் உட்புதைந்த கருத்திங் கொன்றே!”

எனத் தெளிவுபடுத்துகிறான். எவரும் புரிந்துகொள்ளும் பாங்கில், எளிமையாகவும் தெளிவாகவும்

4 ☆ அருட்செல்வரின் ஆன்மிகச் சிந்தனைகள்

"தெய்வம் பலபல சொல்லிப் - பகைத்

தீயை வளர்ப்பவர் மூடர்;

உய்வ தனைத்திலு மொன்றாய் - எங்கும்

ஓர் பொருளானது தெய்வம்."

என உணர்த்துகிறான்.

எனவேதான், "கற்பக விநாயகக் கடவுளே போற்றி" எனக் கணபதியை, "ஆறு சுடர்முகம் கண்டு விழிக்கின்ப மாகுதே" என முருகப்பெருமானை, "மாதா பராசக்தி வையமெலாம் நீ நிறைந்தாய்" எனத் தேவியை, "ஆகாசநீகால் நீர் மண் அத்தனை பூதமும் ஒத்து நிறைந்தாய்" என இராமபிரானை, "சராசரத்து நாதா" எனக் கண்ணபெருமானை மனமுருகிப் போற்றி வழிபட்ட மகாகவி பாரதி, "புத்த பகவன், எங்கள் புத்த பகவன்" என்றும், "சொல்லாலும் மனத்தாலும் தொடரொணாத பெருஞ் சோதி அல்லா, அல்லா" என்றும், "பெண்மை காண் மரியா மக்தலேநா பேணும் நல்லறம் யேசு கிறிஸ்து" என்றும் பாடிப் பரவி, காலச் சூழலால் மக்கள் மனத்தில் குடிகொண்ட சமயக் காழ்ப்பைப் போக்கிடத் தமது கவிதாயுதத்தைப் பயன்படுத்தி உள்ளான். சமயம் கடந்த பரம்பொருள் உண்மையை, சொல்லப்போனால் சமய நல்லிணக்க ஆன்மிக உணர்வைத் தழைக்கச் செய்யும் ஆர்வம், அந்தத் தமிழ்க் கவிக்கு உருவாவதற்குக் காலச் சூழலே காரணமானதெனக் கருதலாம்தானே?

அருட்செல்வர் டாக்டர் நா. மகாலிங்கம்— ஓர் ஆன்மிக அறநெறியாளர். அப் பெருமகனாருக்குத் திருவருளால் கருவாகி, மரபுவழி உருவாகி ஆன்மிக அறநெறி உணர்வு, காலச் சூழலால் திருவாகி, அப்பெருந்தகையைத் தெளிஞராய்த் திகழ வைத்திருக்கிறது. அருட்செல்வரின் வாழ்வு நோக்கை, வாழ்க்கை வரலாற்றுப்

போக்கை அறிகிறபோது, கருவான பான்மையும், உருவாகித் திருவான மேன்மையும் தெளிவாகத் தென்படுகின்றன.

“அறிவிலாப் பருவத்து அறிவெனக்கே அளித்தே, பிரிவிலாது அமர்ந்த பேரருள்” என்பார் வள்ளல் பெருமான். அருட்செல்வர் நா.ம.வின் தந்தையார் நாச்சிமுத்துக் கவுண்டர், “வெள்ளிக்கிழமை, நாமெல்லாரும் பழனிக்குச் சென்று, ஆண்டவனைத் தரிசித்து வரலாம்...” என்றார். அப்போது அருட்செல்வருக்கு ஐந்தாறு வயது இருக்கலாம். தந்தையாரின் விருப்பத்தை நா.ம.வும் கேட்டு மகிழ்ந்தார். பயணம், சிறுவர்களுக்குப் பரவசம் அளிக்கும் நிகழ்ச்சி அல்லவா? பல்வேறு பணிகளின் அழுத்தத்தால், பழனிக்குச் செல்வதையே மறந்து விட்டார் நாச்சிமுத்துக் கவுண்டர். வியாழக் கிழமை நள்ளிரவு, ஆழ்ந்த உறக்கத்திலிருந்த நா.ம. திடீரென எழுந்து, “பழனிக்குச் செல்ல வேண்டும்.. பழனிக்குச் செல்ல வேண்டும்...” என உரக்கக் கத்தவே, ஓடிவந்து, மகனை அரவணைத்து, கண் பனிக்க, “பழனி ஆண்டவனே, என் பையன் மூலம் நினைவூட்டி விட்டான்! பழனிக்குப் போவதை நான் மறந்தே போய் விட்டேனே!” என நெகிழ்ந்துரைத்த கவுண்டர், மறுநாள் குடும்பத்துடன் பழனிக்குச் சென்று தரிசனம் செய்து வந்தார்.

இந்த நிகழ்ச்சியை நா.ம. மறந்துவிடினும், தந்தையார் நாச்சிமுத்துக் கவுண்டர், தன் பிள்ளைக்குப் பிள்ளைப் பெருமான் பழனி ஆண்டவனின் பெருங்கருணைப் பேறு கிட்டிவிட்டதாகப் பெரிதும் மகிழ்ந்தார். மகிழ்ந்ததோடு தம்மிடம் பேரன்பு கொண்டோரிடமெல்லாம் கூறிக் கூறிக் குதுகலித்தார்!

ஆமாம், நள்ளிரவில் நா.ம. எழுந்தது எதனால்?

6 ☆ அருட்செல்வரின் ஆன்மிகச் சிந்தனைகள்

இதனைத்தான் திருவருளால் ஆன்மா அடையும் 'அருட்பேறு' என முன்னோர் மொழிந்தனர். விதை— 'அவன்' அருள்; விளைச்சல்— 'அவன்' தாள் வணங்கல். ஆன்ம யாத்திரையில், இறையுணர்வில் தடம் பதிக்க, திருவருளால் உருவாகும் உந்து சக்தியை, உலகமறியாச் சிறு பருவத்திலேயே அருட்செல்வர் நா.ம. பெற்றுள்ளதை, இந் நிகழ்ச்சி எடுத்தியம்புவதாய்க் கருதலாம் தானே? இத்தகைய உந்து சக்தி வளர, வளர, வலிமை பெற்று, ஆன்ம யாத்திரையில் மேன்மை பெற்றவர்களின் தெய்விகப் பயணங்களைத் தெரிந்துகொள்வதில் மிகு ஆர்வமும், வெகு தாகமும் கொண்டு, சத்திய தரிசனம் கண்டு மகிழத் தாம் தவித்துப் போனதை அருட்செல்வரின் திருவாக்காலேயே அறிகிறோம்.

"சின்ன வயதில் இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சரும். இளைஞனாய் இருந்தபோது காந்தியடிகளும். வாலிபப் பருவத்தில் வள்ளற்பெருமானும். எனக்குள் ஏற்படுத்தியுள்ள பேரலைகள். என்னைச் சத்தியத்தை நோக்கி யாத்திரை செய்பவனாக ஆக்கியுள்ளன. இருப்பவற்றை எல்லாம் கண்டு அதிலேயே முழுத் திருப்தி பெற்றுவிட முடியாத ஒரு தவிப்பால். ஏதோ ஒரு முழுமையான தரிசனத்திற்கான முயற்சியானது. இடைவிடாது எனக்குள் இருந்துகொண்டே இருக்கிறது!"

கௌரவ டாக்டர் பட்டம், பல்கலைக் கழகம் வழங்கியபோது, ஒரு சில விநாடிகள் ஏற்புரையில் இடம் பெற்ற அருட்செல்வரின் இத்திருவாக்கில் வெளியான ஆன்ம வேட்கை, திருவருட் பேற்றால் உருவாக்கம் கொண்ட திருவாக்கமென்பது நமது நம்பிக்கை.

பொள்ளாச்சியில் வாழ்ந்த பெரிய பழனிக் கவுண்டரும், அவர்தம் வாழ்க்கைத் துணைவியார்

செல்லம்மானும், இல்லறப் பயனாகிய மக்கட்பேறு பெறாது பெரிதும் மனம் வருந்தினர். தமது குல தெய்வமாகி, நாட்டராயன் கோயிலில் எழுந்தருளியுள்ள பெருமானை வழிபாடு செய்தால், தமது குறை நீங்கு மெனக் கருதிய அப் பெருமக்கள், நம்பிக்கையோடு குலதெய்வத்தைப் பேணிப் பிரார்த்தித்து வழிபாடியற்றி வந்தனர். உள்ளார்ந்த பிரார்த்தனை உரிய பயனை அளித்தது.

தெய்வத் திருவருளால் மூன்று பெண்களுக்கும், ஓர் ஆண் பிள்ளைக்கும் பெற்றோராகும் பேறு பெற்றனர் அப் பெருமக்கள். நான்கு பிள்ளைகளுக்கும் தங்கள் குலதெய்வப் பெயரையே சூட்டி மகிழ்ந்தனர் பழனிக் கவுண்டரும், செல்லம்மானும். புதல்வர் நாச்சிமுத்து தெய்வத்தின் திருவருளால் பிறந்தவராயிற்றே! வாழ்வு முற்றும், தெய்வ நம்பிக்கையில் திளைத்து பராசக்தியின் பரம பக்தராக விளங்கி,

"யாதுமாகி நின்றாய்- காள்

எங்கும் நீ நிறைந்தாய்

தீது நன்மை யெல்லாம் - நின்றன்

செயல்கள் அன்றி யில்லை"

எனப் பேசுவானே மகாகவி பாரதி, அத்தகைய மனோ நிலையில் திகழ்ந்தார் நாச்சிமுத்து. பள்ளியில் பயிலும் காலத்திலேயே மாரியம்மனை நாள்தோறும் வணங்கிப் பிரார்த்திக்கும் வழக்கத்தைக் கொண்டிருந்த நாச்சிமுத்து, தொழிலதிபராகி, நகர்மன்றத் தலைவராகப் பொறுப் பேற்று, 'பொள்ளாச்சியின் தந்தை' எனப் புகழப்பெற்று, 'கவுண்டர் ஐயா' என அன்போடும், மரியாதையோடும் அழைக்கப்பெற்ற காலத்திலும் மாரியம்மனைத் தமது ஆன்ம மூர்த்தியாகக் கொண்டு, வணங்கி வருவதை, வழிபாடியற்றுவதை உயிர்க் கடமையாகக் கொண்

8 ☆ அருட்செல்வரின் ஆன்மிகச் சிந்தனைகள்

டிருந்தார்! 'வளமும், நலமும், ஏன் அனைத்தும் அன்னை சக்தி தரும் வரப்பிரசாதம்' என்னும் நம்பிக்கை கொண்டிருந்த நாச்சிமுத்துக் கவுண்டர், தாம் புதிதாக உருவாக்கிக் குடியேறிய இல்லத்திற்குச் 'சக்தி நிலையம்' எனப் பெயர் சூட்டியதோடு, சக்தி நிலையத்திற்குள்ளே அன்னை பராசக்தியை எழுந்தருளச் செய்து, காளியம்மன் ஆலயம் ஒன்றையும் அமைத்திருந்தார்.

எத்தகைய செயல்களைத் தொடங்கினாலும், இல்லத்துள் எழுந்தருளிய அன்னை பராசக்தியாகிய காளி தேவியிடம் 'பூ வைத்து'ப் பார்க்கும் பழக்கத்தைக் கொண்டிருந்தார் அப் பெருமகனார். நினைக்கும் மலர், கைக்கு வந்தால் அன்னையின் அருளாணை கிடைத்து விட்டதாகச் செயலில் இறங்குவார். வரவில்லையெனில், ஆணை தரவில்லையெனக் கொண்டு எந்தச் செயலையும், அது இன்றியமையாததாகக் கருதப்படினும், தொடங்கவும் மாட்டார்; தொடரவும் மாட்டார்.

வள்ளல் பெருமான் அருளிய ஜீவகாருண்ய கோட்பாட்டின் அருமை அறிந்த நாச்சிமுத்துக் கவுண்டர், சன்மார்க்க இயக்கத்தின் ஆதரவாளராகிப் பின்னர் கோவை மாவட்ட சன்மார்க்க சங்கத்தின் தலைவராகப் பொறுப்பேற்றார். ஆண்டுதோறும் சன்மார்க்கிகள் மாநாட்டைப் பொள்ளாச்சியில் நடத்தி, வள்ளல் பெருமானின் நோக்கம், ஆக்கம் பெற ஆவன செய்த கவுண்டர், 'எல்லா உயிர்க்கும் ஏமமாக (காவலாக) இருப்பவன் இறைவனே' என்பதில் ஆழ்ந்த நம்பிக்கை கொண்டிருந்தார்.

அருட்செல்வர் நா.ம.வின் பாட்டனார் பழனிக் கவுண்டரும், தந்தையார் நாச்சிமுத்துக் கவுண்டரும் இறை நம்பிக்கைக் கொண்டவர்கள். "இமைப் பொழுதும்

என் நெஞ்சில் நீங்காதான்” எனப் போற்றுவாரே மணி வாசகப் பெருமாள், அத்தகைய நெஞ்சங்களைக் கொண்டிருந்த பெருமக்களின் மரபில் தோன்றிய நா.ம., அப்பெருமக்களின் குணப்பண்பை மனப்பண்பாகப் பெற்றது இயல்பானது; வாழ்வுக்கு இறையானது!

பள்ளியிலும், கல்லூரியிலும் பயில்கின்றபோதே, நாட்டு விடுதலையில் நாட்டம் கொள்ளும் மனோநிலை நா.ம.வுக்குத் தோன்றத் தொடங்கிவிட்டது. தேசிய இதழான ‘சுதேசமித்திரன்’ பத்திரிகையைத் தாத்தா பழனிக் கவுண்டருக்கு நாள்தோறும் படித்துக் காட்டுவது ஒரு பழக்கமான பணியாக அமைந்திருந்தது. அப்போது மகாலிங்கம் பொள்ளாச்சி நகரவை உயர்நிலைப் பள்ளியில் பயின்று கொண்டிருந்தார். தேசப்பற்றுக் கொண்டிருந்த தாத்தாவுக்கு, நாட்டு நடப்பை, சுதேசமித்திரனைப் படித்துக் காட்டுவதன் மூலம் தெரியச் செய்து கொண்டிருந்த பள்ளிப் பாலகன் மகாலிங்கத்திற்கு, தேசிய நிகழ்வுகள் மனத்துள் ஆழமாக தேசப்பற்றை, சொல்லப் போனால் தேச பக்தியை வளர்க்கத் தொடங்கின.

அந்நியத்துணி எரிப்பு இயக்கம் நாடு முழுவதும் பரவிக் கொண்டிருந்த நேரத்தில், பொள்ளாச்சியில் தேச பக்தர்களும், விடுதலைப் போராட்ட வீரர்களும், அந்நியத் துணிகளைப் பொது இடத்தில் குவித்து நெருப்பூட்டினர். பொள்ளாச்சி நகரமெங்கும் அங்கங்கே அந்நியத் துணிகளுக்கு வைத்த தீ, எரிந்து கொண்டிருந்த வேளையில், பள்ளிக்குச் சென்று கொண்டிருந்த மகாலிங்கம், தான் அணிந்திருந்த பட்டுச் சட்டையைக் கழற்றி நெருப்பில் வீசிட விரும்பி, வீடு திரும்பி, தாத்தா விடம் தன் விருப்பத்தைத் தெரிவித்தபோது, கதர் துணியையே ஆடையாக அணியும் தாத்தா, வியந்து

10 ☆ அருட்செல்வரின் ஆன்மிகச் சிந்தனைகள்

போனார்! தாத்தாவும் பேரனும் வீட்டிலிருந்த அந்நியத் துணிகளையெல்லாம் எடுத்துச் சென்று, நெருப்பில் எறிந்தனர்! அன்று முதல் சுதர் துணியே மகாலிங்கத்திற்கு ஆடை ஆயிற்று!

சென்னை லொயோலா கல்லூரியில் படித்துக் கொண்டிருந்தபோதும், சுதர் ஆடையையே அணிந்து கல்லூரிக்குச் செல்லும் மகாலிங்கம், விடுதலைப் போராட்ட வேள்விக்குத் தாமும் ஓர் ஆகுதியாக ஆட்பட வேண்டுமெனப் பெருவிருப்பம் கொள்ளினும், தந்தையார் நாச்சிமுத்துக் கவுண்டரின் அறிவுரை அவரைத் தடுத்து, தொடர்ந்து படிப்பில் ஆர்வம் கொள்ளச் செய்தது. எனினும் தமது நண்பர் டி.எஸ். பட்டாபிராமனுடன் இணைந்து கல்லூரிக்குள்ளேயே சில போராட்டங்களில் மகாலிங்கம் ஈடுபட்டார். கல்லூரி விடுதி மீது தேசியக் கொடியை ஏற்றியதும், கொடி பிடித்து வளாகத்தில் ஊர்வலம் சென்றதும் அறிந்த கல்லூரி முதல்வர், நாச்சிமுத்துக் கவுண்டருக்குக் கடிதம் எழுதி விட்டார்.

தந்தையாரிடமிருந்து மகாலிங்கத்திற்குக் கடிதம் வந்தது. அந்தக் கடிதத்தில், “சுதந்திரப் போராட்டத்தில் பங்கெடுத்துக் கொண்டு, தியாகம் செய்வது போற்றத் தக்கது. ஆனால் நீ இப்போது மாணவன். உன் கடமை படிப்பதே. சுதந்திரத்திற்கு ஆதரவு தெரிவிக்கலாம்; அபிமானியாக இருக்கலாம். விடுதலைப் போராட்டத்தில் பங்கேற்க விருப்பம் என்றால் படிப்பை விட்டுவிடு. படிப்பதாய் இருந்தால் போராட்டங்களில் பங்கெடுக்காதே! இரண்டில் ஒன்றைச் செய்; இரண்டையும் செய்ய வேண்டாம்” எனக் குறிப்பிட்டிருந்ததைப் படித்த மகாலிங்கம், படித்து முடித்த பின்னரே, அரசியலில் தீவிரமாகப் பங்கேற்க வேண்டுமென உறுதி பூண்டார்.

இந்திய நாடு விடுதலை பெற்று, புதிய சுதந்திர அரசு பொறுப்பேற்று, மக்களின் எதிர்பார்ப்புகளை நிறைவு செய்யும் வழித் தடத்தில் நடை பயிலத் தொடங்கிய காலத்தில், தாம் தொழில் நாட்டம் காரணமாக, அரசியலில் முழுக்க ஈடுபட இயலாத நிலையை எண்ணிப் பார்த்த நாச்சிமுத்துக் கவுண்டர், தம் புதல்வர் மகாலிங்கம் தேசிய அரசியலில் ஈடுபாடு கொள்வதைப் பெரிதும் விரும்பினார். தந்தையாரின் மனமறிந்த மகாலிங்கம், இளைஞர் காங்கிரசில் தம்மை இணைத்துக் கொண்டு, நாட்டுப்பணியில் மிகுந்த நாட்டம்கொண்டார்.

சத்தியத்தின் திருவுருவாய்த் திகழ்ந்த காந்தி அடிகளை, தேசபக்தியில் திளைத்து நின்ற நேரு பெருமகனாரை, அறிவில் நுட்பமும் அகத்தில் திட்பமும் கொண்ட இராஜாஜியை, உண்மையும், மனத்தின்மையும் கொண்டு செயலாக்க வீரராய் விளங்கிய சி. சுப்பிரமணியத்தைத் தம் அரசியல் வழிகாட்டிகளாகக் கொண்ட மகாலிங்கம், காங்கிரஸ் இயக்கத்தில் குறிப்பிடத்தக்க பெருமகனாராய் விளங்கினார். மூன்று முறை தொடர்ந்து பொள்ளாச்சித் தொகுதியில், காங்கிரஸ் அபேட்சகராக நின்று, மக்களின் பேராதரவுடன் சட்டமன்ற உறுப்பினராகத் தேர்வு பெறும் வல்லமை பெற்றுத் திகழ்ந்தார். 1952 முதல் 1967 வரை சட்டமன்ற உறுப்பினராக நா.ம. வீற்றிருந்து ஆற்றிய சமுதாய நாட்டுப் பணிகள் அரியவை; என்றென்றும் போற்றத்தக்க புகழுக்கு உரியவை!

அரசியல் துறையில் இத்தகைய 'வளர்முகம்' தொடர்ந்து நா.ம.வின் வாழ்வில் அமைந்திருக்குமெனில் இன்றைய அருட்செல்வரை, ஆன்மிக அறப்பணிகளில் தம் வாழ்வின் அரிய நேரங்களை அக மகிழ்வுடன்

12 ☆ அருட்செல்வரின் ஆன்மிகச் சிந்தனைகள்

அர்ப்பணிக்கும் புண்ணிய சீலரை, நானும், பொழுதும் அருளாளர்களின் தொடர்பாலும், அருட் சிந்தனைகளின் தோய்வாலும் பக்குவம் பெற்றதொரு புனித ஆன்மாவை, வையகம் முழுதும், வள்ளல் பெருமானின் நோக்கமும் ஆக்கமும் நிறைந்திடப் பேரார்வம் கொண்டதொரு பேருள்ளத்தை நாடு கண்டிருக்க முடியாது!

காங்கிரஸ் பேரியக்கத்தை உள்ளார்ந்து நேசித்தவர் நா.ம. தமிழ்நாட்டுக் காங்கிரஸ் தலைவர்களின் தீர்க்க தரிசனமில்லாத நடைமுறையும், மொழிக்கொள்கையும், இந்தி எதிர்ப்புப் போரின் தாக்கமும், காங்கிரஸ் கட்சியின் சரிவிற்குக் காரணங்கள் ஆயின. இத்தகைய சரிவுப் போக்கை உணர்ந்த நா.ம. சோர்ந்து போயிருந்த கட்சிக்குச் சுறுசுறுப்பை ஊட்டி, மிகுந்த தைரியத்துடன் சில ஆரோக்கியமான வழிமுறைகளை கட்சித் தலைமையிடம் அறிவித்து வாதாடினார். கட்சித் தலைமை காழ்ப்புணர்வுடன் நா.ம.வின் கருத்துகளை எதிர் கொண்டது.

காங்கிரஸ் பேரியக்கத்தைவிட்டு விலகி விடுவது தான் சுயமரியாதைக்கும் சுய கௌரவத்திற்கும் உகந்ததென எண்ணி, தாம் பெரிதும் மதித்துப் போற்றிய நீதிபதி ஒருவரிடம் தமது எண்ணத்தை வெளியிட்டுக் கலந்துரையாடினார். நா.ம.வின் கருத்து சரியானதே என நீதிபதியும் அறிவுரை வழங்க, ஏறத்தாழ முப்பது ஆண்டுகள், தமது தந்தையார் வாழ்ந்திருந்த காலம் முதலாகத் தொடர்பு கொண்டு, தொண்டாற்றி வந்த காங்கிரஸ் பேரியக்கத்திலிருந்து மிகுந்த வேதனையுடன் நா.ம. விலகினார்.

காங்கிரஸ் பேரியக்கத்திலிருந்து விலகி, அரசியல் தொடர்பை விட்டு விட்டதால், தமது தந்தையார்

காலத்து தொழில்களையும், தாம் தொடங்கிய தொழில் துறைகளையும் ஆர்வத்துடனும், அக்கறையுடனும் கவனிக்கக் கூடிய சூழல் உருவானது. இளமைக் காலம் முதலாகவே நாட்டத்துடனும், தேட்டத்துடனும் பொது நன்மைகளுக்காகத் தம் வாழ்வின் அரிய நேரங்களை அர்ப்பணித்துப் பழகியிருந்த நா.ம.வின் உள்ளம், தொழில்துறைகளில் ஆர்வம் காட்டுவதோடு நின்று விடுமா என்ன? மனிதனை மனிதனாக வாழ வைக்கும் சமயத் துறையில், உயிர்க்குலம் அனைத்தையும் நேசிக்கத் தூண்டும் அருள்நெறியான ஆன்மிகத் துறையில், நா.ம.வின் பேருள்ளம் பெரிதும் பேரார்வம் கொள்ளத் தொடங்கியது. அருளாளர்களும் ஞானிகளும் நடந்த வழித்தடத்தில் நாளும் நடை பயில விழைந்தது! சிந்தனை, வாக்கு, செயல் ஆகிய மூன்றிலும் ஆன்மிகச் செறிவு அன்றாடம் பதிவானது! அரசியல் தடம் மறைந்தது; அருள்நெறி வழி திறந்தது...

திருவருளால் தழைத்து, மரபால் கிளைத்து, சூழலால் செழித்த ஆன்மிக உணர்வு, சீரிய சிந்தனை என்னும் விளைவை நல்கியது; பல்கிப் பெருக்கியது!

2. ஆன்மிக அருளமுதம்

செழுமையான செடியில் பூத்த மலர், செகத்தினில் மணத்தைப் பரப்புவதுபோல, பக்குவப்பட்ட ஆன்மாவில் தோன்றும் உணர்வு, உயிர்க்குலத்தை வாழ்வித்து வாழ்கிறது. வாழ்வித்து வாழ்வது ஆன்மிகம். ஆன்மிகம் உதவுவதில் முந்தும்; உயிர்க்குலம் அனைத்தையும் ஒன்றாகப் பேணும்; ஆறுதல் அளிக்கும்; அன்பை வழங்கும். மானுடத்தின் விழுமிய பயனாக விளங்குவது ஆன்மிகம்!

இன்று பெரும்பான்மையும் இறைவனைச் சார்ந்ததாகக்கூட ஆன்மிகம் இல்லை! மதங்களைச் சார்ந்ததாகக் கருதப்படுகிறது! மதங்களைக்கூட இல்லை; மத நிறுவன அமைப்புகளைச் சார்ந்திருப்பதையே 'ஆன்மிகம்' எனத் தவறாகப் பலர் கருதுகின்றனர். அன்பை, அறநெறியை, சமாதானத்தை, சகோதரத்துவத்தை மதங்கள் போதிப்பது உண்மையானாலும் இந்த உன்னத நோக்கங்களைக் காட்டினும், மதம் என்ற அமைப்புக்கு ஆதிபத்திய அக்கறை மிகுந்துவிட்டது. எனவே மதங்களின் பெயரால் சண்டைகள், கலகங்கள் ஏன் கொலைகள் கூடத் தோன்றிவிட்டன. உலகத்தின் வரலாற்றில் மதங்களின் பெயரால் நடந்த ஆதிபத்தியச் சண்டைகளே மிகுதி. மத பேதங்களையும், சண்டைகளையும் கண்ணுற்ற வள்ளற் பெருமான், வெறுத்துப்போய் 'மதமென்னும் பேய்!' என்றார். ஆன்மிக உலகம் வேறு; மத உலகம் வேறு. ஆன்மிக வாழ்வு— அன்பு கனிந்த அருள் வாழ்வு.

ஆன்மிக உணர்வு மனிதகுலத்திற்கு மட்டுமே உரியது. மற்ற உயிர்க்குலம் இதனைப் பேண இயலாது. உயிர்க்குலத்தை, அதன் இயக்கம் கருதி ஏழு வகையாகப் பிரித்துள்ளனர் நம் முன்னோர். இந்த ஏழுவகை உயிர்க்குலத்திற்கும் அறிவும், உணர்வும் பொதுவானவை. எனினும் பகுத்து அறிவதும், பகுத்து உணர்வதும் மனித குலத்திற்கே உரியவை. அத்துடன் சிந்தனைத் திறம், மானுடத்திற்கு இறைவன் அளித்த கருணைக் கொடை. எனவே உலக உயிர்க்குலம் அனைத்துக்குள்ளும் மனிதப் பிறவி மாட்சிமை பெற்றது. இந்நிலையை அருட்செல்வர் நா.ம., பொருளார்ந்த வகையில் புலப்படுத்தியுள்ளார்.

இறைவன் என்பவன் இரண்டோ, மூன்றோ, இன்னும் பலவாகவோ இல்லை. இறைவன் ஒருவனே. இறைவனின் தூதுவர்கள்தான் பலர். அவர்கள் தீர்க்கதரிசிகளாக வந்துள்ளனர். தேவகுமாரர்களாக உலவி உள்ளனர். ஆன்ம நேயர்களாக அவதரித்துள்ளனர். அடியார்களாக நடமாடி உள்ளனர். இறைவனை வடிவமைத்துக் காண வேண்டுமானால், அதற்கு ஜோதி வடிவத்தைத் தவிர, வேறு பொருத்தமான உருவமில்லை. இது சமய பேதங்களைக் கடந்து, சர்வமுமாய் விளங்குகிற சக்தி. அருட்பெருஞ்ஜோதி என்பது இதுதான்.

ஜோதி என்பது தனி மனிதர்களுக்குள் ஏற்கனவே சுடர் வீசா நிலையில் மங்கலாக இருந்து கொண்டுதான் உள்ளது. அதனைச் சுடரச் செய்தால், அந்த சுயஜோதி 'பர'ஜோதியாகப் பரவும். பரஜோதி என்பது புறஜோதி. ஆரம்பத்தில் இருந்த அகஜோதியானது இவ்வாறு புற ஜோதியாக, அருள்ஜோதியாக வியாபித்துச் சிவஜோதியாகப் பரிணமிக்கிறது.

16 ☆ அருட்செல்வரின் ஆன்மிகச் சிந்தனைகள்

உலக ஜீவராசிகள் அனைத்துக்குள்ளும் மனிதனுக்குள் மட்டும் தான் இம்மாற்றமும். ஏற்றமும் மகத்துவம் பெறுகிறது. மனிதன் ஒருவனால்தான் சிவஜோதியின் கருணைமய நிலையை அடைய முடியும். மற்ற உயிரினங்களுக்கு இது சாத்தியமில்லை. ஆகவே மற்ற அனைத்துப் படைப்புகளிலும், மானுடப் படைப்பே மகத்தானது.

"வாய்த்தது நந்தமக்கு ஈதோர் பிறவி. மதித்திடுமின்"
- என்றார் நாவுக்கரசர்.

அருட்செல்வரின் இக் கருத்துக்கு விளக்கமளிப்பதாய், மகாகவி பாரதி ஓர் அற்புதமான கற்பனைக் காட்சியை ஒளிரச் செய்துள்ளான். அக்காட்சி நினைக்கத் தக்கது.

மகாகவி பாரதியின் கவிதைகளை மக்கள் ஏற்றிப் போற்றி எடுத்துரைப்பதுபோல், உரைநடைப் படைப்புகளை உரைத்துச் சுவைப்பதில்லை; உணர்ந்து மகிழ்வதில்லை. கவிதைகளில் ஒங்கி நிற்கும் பாரதி, உரைநடைப் படைப்புகளிலும் உயர்ந்து நிற்கிறான். 'ஞானரதம்', 'சந்திரிகையின் கதை', 'சின்னச் சங்கரன் கதை' ஆகிய வற்றைப் படைத்து இருப்பதுடன், 'தத்துவம்', 'கலைகள்', 'மாதர்', 'சமூகம்' முதலிய கட்டுரைகளையும் பாரதி படைத்துள்ளான். குறிப்பாக 'ஞானரதம்' போன்ற உரைநடைப் புனைவு, தமிழுக்குப் புதியது; கற்பனையான அந்த அற்புதப் படைப்பில், கவிஞரின் கனவோவியக் காட்சிகள், களிப்பூட்டும் நினைவுச் சுரங்கங்கள்!

ஞானரதத்தில் அமர்ந்து கற்பனையாகக் கனவுப் பயணத்தைத் தொடங்கும் கவிஞன், உபசாந்திலோகம், கந்தர்வலோகம், சத்யலோகம், மண்ணுலகம், தர்மலோகம் ஆகிய ஐந்து உலகங்களுக்கும் சென்று வருவதாக ஞானரத உரைநடைப் புனைவு அமைக்கப்பெற்றுள்ளது.

கந்தர்வலோகத்தில் பர்வதகுமாரி என்னும் கந்தர்வ எழிலரசியைக் கவிஞன் சந்திக்கிறான். இந்தச் சந்திப்பின் வாயிலாக, மகாகவி பாரதி உணர்த்தும் மகத்தான பேருண்மை மனிதகுலத்திற்கு மாபெரும் பெருமை சேர்ப்பதாக உள்ளது.

இன்ப உலகமான கந்தர்வ லோகத்தின் மாட்சி களைக் கவிஞனுக்கு ஒவ்வொன்றாகக் காட்சிப்படுத்துகிறாள் பர்வதகுமாரி கந்தர்வ உலகத்தில். எதிலும் இன்பம்; எங்கும் இன்பம்; நோக்குமிடமெல்லாம் நீக்கமற நிறைந்திருக்கும் இன்பத்தை எதிர்கொள்கிறான் கவிஞன். தொடக்கத்தில் இன்பங்களே பெருகிக் கிடக்கும் கந்தர்வ உலகைக் கவிஞன் பெரிதும் விரும்புகிறான்; விரும்பித் திளைக்கிறான்! போகப்போக போகங்களே சலிப் படையச் செய்வனவாயும், மனத்திற்கு வெறுப்பை ஊட்டுவன வாயும் அமைவதைக் கவிஞன் உணர்கிறான்!

கவிஞனின் உணர்வை அறிந்த பர்வதகுமாரி சலிப் படைவதற்கும், வெறுப்படைவதற்கும் சரியான காரணங் களாக இருப்பனவற்றை ஒவ்வொன்றாகக் கவிஞனிடம் எடுத்துரைக்கிறாள்; “தோழா! எங்கள் உலகத்தார் செய்கைகளிலே புதுமை இல்லையென நீ வியப் படைகிறாய்; வெறுப்படைகிறாய்; மண்ணுலகத்தார் வாழ்க்கையை மறந்துவிட்டாயா? எட்டாவது மாதத்தில் திண்ணத் தொடங்கிய சோற்றை, எண்பதாவது ஆண்டிலும் சாதாரணமாகக் கருதுவதில்லையே! மானுடா? மண்ணில் வாழும் மனிதர்களெல்லாம் செய்ததைத் திரும்பத் திரும்பச் செய்யாமல் வேறென்ன செய்கிறார்கள்? உண்டும், உறங்கியும் நடித்தும் சாகிறார்கள். எங்கள் கந்தர்வ உலகத்தில் மரணமில்லை; பொய்யில்லை; மேலும் தீய நடிப்பு, நீசப் பாங்கு, வேஷம்

போடுதல், ஒன்று நினைத்து வேறொன்று பேசுதல் ஆகிய மகா பாதகக் குணங்கள் இல்லை. இவற்றால் விளையக் கூடிய துன்பங்களும் இல்லை!”

பர்வதகுமாரி சொல்லச் சொல்ல, அவள் சொற் பொருளின் மெய்ப்பொருளில் சொக்கிப் போய், எதிரே வியப்போடு நின்று கொண்டிருக்கிறான் கவிஞன். மேலும் தொடர்கிறான் பர்வதகுமாரி.

“துன்பங்களே இன்றி, இன்பங்களே கந்தர்வ லோகத்தில் நிறைந்திருக்கின்றன! ஆயினும் உனக்கு எங்கள் வாழ்க்கையில் திருப்தி உண்டாகாமல் இருப்பது குற்றமன்று. ஏனெனில் மானுட ஜன்மம், ஒரு முக்கிய மான விஷயத்தில், எங்கள் பிறப்பைக் காட்டிலும் சிறந்தது! ஆத்மத் தேட்டத்திற்கு மனிதப் பிறவி, மிகவும் சௌகரியமாக அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. மனிதரிலே பெரும்பான்மையோர், அறிவைப் பலவாறு குழப்பிக் கொண்டு, உண்மை நினைப்பேயின்றிப் புழுக்கள் போல மடிவது மெய்யேயாயினும், சிலர் பரம நிலை கண்டு விடுகிறார்கள். உங்கள் உலகத்துச் சங்கரன், சுகன், ஜனகன், இராமன், கிருஷ்ணன், புத்தன், இயேசு முதலியவர்களைப் போன்ற அற்புதப் பெரியோர், எங்கள் நாட்டிலே தோன்றுவது சாத்தியமில்லை. கந்தர்வ லோகத்தில் அறிவுத் தெளிவு சகஜமாகையால், இந்த விஷயங்கள் எங்களுக்குச் சுலபமாகப் புத்தியில் பட்டு விடும். ஆனால்... ஆனால்... அனுபவத்திற்கு வருவது கஷ்டம்! அதற்கு மானுட ஜன்மம் வேண்டும்!”

கந்தர்வலோகத்தின் இன்பங்களெல்லாம் தெவிட்டியபோது, கவிஞனுக்குத் தெளிவை ஊட்டுவதாக அமைந்த பர்வதகுமாரியின் விளக்கம்— மண்ணுலக வாழ்விற்கு மகத்தான பெருமையைச் சேர்க்கிறது. மனிதப் பிறவிக்கு மாபெரும் கீர்த்தியை அள்ளிச் சொரிகிறது.

“வாய்த்தது நந்தமக்கு ஈதோர் பிறவி, மதித்திடுமின்” எனப் பேசிய அப்பர் பெருமான் திருநாவுக்கரசரின் திருவாக்கை எடுத்துரைத்து, ‘அனைத்துப் படைப்பு களிலும் மானுடப் படைப்பே மகத்தானது’ என அறுதியிட்டு, உறுதிமொழிந்த அருட்செல்வரின் கருத்துக்கு, மகாகவி பாரதியின் ஞானரதக் காட்சி, வேருன்றி விழுது இறக்கி விளக்கமளிக்கிறதல்லவா?

கருணை நிறைந்த நெஞ்சம்தான் அருள் சுரக்கும் ஆன்மிகத் திருவுள்ளம்! அருள் பற்றிக் கூறிய அறிஞர் பரிமேலழகர் ‘தொடர்பு பற்றாது, இயல்பாக எல்லா உயிர்கண் மேலுஞ் செல்வதாகிய கருணை’ என்றார். உலகம் கண்டுள்ள செல்வங்களில் உயர்ந்ததும், உன்னதமானதும் அருட்செல்வமே என்பது ஆன்றோர் கணிப்பு. எனவேதான் “அருட்செல்வம், செல்வத்துள் செல்வம்” என்றார் பெருநாவலர் திருவள்ளுவர். சீரிய அரு ஞணர்வு, சிறந்த அன்புணர்வால் உருவாக்கம் கொள்கிறது. சொல்லப்போனால் அன்பு அரும்பி, மலர்ந்து காயாகிக் கனியாகும் நிலையே அருள். அருளின் அன்னையாக அன்பைக் காட்டுகிறார் திருவள்ளுவர். “அருளென்னும் அன்பின் குழவி” என்பது திருவள்ளுவரின் திருமொழி.

உயிர்க்குலம் அனைத்திற்கும் பொதுவானது அன்புணர்வு. “அன்பின் வழியது உயிர்நிலை” என்பது தானே வள்ளுவம்? அன்புணர்வின் அடி முதலான தாயன்பு—உயிர் சுவைக்கும் உன்னதமான உதய அன்பாகும். எல்லா உயிர்களும் தாயன்பையே முதன் முதலாகத் துய்த்து மகிழ்கின்றன. உருக்கமும் உள்ளார்ந்த நெகிழ்வும் கொண்ட அன்னையின் அன்பே— நெருக்கமும், உறவின் பெருக்கமும் விளைய ஊற்றுக் கண்ணாக

20 ☆ அருட்செல்வரின் ஆன்மிகச் சிந்தனைகள்

அமைகிறது. தாய்மையும், தொழுது போற்றும் வாய்மையும் கொண்டதல்லவா, தாயன்பு? இத்தகைய தாயன்பைச் சுவைத்துப் பழகிய மனித மனம் கால வளர்ச்சியில் அன்பை விளைவிக்கும் களமாகிறது. குடும்பம், உற்றார் உறவினர் எனப் பற்றிப் பட்டர்ந்த அன்புணர்வு, சுற்ற கல்வியால், பெற்ற அனுபவத்தால், சுற்றுச் சூழலால் தற்சார்பு எல்லையைக் கடந்து, தழைத்துச் செழிக்கத் தொடங்குகிறது.

உயிரும் உடலும் இணைந்திருக்கும் நிலையில், வாழ்க்கை உதயமாகிறது. வாழ்க்கைக்கு உயிர்த்தேவைகளும், உடல் தேவைகளும் இன்றியமையாதவை. உயிர், உடலை இயக்கித் தேவைகளை ஈட்டிக் கொள்வதும் உண்டு; உடல், உயிரை இயக்கி வேண்டியவற்றை அடைவதும் உண்டு. வாழ்க்கை வளம்பெற உடல் தேவை அவசியமாவதைப் போல, வாழ்க்கை நலம்பெற உயிர்த்தேவை அவசியமாகிறது. வாழ்வின் நிறைவாக, உயிருக்கு நலம் கூட்டுவது இன்பத் திருவருளே.

பொருள் வளமற்ற உடலியல் வாழ்க்கை துயரமானது! அருள்நலமற்ற உயிரியல் வாழ்க்கை பயன் இல்லாதது. பொருள் வளம் வாழ்வில் பொருந்திட, அறிவியல் ஆதாரமாகிறது. வான், மண், காற்று, நெருப்பு, நீர் ஆகிய ஐம்பூதச் செல்வங்களை வாழ்வுக்குரிய வகையில், பயனளிக்க அறிவியல்தானே துணையாக அமைகிறது. அறிவியலால் பெற்ற அனுகூலங்களை, மனிதனுக்கு நலவாழ்வு பெற ஆற்றுப்படுத்துவது ஆன்மிகம். ஆன்மாவின் அறிவில் தோன்றும் செய்திகளை, துய்க்கும் அனுபவத்திற்கு கொண்டு வருவதற்கு துணையாக அமைவது அறிவியல். ஆன்மாவின் அறிவு சுயநலப் பாங்கில் உடற் சார்புடையதாகவும்,

தற்சார்புடையதாகவும் அமையும்போது தரம் குறைந்த ஆன்ம ஞானமாக மதிப்பிடப்படுகிறது. 'ஆன்மஞானம்' என்ற சொல்கூடப் பொருத்தமற்றது. அதனைச் சைவ சித்தாந்த நூல்கள் 'பசு ஞானம்' என்றே குறிப்பிடும்.

ஆன்மாவின் தகுதியை, தரத்தை அறிந்தும், உணர்ந்தும், அதனை உயர்த்தவும், மேம்படுத்தவும் முனைந்து நிற்கும் முயற்சியுடைய வாழ்க்கையே ஆன்மிக வாழ்க்கை. சுயநலம் அற்றது; பிறர் நலம் பேணுவது; உயிர்க்குலம் அனைத்தையும் உடன்பிறப்பாய்க் கொள்வது; சொல்லப் போனால், உலகத்தின் உயிரற்ற பொருள்களையே தானாகப் பார்ப்பது(!) ஆன்மிக உணர்வு நிரம்பிய மனத்தின் இயல்பு! அத்தகைய மனம்தான் "காக்கை குருவி எங்கள் ஜாதி—நீள்—கடலும் மலையும் எங்கள் கூட்டம்" எனக் காணவும் செய்யும்; கருதவும் செய்யும். இதனை எளிமையாகவும், தெளிவாகவும் எடுத்துரைக்கும் அருட்செல்வர் நா.ம.வின் கருத்து எண்ணிப் பார்க்கத் தக்கது.

சுருக்கமாகச் சொன்னால், சச்சிதானந்தமாக இருக்கின்ற இறைவனைப் பற்றிய தேடல் என்பதை ஆன்மஞானம் என்றும், அதனுடைய வெளிப்பாடுதான் அன்பு கனிந்த அருள் என்றும் கூறலாம். ஓர் ஆன்மிகவாதியினுடைய ஒரு பக்கம் ஞானமாக இருக்கும். மறுபக்கம் அருள்மயமாக இருக்கும்.

இப்படிப்பட்ட ஆன்ம விசாலமடைந்த பெரு மக்கள், எப்படி இந்த உலகத்தைப் பார்க்கிறார்களென்பதை, டாக்டர் ராதாகிருஷ்ணன் அவர்கள் குறிப்பிடுகையில், இந்த உலகம் முழுவதுமே அவர்களுடைய சொந்தக் குடும்பமாக உள்ளதென்று குறிப்பிடுகின்றார்.

22 ☆ அருட்செல்வரின் ஆன்மிகச் சிந்தனைகள்

‘ஆன்மிகம்’ என்றால் ஆன்மாவின் தகுதியை உயர்த்தும் கோட்பாடு எனக் கொள்வதே பொருத்தமானது. ஆன்மா குறையுடையதுதான்; அறியாமை அதன் இயல்பு. அறியாமை என்றால் ஒன்றும் தெரியாமை அல்ல. ஒன்றை மற்றொன்றாகக் கருதுதல்; துய்த்தல், தீமையை நன்மையாக, நன்மையைத் தீமையாக எண்ணித் துய்த்தலும், துன்புறுதலுமாகும். ஆன்மாவை அறிவார்ந்த வகையில் பேணி வளர்க்க வேண்டும். அன்பார்ந்த முறையில் இயக்கி உயர்த்த வேண்டும். அறிவின் முயற்சியாலும், அன்பின் நெகிழ்ச்சியாலும் அறியாமையிலிருந்து விடுபடுகிற ஆன்மா, பக்குவப்பட்டு முதிர்ச்சி அடைந்து, யாரையும் ஒதுக்காமலும், யாரிடமிருந்தும், ஒதுங்காமலும், உயிர்க்குலம் அனைத்தையும் பேதமுறாது பேணும் ‘பெருநெறி’யை உடைமையாகக் கொண்டு நிறைநலம் அடையும். அத்தகைய நிறைநலமே ஆன்மிகம்.

சமயங்கள் ஆன்மாவின் மேன்மைக்குரிய வழிமுறைகளைக் காட்டியதால், ஆன்மிகம் சமயம் சார்ந்ததாகக் கருதப் பெற்றது; இன்றும் கருதப்படுகிறது. ஆனால் ஆன்மாவின் தகுதியை உயர்த்துவதற்கு மாறாக, ஆதிபத்திய உணர்வால் சமயங்களின் போக்கும் நோக்கும் பெரும்பான்மையும் குறிக்கோளை விட்டு விலகிச் சென்று விட்டன.

இதனைக் குறிப்பாக உணர்த்திய அருட்செல்வர்:

ஒவ்வொரு நாட்டிலும், மொழி எப்படி உருவாகியதோ, மொழிக்கு எழுத்து எப்படித் தோன்றியதோ, உணவுப் பழக்கங்கள் எப்படி அமைந்தனவோ, கல்விமுறை எப்படித் தரப்பட்டதோ, அதேபோல்தான் உலகத்தில் ஒவ்வொரு பிரதேசத்திற்கும், அதன் தேவைக்கு ஏற்ப ஒரு சமயமும்

தோன்றியது. சமயம் தோன்றிய பின்னர், மனித வரலாற்றைப் பார்த்தால், சமயச் சண்டைகளில் சிந்தப்பட்ட இரத்தம்தான் அதிகமாக இருந்திருக்கிறது. எந்த நோக்கத்திற்காக சமயங்கள் தோன்றினவோ, அந்த நோக்கத்தை விட்டு விலகிப்போன வேதனைகள்தான் அதிகரித்தன" எனத் தெரிவித்துள்ளார்.

இறைவனுடைய திருவருளை எண்ணிப் பார்த்த அருளாளர்கள், அதனைக் கரையற்ற கடலாகவும், குறைநீக்கும் அமுதமாகவும் கருதி, 'அருள் கடல்' என்றும் 'அருள் அமுதம்' என்றும் போற்றி மகிழ்ந்தனர். விரிந்து, பரந்து, ஆழ்ந்து அகன்றுள்ள கடல் போன்றது, இறைவனுடைய திருவருள் என்னும் குறிப்புணர்த்த 'அருள் கடல்' என்றும், உலக உயிர்க் குலத்திற்குப் பிறவிப் பிணி அகற்றி, இறவாமை நல்கும் அருமருந்தாக ஆண்டவனின் திருவருள் அமைவதால் 'அருள் அமுதம்' என்றும் குறிப்பிட்டு வழிபட்டனர் அருளாளர்கள்.

உயிர்க்குலம் அனைத்தையும் ஒப்பக் கருதி, உரியன வழங்கும் உன்னத உணர்வு ஆன்மிகத்தின் உயிர்ப்பாக அமைவதால், அருள் அமுதமாக ஆன்மிகம் கருதப்பட வேண்டுமெனக் குறிப்பிட்டுள்ள அருட்செல்வர் நா.ம. வின் கருத்து நினைக்கத் தக்கதும், நெஞ்சார்ந்து ஏற்கத் தக்கதும் அல்லவா?

3. உலகளாவிய உறவு

‘உலகத்திலுள்ள எல்லா ஊர்களும் எனக்குச் சொந்தமானவை; உலகத்தின் அனைத்துப் பகுதியிலும் வாழ்கின்ற எல்லா மக்களும் என் உறவுக்காரர்கள்!’ என இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வாழ்ந்த தமிழ்ப் புலவர் ஒருவர், மானுட நேயத்துடன் ஒரு மாபெரும் சிந்தனையை வெளியிட்டார். இத்தகைய நேயச் சிந்தனைக்குரிய நெஞ்சைப் பெற்றவர், புலவர் கணியன் பூங்குன்றனார். புலவர் வெளிப்படுத்திய அந்தப் புண்ணியச் சொற்கள்: “யாதும் ஊரே யாவருங் கேளிர்” தமிழின் புறநானூறுத் தொகுப்பில் இடம் பெற்றுள்ள ஒரு பாடலின் தொடக்கம் இது.

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர், நேய உணர்வுடன் ஒரு மனிதரின் நெஞ்சுள் தோன்றிய இக் கருத்தோட்டத்தை இன்றும் மானுடர் நடைமுறைப் படுத்தப்படாத நலிவை, அவலத்தை எடுத்துரைக்கும் அருட்செல்வர் குறிப்பிடுகிறார்:

உலகத்தில் நாடுகளாகப் பிரிந்திருக்கிற இந்தப் பூமியில், நாம் கோடுகளை வரையறுத்து, அவற்றிற்குப் பெயர்களைச் சூட்டிக்கொண்டு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். எல்லைக் கோடுகளை ஒரு ‘அங்குலம் தாண்டிவிட்டால், பூமியில் மட்டுமல்ல, கடலிலும் வானத்திலும் தாண்டிவிட்டால், ஆயுதங்கள்தான் மோதுகின்றன. பீரங்கிகள் முழங்குகின்றன.

இன்னொரு வகையில் ஒவ்வொரு தேசத்திலும், சமய ரீதியாக மக்கள் தங்களை இனம் காட்டி, வேறுபட்டு வருகின்றனர். மனிதர்களுக்காகத்தான் மதங்கள் என்பதை மறந்து, மதங்களுக்காக வாழ்கிற மனிதர்களாகத்தான் வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

மனிதன் தன் மூளை பலத்தால் சிந்தனை செய்து, மேலும் மேலும் புதிய தொழில் நுட்பங்களைக் கண்டு பிடித்து, மனிதகுலத்தையே அழித்துவிடக் கூடிய அணு ஆயுதங்களை உற்பத்தி செய்கிறான். இதுதான் அறிவின் ஆணவத்தன்மை.

"அறிவினால் ஆகுவது உண்டோ பிறிதின்றோய்
தன்னோய்போல் போற்றாக் கடை"

என்றார் திருவள்ளுவர்.

'பிறிதின்றோய்' என இங்கு வள்ளுவர் பேசுவது மனிதனை மட்டுமல்ல. எந்த உயிருக்குத் துன்பம் ஏற்பட்டாலும், அதனைத் தன் சொந்தத் துன்பம் என்று கருதி, அதனைத் துடைக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்யாத வருடைய அறிவை, வள்ளுவர் அறிவு என்றே ஏற்றுக் கொள்வதில்லை.

எந்த நாட்டை சேர்ந்தவராக இருப்பினும், அவர் நமது உறவுக்காரர், சொந்தக்காரர் என்ற எண்ணமும், எந்த நாடும் நம் சொந்த நாடே என்ற நினைப்பும் ஏற்படின், அந்த நாட்டின் அழிவுக்கும், அந்த மனிதரின் மரணத்திற்கும் ஆயுதங்களைத் தயாரிக்க மனம் வருமா? அந்த அழிவும், அந்த மரணமும் சொந்தப் பேரிழப்பு என அரசியல்வாதிகளும், விஞ்ஞானிகளும் கருதுவார்கள்ளையானால், சிந்திப்பார்களேயானால் அழிவுக்குரிய

சாதனங்களும், கருவிகளும் உருப் பெறுமா? அத்தகைய புனிதக் கருத்து போற்றத்தக்க ஆன்மிகக் கருத்து; அத்தகைய புண்ணியச் சிந்தனை புகழ்த்தக்க ஆன்மிகச் சிந்தனை. இதனை விளக்கும் அருட்செல்வர்.

"எப்படியிருந்தாலும் அரசியல்வாதிகளும், விஞ்ஞானிகளும் சேர்ந்து, இந்த உலகத்தை ஒரு பனிப்போர் மூலம் பதற்ற நிலைக்கு ஆளாக்கி இருக்கிறார்கள். இன்றைக்குச் சமாதானம் என்று பேசப்படுவது ஓர் அரசியல் ராஜ தந்திரமாகும். ஒருவரை ஒருவர் ஏமாற்றிக் கொள்கிற நாடகம்-நயவஞ்சகம். உண்மையான சமாதானம் என்பது, புனிதம் இழையோடும் அமைதிதான். அந்த அமைதி ஆன்மிக மயமானது. ஒருவர்மீது ஒருவர் பலன் கருதாமல் பாசம் காட்டுவது. ஒருவர் மீது மட்டுமன்று, மரம், செடி, கொடி, நதி, மலை முதலிய அனைத்தையும் பார்த்து, "காக்கை குருவி எங்கள் ஜாதி- நீள் கடலும், மலையும் எங்கள் கூட்டம் என்று கொண்டாடுவதாகுமெனக் கூறுகின்றார்."

உலகம் பல நாடுகளைக் கொண்டது. நாடுகளில் வாழும் மக்களை, நன்மக்களாக உருவாக்கும் நோக்கத்தில் மதங்கள் தோன்றின. மதங்களை கடவுள் உருவாக்கவில்லை. மதங்கள் பல்வேறு பெயர்களால் ஒரே கடவுளை அழைத்து வழிபடுகின்றன.

மதங்கள் அல்லது சமயங்கள் பற்றி ஆராய்ந்த அறிஞர் பெருமக்கள், அவற்றின் தொடக்கம் குறித்து இரண்டுவிதமான கருத்துகளை நிறுவி உள்ளனர். இறந்த முன்னோர் வழிபாடுதான் சமயத்தின் தோற்றமென்றும், இயற்கைச் சக்திகளைக் கண்டு வியந்து, அவற்றை உருவகப்படுத்தி வழிபட்டதையே சமயத்தின் தொடக்கம் என்றும் நிறுவியுள்ள ஆய்வுக் கருத்துகள் எண்ணிப் பார்க்கத் தக்கவை.

உடல் அழிந்தாலும் அவ்வுடலில் வாழ்ந்த முன்னோர், எங்கோ வாழ்ந்து கொண்டிருப்பதாக நம்பிக்கை கொண்டு, அவர்களை மறக்காமல் இருக்க வேண்டுமென மனிதன் விரும்புகிறான். எனவே அவர்களுக்கு உரிய பக்தி செலுத்தி, உணவு படைத்து வணங்கிட விரும்புகிறான். இதுதான் சமயத்தின் தொடக்கம்.

அமெரிக்க நாட்டிலும், எகிப்திலும், சீனாவிலும், பாபிலோனியாவிலும் இன்னும் சில நாடுகளிலும் வாழ்கின்ற மக்களின் பழைமையான சமயங்களை ஆராய்ந்தால், முன்னோர் வழிபாடே, அவர்களின் சமயத் தொடக்கமாக இருந்ததை அறிய முடிகிறது. இந்துக்களிடையே கூட, முன்னோர் வழிபாடு பழைமையான மரபாக பேணப்பெற்று வருகின்றது.

முன்னோர் வழிபாட்டுக்கு மாறாக, இயற்கையின் அற்புதங்களில் மனித மனம் வயப்பட்டு, பயத்தினாலும், பக்தியினாலும் இயற்கையின் சக்திகளை உருவகப்படுத்தி வழிபடத் தொடங்கிய காலமே, சமயத்தின் தோற்றத்திற்கு ஆரம்பமாக அமைந்ததென்ற கருத்துக்கு வலுவான ஆதாரங்கள் உள்ளன. மதங்களின் தொடக்கம் எதுவாக இருப்பினும், அவற்றின் வளர்ச்சியும் அமைப்பும் அந்தந்த நாட்டின் சூழலுக்கு ஏற்ப உருவாக்கம் கொண்டுள்ளதைக் குறிப்பிடுகிறபோது—

“ஒவ்வொரு நாட்டிலும் மொழி எப்படி உருவாகியதோ, மொழிக்கு எழுத்து எப்படித் தோன்றியதோ, உணவுப் பழக்கங்கள் எப்படி அமைந்தனவோ, கல்விமுறை எப்படித் தரப்பட்டதோ, நம்பிக்கைகள் எப்படி வளர்ந்தனவோ, அதேபோல்தான் உலகத்தில் ஒவ்வொரு பிரதேசத்திற்கும், அதன் தேவைக்கு ஏற்ப ஒரு சமயம் தோன்றியது”

என அருட்செல்வர் எடுத்துரைக்கிறார்.

28 ☆ அருட்செல்வரின் ஆன்மிகச் சிந்தனைகள்

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் நிறைவில், பாரத நாடு, உலகளாவிய உன்னதமான கீர்த்தியை அடைந்தது! 1893ஆம் ஆண்டு, செப்டம்பர் மாதம் பதினோராம் நாள், அமெரிக்க நாட்டு சிகாகோ நகரின் 'கொலம்பியன் ஹால்' என்னும் மண்டபத்தில் நடந்த 'சர்வமத மகா சபை' மாநாட்டில், பாரதநாடு, வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க பெருமையைப் பெற்று, வான் புகழ் கொள்ளச் செய்த பெருமகனார் தவச் செல்வரும், ஞானச் செல்வருமாகிய சுவாமி விவேகானந்தர் ஆவார்.!

உலகத்திலுள்ள அனைத்துச் சமயங்களின் அடிப் படை நோக்கத்தை அறியும் பொருட்டும், சமயங்களுக் கிடையே நல்லிணக்கத்தை உருவாக்கும் பொருட்டும் அமைக்கப்பெற்ற சர்வமத மகாசபை கூட்டிய கருத்தரங்கிற்கு, அனைத்து நாடுகளிலிருந்து சமயச் சான்றோர் அழைக்கப்பட்டிருந்தனர். பத்தாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட பேரறிஞர்கள் மண்டபத்தில் நிறைந்திருந்தனர். அவைத் தலைவராக வீற்றிருந்த அறிஞர், மகாசபையின் மகத்தான குறிக்கோளை எடுத்துரைத்தபின்னர், உரை வழங்கவுள்ள சமயம் சார்ந்த சான்றோர்களை, ஒருவர் பின் ஒருவராக அறிமுகம் செய்து வைத்தார். சுவாமி விவேகானந்தர், தம்மை அறிமுகம் செய்யும் முறை அணுகி வருகின்ற போது, சற்றே அச்சம் கொண்டார்; உடல் அதிர்ந்தது; உள்ளம் படபடத்தது; சொல்லப்போனால் நாவுலர்ந்தது! 'இத்தகைய உலகளாவிய பேரறிஞர்கள் திரண்டுள்ள திருக்கூட்டத்தில் பேசியதில்லை! 'தேவி கருணை காட்டு, குருநாதா திருவருள் செய்க!' என ஒரு கணம் கண்கள் பனிக்க, மனத்துள் பிரார்த்தித்தார். அடுத்த கணம் அப்பெருமானது திருமுகம் ஞானவொளி வீசிப் பிரகாசித்தது! இருக்கையிலிருந்து எழுந்து வந்து, அரங்க மேடையில் நின்றபோது, சுவாமிகளின் கம்பீரத்

தோற்றமும், திருமுகப்பொலிவும் கூடியிருந்தோர் அனைவரையும் கவர்ந்தன!

இரண்டாயிரம் ஆண்டிற்கு முந்தைய ஒரு தமிழ்ப் புலவரின் 'யாவரும் கேளிர்' என்ற சிந்தனையின் உள்ளீட்டுப் பொருள், சுவாமி விவேகானந்தரின் உதடுகளிலிருந்து உரையின் தொடக்கமாக வெளிப்பட்டது! அன்புக் கனிவோடு, "அமெரிக்க நாட்டில் கூடியுள்ள சகோதரிகளே! சகோதரர்களே!" எனத் தொடங்கினார் சுவாமி. மேலும் அப் பெருமானைப் பேச விடாமல், கூடியிருந்தோர் அனைவரும் நீண்ட நெடுநேரம் கையொலி செய்து தங்கள் களிப்பைக் காட்டினர்! உரையாற்றியோர் அனைவரும் "சீமாட்டிகளே! சீமான்களே!" என்றே தங்கள் உரையைத் தொடங்கி, பாரத நாட்டிலிருந்து சென்ற இந்து சமயத் துறவி, உலகத்திலுள்ள அனைவரையும் ஒரே குடும்ப உறவினராகக் கருதி, "சகோதரிகளே" என்றும், "சகோதரர்களே" என்றும் நெருக்க உணர்வோடு, நெகிழ்ச்சியுடன் அழைத்த தொடக்கமே, மாநாட்டில் பெருக்கெடுக்க வேண்டிய நல்லிணக்கத்திற்கு அடிக்கல் நாட்டி விட்டது! அன்பின் கனிவில் அருள் உணர்வோடு அழைத்த அந்த இரண்டு சொற்களால், திரண்டிருந்த பெருமக்களைக் கவர்ந்த தோடு, அனைத்து நாடுகளையும் ஈர்த்துவிட்டார் சுவாமி விவேகானந்தர். தொடர்ந்து அப்பெருமானின் உரையில் இடம்பெற்ற கருத்துகள், மத நல்லிணக்கத்தையும், மன மாற்றத்தையும் வலியுறுத்துவதாக அமைந்தன. அனைத்து மதங்களும் சென்று சேரும் இடம் ஒன்றே என விளக்கி, இந்து சமயம், சமரச நல்லிணக்கத்தை ஆதார சுருதியாகக் கொண்டதென்பதைக் குறிப்பிட்டு, ஞானச் செல்வர் விவேகானந்தர் உரையை நிறைவு செய்தபோது, கையொலி விண்ணை எட்டியது! அந்த மாநாட்டின்

30 ☆ அருட்செல்வரின் ஆன்மிகச் சிந்தனைகள்

நாயகராகக் கருதப் பெற்றார் விவேகானந்தர்! பாரத நாடு பீடுடைய பெரும் புகழ்பெற்றது!

இந்நிகழ்ச்சியைக் குறிப்பிட்டுள்ள அருட்செல்வர்:

“கவாமி விவேகானந்தர், அனைத்து மதங்கள் கூடிய அவையில், தமது பேச்சைத் தொடங்கும்போது, ‘சகோதரிகளே! சகோதரர்களே!’ எனக் குறிப்பிட்டது - நமது பாரம்பர்யமான உணர்வை வெளிப்படுத்தியதுதான்! மற்ற தேசத்தாருக்கு அந்த வார்த்தைகள் ஆச்சரியத்திற்குரியவை. நம் நாட்டைப் பொறுத்தவரை, அவை ஆன்மிகச் செறிவுடைய இயல்பான வார்த்தைகளே!”

என விளக்கமளித்துள்ள கருத்துரை, கருதிப் பார்க்கத் தக்கது.

போக்குவரத்து, தகவல் பரிவர்த்தனை தக்கவாறு அமையாத காலச் சூழலில், உலகத்திலுள்ள நாடுகள் பலவும், மானுடக் குலமும், ஒன்றுக்கொன்று நெருக்கமான நிலையின்றித் தீவுகளாகத் திகழ்ந்தன. அப்போது தோன்றிய உலக சமயங்கள் ஒன்றை ஒன்று அறியாமலும், தொடர்பில்லாமலும் இயங்கின.

காலத்தின் வளர்ச்சியில், அறிவியலில் தோன்றிய மலர்ச்சியால், மனிதகுலம் புதுப்புது சாதனங்களைப் பெற்று, நாட்டுக்கு நாடு கொண்டிருந்த இடைவெளிகளை அகற்றிக் கொண்டதோடு, பல்வேறு சமயங்களின் தோற்றத்தையும் இயக்கத்தையும் அறிந்துகொள்ளும் வாய்ப்பு உதயமாகியது!

ஆசிய, ஆப்பிரிக்க, ஐரோப்பிய, அமெரிக்க, ஆஸ்திரேலியக் கண்டங்களில் தோன்றிய சமயங்கள் பலப்படல. இந்து, பௌத்தம், கிறிஸ்துவம், இசுலாம்,

ஜெனம், பகாய், ஜுடோ, ஷிட்டோ, சீக்கியம், டாவோ என எத்தனை எத்தனையோ சமயங்கள் உலகத்தில் உருவாக்கம் கொண்டுள்ளன. மனிதகுலத்தின் மேன்மைக்கு வழிகாட்டும் கலங்கரை விளக்கங்களாகத் தோன்றிய சமயங்கள், காலம் கடக்கக் கடக்க, ஆதிக்க பலம் கொண்டவையாக உருவெடுத்தன. மனிதனுக்காகத் தோன்றிய சமயம், சமயத்திற்காக வாழும் மனிதர்களை உருவாக்கத் தொடங்கி, வேற்றுமை உணர்வுக்கு விதை பாவி, நீர் ஊற்றி, உரமிட்டுத் தழைக்கச் செய்வதாய்த் தடம் மாறியது. இத்தகைய மாற்றம் பகை உணர்வுகளையைச் செழிக்கச் செய்து, அமைதிப் பயிரை அழிக்க முனைந்தது.

சமய ஆய்வாளர்கள், ஆய்வின் இறுதி முடிவாக, கடவுள் ஒருவரே என்றும், அவர் சமயங்களைத் தோற்றுவிக்க இல்லையென்றும் உறுதி கொள்ளினும், சமயம் சார்ந்தோர் இம் முடிவை முழுக்க முழுக்க ஏற்காது முரண்பட்டனர். அதன்விளைவாக உலகத்தில், மனிதரை மனிதர் பகைத்துப் பாதகங்கள் பலவற்றை மூர்க்கத் தனமாக செய்ய முனைந்தனர். உயர்நிலை அடைய வழிகாட்டிட வந்த சமயம், மனிதனின் உயிர்நிலை போக்கும் சாதனமாய், தேவ நிலையிலிருந்து அசுர நிலைக்குத் தன்னை ஆளாக்கிக் கொள்ளும் அவலம் நேர்ந்தது!

சமயங்களின் ஒரே நோக்கம் மானுடத்தை மேன்மைப்படுத்துவதே; மேன்மை பெற வேண்டுமெனில் அன்பைப் பெருக்கவும், அருளை வளர்க்கவுமான முயற்சிக்கே சமயங்கள் உறுதுணையாக நிற்க வேண்டும். ஆனால் அவற்றின் நடைமுறை மாறுபட்டு, வேறுபட்டுப் போன நிலையில், அவற்றின் முன்னைப் பெருநிலை மீண்டும் முன் வரவேண்டுமெனில்

32 ☆ அருட்செல்வரின் ஆன்மிகச் சிந்தனைகள்

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் வடலூர் அருட்பிரகாச வள்ளலார் வழங்கிய சமயம் கடந்த சன்மார்க்க நெறியே சாலப் பொருத்தமுள்ளது. அக அமையுமென அறுதியிட்டுக் கூறுகிறார் அருட்செல்வர் நா.ம. ஆய்வுக்குரிய இக் கருத்தை வலியுறுத்தி, வழி பாட்டில் கூட ஏறத்தாழ எல்லாச் சமயங்களும் உடன்படும் ஜோதி வழிபாட்டையே வள்ளலார் வழங்கினாரெனக் குறிப்பிட்டுக் காட்டுகிறார் நா.ம.

"ஜோதி வழிபாடு என்பது உருவ வழிபாடு என்றும் சொல்லலாம். உருவமற்ற வழிபாடு என்றும் சொல்லலாம். இந்துக்கள், கிறிஸ்துவர்கள், பௌத்தவர்கள் இன்னும் சில மதத்தினர் உருவ வழிபாட்டில் நம்பிக்கை உள்ளவர்கள். இசுலாமியர், சீக்கியர் போன்றவர்கள் உருவ வழிபாட்டில் நம்பிக்கையற்றவர்கள். இவ்வாறு இருவேறு அணிகளாகப் பிரிந்து கிடக்கின்ற இறை நம்பிக்கை உள்ளவர்கள் இந்த ஜோதி வழிபாட்டின் மூலமாக, முன்பாக, ஒற்றுமையைக் காணலாம். ஆன்மிகத்தில் நம்பிக்கை கொண்டவர்கள், தனித்தனி அணிகளாகப் பிரிந்து முரண்பட்டுப் பேதப் படுவது ஆன்மிக அகிலத்தையே பலவீனப்படுத்தும்.

ஒற்றுமையுணர்வு ஆன்மிகவாதிகளிடத்தில் அவசியத் தேவை. அத்தகைய ஒற்றுமையே அமைதியான மானுட வாழ்க்கையை அளிக்க முடியும். ஒற்றுமை உருவாகத் தடையாக இருப்பது வெவ்வேறு வகையான வழிபாட்டு முறைகள்தான் இதனை உணர்ந்தே சென்ற 120 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஜோதி வழிபாட்டு முறையை அருட்பிரகாச வள்ளலார் ஆன்மிக உலகிற்கு அறிமுகப்படுத்தினார்.

உலகச் சமயங்கள் ஒன்றுபடுகிறபோது, அவற்றின் நோக்கங்கள், தனித்தனி வழிகளில், விருப்பு வெறுப்பில்லாத

சமநிலை உணர்வோடு. பிரபஞ்சம் முழுவதிலும் நேசிக்கிற விசால நெஞ்சமோடு நிறைவு பெறும்."

உலகச் சமயங்கள் பற்றிய கருத்துரையில், அருட் செல்வர் நா.ம. வழிபாட்டு முறையில், அருட்பிரகாச வள்ளலாரின் ஜோதி வழிபாட்டை ஒருமையுணர்வுக்கு உகந்ததென பரிந்துரைத்ததோடு, உலக அமைதிக்கு அச்சாணியாக அமையுமென நம்பிக்கையோடு வெளிப்படுத்தியுள்ள ஓர் அரிய கருத்து எண்ணிப் பார்க்கத் தக்கது.

"உலகத்தில் பூரண அமைதி நிலவ வேண்டுமெனில், அரசியலை முழுக்க முழுக்க, ஆன்மிகப்படுத்த வேண்டும்."

உலகத்தில் ஏற்பட்ட மகா யுத்தங்களால், மானுடம் அழிந்து, ஒழிந்து போகும் நிலையினைக் கருதிப் பார்த்து, நாடுகளைக் கட்டுப்படுத்தும் ஐக்கிய நாட்டு சபை தோன்றிய பின்னரும், சமயக் காழ்ப்பை, வேறுபட்ட சமயப் பகையுணர்வை அகற்றி, 'அன்பே சமயம்' என்னும் சமய உள்ளீட்டுப் பொருளை வலியுறுத்தி, நல்லிணக்கத்தை, சமரச சகிப்புத் தன்மையை உருவாக்க ஓர் உலக சமய அமைப்பு உருவாகி, பல நாடுகளிலும் மாநாடு கூட்டி சமயங்களின் சங்கமங்களை தோற்றுவித்த பிறகும், நாடுகளுக்குள் பகை நோக்கும், பழிவாங்கும் போக்கும் அகலவில்லை! எந்த விநாடியிலும் உலகப் போர் தொடங்கிவிடுமோ என்ற அச்சத்தில் மனிதகுலம், நாளும் பயத்தில் மூழ்கிக் கிடக்கிறது! அரசியல் ஆதிக்க உணர்வே, மனிதனை அச்சுறுத்தும் கொடுமையான ஆயுதமென்பதைத் தெளிவாக உணர்ந்த அருட்செல்வர், அரசியலையே ஆன்மிகப்படுத்த வேண்டும்; அதுவும் முழுக்க முழுக்க ஆன்மிகப்படுத்த வேண்டுமென்கிறார்.

உலகத்தில், அரசியலுக்கு முதன் முதலாக 'ஆன்மிக ஸ்நானம்' அளித்தவர் மகாத்மா காந்தியடிகள்தான்! விடுதலைப் போராட்ட காலத்தில், இந்திய அரசியலை ஆன்மிகம் சார்ந்ததாகச் செய்யும் முயற்சியை, நாள் தோறும் இடையறாது, மகாத்மா செய்த சீரிய செயல், வரலாற்று உண்மையல்லவா? ஒவ்வொரு நாளின் மாலை நேரத்தில் மகாத்மா ஏற்றுக்கொண்ட பிரார்த்தனைக் கூட்டத்தில், சர்வ சமயப் பிரார்த்தனைப் பாடல்களை பாடிய பின்னர், அரசியல் கருத்துகளை வெளிப்படுத்தும் வழக்கம் இருந்ததல்லவா? இந்திய அரசியலை ஆன்மிகத் திற்கு ஆற்றுப்படுத்தும் முயற்சியை அறிவிப்போ, ஆரவாரமோ இல்லாது, காந்தியடிகள் மேற்கொண்டா ரெனக் கருதுவதில் தவறொன்றுமில்லை. நாடு விடுதலை பெற்ற பின்னர், சர்வோதயத் திட்டத்தின் மூலமாக, ஒரு புதிய இந்தியாவை உருவாக்க எண்ணினார் மகாத்மா. அரசியல், பொருளாதாரம், கல்வி, பண்பாடு, நாகரிகம் முதலான அனைத்துத் துறை அமைப்புகளும் ஆன்மிகத் துடன் இணைந்திருப்பதே சர்வோதயம். ஆன்மிகம், சமுதாயத்தை ஒன்றிணைக்கும்; ஆன்மிகம், சமுதாய மேம்பாட்டிற்கு துணை செய்யும். சமுதாயத்தை ஆள்கிற, ஆட்டுவிக்கிற அரசியலை ஆன்மிகச் சார்புடையதாக உருவாக்கிவிடின், பகையுணர்வு அற்றுப்போகும்; 'தனக்கு', 'தன் நாட்டுக்கு' என்னும் சுயநலப் பற்று இற்றுப் போகும்! "கோசலம் என்னும் கோது இலா நாடு" எனப் பேசுவானே, கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பன். அத்தகைய 'கோது இலா நாடு' குற்றமற்ற நாடுகள் உலகெங்கும் உதயமாகும்! எனவேதான் சமுதாய இயக்கத்தின் அச்சாணியாக இன்று கருதப்படும் அரசியலை ஆன்மிகப்படுத்த வேண்டுமென்ற ஆழமான கருத்தை அருட்செல்வர் வலியுறுத்துகிறார். அப்போதுதான்

உலகெங்கும் உண்மையான அமைதி உருவாக்கம் கொள்ளும்; மனித குலத்தை உய்விக்கும் மெய்யான சமாதானம் தோன்றும் என்பது நா.ம.வின் நம்பிக்கை. பிறர் நலம் பேணும் பெருங்குணமும், பிறர் துன்பம் நீக்கும் பெருமனமும் ஆன்மிகத்தின் அடிப்படை இயல்புகள். இத்தகைய இயல்புகள் அரசியலில் இணைந்தால், அதுவும் முழுக்க முழுக்க இணைந்தால், நாடுகள் அமைதியுறும், நாட்டு மக்கள் அச்சமின்றி, எல்லாப் பெருஞ் செல்வங்களும் பெற்று, இன்புறுவர். உலகம் முற்றும் 'சர்வோதயம்' உதயமாகும் என்பது நா.ம.வின் நம்பிக்கை. அந்த நம்பிக்கையில் பிறந்த புண்ணியக் கருத்தே... 'ஆன்மிகச் செறிவுடன் அரசியல் உலகை, உருவாக்கிட வேண்டும்' என்பது.

எல்லா உயிர்களிடத்தும் கொள்கின்ற அன்பு அரும்பி, அறச் செயல்கள் மலர்ந்து நிற்கும் அரசு, பழுத்த மரத்தைப் போன்று பயனளிக்குமெனப் பேசுகிறான் கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பன். "அன்பு அரும்பி தருமம் மலர்ந்து, போகங் கனி ஒன்று பழுத்தது போலும் அன்றே!" என்பது கவியின் திருவாக்கு. இத்தகைய அரசு அல்லவா ஆன்மிகம் சார்ந்து நிற்கும் அரசு? கம்பனின் கற்பனை, ஓர் உன்னத அரசை உருவாக்கிக் காட்டுகிறது. அந்த அரசு, ஆன்மிகம் சார்ந்த அரசாக இருப்பதால், அந்த அரசுக்குட்பட்ட அயோத்தி மாநகரில்—

"எல்லாரும் எல்லாப் பெருஞ் செல்வமும் எய்தலாலே.
இல்லாரும் இல்லை; உடையார்களும் இல்லை மாதோ"

என்கிறான் கவி. அம்மட்டோ?

"கள்வர் இலாமைப் பொருள் காவலும் இல்லை; யாதும் கொள்வார் இலாமைக் கொடுப்பார்களும் இல்லை மாதோ"

36 ☆ அருட்செல்வரின் ஆன்மிகச் சிந்தனைகள்

எனத் தாம் கற்பனையில் கண்ட ஆன்மிகம் சார்ந்த அரசின் பயனை எடுத்துரைக்கிறான் கவிச்சக்கரவர்த்தி.

எந்த ஒரு காலகட்டத்தைக் காட்டினும், இன்றைய இந்தக் காலகட்டம், மனிதகுலம் துய்த்து மகிழுதற்குரிய அளவிறந்த சாதனங்களை அள்ளித் தந்திருக்கிறது! அதே நேரத்தில், தோள் கொடுத்துச் சுமக்க இயலாது துவண்டு போகும் துயரங்களையும் வழங்கி இருக்கிறது! கூட்டிக் கழித்துப் பெருக்கிப் பார்த்தோமானால், துயரங்கள் பெருகுவதற்கு அரசியலே 'ஆதிமூலமாய்' அமைகிற தென்பது தெளிவாகும்.

ஆதிபத்திய ஆளுமை கொண்ட அரசியல் அல்லது அரசாங்கம் ஆன்மிகக் குணப்பண்பைக் கொள்ளு மெனின், அமைதியும் ஆனந்தமும் மக்களிடையே நிலவும். உலக நாடுகள் அனைத்தும் ஆன்மிக அருட் தடத்தில் பயணித்தால், பகையுணர்வு அற்ற மனிதநேயம் மலருமென்பதால், அரசுகளை வழி நடத்தும் அரசியல், ஆன்மிகத்தைச் சார்ந்திருக்க வேண்டுமென விழைந்தார் அருட்செல்வர். மனித நேயத்தின் மறுபெயர் ஆன்மிகம் அல்லவா?

4. நாடு தழுவிய நன்னெறி

‘பாருக்குள்ளே நல்ல நாடு பாரத நாடு’ எனப் பாடியுள்ள மகாகவி பாரதி, ‘நல்ல நாடு’ என்பதற்குரிய காரணங்களை வரிசையாகக் கூறி மகிழ்கிறான். முதற் காரணமாக, பாரதிக்குத் தோன்றியது, பாரதியின் சிந்தையில் வந்து நின்றது ‘ஞானம்!’

“ஞானத்திலே பரமோனத்திலே உயர் மானத்திலே, அன்ன தானத்திலே” எனத் தொடங்கிப் பாடிச் செல்கிறான். கீழை நாட்டவராகிய பாரத மக்களுக்கு தத்துவ ஞானம் பரம்பரைச் சொத்து! முன்னோர் தேடி வைத்த அரிய செல்வம்!

தத்துவம் என்றால் உண்மை எனப் பொருள்படும். இங்கே உண்மை என்பதற்கு என்றும் உள்ளது என்பதே கருத்து. பார்க்கும் பொருள் அனைத்தும் என்றும் உள்ளவை அல்ல. என்றும் உள்ள பொருள் எது? அப்படி ஒன்று உண்டா? உண்டானால் அது எத்தகையது? அதன் இயல்புகள் எவை? என்றெல்லாம் ஆராய்வதைத் தத்துவ ஞானம் என்றனர் முன்னோர்.

மேல்நாட்டில் தத்துவஞான ஆய்வு குறிப்பிட்ட காலத்தில், குறிப்பிட்ட ஒருவரால் தொடங்கப்பெற்றது. பாரத நாட்டுத் தத்துவ ஞானம் அப்படிப்பட்டதல்ல. காலமோ; கர்த்தாவோ முறையே இதுவென்றும், இன்னாரென்றும் குறிப்பிட்டுக் கூறிவிட முடியாது! அதன் மிகு பழைமையும், வெகு தொன்மைத்

தொடக்கமும் சரித்திர காலத்திற்கும் முந்தையதென ஆய்வாளர் மொழிந்துள்ளனர்!

மேல் நாட்டினரின் தத்துவஞான ஆய்வு இன்னும் நிறைவு பெறவில்லை. ஒருவர் கண்ட முடிவை, பின்னே வரும் மற்றோர் ஆய்வாளர் மறுப்பார்; அல்லது அந்த முடிவையே ஆதாரமாகக் கொண்டு மேலும் சில முடிவுகளை வெளியிடுவார். அவருக்குப் பின் வரும் ஆய்வாளர் அவற்றை மறுப்பார்! இப்படியேதான் மேலை நாட்டினரின் தத்துவஞான ஆய்வு இன்றும் இருந்து வருகிறது. ஒரு முடிவு— அதனை அனைத்து ஆய்வாளரும் உடன்படத்தக்கதாய் இதுவரை கண்டதில்லை! முடிவுக்குமேல் முடிவாய் ஆய்வு நீண்டு கொண்டே உள்ளது.

பாரததேசத்தில் தத்துவஞான ஆய்வு மிகப் பழங்காலத்திலேயே முடிவுக்கு வந்துவிட்டது! முடிவைத் தெளிவாக உறுதியிட்டு வெளியிட்டு விட்டனர் பாரதத்தின் ஞானச் செல்வர்கள். பின்னே வந்த ஞானிகளின் ஆய்வுச் செய்திகள் அனைத்தும் முடிவுகளுக்குரிய விளக்கங்களாகவே அமைந்தன. மேலும் தெளிவு பெறுவதற்கென மேற்கொள்ளப்பெற்ற ஆய்வுகள் அவை.

தத்துவஞான ஆராய்ச்சியில், மேலை நாட்டிற்கும், கீழை நாட்டிற்கும் அடிப்படையான ஒரு வேற்றுமை உண்டு. புற உலகத்தைப் பற்றிய ஆய்வினையே மேல் நாட்டினர் செய்தனர். பாரத தத்துவ ஞான ஆய்வுக்களம் புற உலகமல்ல; அகமாகிய ஆன்மா! ஆன்மாவைப் பற்றி ஆழ்ந்தும், அகன்றும் ஆய்வு மேற்கொண்டு, அது தொடர்பாக அமையும் புற உலக ஆராய்வினும் தங்கள் கவனத்தைச் செலுத்தினர் பாரத நாட்டுத் தத்துவ ஞானிகள்.

மேல்நாட்டினர் புற உலக ஆராய்வில், பொழுது போக்காகவே ஈடுபட்டனரென ஒரு கருத்து உண்டு. ஆனால் பாரதத் தத்துவ ஞானிகள் தத்துவஞான ஆராய்வை வெறும் பொழுதுபோக்காகக் கருதவில்லை. மனிதன் அனுபவிக்கும் துயரங்களும், தொல்லைகளும், மனிதரில் உயர்ந்தோர், தாழ்ந்தோர் வேறுபாடுகளும், நல்லவை ஆற்றும் மானுடர் நலிந்து அல்லல்படுவதும், தீயவை செய்யும் மானுடர் நிமிர்ந்து இன்பத்தை ஏற்பதும் தத்துவ ஞானிகளின் கவனத்தைப் பற்றி, ஆராய்வில் அக்கறையுடன் உள்ளார்ந்து ஈடுபடும் உணர்வைத் தூண்டின! மேலை நாட்டாருக்கு அது எளிய பொழுது போக்கு; கீழை நாட்டினராகிய பாரதத்தின் ஆய்வாளர்களுக்கு அது இன்றியமையாத சோதனை!

மேல் நாட்டினர் கொண்ட தத்துவ ஞானக் கொள்கைகளுக்கும், மானுடர் வாழ்க்கைக்கும் தொடர்பில்லை. சிந்தித்து, ஆராய்ந்து, முடிவு கொள்வதோடு நின்றுவிடும். ஆனால் பாரததேசத்தில் தத்துவ ஞானமும், வாழ்க்கை நெறிகளும் ஊடும் பாவுமாக நெய்யப் பட்டுள்ள நேர்த்தி, தத்துவ உலகத்தையே வியக்க வைத்துள்ளது! எனவேதான் சமயம் வேறு; தத்துவம் வேறு எனப் பாரத நாட்டில் வேறு வேறாகக் கருதப் படுவதில்லை.

சிந்தித்து முடிவு கொள்ளுதற்கு மட்டுமல்லாமல், ஆராய்ந்து அறிவூட்டுவதற்கு மட்டுமின்றி, சீரிய வாழ்க்கைநெறியை ஊட்டுவதற்கும், சிறந்த வாழ்க்கை முறையைக் காட்டுவதற்கும் பாரதத் தத்துவ ஞானம் திசை காட்டியாய்த் திகழ்ந்து வருகிறது.

தத்துவ ஞான முடிவுகள் வேதம், உபநிடதம், ஆகமம் என்னும் வடமொழி நூல்களில் வெளியிடப் பெற்

40 ☆ அருட்செல்வரின் ஆன்மிகச் சிந்தனைகள்

றுள்ளன. பாரத தத்துவ ஞானத்துக்கு ஆதிமூல ஆதார இலக்கியங்களாக இவை கருதப் பெறுகின்றன.

எனவேதான் பாரதத் தத்துவ ஞான பண்பாட்டுக் கலாசாரம் ஏறத்தாழ பத்தாயிரம் ஆண்டு பழைமையுடையதெனக் குறிப்பிடுகிறார் அருட்செல்வர் நா.ம. இதைப் பற்றிய விளக்கம் தருகிறபோது—

"பாரத தேசம் என்பது இங்குள்ள மலைகளையும், மண்ணையும் வனங்களையும், வளைந்து செல்லும் ஆறுகளையும் மட்டும் கொண்டதல்ல. இவை போன்ற இயற்கைச் செல்வங்கள், ஏறக்குறைய எல்லா நாடுகளிலும் இருக்கின்றன. ஆகவேதான் பாரதம் என்கிறபோது, வேத காலம் தொடங்கி இன்றைய பாரதி காலம் வரைக்கும், நீண்டு பரவி வியாபித்துள்ள பண்பாட்டுக் கலாசார தத்துவ ஞானத்தைத்தான் நாம் பெருமையோடு குறிப்பிடுகிறோம். நமது வேதங்களும், உபநிடதங்களும், இராமாயண மகா பாரத இதிகாசங்களும், இன்றைய பாரதி பாடல்களும், பாரத தேவியின் அணிகலன்களாகப் பரிமளிக்கின்றன.

மிகப் பண்டைக் காலத்திலிருந்து, இன்றுவரை மனித வாழ்க்கையின் மகத்தான லட்சியம் விளங்கி வந்திருப்பது இந்த நாட்டிலேதான்! ஒவ்வொரு நாட்டுக்கும் ஒரு சிறப்பு இயல்பு உண்டு. பாரத நாட்டின் உயிர்நாடியாக விளங்கும் சிறப்பு இயல்பு தத்துவ ஞானம் சார்ந்த சமயம் ஆகும். நமது நாட்டின் வாழ்க்கை சமயத்தில்தான் அமைந்திருக்கிறது."

உண்மைதான்! பாரதம், சமயம் சார்ந்திருந்த காரணத்தால்தான், பல்லாண்டுகளாக ஒரே தேசமாக இருந்து வந்துள்ளது. ஆங்கிலேயர் நம்மை அடிமைப் படுத்தி ஆட்சி செய்த காலத்திலிருந்தே, பாரதம் ஒரே

நாடாக உருவாக்கம் கொண்டுள்ளதெனச் சிலர் கருதுகின்றனர். அந்தக் கருத்து பிழைபட்டதென்பதை, நமது சமய வரலாறுகள் புலப்படுத்துகின்றன. வெள்ளையர் வருகை தருவதற்கு வெகு காலத்திற்கு முன்பிருந்தே தென்பாரதத்தில் உள்ள மக்கள் கங்கைக் கரையின் காசித் திருத்தலத்திற்கும், இமய பர்வதத்தின் கைலாயத்திற்கும் யாத்திரை மேற்கொள்வதைப் புண்ணியப் பயணமாகக் கருதியுள்ளனர். அதுபோலவே வட பாரதத்தில் வாழ்ந்து வந்த மக்கள் இராமேசுவரத்திற்கும், கன்னியாகுமரிக்கும் வருகை புரிந்து தரிசிப்பதை வாழ்வின் புனித யாத்திரையாக எண்ணியுள்ளனர்.

அத்தகைய நோக்கில்தான் சுவாமி விவேகானந்தர், பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில், பாரத தேவியின் திருவடியெனத் திகழும் கன்னியாகுமரிக்கு வருகை புரிந்ததும், கடல் சூழ்ந்த ஒரு பாறையில் அமர்ந்து தியானித்ததும், 'பத்ரிகாசிர்மத்திலிருந்து, குமரிமுனை வரை பரந்து கிடக்கும் புண்ணிய பூமியாகிய பாரத தேசத்தின் சமய மேன்மையை தத்துவஞானச் சிறப்பை உலகம் அறியச் செய்ய வேண்டும்' என்ற உறுதி பிறந்ததும், அயல்நாடு சென்றதும், அங்கே பாரதத்தின் உயிர்நாடியாகிய ஆன்மிக அருளமுதத்தை வழங்கியதும், அதனால் உலகளாவிய உன்னதக் கீர்த்தியைப் பாரதநாடு பெற்றுப் பெருமை கொண்டதும், இங்கே நினைவில் கொள்ளத்தக்கது.

உடலோடும், உயிரோடும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிற மனிதர் யாவருக்கும் மரணம் ஒருநாள் உண்டு. மரணத்திற்குப் பின் வாழ்க்கை இல்லை. ஆனால் மனித வாழ்வில் அழியாத மரணமும் தீண்ட இயலாத ஒன்றினை மனிதன் பெற்றுள்ளான். அந்த ஒன்றுதான் ஆன்மா. ஆன்மா வினைப்பயன் காரணமாக மீண்டும்,

மீண்டும் பிறப்பினை அடைகிறது. அதனால் அதன் பயணம்— யாத்திரை நீள்கிறது! ஆன்மாவின் யாத்திரை எந்த இலக்கை நோக்கிப் பயணிக்க வேண்டும்? ஆன்மா அழிவில்லாதது; நிரந்தரத்தன்மை கொண்டது; இறைவன் நிலையானவன்; என்றும் நிலைபேறு உடையவன். நிரந்தரத் தன்மை கொண்ட ஆன்மாவை நிலைபேறு உடைய இறைவனை நோக்கி யாத்திரை செய்யத் தூண்டுவதும், துணை நிற்பதுமே சமயம் எனத் தெளிவு படுத்துகிறார் அருட்செல்வர் நாம.

எப்போது தோன்றியதெனக் கணக்கிட இயலாததும், எவரால் தோற்றுவிக்கப் பெற்றதெனக் கூற இயலாதது மாகிய இந்து சமயத்தின் இரு கண்களான சைவமும், வைணவமும் வாழ்வின் நிலையாமையை விளக்கு கின்றன. திருநீறாகிய விபூதியும், திருமண்ணாகிய திரு நாமமும் நிலையாமையை உணர்த்தும் அடையாளங்கள். நிலையற்றதாகிய வாழ்க்கையைப் புரிந்துகொண்டு நிலையானதாகிய இறைவனைச் சென்றுசேர அவை தூண்டுகின்றன.

உயிர்க்குலம் அனைத்திற்கும் துன்பத்தை உண் டாக்கக் கூடாதென்ற உயர் நோக்கில் உருவாக்கம் கொண்டதுதான் சமணம். புத்த சமயத்தின் உயிர்ப்பு ஞானம்தான். ஞானப் பக்குவத்தை அடைகிறபோது, மனிதன் துன்பங்களுக்குக் காரணமான ஆசைகளிலிருந்து நிர்வாணம் அடைகிறான்; விடுதலை பெறுகிறான். அந்த விடுதலையால் மனிதன் உன்னதமடைந்து உயர்கிறான். சீரிய விரதங்கள் அடிப்படையில் சிறந்த மனிதனை உருவாக்கப் பிறந்தது சீக்கிய சமயம்.

பாரத மண்ணில் காலடி எடுத்து வைத்த கிறிஸ்துவ சமயம், அன்பின் வலிமையை, அருளின் பெருமையை

உணர்த்தவே தோற்றம் பெற்றது! மனிதகுலத்திற்கு நம்பிக்கையை ஊட்டியது; நல்வழி காட்டியது. ஐரோப்பிய மக்கள் இரத்தத்திற்கு இரத்தம், பழிக்குப் பழி என அசுரத்தன்மையில் உழன்று கொண்டிருந்த காலத்தில், 'ஒரு கன்னத்தில் அறைந்தால், மறு கன்னத்தையும் காட்டு' என இரக்கத்தை ஈடு இணையற்ற பேரன்பை உபதேசம் செய்தது.

பசுமையில்லாத பாலைவனம் சூழ்ந்த அரபு நாடுகளில் எப்போதும் ஒருவரோடு 'ஒருவர் கலகம் செய்துகொண்டு, கலங்கி நின்றபோது, அவர்களை அமைதிப்படுத்தத் தோன்றியது இசுலாம். 'இசுலாம்' என்றால் அமைதி என்பதே பொருளாகும். பாரதத்தில் கடந்த ஐநூறு ஆண்டுகளாக இசுலாமியர் இருந்து வருகின்றனர்.

பாரத நாட்டில் கிறிஸ்துவ சமயம் மக்கள் தொகையில் மூன்று சதவிகிதமாகவும், இசுலாமியர் பதின்மூன்று சதவிகிதமாகவும் இருப்பதைச் சுட்டிக்காட்டியுள்ள அருட்செல்வர், தேசப்பிதா மகாத்மா காந்தியடிகள், இது சம்பந்தமாகத் தெரிவித்துள்ள கருத்தை இங்கே நினைவு படுத்தி, பாரத தேசம், அரசியல் சட்டத்தில் மகத்தான நெறியான 'செக்யுலர்' (Secular) ஜனநாயக அமைப்பைக் கொண்டுள்ளதைத் தெளிவுபெற விவரிக்கிறார்.

“நான் கனவு கண்டு கொண்டிருக்கிற இந்தியா இப்போது 'ஒரு சமய' தேசம் அல்ல; அது பல் சமய தேசம். இந்தத் தேசத்தில் எல்லோருமே இந்துக்கள் என்று நான் எதிர்பார்க்கவில்லை. அதேபோல எல்லாருமே கிறிஸ்துவர்களாக, இசுலாமியர்களாக இருப்பார்கள் என்றும் நான் எதிர்பார்க்க மாட்டேன். அதற்குப்

பதிலாக, இங்குள்ள எல்லோரும் அவர்கள் இந்துக்களா
னாலும், கிறிஸ்துவர்களானாலும், இசுலாமியர்களா
னாலும், எல்லாருமே ஒருவரை ஒருவர் சகித்துக்
கொள்ளக்கூடிய, சமரச மனப்பான்மையோடு, 'பல் சமய'
தேசமாக இந்தப் பாரதம் இருக்க வேண்டும் என்பது
தான் எனது ஆசை." எனக் கூறினார் காந்தி அடிகள்.

"இவ்வாறு காந்திஜி சொன்னதற்குக் காரணம், பாரத
நாட்டில் எழுபது சதவிகிதம் இந்துக்கள் வாழந்துவரினும்,
ஏறத்தாழ முப்பது சதவிகிதம் கிறிஸ்துவர்கள், இசுலாமி
யர்கள், சீக்கியர்கள், மற்றும் சில மதத்தைச் சார்ந்தவர்கள்
இருந்து வருவதைக் கருத்தில் கொண்டுதான், சிறு
பான்மைப் பிரிவினருக்கு உரிய பாதுகாப்பளிக்கும்
நோக்கத்தில், அரசியல் சட்டத்தில் மகத்தான நெறியினை
நாம் வகுத்துள்ளோம். நமது நாடு ஜனநாயக முறையை
'செக்யூலர்' தகுதியில் அமைத்துள்ளோம். பாரதம் சமயச்
சார்பற்ற நாடாகவே தொடர்ந்து விளங்கி வருகிறது. 'சமயச்
சார்பற்ற' என்றால் நாத்திக நாடல்ல; சமயங்களின்
நல்லிணக்கத்திற்கான நாடு எனப் பொருள்படும்.

பாரத நாடு அடிப்படையில் ஆன்மிக நாடு. சமயம்
என்பது நாட்டு மக்களின் வாழ்வோடு சம்பந்தப்பட்டது.
சமயச் சார்பின்மை (செக்யூலரிசம்) என்றால், சமயத்தைப்
பற்றி ஆர்வம் கொள்ளாத, அக்கறைப்படாத அரசு எனப்
பொருள் கொள்ளக் கூடாது. சமயங்களைச் சமமாகச்
சார்பின்றி நடத்தும் சம்பிரதாயத்தை பேணும் நாடு எனக்
கொள்ளல் வேண்டும்."

உலகத்தின் சில நாடுகளில் பட்ஜெட்டில் சமயங்
களுக்கு உதவுவதற்கான நிதி ஒதுக்கீடு இருந்து வருகிறது.
மக்கள் தொகையை அடிப்படையாகக் கொண்டும்,

சமயங்களைச் சார்ந்திருப்போரின் எண்ணிக்கையைக் கொண்டும், ஒதுக்கீட்டு நிதியை, உதவி நிதியாக அரசு வழங்கி வருகிறது. இந்த வகையில் மலேசிய நாட்டை எடுத்துக்காட்டாகக் கூறி, அடிப்படையில் அந்த நாடு இசுலாமிய நாடாக இருப்பினும், மசூதிகள், பௌத்த விகாரங்கள், திருக்கோயில்கள் ஆகிய சமயப் பிரார்த்தனைக் களங்களைப் புதுப்பித்துக் கொள்ள அரசாங்கமே நிதியளித்து வருவதைச் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார் அருட் செல்வர். இத்தகைய பாங்கில் இந்திய அரசும் இயங்க வேண்டுமெனத் தமது விருப்பத்தையும் வெளியிட்டுள்ளார் நா.ம. நியாயமான வேண்டுதல்; ஆரோக்கியமான ஆலோசனை.

வேதங்கள் எவராலும் எழுதப்பெற்றவை அல்ல என்றென்றும் நின்று நிலவுகின்ற உண்மைகளின் தொகுப்பே அவை. இதனை விளக்குவதற்காகச் சுவாமி விவேகானந்தர் கூறுகிறார்: “புவியீர்ப்பு விதி”, அது கண்டறிவதற்கு முன்னரே, அதை விஞ்ஞானிகள் வெளிப்படுத்துவதற்கு முன்னமேயே, உலகத்தில் இருக்கிறது. அதன் வல்லமையை, இயல்பை எவரும் வெளிப்படுத்தி இருக்காவிடினும், அது உலகத்தில் இருக்கும். அது போலவே வேதங்கள், இந்த உலகைப் புனிதமாக்க அவதரித்த ரிஷிகள், அனுபூதியில் கண்ட உண்மைகளின் தொகுப்பாகிய வேதங்கள், வெளிப்படுத்தாவிடினும், உலகில் நிலையாக இருந்தவை! இருப்பவை! அவை எப்போது வெளிப்படுத்தப் பெற்றன. அவை எவரால் வெளிப்படுத்தப்பெற்றன என்பதெல்லாம் ஒருவரும் அறியாதவை!” என்றார் சுவாமிகள்.

உலகிலேயே மிகமிகப் பழையமான சிந்தனைக் கருவூலமாகத் திகழும் வேதம்— உலகின் பெரும்பான்மை

46 ☆ அருட்செல்வரின் ஆன்மிகச் சிந்தனைகள்

யான பகுதிகள் இருளில் மூழ்கி, ஆழ்ந்த உறக்கத்தில் அமிழ்ந்து கிடந்தபோது, பாரத தேசம் ஆன்ம ஒளியில் விழித்திருந்து, மானுடர்க்கு மகத்தான உண்மைகளை உணர்த்த எழுந்த உன்னத அடையாளச் சின்னம்!

ஞானச் செல்வர்களாகிய ரிஷிகள் வெளிப்படுத்திய உண்மைகளை, பின் நாளில் 'பகவான்' எனக் குறிப்பிடப் பெறும் வியாச முனிவர் நான்காகத் தொகுத்தளித்தா ரெனக் கூறப்படுகிறது. தொகுத்தளித்தவை ரிக், யஜுர், சாம, அதர்வண வேதங்களென அழைக்கப் பெறுகின்றன.

வேதகாலச் சிந்தனைகளுக்கு ஒளியூட்டி வழிகாட்டு பவை உபநிஷதங்கள். முடிவான உண்மைகள் பற்றிய ஆய்வில், மனித மனம் தொடக்கூடிய எல்லையை, 'இதற்குமேல் ஒன்றும் இல்லை' எனக் கணிக்கக் கூடிய உச்சியை உபநிஷதங்கள் தொட்டுவிட்டனவெனச் சொல்லப்படுகிறது. வேதத்திற்குப் பொருளுட்டிப் பொலிவூட்டியவை; வித்தகமான, விழுமிய மணிமகுடம் சூட்டியவை!

உபநிஷதங்கள் பலப்பல. நூற்றெட்டு என ஓர் எண்ணிக்கைக் குறிக்கப்பெறுகின்றது. அவற்றில் பதி நான்கு உபநிஷதங்கள் இன்றியமையாதவையாகக் கொள்ளப்பெற்றுள்ளன. இந்தப் பதிநான்கும் நான்கு வேதங்களிலும் அமைந்துள்ளன.

வேதங்களைப் பற்றிய சிந்தனையில், விவரிக்க இயலாத நன்றிப் பெருக்குடன் அருட்செல்வர் வெளியிட்டுள்ள கருத்து, ஒவ்வோர் இந்தியனும் மனத்துள் கொள்ளத் தக்கது.

“ஆன்மிக வாழ்வின் ஆசிரியராக வேதங்கள்தான் காலகாலமாக இருந்து வருகின்றன. உலகில் எழுத்து

வடிவில் உலவிய முதல் நூல் ரிக் வேதம்தான். பின்னர் மூன்று வேதங்கள் வந்தன. ஆகவே அந்த ஆதி வேதங்களை எண்ணி, பாரதப் புதல்வர்களாகிய நாம் அனைவரும் பெருமைப்பட்டுக் கொள்ளலாம். நான்கு வேதங்களையும் அருளிய விற்பன்னர்களுக்கும், உபநிஷதங்களை வழங்கிய வித்தகர்களுக்கும் நாம் அனைவரும் உரிய மரியாதை செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்."

வேதத்தின் பழைமையை விளக்க முனைந்த அருட் செல்வர் நா.ம. காலக் கணக்கெடுப்பைக் கூறுகிற கருத்து, வியக்கத்தக்கது; வித்தகமானதும் கூட! அறிகிறபோது ஆச்சரியப்பட்டுப் போகிறோம்!

"வேதங்கள் அப்போது எழுத்து வடிவத்தில் ஒலைச் சுவடிகளில் இல்லை. ஞாபக சக்தியின் மூலம் மனப்பாடம் செய்யப்பட்டு, வழிவழியாக வேதங்கள் வந்து கொண்டிருந்தன. அந்தக் காலத்தில், ரிக்வேத பண்டிதர் என்று ஒருவர் பாராட்டப்பட வேண்டுமானால், அவர் காலை 6 மணிக்குள் வேத சுலோகங்களை ஒப்புவிக்கத் தொடங்கினால், மறுநாள் காலை 6 மணிக்குள் அவற்றை முடித்துவிட வேண்டும். அவரைத்தான் வேத விற்பன்னர் என்று அழைத்தனர். ஒரு நாளைக்கு 60 நாழிகை. ஒரு நாழிகைக்கு 60 நாடி. ஒரு நாடிக்கு 60 விநாடி. ஆக ஒரு நாளைக்கு $60 \times 60 \times 60 = 2,16,000$ விநாடி. ஒரு விநாடியில் 2 ஒலிகளை உச்சரிப்பது வேத பண்டிதரின் கடமை. ஆக ஒரு நாளில் $2 \times 2,16,000 = 4,32,000$ ஒலிகள் உள்ள ரிக் வேதத்தை ஒரே நாளில் ஒலிப்பவர்தான் ரிக்வேத பண்டிதர். 4,32,000 ஒலிகள் உள்ள ரிக்வேதமும், 4,32,000 வருடங்கள் கொண்ட கல்பமும் எப்படி ஒத்துப் போகிறதென்பது பரிசீலனைக்குரியது.

48 ☆ அருட்செல்வரின் ஆன்மிகச் சிந்தனைகள்

ரிக் வேதத்தில் 4,32,000 சப்த ஒலிகள் உள்ளன. இந்து சமயக் கலாசாரத்தின்படி 'கல்பம்' என்பதுதான் காலத்தின் மிகப் பெரிய பகுதி. ஒரு கல்பம் என்றால் அதில் 4,32,000 வருஷங்கள் உள்ளன என்று பொருள். இந்தக் கணக்கின் படி பார்த்தால், நாம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் இந்தக் காலம் 38 ஆவது கல்பமாகும். ஒரு கல்பத்தில் 16 'மன்வந்தரம்' உண்டு. ஒரு மன்வந்தரம் 27,000 வருடம். இதற்கு ஸ்வாத வராக கல்பம் எனப் பெயர். ஒரு கல்பத்துக்கு 4,32,000 வீதம் 38 கல்பங்களுக்கு 1,64,16,000 (ஒரு கோடி 64 லட்சத்து 16 ஆயிரம்) ஆண்டுகளாகும். நமது நாகரிகத்தின் பழைமை இத்தனை தொன்மையுடையது. நமது சாஸ்திரங்களே இதனைக் கூறுகின்ற காரணத்தினால் இதனை நாம் நம்பத்தான் வேண்டும். அதற்கான ஆதாரங்களும் உள்ளன."

அருட்செல்வர், ஆழமான சிந்தனையோடு காலக் கணக்கெடுப்பை விவரிக்கும் அருமை, பிரமிக்கத் தக்க பெருமையை ஊட்டுகிறது! நமது நாகரிகத்தின் பெருமை காலப் பழைமையை உணர்த்துகிறபோது நம்மைப் பெரிதும் பெருமிதம்கொள்ள வைக்கிறது! "ஒரு இந்தியன் நடந்து செல்கிறானென்றால் அவன் பின்னால், பல்லாயிரக்கணக்கான ஆண்டு பாரத நாட்டின் நாகரிகக் கலாசாரமும் நடந்து போகிறது." எனக் குறிப்பிட்ட சுவாமி விவேகானந்தரின் அரிய கருத்து, உரிய சிறப்புடன் உள்ளத்துள் உலா வருகிறது! அருட் செல்வரின் வெகு ஆழமும், மிகு அகலமும் கொண்ட வந்தனைக் குரிய சிந்தனைச் செறிவு நம்மை விந்தையுறச் செய்து வியக்க வைக்கிறது.

சரித்திரமே புக முடியாத மிக மிகப் பழைமையான காலத்தில், ஆன்மிக அருட் செல்வர்களான ஞானி

களாலும், ரிஷிகளாலும் உணர்ந்து வெளிப்படுத்திய வேதங்களும், உபநிஷதங்களும் அப்பெருமான்களின் அனுபவ உண்மைகள். அவற்றைக் கற்ற நூலறிவு கொண்டோ, பெற்ற சமஸ்கிருதப் புலமை கொண்டோ முழுமையாக அறிந்துகொள்ள முடியாது. உண்மையான சாதனை வாழ்வில், மனத் தூய்மையுடன் ஆன்மிகத் தேடலாய் ஆண்டவனை நோக்கிய யாத்திரையில் இறைவனை நெருங்க, நெருங்க அவற்றின் உள்ளீட்டுப் பொருளைப் புரிந்தும், தெரிந்தும் தெளிவடையலாம். தெளிவடைகிறபோது பொருளின் முழுமையில் திளைத்து மகிழலாம்.

உலக மொழிகள் பலவற்றில் மொழிபெயர்க்கப் பெற்று, உலகளாவிய புகழைப் பெற்ற பாரத நாட்டின் இரண்டு நூல்கள், பாரத தேசத்தின் சிந்தனைச் சீலத்தைச் செப்புவதாய் உள்ளன. இறைவன் மனிதனுக்குச் சொன்னது ஒன்று; மனிதன் மனிதனுக்குக் கூறியது மற்றொன்று. ஆம், பகவத் கீதை, திருக்குறள் ஆகிய இரு நூல்களே அவை. அருட் செல்வர் நா.ம., தமது கட்டுரைகள் பலவற்றில், சிந்தனைக்கு உரமளிக்க இந்த இரு நூல்களின் கருத்துகளை, உரிய இடங்களில் எடுத்துரைத்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

அருட்செம்மல் வினோபா, தமிழ்நாட்டில் சுற்றுப் பயணம் மேற்கொண்டிருந்தபோது, திருக்குறள் கருத்துகளைக் கேட்டறிவதில் மிகுந்த ஆர்வம் கொண்டார். ஒருவாறு குறளை, குறள் கூறும் சிந்தனைகளை அறிந்து கொண்டபோது, “திருக்குறள் தென்னாட்டுப் பகவத் கீதை!” என்றார். உடனிருந்த தமிழர் ஒருவர், “அப்படியெனில் பகவத்கீதையை வடநாட்டுத் திருக்குறள் எனக் கூறலாமா?” எனக் கேட்டார். “தாராளமாக ஏற்றுக்கொள்

வேன்; மிகுந்த மகிழ்ச்சியுடனும் உடன்படுவேன்” என்றார் வினோபா.

இராமாயணம், மகாபாரதம் ஆகிய நூல்கள் உலகத்திற்கு அறிமுகமாகியிருப்பினும் குறளும், கீதையும் வெகு பிரபலமாகி உள்ளன! இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கும் முற்பட்டவையான இந்த இரண்டு நூல்களும், பாரத ஆன்மிக நெறிகளைக் கொண்ட பண்பாட்டுச் செல்வங்கள். நெறி வழி மனிதன் நிமிர்ந்து நிற்கக்கூடிய வலிமைக்கோர் அடையாளச் சின்னங்கள். உய்யும் வழி உரைக்கும் சிந்தனைகள்!

வேதங்கள் உபநிஷதங்கள், பிரம்ம சூத்திரம், கீதை ஆகிய அருள்நூல்கள், ஆன்மிகச் செல்வங்கள் அனைத்தும் சமஸ்கிருத மொழியில் இருப்பதால், சமஸ்கிருதம் ஞானத்திற்கு உரியதென்கிறார் அருட்செல்வர். சமஸ்கிருதம் என்றால் செப்பனிடப்பட்ட மொழி எனப் பொருள்படுமென்றும், வடு இல்லாத மொழி எனப் பொருள் தொனிக்கும் வகையில், அதனை வடல்மொழி என அழைத்தனரென்றும், வடல்மொழியே பின்னர் வடமொழி என வழங்கப் பெற்றதென்றும் குறிப்பிட்டுள்ள அருட்செல்வர், பாரத கலாசாரம் ஆன்மிக அடிப்படையில் அமைந்திருப்பதால், சுதந்திரம் பெற்ற பின்னர், நாட்டின் தொடர்பு மொழியாக, ஞான மொழியாகிய சமஸ்கிருதமே ஆக்கப்பட்டிருக்க வேண்டுமென்கிறார்.

தமிழ்நாட்டில் சமஸ்கிருதத்தை ஆரிய பாஷை எனச் சிலர் அவதூறாகப் பேசி வருவதைக் குறிப்பிட்டு, உண்மையில் சமஸ்கிருத மொழி என்பது தமிழன் உருவாக்கிய மொழி என நா.ம. கூறும் கருத்து, ஆச்சரியத்திற்குரியது; ஆய்வுக்குரியதும்கூட!

ஆன்ம இயலுக்கு சமஸ்கிருத மொழியையும் உலகியலுக்குத் தமிழ் மொழியையும் நம் முன்னோர் பயன்படுத்தி வந்ததாகக் கூறும் அருட்செல்வர், அதனால் தான் தமிழராகப் பிறந்த ஆதிசங்கரரும், இராமானுஜரும் தங்கள் ஞான நூல்களைச் சமஸ்கிருத மொழியில் மட்டுமே வழங்கி இருப்பதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். உலகில் தோன்றிய மிகு பழைமை கொண்ட மொழிகளில் ஒன்றான வடல்மொழியாகிய சமஸ்கிருதம் தனிச் சிறப்புடையதெனக் கூறி, உலகத்தின் முதல் நூலாகிய ரிக் வேதம் சமஸ்கிருத மொழியில் ஆனதேயெனச் சுட்டுகிறார்.

இதிகாசங்கள், பஞ்ச தந்திரக் கதைகள், சாகுந்தலம், மிருச்ச கடிகம், நாகானந்தம் போன்ற நாடகங்கள், பாணினியின் வியாகரண இலக்கணம், பதஞ்சலி யோக சூத்திர நூல்கள், ஜோதிட, சிற்ப சாஸ்திரங்கள், சங்கீத நாட்டிய நூல்கள், வைதீக சமண பௌத்த தத்துவங்கள், தர்க்க சாஸ்திரம், கணிதம் முதலிய அனைத்தும் கொண்டது சமஸ்கிருத மொழியே எனக் குறிப்பிட்டுக் காட்டும் அருட் செல்வர், சமஸ்கிருதம் என்பது ஒரு மொழி மட்டுமல்ல, அது பாரத ஆன்மிகக் கலா சாரத்தின் சின்னம் எனத் தெரிவித்துள்ளார்.

ஒரு காலத்தில், தமிழ்ப் பண்டிதர்களாக உள்ளவர்கள், சமஸ்கிருதத்திலும், பாண்டித்தியம் பெற்றிருந்தனரென்றும், தமிழ்நாட்டு அழைப்புகளில் இப்போது ஆங்கிலமும், தமிழும் இடம் பெறுவது போல, முன்னர் தமிழும் சமஸ்கிருதமும் இடம் பெற்றிருந்ததென்றும், அண்மைக் காலத்தில் சமஸ்கிருத மொழியை விரோதமாக நினைக்கும் உணர்வை, அம்மொழி ஓர் இனத் தாருக்கே உரியதெனக் கதை கட்டி, தமிழ் மக்களிடம்

52 ☆ அருட்செல்வரின் ஆன்மிகச் சிந்தனைகள்

பரப்பி வருகிற தவறான பிரசாரம் தம்மைப் பெரிதும் வருந்தச் செய்கிறதென வருந்தி உரைத்துள்ளார் நா.ம.

தமிழன் உருவாக்கிய மொழியே சமஸ்கிருதம் என்றும், சமஸ்கிருதமே இந்திய நாட்டின் இணைப்பு மொழிக்கு உகந்ததென்றும் தெரிவித்துள்ள அருட்செல்வரின் சீரிய கருத்துரைகள், நேரிய ஆய்வுக்குரியவை!

‘புண்ணிய பூமி’ எனப் பாரத நாட்டை அழைத்து மகிழ்வதுண்டு. உலகத்தில் எத்தனை எத்தனையோ பூமிப் பகுதிகள் இருப்பினும், பாரத நாட்டை ‘புண்ணிய பூமி’ எனக் குறிப்பிடுவதன் காரணம் என்ன?

புகழார்ந்த பெரு மன்னர்கள் பாரதத்தை ஆட்சி செய்ததாலா? உலகத்தின் மிக உயர்ந்த இமயமலை இங்கிருப்பதாலா? கங்கை போன்ற, வற்றாத வளமிக்க ஜீவ நதிகள் நாட்டில் ஓடிக் கொண்டிருப்பதாலா? உயிர்க்குலத்தின் பசியைப் போக்குவதற்காக, நாளும் விளைச்சல்களைச் சுமந்திருக்கும் நில அமைப்பாலா? மனிதன் வாழ்வதற்கேற்ற தட்ப வெப்ப நிலையைப் பெற்றிருப்பதாலா? எதனால்?

உலகத்தின் உயிர்க்குலம் அனைத்தையும், உடன் பிறந்த உறவாகக் கருதி, ‘உள்ளார்ந்த நேயம் காட்டிய அருளாளர்கள், ஒன்றே மூலம் என உணர்த்தி, அதன் சீலமும் கோலமும் ஊட்டிய ஞானச் செல்வர்கள், மனிதப் பிறவி மகத்தானது என வலியுறுத்தி, அந்தப் பிறவியின் நோக்கம் ஈடேற, மனம் கொள்ளத்தக்க மாபெரும் சிந்தனைகளை நாட்டிய மகரிஷிகள், சரித்திரம் புக முடியாத சகாப்தத்திலிருந்து, இருபதாம் நூற்றாண்டு வரை பாரத நாட்டில் தொடர்ந்து தோன்றி, ஆன்மிகச் செல்வத்தையும், அருட் செல்வத்தையும்

பெருக்கெடுக்க வைக்கும் பேரற்புதத்தால், பாரத நாடு 'புண்ணிய பூமி' ஆயிற்று. பொருளார்ந்த கணிப்பு; பொருத்தமுள்ள கருத்து! புகலலாம் தானே?

இதனை ஒரே வாக்கியத்தால் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார் அருட்செல்வர்.

'சித்தர்களும் மகரிஷிகளும் தான் இந்திய நாட்டினுடைய சிறப்புக்குக் காரணமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.'

நான்கு வேதங்களையும், நூற்றெட்டு உபநிஷதங்களையும் அருளிய ஆன்மிக ஞான மாமுனிவர்கள் முதலாக, இருபதாம் நூற்றாண்டின் அருள்வாக்குக் கவிச் சித்தர்களான இரவீந்திரநாதத் தாகூர், சுப்பிரமணிய பாரதி ஆகிய ஞானச்செல்வர்கள் வரை, நல்வினைப் பயனாய் நாட்டில் தோன்றி, ஞாலம் உய்ய ஞானச் சிந்தனைகளை நல்கி வருகின்றனர். 'நல்வினை' என்றால் 'புண்ணியம்' எனப் பொருள்படும்.

எனவேதான் பாரதத்தைப் 'புண்ணிய பூமி' என அழைத்து மகிழ்கிறோம்.

5. சமயம் கடந்த சன்மார்க்கம்

உய்யக் கொண்டருளிய வள்ளல் பெருமான் இராமலிங்கர், தெய்வத் தமிழ் வளர்த்த திருவருட் செல்வர். பள்ளிக்குச் சென்று அப் பெருமான் படித்த தில்லை! ஆனால் தமிழ்ப்பாடல் ஆசிரியர்! கல்வியில் நாட்டம் கொண்டதில்லை; ஆனால், அப் பெரியார் கனிந்த தமிழ் தந்த அருட்கவிஞர்! வீதியிலே விளையாடித் திரியும் சிறு பிள்ளைப் பருவத்திலேயே, ஆதியும் அந்தமும் இல்லா இறைவனைப் பாடிக் களித்தவர்! ஆம்; “தெருவத்திலே சிறுகால் வீசி ஆடிடச் சென்ற அந்தப் பருவத்திலே, நல் அறிவளித்தே, உனைப் பாடிடச் செய்தாய்!” என்பது வள்ளல் பெருமானின் திருவாக்கு. திருவருட் பேற்றால், தெய்வ நலமளிக்கும் பக்திப் பாடல்களை, உய்யும் நெறியுணர்த்தும் உரைநடை, நூல்களையும் தமிழின் அருட் சொத்துகளாக வழங்கிய வள்ளல் பெருமான் ஓர் அருளாளர்; ஆன்மிக நெறியாளர்; அற்புதச் சித்தர்; எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, சரித்திரச் சிறப்பிற்குரிய சமயம் கடந்த சன்மார்க்க நெறியை, உலகிற்கொரு புதுமையாக, உவந்தளித்த உன்னத ஞானி!

பொருள் கூறியே, தமிழின் புகழ் கூற வேண்டிய தமிழ்ப் பாடல்கள் உருவாகி நின்றபோது, அருள்கூற வந்த வள்ளல் பெருமான், தமது அருட்பாடல்களைப் படித்தறியாப் பாமரனும் கேட்கின், பரவசம் கொண்டு,

பக்குவப் பாதையில் நடை பயிலத் தூண்டும் எளிமையும் இனிமையும் இணைந்த தமிழின்பமாக வழங்கினார். உருக்கமும், பக்தியின் பெருக்கமும் மிளிர, உள்ளத்தைக் கனிவிக்கும் தித்திப்புத் தமிழில், அப் பெருமானது தெய்வத் தமிழ்ப் பாடல்கள் அனைத்தும், தெளிந்த நீரோடையாய்ப் படித்தவர் மனங்களிலெல்லாம் 'சல சல'த்துப் பக்தியுணர்வை மட்டும் அல்லாது, ஒருமைப் பாட்டு நல்லிணக்கத்தையும் பற்றிப் படரச் செய்தன; செய்கின்றன.

இனித்த தமிழால் தமது இதய தாகத்தை எடுத்தி யம்பிய புனிதரல்லவா திருவருட் பிரகாச வள்ளலார்! எனவே புலமையைக் காட்டவோ, திறமையை நாட்டவோ வள்ளல் பெருமானின் பாடல்கள் தோற்றம் பெற இல்லை.

இறை நாட்டத்தால் உருவான நெஞ்சார்ந்த நெகிழ்ச்சியை, இயல்பான தமிழின் இனிய வார்த்தைகளால் வெளிப்படுத்தி உருகினார்; படித்தவர் நெஞ்சத்தை உருக்கினார். கனிவிக்கும், கண்களில் நீரை வருவிக்கும், பணிவிக்கும், பக்குவ உணர்வைத் தருவிக்கும் வல்லமை கொண்டவை வடலூர் வள்ளல் பெருமானின் திருப்பாடல்கள்!

தமிழ் நாட்டில் 'மாதா, பிதா, குரு, தெய்வம்' என்றொரு மணிவாசகம் உண்டல்லவா? அந்த அருள் வாசகத்தை, மதித்துப் போற்றித் துதித்துப் பின்பற்றும் மனம் கொண்டவர் அருட் செல்வர் மகாலிங்கம். தொழிலாகட்டும், தொண்டாகட்டும் தமது தந்தையார் நடந்து சென்ற தடம் அறிந்து, வழி தெரிந்து, திசை உணர்ந்து, தமது வாழ்வுப் பயணத்தை வடிவாக்கம் செய்து கொண்டவர் அருட்செல்வர்.

பாட்டனார் பழனிக் கவுண்டரும், தந்தையார் நாச்சிமுத்துக் கவுண்டரும், வடலூர் வள்ளல் பெருமான் அருளிய சன்மார்க்க நெறியில் இதயார்வமும், ஈடுபாடும் கொண்டு திகழ்ந்தனர். தமது நகரமான பொள்ளாச்சியில் உருவாக்கம் கொண்டு, திருவாக்கமாக விளங்கிய சன்மார்க்க சங்க அமைப்பின் புரவலராக வீற்றிருந்த நாச்சிமுத்துக் கவுண்டர், சங்கம் தழைத்துச் செழிக்க உறுதுணையாக அமைந்து, உரிய உதவிகள் அளித்ததை சன்மார்க்க உலகம் உவந்து போற்றியது. பின்னர் தந்தை வழி, தனயன் வழி ஆயிற்று. ஆம்; அருட்செல்வர், வள்ளல் பெருமானின் சன்மார்க்க நெறியை நேசிக்கவும், சொல்லப்போனால் சுவாசிக்கவும் தொடங்கிவிட்டார். எனவேதான் சன்மார்க்க தேசிகர், தவத்திரு ஊரன் அடிகள், “சன்மார்க்கம், அருட்செல்வருக்கு மரபுவழி வந்த சொத்து” எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பொள்ளாச்சி சன்மார்க்க சங்கத்தின் புரவலராகச் சன்மார்க்க உலகில் அடியெடுத்து வைத்து, கோவை மாவட்ட சங்கத்தின் தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்று, தமிழ்நாடு சமரச சுத்த சன்மார்க்க சத்திய மத்திய சங்கத்தின் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பெற்று, அருட் ஜோதி இராமலிங்க மிஷனின் துணைத் தலைவராகி, பின்னர் மிஷனின் நிரந்தரத் தலைவராகி, பிறகு மிஷன் பணிமன்றமாக உருவாகியபோது, அதன் தலைவராகி,

“பிரியாதென் னொடுகலந்து நீ இருத்தல் வேண்டும்

பெருமான்நின் தனைப்பாடி ஆடுதல்வேண் டுவனே!”

என அருட்பெருஞ்ஜோதி ஆண்டவரை வள்ளல் பெருமான் வேண்டியதுபோல, அத்தகைய வேண்டு தலைப் பெருமானிடம் வேண்டி, தமது வாழ்வின் அரிய நேரங்களை, சமரச சுத்த சன்மார்க்க நெறி உலகிடை

ஓங்க, நானும் அர்ப்பணித்து வருகிறார் அருட் செல்வர் நா.ம.

உரைகளாலும், உணர்த்தும் கட்டுரைகளாலும், எடுக்கும் விழாக்களாலும், எழுப்பும் திருப்பணிகளாலும் வள்ளல் பெருமானின் சன்மார்க்க நெறி, ஆன்மிக அருள் வாழ்க்கையை வாழ்வாங்கு வாழ வழிகாட்டும், வாழ்விக்கும் என உணர்த்தி வருகின்ற அருட்செல்வர், மகான் இராமகிருஷ்ணருக்குத் கிடைத்த விவேகானந்தரைப் போல, இருபதாம் நூற்றாண்டில் இராமலிங்கப் பெருமானுக்கு வந்தமைந்த 'வழித்தோன்றல்' என்றே கருதலாம்! 'தோன்றல்' என்னும் சொல்லுக்கு 'அரசர்' 'தலைவர்' என்ற பொருள்களும் உண்டு. அருட்செல்வர் நா.ம. அருள் அரசராக வீற்றிருந்து, கோடிக்கணக்கில், பணத்தைச் செலவிட்டு, பெருமானின் கொள்கைகளும், குறிக்கோள்களும் தமிழறிந்தோர் மட்டுமின்றி, இந்தி, ஆங்கில மொழி அறிந்தோறும் உணர்ந்து கொள்ளுமாறு செயற்கரிய செய்வித்த பெரியார்! வரலாற்றில், வள்ளல் பெருமானுக்கு, இத்தகையதொரு, கொள்கை பரப்பும் குறிக்கோள் கொண்ட பேருள்ளப் பெருந்தகை அமைந்த தில்லை என்றே கூறலாம்.

வடலூர் திருவருட் பிரகாச வள்ளலார். 1865ஆம் ஆண்டு சமரச சுத்த சன்மார்க்க சத்திய சங்கத்தை உருவாக்கம் செய்து அருளினார். அச் சங்கத்தின் நூற்றாண்டு விழாவை 1965ஆம் ஆண்டு தமிழ் நாட்டிலுள்ள சன்மார்க்க சங்கங்கள் கொண்டாடின. கோவையில் நூற்றாண்டு விழா, அருட்செல்வரின் உதவியோடும், ஒத்துழைப்போடும் மிகச் சிறப்பாக நடந்தது. அதன் பின்னர், தலைநகர் சென்னையில் ஏ.வி.எம். இராஜேஸ்வரி திருமண மண்டபத்தில் அருட்ஜோதி இராமலிங்க

58 ☆ அருட்செல்வரின் ஆன்மிகச் சிந்தனைகள்

மிஷனரால் நூற்றாண்டு விழாக் கொண்டாடப் பெற்றது. ஒரு நாளா, இரு நாளா? தொடர்ந்து ஒன்பது நாள்கள்!

1966ஆம் ஆண்டு மார்ச் 19 முதல் 27 வரை காலையும் மாலையும் தமிழ்நாட்டின் தலைசிறந்த ஆன்றோரும், சான்றோரும் பங்கேற்கச் சன்மார்க்க சத்திய சங்கத்தின் நூற்றாண்டு விழா நிகழ்ந்தது. விழாச் செலவுகள் அனைத்தையும் அருட்செல்வர் நா.ம. உவந்து ஏற்றார்; உள்ளார்ந்து உதவிகளை அளித்தார். அதற்கு முன்னர், சென்னையில், வள்ளல் பெருமான் அருளிய, சன்மார்க்க நெறி உணர்த்தும் பெருவிழா, இத்தகைய அளவில் நடந்ததில்லை என்பது குறிப்பிடத் தக்கது. நூற்றாண்டு விழாவை என்றும் நினைவில் கொள்ளுமாறு ஓர் அற்புதச் செயலாக்கம் அங்கே நிகழ்ந்தது!

ஆம்; திருவருட்பாவின் ஆங்கில ஆக்கம் (English Rendements of Thiru Arutpa selected verses) விழாவில் வெளியிடப் பெற்றது. அறிஞர் ஆ. பாலகிருஷ்ண பிள்ளையால் அருட்பா சிலவற்றை, ஆங்கில மொழியாக்கம் செய்திருந்த திருநாலை, அருட்செல்வர் பொள்ளாச்சியிலுள்ள தமது நாச்சிமுத்து இண்டஸ்ட்ரியல் அசோஷியேசன் செலவிலேயே அச்சிட்டு வழங்கினார்.

வள்ளல் பெருமானின் அருளாக்கமான சன்மார்க்க சங்க நூற்றாண்டு விழாவை சென்னையில் கொண்டாடிய 1966ஆம் ஆண்டு முதலாக, சென்ற 2002 வரை தொடர்ந்து 37 ஆண்டுகளாக இராஜேஸ்வரி திருமண மண்டபத்தில், வரலாற்றுச் சிறப்பிற்குரிய வள்ளல் பெருமான் விழா, சிறிய மாற்றத்துடன் நிகழ்ந்து வருகிறது. மாற்றம் வேறொன்றுமில்லை. வள்ளலார் அக்டோபர் ஐந்தில் அவதரித்தார். காந்தி மகாத்மா அக்டோபர் இரண்டில் பிறந்தார். இவ்விரு ஞானச் செல்வர்

களிடமும் அருட்செல்வர் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டிருப்பவர். எனவே, 'வள்ளலார் காந்தி விழா' என மகுடமிட்டு ஆண்டுதோறும் அக்டோபர் முதல்நாள் தொடங்கி, எட்டாம் நாள் நிறைவு பெறுமாறு விழா நிகழ்ந்து வருகிறது. வள்ளலாரும், காந்தி அடிகளும் கொண்ட கொள்கையாலும் கண்ட குறிக்கோளாலும் ஒரே வழியில் பயணித்தவர்களாயிற்றே! விழாவை இரு பெருமக்களின் திருப்பெயர்களால் நடத்துவது பொருளார்ந்த பொருத்தம் உடையதுதானே?

எட்டு நாள்கள் ஒரு விழாவைக் தொடர்ந்து, தொய்வின்றி ஆண்டுதோறும் நடத்துவது செயற்கரியது தான்! ஆனால், செலவுகளை ஈடுகட்ட, எத்தகைய மனத்திட்பமும், குணநுட்பமும் வேண்டியிருக்கும்? காந்தியடிகளின் நோக்கமும், வள்ளல் பெருமானின் ஆக்கமும் மனித வாழ்வின் மலர்ச்சிக்கு, மகத்தான ஊக்கத்தையும், உற்சாகத்தையும் அளிக்கும் என்ற உன்னத நம்பிக்கை, அருட்செல்வரின் உள்ளத்துள் திட்பத்தையும், நுட்பத்தையும் திகழ வைத்து, 'இது போன்றதொரு விழா, தமிழகத்தில் மட்டுமல்ல, இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலும் எங்கும் நிகழ்ந்ததில்லை' என்ற வரலாற்றுச் சிறப்பை வழங்கியுள்ளது.

பெருமான் வள்ளலார் அருளியுள்ள திருஅருட்பா அறு திருமுறைகளையும் முழுமையாக ஒரே நூலாக 1300 பக்கங்களில், பெரிதும் முயன்று, தவத்திரு ஊரன் அடிகள் பதிப்பித்திருந்தார். பதிப்பாக்கத்திற்கு உதவிய அருட்செல்வர், ஐநூறு நூல்களை வாங்கி, தமது அன்பளிப்பாக அறிஞர்களுக்கும், தமிழ்ப் பேராசிரியர்களுக்கும் வழங்கினார். 'இராமலிங்க மிஷன்' 'இராமலிங்கர் பணிமன்றம்' என உருவெடுத்த பின்னர்,

60 ☆ அருட்செல்வரின் ஆன்மிகச் சிந்தனைகள்

திருவருட்பா ஆறு திருமுறைகளையும் பதிப்பாசிரியரின் அனுமதி பெற்று, இரண்டாம் பதிப்பாகத் தயாரித்தது. ஐந்து திருமுறைகள் ஒரு நூல், ஆறாம் திருமுறை ஒரு நூல், ஆக இரண்டாக, ஒவ்வொன்றிலும் பத்தாயிரம் படிகள் ஆறு லட்சம் செலவில் உருவாக்கியது. வள்ளல் பெருமானின் உரைநடைப் பகுதியையும் பத்தாயிரம் படிகள், பணி மன்றம் அச்சிட்டது. மூன்று நூல்களான முப்பதாயிரம் படிகளையும் அன்பளிப்பாகவே நாடு முற்றும், தகுதியுடைய தமிழ் மக்களுக்கு அனுப்பி வைத்ததோடு, தமிழ்நாட்டின் அனைத்து உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கும் அனுப்பி வைத்து அகம் மகிழ்ந்தார் அருட்செல்வர். தமிழுலகமும் ஆன்மிக உலகமும் 'ஞானதான வள்ளல்' எனப் போற்றி, அருட்செல்வர் நா.ம.வைப் பாராட்டின.

பெருமானின் அருட்பெருஞ்ஜோதி அகவலுக்கு உரை எழுதிய திண்டுக்கல் சுவாமி சரவணானந்தாவை நேரில் கண்டு, உரை நூலைப் பெற்று வந்து, மிகுந்த மகிழ்வுடன் இராமலிங்கர் பணி மன்றத்தின் பதிப்பாக, ஐயாயிரம் படிகள், அருட்செல்வர் உதவியில் உருவாக்கம் கொண்டன. அகவல் தமிழில் இருப்பது மட்டும் போதா தெனக் கருதிய நா.ம. அதனை ஆங்கிலத் திறமையுள்ள அறிஞர் ஜி. ஜகந்நாதனைக் கொண்டு ஆங்கில ஆக்கம் செய்து, இராமலிங்கர் பணி மன்ற வெளியீடாகவே வெளியிட்டு, உலகளாவிய பெருமையை அந் நூலுக்கு ஈட்டி மகிழ்ந்தார். சுவாமி சரவணானந்தா உரை எழுதிய 'திருபள்ளி எழுச்சி' 'அருட்பெருஞ்ஜோதி அட்டகம்' ஆகிய இந்நூல்களையெல்லாம் வெளியிடுவதற்கான விழா அமைத்து, அருட்செல்வர் தாமே முன்னின்று நடத்தி, உரையாசிரியருக்கு உரிய முறையில் பாராட்டு வழங்க ஆவன செய்தார். அகவல் பாராயணம் செய்தே,

சன்மார்க்கச் செயற்பாடுகளைத் தொடங்குவது மரபு. அத்தகைய சீரிய பாராயணத்திற்கு சிறந்த உரை கிடைத்ததைப் பெரும் பேறாகக் கருதியது அருட் செல்வரின் சன்மார்க்கப் பேருள்ளம்.

திருஅருட்பா முழுமைக்கும் உரை எழுதும் பணியை, அருட்செல்வரின் வேண்டதலுக்கு இணங்கி, அறிஞர் பெருமான் ஒளவை துரைசாமி பிள்ளை உவந்து ஏற்றார். பொள்ளாச்சி சக்தி நிலையத்தில் விருந்தினர் இல்லத்தின் ஒரு பகுதி 'உரைவேந்தர்' என அழைக்கப் பெற்ற ஒளவை துரைசாமி பிள்ளையின் உரைப் பணிக்காக வழங்கப்பெற்றது. உதவியாளர்கள், டைப் மிஷின் முதலியவற்றிற்கும் ஏற்பாடு செய்யப்பெற்றது. உரைவேந்தருக்கு உரிய அனைத்து வசதிகளையும் சங்க காலத்து மன்னர்போல அருட்செல்வர் வழங்கி மகிழ்ந்தார். மூன்று லட்சம் செலவில், ஏறத்தாழ மூன்று ஆண்டுகளில் பணி நிறைவெய்தியது. இராமலிங்கர் பணி மன்றம், திருவருட்பா உரைநூல்களை வெளியிடுவதைக் காட்டினும், அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம் வெளியிடின், நூல்கள் சிறப்புப் பெறும் எனக் கருதிய அருட்செல்வர், செட்டிநாட்டரசர் ராஜாசர் முத்தையா செட்டியாரைச் சந்தித்தபோது தமது கருத்தை எடுத்துரைத்தார். செட்டிநாட்டரசரும் உடன்படவே, பல்கலைக் கழகத்தின் வெளியீடுகளாக, திருவருட்பா மூலமும் உரையும் பத்து ஆண்டுகளில் பத்து நூல்களாக வெளியிடப் பெற்றன.

வள்ளலாருக்கு ஒரு நல்ல நூல் ஆங்கிலத்தில் படைக்க வேண்டுமென்ற அருட்செல்வர் நா.ம.வின் விருப்பத்தை அறிஞர் பெருமான் கோ. வன்மீகநாத பிள்ளை ஏற்று, 'இறைவனை அடைய இராமலிங்கர்

62 ☆ அருட்செல்வரின் ஆன்மிகச் சிந்தனைகள்

மேற்கொண்ட பாதை' என்றோர் ஆங்கில நூலை படைத்தார். கையெழுத்துப்படி, அருட்செல்வரின் மேஜையிலிருப்பதைக் கண்ட 'பாரதிய வித்யா பவன்' நூற்பதிப்புச் செயலர், 'பவன்' வெளியீடாகப் பதிப்பிப்பதாகக் கூறி அதனை எடுத்துச் சென்றுவிட்டார். எனினும் அதனைத் தமிழில் "ஜோதி வழியில் வள்ளலார்" என மொழிபெயர்த்து இராமலிங்கர் பணி மன்றம் வெளியிட்டது.

"ராமலிங்க சுவாமி—வள்ளலார் கீ ஜோதி சாதனா" என இந்தியில், டாக்டர் ரவீந்திரகுமார் சேத் நூலாக்கம் செய்ததை, டில்லியில், அருட்செல்வரின் முயற்சியால், தில்லித் தமிழ்ச் சங்கமும், இந்திச் சங்கமும் இணைந்து விழாவெடுத்து வெளியிட்டன. அப்போதைய குடியரசுத் தலைவர் சங்கரதயாள் சர்மாவிடம், அந்நூலை அருட்செல்வர் அளித்துப் பெருமகிழ்ச்சி கொண்டார். அரவிந்த ஆசிரமத்து யோக சாதகர்களில் ஒருவரான அறிஞர் டி.ஆர். துளசிராம், வள்ளல் பெருமானின் அருட் பெருஞ்ஜோதி பற்றியும், மரணமிலாப் பெருவாழ்வு பற்றியும், பெரியதோர் ஆய்வு நூலொன்றை எழுதினார். 'அருட்பெருஞ்ஜோதியும் மரணமற்ற உடலும்' (Arutperum Jothi and deathless body) என்னும் ஆங்கிலத்தில் படைக்கப் பெற்ற அந்நூலைச் சென்னைப் பல்கலைக் கழகம் வெளியிடுமாறு, உரிய ஏற்பாட்டை அருட்செல்வர் உவந்து செய்தார்.

விஞ்ஞான, மெய்ஞ்ஞான ஆய்வு நூலான துளசிராமின் மற்றொரு படைப்பு 'அணு பௌதிகமும், நரம்பு மண்டலமும்' (Vallalar's vision of nuclear physics and nervous system) இந்நூலையும் அச்சிட்டு வெளியிட அருட்செல்வரே உதவினார்.

வள்ளலார் சித்திபெற்ற நூற்றாண்டு விழாவை, சென்னையில் ஆண்டுதோறும் நடைபெறும் 'வள்ளலார் காந்தி விழா'வோடு இராமலிங்கர் பணி மன்றம் இணைத்து நடத்திய 1974ஆம் ஆண்டு, சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில், வள்ளலார் சொற்பொழிவு அறக் கட்டளை நிரந்தர நிதி வைப்பாக பத்தாயிரம், அருட் செல்வரால் அளிக்கப்பெற்றது. மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தில் இராமலிங்கர் தத்துவத்திற்கு ஓர் இருக்கை அருட்செல்வரால் நிறுவப்பெற்றது. இசைச் செல்வர டி.எம். தியாகராஜன் இசையமைத்த 'திரு அருட்பா இசை மாலை' என்னும் நூலை, வெளியிடுவதற்கு உதவி வழங்கிய அருட்செல்வர், வள்ளல்பெருமான் உடலோடு பரம்பொருளிடம் ஐக்கியமான சித்திவளாகத் திரு மானிகையைத் திருப்பணி செய்யும் பெரும் பேற்றினைப் பெற்றார். பெருந்தொகை (ஏழு லட்சம்) செலவு செய்து, மூன்றாண்டுகள் நடந்த திருப்பணியின் நிறைவு விழாவை ஐந்து நாட்கள் நடத்தி அகங்களித்தார் அருட்செல்வர்.

அன்பின் குழந்தை அருள்; கனிவின் வாரிசு கருணை; இவை இரண்டும் இணைந்த கூட்டுக் கலவை ஜீவகாருண்யம். ஜீவகாருண்யம்—உயிர்க்குலம் அனைத் தையும் ஒன்றாகக் கொள்ளல்; ஒன்றாகப் பேணல்; ஒன்றாகக் காத்தல். இவை ஒம்பிட சத்தியம், தருமம், ஞானம் ஆகியவை உயிர்க்கு, ஆம், ஆன்மாவுக்கு உந்து சக்திகள். எனவேதான் வள்ளற்பெருமான், ஜீவ காருண்யத்தைப் பரப்பும் சன்மார்க்கப் பெருநெறி வளர, சத்தியத்திற்கு ஒரு சங்கம், தருமத்திற்கு ஒரு சாலை, ஞானத்திற்கு ஒரு சபை என மூன்று அருளமைப்புகளை நிறுவினார்.

தமது தெய்வச் சிந்தனையால் உருவாக்கிய, சமயம் கடந்த சன்மார்க்கத் தத்துவப் பெருநெறியை, மனிதகுலம்

64 ☆ அருட்செல்வரின் ஆன்மிகச் சிந்தனைகள்

விளங்கிக் கொள்ளும் பொருட்டு, இனிய பாடல் களையும், எளிய உரைநடைகளையும் வழங்கியருளிய பெருமான், தாம் சொல்லியவை, சொல்லுபவை அனைத்தும் 'பொய்யுமில்லை; புனைவுமில்லை, மெய்யானவை, சத்தியமானவை எனக் கூறி, இப் பெருநெறியில் விருப்பமுள்ளோர் வருக' என அழைப்பு விடுத்தார்! "பொய் புகலேன், புனைந்துரையேன், சத்தியம் சொல்கின்றேன்," என்று குறிப்பிட்ட பெருமான், "ஆசையுண்டேல் வம்மின்" என மனிதகுலத்தை அன்பு கனிய அழைத்தார்.

தந்தையும், தாயும், குருவும், போற்றும் தெய்வமும், பூமியும், பொருளும், சொந்த நல்வாழ்வும், நேயமும், துணையும், சுற்றமும், முற்றும் முழுமுதற் கடவுளாகிய அருட்பெருஞ்ஜோதி ஆண்டவரே என அருள் அனுபவத்தில் திளைத்து நின்ற வள்ளல் பெருமானின் அழைப்பு, பலரது செவிகளைத் தீண்ட இல்லை! தெய்வங்கள் பலப்பலச் சிந்தை செய்கின்றார்; சேர்கதி பலப்பல செப்புகின்றார்; பொய்வந்த கலைபல புகன்றிடுகின்றார்; பொய்ச் சமயம் பலப்பல போற்றிடுகின்றார்; மெய் வந்த திருவருள் விளக்கம் ஒன்றில்லார்; மேல் விளைவு அறியாது வீண் கழிக்கின்றாரெனப் பெருமான் பெரிதும் கவலை கொண்டார். என்றாலும் அருள் மணமும், அறக் குணமும் கொண்ட ஆன்மிகச் செல்வரில் ஒரு சிலர், வள்ளல் பெருமான் வடிவமைத்த சன்மார்க்கப் பெருநெறியின் உள்ளீட்டு உன்னதத்தை உள்ளபடியே உணர்ந்து உடன்பட்டு, நாயகர் காட்டிய நன்மார்க்க வழியில் நடைபயிலத் தொடங்கினர். பயிலத் தொடங்கியவருள் பாலப் பருவத்திலிருந்தே, நடக்கத் தொடங்கிய நற்பேறு பெற்றவர் அருட்செல்வர் நாம.! ஏனெனில் வள்ளல் பெருமானின் சன்மார்க்க நெறியை

வாழ்விற்கோர் ஆதாரமாகக் கொண்டவர் அருட்செல்வரின் தந்தையார் அருள்நெறிச் செல்வர் நாச்சிமுத்துக் கவுண்டர். தந்தை மேற்கொண்ட வழியே பாலப் பருவத்திலிருந்து தடம் மாறாத தனயன் வழியும் ஆயிற்று!

"பாருயரப் புரிகெனப் பணித்தெனக் கருளினன்
ஆருயிர்க் குள்ஒளிர் அருட்பெருஞ்ஜோதி"

என்பார் வள்ளல்பெருமான். அதனைப் போல, ஊருயர, உலகுயர, அறுபது ஆண்டுகளுக்கு முன்னமேயே, சன்மார்க்க ஒளிச்சுடர் அருட்செல்வர் நா.ம.வின் அருள் உள்ளத்துள் எழுந்தருளி, கொட்டிக் கொடுத்த கொடையாலும், கொள்கை பரப்பும் செயலாலும், மகோன்னதமாகப் பிரகாசித்து, மாந்தருக்கு ஒளியுறு வழியை உணர்த்தி வருகிறது! "எத்தொழிலைச் செய்தாலும், ஏது அவத்தைப் பட்டாலும், முத்தர்மனம் இருக்கும் மோனத்தே!" என்பார் பட்டினத்து அடிகள். படிப்பியல், தொழிலியல், இல்லறவியல், அரசியியல், இதழியல், சமயவியல் எனப் பல்வேறு பணிகளுக்கெனத் தமது வாழ்வின் நேரங்களை வழங்க வேண்டிய கட்டாயம், அருட்செல்வருக்கு அவசியமாக இருப்பினும், பாலப் பருவத்தில் பற்றிக்கொண்ட சன்மார்க்க நெறி, எந்த நேரத்திலும் அப் பெருமகனாரின் இதயப் பரப்பிலிருந்து விடுதல் ஆனதில்லை; விலகி நின்றதும் இல்லை! இதனை, அப் பெருந்தகை ஆற்றி வந்துள்ள அரிய பணிகளும், அளவிட இயலாத அளவிற்கு அளித்துள்ள கொடைகளும் எடுத்துரைக்கும், எடுத்துக்காட்டும்.

வள்ளல்பெருமான் அருளிய சன்மார்க்கப் பெருநெறியை, ஆன்மிக உணர்வின் கருவூலப் பேழையாகக் கண்டவர் அருட்செல்வர். மானுட நேயத்தின் வேராகவும், விழுதாகவும் ஊன்றிக் கொண்ட உயர் கருத்துரு

66 ☆ அருட்செல்வரின் ஆன்மிகச் சிந்தனைகள்

வாகப் பார்த்தவர் அப்பெருந்தகை. உயிர்க்குலத்தின் அடிப்படைத் தேவையான பசி நீக்கும் உணவை, உவந்தளிக்கும் செயலை, வலியுறுத்த வடிவம் கொண்ட சன்மார்க்கத்தை, சமயம் கடந்த சனாதன அற அமைப்பாகக் கருதிய அருட்செல்வர், பெருமானைக் கவிதை சிறக்கப் பாடியவருமில்லை; கருத்தைப் போதிக்க வந்தவருமில்லை எனக் கணித்திருக்கிறார். சாதி, சமயம், நாடு ஆகிய சார்புத் தன்மை இன்றி, மாந்தரின் மன நலத்தையே குறிக்கோளாகக் கொண்ட பெருமான், உலகம் கண்டிராத ஒப்பற்ற நன் மார்க்கத்தைச் சன் மார்க்கமாகப் பேசி, அனைத்துச் சமயத்தாரும் உடன் படும் ஜோதி வழிபாட்டை வலியுறுத்திய உலக ஞானி என உரைத்து மகிழும் அருட்செல்வரின் அரிய கருத்துரைகள் அறியத் தக்கவை; அறிந்து உணரத் தக்கவை.

"அருட் கவிகளை மழை மேகம்போலக் கொட்டியவர் சுவாமி இராமலிங்கர். கருத்துக்களை சுருக்கமாகச் சொல்வதில், வள்ளுவர் எப்படி நிபுணரோ, அதேபோல, கல் நெஞ்சம் கொண்டவர்களின் இருதயத்தில் கூட, இரக்கம் சுரக்கும்படி கவி பாடுவதில் தலை சிறந்தவர் வள்ளல் பெருமான்.

வள்ளுவரைப் போலவோ, அல்லது ஔவையாரைப் போலவோ, நீதிகளையும், தர்மங்களையும் உபதேசித்து விட்டு மட்டும் சென்றவரல்லர் வள்ளலார்.

கம்பனைப் போலவோ, இளங்கோவைப் போலவோ, கதாபாத்திரங்களை வைத்துக் காவியம் படைத்து விட்டுப் போன இலக்கியவாதி மட்டுமல்லர் வள்ளலார்.

மாணிக்கவாசகரைப் போலவோ, சேக்கிழாரைப் போலவோ, ஒரு குறிப்பிட்ட சமயக் கட்டுக் கோப்புக்குள் மட்டும் நின்று சிந்தித்தவரல்லர் வள்ளலார்.

தாம் எண்ணிய எண்ணங்களை, வெறும் கருத்துக் களாக மட்டுமே உலவிடும்படி விட்டுச் செல்லாமல், அவற்றை வாழ்க்கையில் மற்றவர்கள் கடைப்பிடித்துக் கடைத்தேற வேண்டுமென்ற நோக்கில், தமது கருத்து களுக்காக நிறுவனங்களை உருவாக்கிய முதல் தமிழர் வள்ளற் பெருமான் தான்.

மதங்களும், சமயங்களும் எழுப்பி வைத்துள்ள மதில் சுவர்களை எல்லாம் தாண்டி, ஞான யாத்திரைக்கு நம்மை வழி நடத்திச் செல்லும் வல்லமை கொண்டவர் பெருமான். மதங்களோடும், சமயங்களோடும் ஆச்சார அனுஷ்டானங்களோடும் முரண்பட்டபோதும் கூட

"வாழையடி வாழையென வந்த

திருக்கூட்ட மரபினில் யான் ஒருவனன்றோ"

என்று அடக்கத்தோடு, தம்மை அறிமுகம் செய்து கொண்டவர். தன்னை மற்ற மதத்தினர் எவரும் ஒரு நாத்திகன் என்று தவறாக நினைத்துவிடக் கூடாதென்பதில் கவனமாக இருந்த காரணத்தால்...

"இறைவன் வருவிக்க உற்றேன்" என்று தன்னைக் குறிப்பிட்டுக் கூறுகின்றார்.

இறைவனை அருட்பெருஞ்ஜோதி ஆண்டவராகக் கண்டு அனுபவித்த பெருமான், அந்த அனுபவத்தை அனைவரும் பெற்றுத் துய்க்க வேண்டுமென ஆசை கொண்ட உலக ஞானி!

68 ☆ அருட்செல்வரின் ஆன்மிகச் சிந்தனைகள்

தமிழாற்றலும், கவியாற்றலும் கொண்டிருந்த வள்ளல்பெருமான் இராமலிங்கர், 'வாழையடி வாழையென' வந்ததாகத் தம்மைக் கூறிக் கொள்ளினும், தமக்கு முன்னே வாழ்ந்த தமிழ்க் கவிகளிடமிருந்து வேறுபட்ட தகுதி படைத்த, வித்தியாசமான அருட்கவியாக விளங்கினார். அப் பெருமானின் வாழ்க்கைப் போக்கை அறிகிறபோது, தொடக்க காலத்தில் சைவ சமயத்தில் ஊன்றி நின்று, சிவனை, முருகனை மற்றும் சைவ சமயம் சார்ந்த பல கடவுளர்களைப் பாடிப் போற்றி வழிபடுபவராகவே இருந்துள்ளார். தாம் சித்தி பெறுவதற்குப் பத்துப் பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னர்தான், சிந்தனையில், செயலறத்தில் ஒரு புரட்சிகரமான மாற்றத்தைப் பெற்றுள்ளார். அந்த மாற்றமே மற்ற கவிகளிடமிருந்து, பெருமானை வேறுபடப் பார்க்க வைக்கிறது. அத்தகைய பார்வையால்தான் அருட்செல்வர் பாடிச் சென்ற கவிஞராக மட்டும் வள்ளலாரைக் கருதாமல், உலக மாந்தர் அனைவரும் அன்பால் கூடிக் களித்து, அருட் பெருஞ்ஜோதி ஆண்டவரைத் துய்ப்பதற்குரிய அமைப்புகளையும் நிறுவிய முதல் தமிழராகக் கண்டு மகிழ்கிறார். 'பேதமிட்டு, கலகமிட்டு வேலி கட்டிப் பின்னதற்கு காவல் என்று பேருமிட்டு' வளர்ந்து நின்ற சமயங்களின் எல்லைக் கோட்டை அழித்தொழித்து, சமரசத்தை வலியுறுத்தி சத்தியம் ஒன்றையே பேணுகின்ற பெருநெறியை உலக மாந்தருக்கே அர்ப்பணித்து, ஆன்மிக யாத்திரையில் அனைவரும் பங்குகொள்ள வேண்டுமென அழைப்பு விடுத்த பெருமானை, 'உலகஞானியாகக் கண்டு, உவந்து களிக்கும் அருட்செல்வரின் சிந்தனை ஏற்புடைய தல்லவா? தமிழ் நாட்டிற்கென்றோ, பாரத தேசத்திற்கென்றோ சன்மார்க்கப் பெருநெறியைப் பெருமான் கண்டாரில்லை; உலகளாவிய அளவில் மனிதரை

உன்னதப் படுத்தும் குறிக்கோளை, உள்ளத்துள் கொண்டே, சமயக் கோட்பாடுகளையெல்லாம் கடந்த சன்மார்க்கத்தைப் பெருமான் அருளினார். அதுவும்கூட அருட்பெருஞ்ஜோதி ஆண்டவரின் ‘அன்பாணை’ எனப் பேசுகிறார். அகவலில்...“நீடுக நீயே நீள் உலகனைத்தும் நின்று ஆடுக, என்ற என் அருட்பெருஞ்ஜோதி” என்பது பெருமானின் திருவாக்கு.

பாரதநாட்டின் சமய வரலாற்றில், பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு எழுச்சி கண்டது; மறுமலர்ச்சி கொண்டது. வள்ளல்பெருமான் தமது 35ஆம் வயதில் சென்னை யிலிருந்து வடலூர் வந்து, உலகம் கண்டிராத ஒரு புதிய நெறியைச் சமயத் துறையில் உருவாக்கி, அதன் வளர்ச்சி கருதி, சங்கம், சாலை, சபை ஆகிய முப்பெரும் அமைப்புகளை நிறுவினார். வட பாரதத்தில் சமய எழுச்சியையும், சமுதாய விழிப்புணர்ச்சியையும் உருவாக்கம் செய்த பிரம்ம சமாஜம், பிரார்த்தனா சமாஜம், ஆரிய சமாஜம், இராமகிருஷ்ண மடம், பிரம்ம ஞான சபை ஆகிய அமைப்புகள் தோன்றிக் கொண்டிருந்த நேரத்தில்தான், தமிழ்நாட்டில் சன்மார்க்க இயக்கம் கால்கோள் கொண்டது.

பிரம்ம சமாஜத்தை உருவாக்கிய ராஜாராம் மோகன் ராய் (இப்பெருமானை வரலாற்றுப் படைப்பாளர்கள் “ஆன்மிகக் கண்டத்தைக் கண்டுபிடித்த இந்தியக் கொலம்பஸ்” எனப் போற்றினர்) வள்ளல் பெருமானைப் போலவே, சமயங்கள் காட்டிய மூடப் பழக்கங்களை முன்நின்று எதிர்த்தார். ‘கடவுள் ஒருவரே’ எனக் கூறி, உருவ வழிபாட்டில் உடன்படாது, சமயங்கள் மனிதனை உயர்த்தும் ‘பொதுமை’ நலம் கொண்டதாக இருக்க வேண்டுமென வலியுறுத்தினார்.

ஆத்மாராம் பாண்டுரங்கா என்பவரால் பம்பாயில் தோற்றம் பெற்ற பிரார்த்தனா சமாஜம், சமுதாய சீர்திருத்தங்களில் தீவிர கவனம் கொண்டு இயங்கி, இறைவன் ஒருவனே எனப் பிரசாரம் செய்தது. அறிஞர் கோபால கிருஷ்ண கோகலே போன்ற சான்றோர்களின் உதவியும், ஒத்துழைப்பும் இச் சமாஜம் பெற்றிருந்த நல்வாய்ப்புகள்.

அருளாளர் தயானந்த சரஸ்வதி, இந்தக் கால கட்டத்தில் குஜராத்தில் 'ஆரிய சமாஜம்' என்றோர் அமைப்பைத் தோற்றம்பெற வைத்தார். வேதத்தைப் பரப்புவதை நோக்கமாகக் கொண்ட ஆரிய சமாஜம், வேதக் கலாசாரத்தை மீண்டும் விளக்கம் பெற வைப்பதில் பேரார்வம் காட்டியது. கிறிஸ்துவ மதத் திற்குச் சென்ற இந்து சமயத்தினரை, மீண்டும் தாய்ச் சமயம் சேர்ப்பிக்கும் பணியில் மிகுந்த நாட்டம் கொண்டிருந்த ஆரிய சமாஜம், மாபெரும் இயக்க சக்தியாக மலர்ச்சி பெற்றுத் திகழ்ந்தது.

கிறிஸ்துவும், கிருஷ்ணனும், நபிகளும் ஒருவராகவே கண்ட ஞான அனுபவம் பெற்றவர் கல்கத்தாவில் வாழ்ந்த இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர். எல்லாச் சமயங்களும் ஒரே இறைவனை நாடியே செல்கின்றனவென்றும், பாதைகள் வேறே தவிர, அடையும் பரம்பொருள் ஒருவரேயெனவும் சமரசப் பாங்கை எடுத்து மொழிந்தவர் இராமகிருஷ்ணர். இப்பெருமானை உலகறியச் செய்து, திருமடம் அமைத்து, உலக நாடுகள் பலவற்றில் கிளை மடங்கள் உருவாக்கி, மனிதனை மாமனிதனாக்கும் சமயமும், கல்வியுமே தேவையென வீரமுழக்கம் செய்தார், இராமகிருஷ்ணரின் சீடர் பெருமான் விவேகானந்தர்.

பிரம்மஞான சபை, வெளிநாட்டாரால், வெளி நாட்டில் தோன்றிய அமைப்பு. உருவாக்கிய பெரு மக்களான பிளாவட்ஸ்கி, கர்னல் ஆல்காட் ஆகிய இருவரும், 'ஐரோப்பியர்களைவிட இந்தியர்களே ஆன்மிகத் துறையில் நாட்டமுடையவர்கள்; நற்பெருமை பெற்றவர்கள்' என்ற நம்பிக்கையுடன் பாரத நாட்டுக்கு வருகை புரிந்து, சுவாமி தயானந்த சரஸ்வதியின் உதவிபெற்று, பிரம்மஞான சபையின் தலைமைகயத்தை சென்னையில் அமைத்தனர். இச் சபையில் அன்னி பெசண்ட் அம்மையார் இணைந்து, இதனைப் புகழ்மிகு இயக்கமாக வளர்த்தார்.

தொட்டால் தீட்டு, நிழல் பட்டால்கூடப் பாவம் என ஈழவ, புலைய சாதியினர் கேரளாவில் கருதப் பட்டனர். இந்து சமயத்தினர் இவர்களைச் 'சண்டாளர் கள்' என்றே அழைத்தனர். இதனைக் கண்ணுற்ற சுவாமி விவேகானந்தர், "பைத்தியக்காரர்களின் விடுதியாக அல்லவா கேரளா இருக்கிறது!" எனக் குறிப்பிட்டு வருந்தினார். இத்தகைய சூழலில், சுவாமி நாராயண குரு தோன்றினார். ஆம், ஈழவ குடும்பத்திலேயே பிறந்தார். ஈவிரக்கமின்றி ஈழவ இனம் கேரளாவில் நடத்தப்பெறும் கொடுமையை எதிர்க்க 'தர்ம சங்கம்' என்றோர் அமைப்பை சுவாமி நாராயணகுரு உருவாக்கி னார். தமது இன மக்களுக்கு அறிவார்ந்த வழியை உணர்த்தி, சமஸ்கிருத மொழியைக் கற்குமாறும், வேதங்களைப் பயிலுமாறும் செய்வித்தார். ஆதிசங்கரரின் அத்வைதக் கொள்கையைப் பரப்பி, 'எல்லாரும் இறைவனின் புதல்வர்களே' என உணரவும், உணர்த்தவும் செய்தார். வள்ளல் பெருமானைப் போலவே, கோயில் கருவறையில் சுடர்விடும் விளக்கை வைத்து வணங்கச் சொன்னார். ஈழவ இனம் ஒரு புதிய விடியலைக்

72 ☆ அருட்செல்வரின் ஆன்மிகச் சிந்தனைகள்

கண்டது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில், பாரத நாடெங்கும் உருவாக்கம் கொண்ட சமய, சமுதாய அமைப்புகளையெல்லாம் எடுத்துரைத்து, அந்த அமைப்புகளுக்கெல்லாம் கிடைத்த உதவிகளையும், ஒத்துழைப்புகளையும் சுட்டிக் காட்டிய அருட்செல்வர், அதே காலகட்டத்தில், தமிழ்நாட்டின் வடலூரில் வள்ளல் பெருமான் வடிவாக்கி உருவாக்கிய இணையற்ற இயக்கமான சமரச சன்மார்க்கப் பெருநெறிக்கு ஆதரவு இல்லையெனினும் பொறுத்துக் கொள்ளலாம்; ஆனால், அப் பெருமானை வழக்கு மன்றத்தில் ஏற்றிய கொடுமையும் வாழ்விக்க வந்த பேரருளாளரை, தாழ்விக்க வந்தவராகப் பிரசாரம் செய்த நிந்தனையும் தாங்கிக் கொள்ள இயலாத துயரமென வருந்துகிறார்.

முப்பத்து மூன்று ஆண்டுகள் வள்ளல்பெருமான் சென்னையில் வாழ்ந்திருக்கிறார். சென்னையிலிருந்த வரை சைவ சமயக் கருத்துகளின் வழிநின்று சிந்தித்திருக்கிறார்; வழிபாடியற்றி இருக்கிறார்; தித்திக்கும் தெய்வப் பாடல்கள் பல அருளியிருக்கிறார். சென்னையை விட்டு, தாம் பிறந்த பகுதியாகிய தென்னாற்காடு வட்டாரத்திற்கு 1858ஆம் ஆண்டு வருகின்றபோது, பெருமான் திருவண்ணாமலை, திருவாரூர், வைத்தீஸ்வரன்கோயில், சிதம்பரம் முதலிய திருத்தலங்களுக்கெல்லாம் சென்று, இறைவனை வழிபட்டு, இனித்த தமிழால், இறைவனின் பெருங்கருணைப் பேரருளைப் போற்றியும், புகழ்ந்தும் பாடி மகிழ்ந்திருக்கிறார். இந்தக் கால கட்டங்களில்தான் ஆன்மிகப் புதிய சிந்தனைகள் வள்ளல்பெருமானுக்குத் தோன்றியிருக்க வேண்டுமென்கிறார் அருட்செல்வர்.

மேட்டுக்குப்பத்திற்கு வந்த பின்னர், சமயம் கடந்த சன்மார்க்க நெறி பற்றிய சிந்தனை, பெருமானிடம்

தீவிரமாக ஏற்பட்டிருக்க வேண்டுமென்றும், நாளும் பொழுதும் அத்தகைய எண்ணங்களே பெருமானின் பேருள்ளத்தில் நிறைந்திருக்க வேண்டுமென்றும், அவற்றுக்கு ஒரு செயல் வடிவம் கொடுத்தாக வேண்டுமென்ற உறுதி பிறந்திருக்க வேண்டுமென்றும் கருதுகிற அருட்செல்வர் நா.ம. அத்தகைய உறுதியே 1865ஆம் ஆண்டில் சன்மார்க்க சங்க அமைப்பைத் தோற்று வித்திருக்கக் காரணமானதென அறுதியிட்டுக் கூறுகிறார்.

சைவ சமயத்திற்கு உடன்பாடான கொலைபுலை தவிர்த்தல், பசித்தோருக்கு உணவளித்தல் ஆகிய வற்றையே சன்மார்க்கத்தின் அடிப்படைக் கொள்கையாகக் கொண்டிருந்தார் வள்ளல்பெருமான். உருவ வழிபாட்டுக்கு முற்றிலும் மாறுபட்டதாக ஜோதிவழி பாட்டை வலியுறுத்தினார். இறைவனை உருவமற்றவனென்றும், ஒளிச்சுடராக நின்று அருள்பாலிப்பவனென்றும் நமது பழைமையான உபநிஷதங்களே பேசுகின்றன.

முண்டக உபநிஷதத்தில் “திவ்யோ ஹ்ய மூர்த்த” என்றே பரம்பொருள் குறிப்பிடப் பெறுகின்றது. ‘திவ்யோ’ எனில் ஒளிமயமானவர்; ‘அமூர்த்த’ என்றால் உருவமற்றவர் எனப் பொருள்படும். ஞானச் செறிவுடைய நம் முன்னோர் காட்டிய இறைப்பொருளின் இயல்பை அடிப்படையாகக் கொண்டே, பெருமான் அருட் பெருஞ்ஜோதி ஆண்டவர் வழிபாட்டை அறிமுகப்படுத்தினார்; சன்மார்க்க நெறி சார்ந்தோருக்கு அறிவுறுத்தினார். உலகச் சமயங்கள் அனைத்திற்கும் உடன்பாடானதே ஜோதி வழிபாடு. எனினும் சைவ சித்தாந்திகளுக்கு இத்தகைய ஜோதி வழிபாடு, முரணாகத் தோன்றியது. எனவேதான் முழுக்க முழுக்கப் பெருமான்

கண்ட பெருநெறியைச் சைவ சமயர்கள் மூர்க்கமாக எதிர்ப்பதில் முனைந்து நின்றனரென்ற தமது கணிப்பை வெளியிட்டுள்ளார் அருட்செல்வர்.

தத்துவஞானம் என்பது வேறு; தத்துவக் கண்ணோட்டம் என்பது வேறு. 'கண்ணோட்டம்' என்றால் கருணை. தத்துவ ஞானத்தையும், தத்துவக் கண்ணோட்டத்தையும் வள்ளல் பெருமான் இணைத்துக் கண்டதே சன்மார்க்கம்! அதன் அமைப்பின் அருமையை, உலகம் சரிவரப் புரிந்துகொள்ளவில்லை. அதன் பெருமையைத் தெளிவுற உணர்ந்த அருட்செல்வர், ஏறத்தாழ கடந்த ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக, அதன் இயக்கத்தில் இணைந்து, பொறுப்புகளை ஏற்று, அளவிடற்கரிய பொருட் செலவு செய்து, இயக்கத்திற்குப் பொலிஷ்டி வருகிறார். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் வள்ளல் இராமலிங்கர் கண்ட சன்மார்க்க நெறிக்கு, இருபதாம் நூற்றாண்டில் அருட்செல்வர் மகாலிங்கர் செழுமையூட்டி வரும் செய்திகள், சன்மார்க்க வரலாற்றில் தனித்தன்மை கொண்ட தனியோர் அத்தியாயம்!

ஆன்மிக நலம் அமையப் பெற்ற அருட்செல்வரின் ஞானச் செறிவுடைய உள்ளம், சன்மார்க்கம் விளக்கம் பெற, சிந்தனைத் திறம் கொண்ட பன்னூறு கட்டுரைகளைப் பதிவு செய்துள்ளது; பன்முகப் பணிகள் நிகழ், உந்து சக்தியாக நின்று, உரியவை ஆற்றி வருகிறது.

6. பயிலும் தலமே பண்பாட்டுக் களம்

மானுட வாழ்விற்கு இரண்டு வகையான அவசியத் தேவைகள் இன்றியமையாதவை. உணவு, உடை, தங்கு மிடம் ஆகியவை முதல் வகை. அடிப்படைத் தேவைகளான இவை கிடைத்துவிட்டால், மனிதன் அமைதியடைந்து விடுகிறானா? மனிதனுக்கு அன்பு வேண்டும், இன்பம் வேண்டும், அறிவு வேண்டும், இறைவனைப் போற்றிடப் பக்தி வேண்டும் — இப்படி இந்த ‘வேண்டும்’களை சொல்லிக் கொண்டே போகலாம்! இவை இரண்டாம் வகைத் தேவைகள். அடிப்படைத் தேவைகளைவிட இவை அவசியத் தேவைகளாக உள்ளன. இந்த இரண்டு வகைத் தேவைகளையும் பெற்றுத் தருவது எது? அழிவில்லாத சீரிய செல்வம்— ‘கேடில் விழுச் செல்வம்’ — என்பாரே பெருநாவலர் திருவள்ளுவர், அந்த விழுச்செல்வம் கல்வியே, மனிதனது இரண்டு வகைத் தேவைகளையும் ஈட்டித் தர வல்லவை. இதனை நம் முன்னோர் ‘வாழ்க்கைக் கல்வி’ என்றனர்.

நிகழ்வுகளாலும், சுற்றுச் சூழலாலும் மனத்துள் எவ்விதத் தடமும் பதியாத மழலைப் பருவத்திலேயே வாழ்க்கைக் கல்வி பெறுவதற்காக, அறிவூட்டம் கொண்ட ஆசிரியர் வீட்டுக்கே குழந்தைகளை அனுப்பி வைப்பது பாரத நாட்டின் பழைய பழக்கம். ‘குருகுலக் கல்விமுறை’

76 ☆ அருட்செல்வரின் ஆன்மிகச் சிந்தனைகள்

என அது குறிப்பிடப்பெற்றது. எண்ணும் எழுத்தும் கற்றுக்கொள்வதோடு, வில்வித்தை, மருத்துவம், இசை, ஆட்சிக்கலை ஆகிய வாழ்விற்குத் தேவையான அனைத்துக் கல்வியையும் மாணாக்கர் அங்கே பயின்று கொள்வர். ஒரு காலத்தில் பிற நாடுகளிலிருந்தும், கடல் கடந்து, மாணவர்கள் வந்து படிக்கும் தேசமாகத் திகழ்ந்தது பாரதம்.

“உண்மையான கல்வி என்பது செய்திகளைச் சேகரிப்பதல்ல; மனத்தின் இயல்பான ஆற்றலை வளரச் செய்வது; மனிதனைத் திறமையாகச் சிந்திக்கப் பயிற்று விப்பது. கல்வி என்பது புத்தகப் படிப்பா? இல்லை. பல வகைப்பட்ட அறிவைத் தேடிக்கொள்வதா? அதுவும் இல்லை. மனத்தின் நோக்கையும், போக்கையும், ஒரு கட்டுப்பாட்டிற்குள் உறுதியுடன் கொண்டு வந்து, பயனளிக்குமாறு செய்விக்கும் பயிற்சியே கல்வி. ஐம்பது, அறுபது ஆண்டுகளாகப் புகட்டப்படும் கல்வி, சுயமாக சிந்தித்துச் செயலாற்றும் மாணவர்களைத் தோற்றுவிக்க வில்லை. எதில் பயில்பவனுக்கு ஆர்வம் உள்ளதோ, அதில் மேலும் அவனுக்கு ஆர்வத்தை ஊட்ட வேண்டும். மாணவர்களுக்கு இத்தகைய கல்வி அளிக்கப்படுமானால், அவர்கள் மனிதர்கள் ஆவார்கள்; வாழ்க்கைச் சிக்கல்களைத் தாங்களே தீர்த்துக் கொள்வதற்கான ஆற்றல் பெறுவார்கள். தற்போதைய நாகரிக நாடுகளின் அறிஞர்கள் இத்தகைய கல்விமுறையை ஆராய்வதில் ஆர்வம் காட்டி வருகின்றனர். நமது நாட்டிலோ பல்லாயிரம் வருடங்களுக்கு முன்பே, இது ஆராய்ந்து முடிவு செய்யப்பட்டு விட்டது!” எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார் சுவாமி விவேகானந்தர்.

விவேகானந்தரின் கருத்தையே, வேறு வகையில் சிந்தித்து, வழிமொழிந்துள்ளார் அருட்செல்வர்:

“பழைய காலத்தில், கல்வி பெறுவதற்கு, மாணவனை ஆசிரியரிடம் அனுப்பி வைத்து, ஆசிரியரின் வீட்டிலேயே அவனைக் தங்கச் செய்து, அனைத்துக் கலைகளையும் கற்றுக் கொள்ளும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்தினர். அந்த முறையைக் ‘குருகுலக் கல்வி’ எனக் கூறினர்.

நம்மை அடிமைப்படுத்தி ஆண்டுகொண்டிருந்த வெள்ளையர், தங்கள் அரசாங்கக் காரியங்களுக்கு உதவும் குமாஸ்தாக் கல்விமுறையை இங்கே புகுத்தினர். மெக்காலே என்ற வெள்ளையரால் குமாஸ்தாக் கல்வி முறை கொண்டுவரப் பட்டது.

சுயராஜ்ஜியம் பெற்ற பிறகு, காந்திஜி, ஆதாரக் கல்வி முறையையே இந்தியா பேண வேண்டுமென ஆசைப் பட்டார்.

சுயசிந்தனையை மாணவர்கள் பெற்றுக்கொள்ளவும், தேச பக்தி, தெய்வ பக்தி ஆகியவற்றில் ஆர்வம் காட்டவும், நமது பழைய கலாசாரங்களைப் புரிந்துகொள்ளவும், உண்மையான தேச சரித்திரத்தை அறிந்துகொள்ளவுமான கல்விமுறையை உடனே கொண்டு வரவேண்டும். ஒரு நாட்டின் வறுமையைக் காட்டிலும், அறியாமை ஆபத்தானது!”

மனித வாழ்க்கையின் மையம் மனமே! மனத்தின் வழியே பொறி, புலன்கள் இயங்கித் தொழில்படுகின்றன. மனம் தூய்மையாக இருக்குமேயானால், தொழில்படும் பொறிகளும் தூய்மையாக இருக்கும்; புலன்களும் தூய்மையாக இயங்கும். எனவேதான் பெருநாவலர் திருவள்ளுவர், “மனத்துக் கண் மாசிலன் ஆதல் அனைத்தறன்” என்றார். மனம் நிலம் போன்றது. நிலத்தை உழுது பக்குவப்படுத்தவில்லையெனில்,

78 ☆ அருட்செல்வரின் ஆன்மிகச் சிந்தனைகள்

வேண்டாத புல் பூண்டுகள், முட்செடிகள் முளைத்து காடு மண்டிவிடும்; காட்சிக்கு நிலமாக இராதா!

நிலத்தைப் பக்குவப்படுத்த, முதல் முயற்சியாக உழ வேண்டும். உழுவதற்குரிய கருவியாகிய ஏர், நிலம் நெகிழ்ந்து கொடுக்க, நிலத்தைப் பிளந்தும் அகழ்ந்தும் செல்ல, கூர்மையான சாதனம் ஒன்றை முனையில் பெற்றிருக்கும். அந்தச் சாதனம்தான் ஏரின் பகுதியில் இன்றியமையாதது. அதனை விவசாயிகள் 'கொழு' எனக் கூறுவர்.

நிலத்தைப் போலவே, மனத்தையும் உழ வேண்டும். நிலத்தை உழுவது உணவுப் பயிரை வளர்ப்பதற்காக; மனத்தை உழுவது அறிவுப் பயிரை வளர்ப்பதற்காக. அறிவுப் பயிரே மாசற்ற வினைச்சலைக் கொடுக்கும். ஏர் கொண்டு நிலம் உழப்படுவதுபோல், முயற்சிகொண்டு மனம் உழப்பட வேண்டும். முயற்சிக்குக் 'கொழு'வாக அமைவதே கல்வி.

கல்வி பெறுவது, மனிதனின் கட்டாயக் கடமை. கல்வியால் அறிவு நலம் கைகூடும். அறிவு—மனித வாழ்க்கைக்குத் தேவையான அனைத்தையும் ஈட்டித் தரும். "அறிவுடையார் எல்லாம் உடையார்" என்பது திருவள்ளுவரின் திருவாக்கு. எனவேதான் விடுதலை பெற்ற இந்திய நாடு, மக்களுக்குக் கல்வியளிப்பதை முதற் கடமையாகக் கொண்டு எத்தகைய கல்வியை, எத்தகைய முறையில் அளிக்க வேண்டுமென முடிவு கொண்டிருக்க வேண்டுமென்கிறார் அருட்செல்வர். காந்திஜி கருதிய ஆதாரக்கல்வி முறையே இந்திய நாட்டுக்கு ஏற்றது; எனினும் அத்தகைய கல்வி முறையை நடைமுறைப் படுத்தாத அரசுகள், பெரும் பிழை செய்ததாகவே கருத வேண்டுமெனக் கூறும் அருட்செல்வர், சமய உண்மை

களைக் கற்கும்போதே, மாணவர்களுக்குத் தெளிவு படுத்தும் வகையில் பாடத் திட்டங்களை முறைப்படுத்தி அமைக்க வேண்டுமென்றும் வலியுறுத்துகிறார்.

இந்தியா ஓர் ஆன்மிக நாடு. மக்களின் வாழ்க்கை முறைகள் சமயம் சார்ந்தே உள்ளன. என்றாலும் சமயச் சார்பற்ற குடியரசாகவே, விடுதலை பெற்ற இந்தியாவை உருவாக்கி உள்ளோம். நமது ஜனநாயக அமைப்பு 'செக்யூலர்' எனச் சொல்லப்படுகிற, சமயச் சார்பின்மையைக் கொண்டது. சமயச் சார்பின்மை என்றால் நாத்திகம் அல்ல எனக் குறிப்பிடும் அருட்செல்வர், சமயங்களின் நல்லணக்கத்திற்கான நாடு என விளக்க மளிக்கிறார். எனவேதான் அறிவு பெறுகிற ஆரம்பக் கட்டத்திலேயே, பள்ளியில் மாணவர்களுக்குச் சமய ஞானம் ஊட்டப்பட வேண்டும் என்றும், மாணவன் சார்ந்திருக்கும் சமயத்தை மட்டுமல்லாமல், உலகம் சார்ந்த அனைத்துச் சமயங்களின் உண்மைகளை எல்லாம் தெளிவுறக் கற்பதற்கான வாய்ப்பை அளிக்க வேண்டும் என்றும் பெருந்தகை நா.ம. பெரிதும் அறிவுறுத்துகிறார். தியாகம், சேவை, ஒழுக்கம், கடமை, கட்டுப்பாடு எல்லாவற்றிற்கும் மேலாகத் தெய்வ நம்பிக்கை ஆகியவற்றில் பிரியம் கொண்டு வாழ்கின்ற பிரஜைகள், தயார் செய்யும் உற்பத்திக் களங்களே பள்ளிகள், கல்லூரிகள் ஆகிய கல்வி நிறுவனங்களெனக் கருதும் அருட்செல்வரின் கருத்து நினைக்கத் தக்கது; நெஞ்சார்ந்து ஏற்கத் தக்கது.

வேத காலத்திலிருந்து மனித மனத்தை மேன்மைப் படுத்தி, ஆன்மாவைப் புனிதப்படுத்தும் நோக்கத்தில், ரிஷிகளும், முனிவர்களும், சான்றோர்களும், ஆன்றோர்களும் ஞான நூல்கள் பலவற்றை அருளி உள்ளனர். படிக்கும் காலத்தில் மனித மனத்தைப் பக்குவப்படுத்தி

னால் மட்டுமே பின்னர், வாசிக்கவும், அவற்றின் வழி நடக்கவும் ஞானச் செறிவுடைய பனுவல்கள், இலக்கியங்கள், புராணங்கள் ஆகியவை பயன்பெறுமெனக் குறிப்பிடும் நாம., கற்கும் காலத்திலேயே மாணவர்களை விழுமிய வழிகளில் ஆற்றுப்படுத்தும் கல்விமுறை, விடுதலை பெற்று ஐம்பது ஆண்டுகளைக் கடந்த பின்னும், நம்மால் கொண்டுவர இயலவில்லை என்பது கொடுமையிலும் கொடுமையென வருந்துகிறார். உண்மை தானே! நாற்றங்காலில் பயிருக்கு ஊட்டம் அளித்தால் தானே, நஞ்சை நிலத்தில் நட்டு, விளைச்சல் தருகிற தாரியங்களில் 'பதர்' இருக்காது? எங்கே அதிகக் கவனம் கொள்ள வேண்டுமோ, அங்கே கவனம் வைக்கவும் இல்லை; அதன் நலிவை அறிந்தும், கவலை கொள்ளவு மில்லை நாம்!

வள்ளல் பெருமான் இராமலிங்கர், 'சத்திய சமரச வேத பாடசாலை' என்றொரு பள்ளியைத் தொடங்கி, பயின்ற மாணவர்களுக்கு, தமிழ், சமஸ்கிருதம், ஆங்கிலம் ஆகிய மூன்று மொழிகளை கற்பித்திருக்கின்றார். காலச் சூழலைக் கருத்தில் கொண்டு ஆங்கில மொழியையும், வடமொழியாகிய சமஸ்கிருதத்தைப் பாரத தேசம் முழுவதிலும் ஆன்மிக ஆட்சி செலுத்திய மொழியாகவே கருதி, சமஸ்கிருதத்தையும், தாய்மொழியாகிய தமிழையும் வள்ளல்பெருமான் பாடசாலையில் பயில்வித்திருக்கிறார்.

மகாகவி பாரதியின் மொழி பற்றிய சிந்தனை கருதிப் பார்க்கத் தக்கது. "தமிழ் நாட்டில் தமிழ் சிறந்திடுக; பாரத தேச முழுவதிலும் எப்போதும் போலவே, வடமொழி வாழ்க. இன்னும் நம் பாரத தேசத்தின் ஐக்கியத்தைப் பரிபூரணமாகச் செய்யுமாறு, நாடு முழுவதிலும் வடமொழிப் பயிற்சி மேன்மேலும் ஓங்குக. எனினும்

தமிழ் நாட்டில் தமிழ்மொழி தலைமை பெற்றுத் தழைத் திடுக” என்பது பாரதியின் திருவாக்கு.

ஆங்கில மொழியால், பாரத கலாசாரம் நலி வடைந்துவிட்டதாக எண்ணி, ஆத்திரம் கொண்டவன் பாரதி. ஆங்கிலக் கல்வியைப் ‘பேடிக் கல்வி’ எனச் சாடியவன் அல்லவா, பாரதி? சுதந்திர பாரதத்திற்கு இணைப்பு மொழியாகச் சமஸ்கிருதமே அமைய வேண்டுமெனக் கருதியிருக்கிறான்.

இணைப்பு மொழி பற்றி வள்ளலார் இராமலிங்கப் பெருமாள், சிந்திக்காவிடினும் சமஸ்கிருத மொழியின் இன்றியமையாமை கருதியே, தாம் நடத்திய பாடசாலை யில் அம் மொழியையும் பாட மொழியாக இணைத் துள்ளார். வள்ளலார் வாழ்ந்த காலத்தில் மொழிக் கொள்கை தேவை என்ற நிலை நமக்கு ஏற்படவில்லை. பாரதி காலத்தில் அது பற்றிய சிந்தனை கருக் கொள்ளத் தொடங்கிவிட்டது.

சமஸ்கிருதம் ஞானமொழியாகவும், நம் நாட்டின் கலாசார மொழியாகவும் இருப்பதால் பாரத நாட்டின் இணைப்பு மொழியாகும் தகுதியுடையதென்றும், பள்ளி களில் சமஸ்கிருத மொழியைப் பயில்விக்க வேண்டு மென்றும் எடுத்துரைத்துள்ள பெருந்தகை நா.ம. ஆய்வுக் குரிய மற்றுமொரு கருத்தையும் தெரிவித்து, அக் கருத்தை வலியுறுத்தி வழங்கியுள்ள விளக்கங்கள் வியப்பை அளிப்பனவாக உள்ளன.

தமிழர் உருவாக்கிய மொழி சமஸ்கிருதம் எனக் கூறும் அருட்செல்வர், தமது கூற்றுக்கு ஆதாரமான வற்றை வரிசையாக எடுத்துரைக்கிறார்.

“தமிழ்ப் பண்பாட்டைச் சிறப்பாக விளக்கும் பல நூல்கள். சமஸ்கிருதத்தில்தான் இப்பொழுதும் இருக்

82 ☆ அருட்செல்வரின் ஆன்மிகச் சிந்தனைகள்

கின்றன. சிற்ப நூல்களும், நாட்டியக் கருவூலங்களும், கோயில் கட்டடக் கலை நூல்களும், சமஸ்கிருத மொழியில் இருக்கின்றன. நமது தமிழ்ப் பண்பாட்டை, கலைகளை விளக்கும் இந்த நூல்கள் எல்லாம் சமஸ்கிருதத்தில் இருப்பதனாலேயே, தமிழர்கள் உருவாக்கிய மொழிதான் சமஸ்கிருதம் என்பதை ஆராய்ச்சியாளர்கள் ஏற்றுக் கொண்டு வருகிறார்கள். பேரறிஞர் பா.வே. மாணிக்க நாயக்கர், தமது ஆய்வில், தமிழரால் உருவாக்கப்பெற்ற செம்மையான மொழி சமஸ்கிருதமென்று ஆதாரத்துடன் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

தமிழ்நாட்டின் காலடி என்னும் சிற்றூரில் ஆதிசங்கரர் தோன்றினார். அவர் தமிழர். அவரது தாய்மொழி தமிழ். அப்பெருமான் பாரத முழுவதும் சென்று தமிழரின் தெய்வக் கொள்கையான 'தெய்வம் ஒன்றே' என்ற அத்வைதக் கொள்கையைப் பரப்பினார். தமிழ்க் கொள்கையைச் சமஸ்கிருத மொழியின் மூலமாகவே பாரதம் எங்கும் சென்று பரப்பினார். அப்படிப் பரப்பியதற்கு உரிய காரணம் என்ன? சமஸ்கிருதம் அனைவராலும் அறியப்பட்ட தத்துவமொழி என்பதால்தான்!

அதைப் போலவே, தமிழராகிய இராமானுஜர் விசிஷ்டாத்வைதக் கொள்கையை வழங்கியவர். பிரம்ம சூத்திரத்திற்கு சமஸ்கிருதத்தில்தான் விரிவான விளக்கங்களை எழுதியுள்ளார்.

இந்தியச் சமய தத்துவத்தில் சிறப்பு மிக்கது சைவ சித்தாந்தம். சைவ சிந்தாந்தத்தை உருவாக்கிய மெய்கண்டார். சித்தாந்த நூலான 'சிவஞான போதம்' என்னும் தத்துவ நூலை எழுதினார். சிவஞானபோதம் தமிழ்

நூல்தான். ஆனால், அதன் விரிவான விளக்கங்கள் சமஸ்கிருதத்தில்தான் இன்றைக்கும் உள்ளன."

தமிழர்கள் கண்ட சமஸ்கிருத மொழியின் பெருமைகளை, தமிழர் அம்மொழியைப் பயன்படுத்திய அருமைகளை எடுத்தியம்பி, இந்தியாவின் இணைப்பு மொழியாக இந்திக்குப் பதிலாக சமஸ்கிருதமே பொருத்தமானது எனப் புகன்று, பள்ளிப் பிள்ளைகளுக்குச் சமஸ்கிருதம், தமிழ்நாட்டில் பயில்விக்கச் செய்ய வேண்டுமெனத் தெரிவித்துள்ளார் அருட்செல்வர்.

அருட்செல்வர் நா.ம. பொள்ளாச்சியில் உயர்நிலைப் பள்ளி மாணவராகப் பயின்று கொண்டிருந்த காலம். தந்தையார் நாச்சிமுத்துக் கவுண்டர், 'பகவானின் உபதேச மொழிகள்' என்ற நூலை, ஆர்வத்துடன் படித்துக் கொண்டிருப்பதைப் பலமுறை கண்டிருக்கிறார் நா.ம. ஒருமுறை அந்தப் புத்தகத்தை எடுத்துப் பார்த்தார்; படிக்கவும் தொடங்கினார் மகாலிங்கம். பிரார்த்தனை எப்படிச் செய்யவேண்டும்? பிரார்த்தனையைத் தொடங்குவதற்கு முன்னர், மனத்தை எப்படி வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்? என்பவை பற்றிய விளக்கங்களைச் சின்னச்சின்ன உவமைகளின் வழியே குறிப்பிட்டிருந்தார் பகவான் இராமகிருஷ்ணர். படித்த பின்னர், பகவான் வகுத்திருந்த பிரார்த்தனை முறைகளை, அந்த இளம் பிராயத்திலிருந்தே இன்றுவரை பின்பற்றி வருகிற அருட்செல்வர்,

"இன்னும் சொல்லப்போனால், நான் வள்ளல் பெருமானை நோக்கி வருவதற்கு, அந்தப் புத்தகத்தின் வழியே, முதல் வெளிச்சம் காட்டியவர் பகவான் இராம கிருஷ்ண பரமஹம்சர்தான்..."

என மொழிந்து மகிழ்ந்துள்ளார்.

84 ☆ அருட்செல்வரின் ஆன்மிகச் சிந்தனைகள்

மாணவப் பருவத்து இளமைக் காலத்தில், படிக்கின்ற நூல்களின் கருத்துகள், மனத்துள் ஆழப் பதிந்து, வேருன்றி விழுதும் இறக்கிவிடுகின்றன என்பதற்கு அருட்செல்வரின் மாணவப் பருவத்து வாசிப்பே, சரியான எடுத்துக்காட்டு! இதனை நன்குணர்ந்த 'ஞான தான வள்ளல்' எனப் போற்றப்பெற்ற நா.ம., வட இந்தியப் பள்ளிக் கூடங்களுக்கு, பேராசிரியர் எம்.ஜி. வேங்கடகிருஷ்ணன் இந்தியில் மொழிபெயர்த்த திருக்குறளை, தமது தந்தையார் நாச்சிமுத்துக் கவுண்டர் அறக்கட்டளையின் சார்பில், பன்னிரண்டாயிரம் படிகள் அச்சிட்டு அனுப்பி வைத்தார்.

டாக்டர் நித்யானந்த மகோபாத்யா திருக்குறளை ஓரியா மொழியில் மொழிபெயர்த்தார். அருட்செல்வரின் சக்தி பைனான்ஸ், மொழிபெயர்ப்பு நூலை அச்சிட்டு வெளியிட்டது. ஓரிசா மாநிலத்தின் முதலமைச்சராக இருந்த ஜே.பி. பட்நாயக், வெளியீட்டு விழாவில் நூலை வெளியிட்டு, அருட்செல்வரைப் பாராட்டி மகிழ்ந்தார். ஓரிய மொழித் திருக்குறள் திருநூலை, ஓரிசா மாநிலத் திலுள்ள அறிஞர்களுக்கு அன்பளிப்பாக வழங்கியதோடு, மாநிலத்திலுள்ள அனைத்து உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கும் இலவசமாக அளித்து மனநிறைவு கொண்டார் மகாலிங்கம்!

வள்ளல் பெருமான் அருளிய திருவருட்பாவை, முதல் ஐந்து திருமுறைகளை ஒரு நூலாகவும் ஆறாம் திருமுறையை ஒரு நூலாகவும், இராமலிங்கர் பணிமன்றம், அறுபதாயிரம் செலவிட்டு, பத்தாயிரம் படிகள் அச்சிட்டு, உரைநடைப் பகுதியையும், பத்தாயிரம் உருவாக்கி, ஆக மூன்று திருநூல்களின் முப்பதாயிரம் படிகளையும் அன்பளிப்பாகவே அளிக்குமாறு அருட்

செல்வர் ஆவன செய்தார். தமிழ்நாட்டிலுள்ள அனைத்து உயர்நிலைப் பள்ளிகளும், இந் நூல்களை இலவசமாகப் பெற்றுக்கொண்டது குறிப்பிட்டுக் கூறத் தக்கது.

மாணவப் பருவத்திலேயே, மனம் பக்குவமடைந்து விடில், மாண்புடைய மனிதனாக வாழ்வைத் துய்ப்பதற் குரிய ஆர்வம் தொடர்ந்து நிலைபெறும். அன்பு செய்யும் உளப்பாங்கு அமையும். பிறர் நலம் பேணும் குணப் பாங்கு வளரும். இவை தானே ஆன்மிக நெறி? மனத்தில் எவ்விதமான அழுக்கும் பற்றிக் கொள்ளாத காலமாகிய மாணவப் பருவத்தில், இத்தகைய நெறிகளை ஊட்டக் கூடிய உந்து சக்திகளாக அமைபவை நூல்களே!

கண்ணில்பட வேண்டும், கருத்தில் உறைய வேண்டும். உருவாகும் காலத்திலேயே உன்னத உணர்வுகள் நெஞ்சில் நிறைய வேண்டும் என்னும் உயர் சிந்தனை கொண்டு, உரிய நூல்களைத் தமிழ்நாட்டுப் பள்ளிகளுக்கு மட்டுமின்றி, இந்தியத் துணைக் கண்டம் முழுவதுமாக உள்ள கல்வி நிலையங்களுக்கு அளித்து வருகிற கருணை, ஆன்மிகச் செறிவுடைய அருட்செல்வரின் பேருள்ளத்தை அடையாளப் படுத்துகிறதல்லவா?

‘பயிலும் பள்ளித் தலங்களே, பண்பாட்டை உருவாக்கும் களங்கள்’ என்னும் நம்பிக்கையால் ஆற்றும் அறச்செயல்; அரிய செயலும்கூட!

7. உணர்வும் அறிவும் உந்து சக்திகள்

ஆன்மிகம் என்பது முழுக்க முழுக்க சமயமும் அல்ல; சமயம் சாராததும் அல்ல. ஆயிரத்தில் ஒரிருவர் இறை நம்பிக்கை இல்லாமல், அறிவியல் ஞானிகளாக, ஆன்றோர்களாக வாழ்ந்து, வையகத்தை வாழ்வித்தவர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் உலகில் பெரும் பான்மையரின் ஆன்ம வளர்ச்சிக்கு, இறை நம்பிக்கையும், இறை வழிபாடுமே உரிய சாதனங்களாக அமைந்துள்ளன.

ஆன்மிகம், துறவு நெறியைச் சார்ந்ததென்று பலர் தவறாகக் கருதுகின்றனர். உலகத்தை வெறுப்பதோ, உலகத்தை ஒதுக்குவதோ, ஒதுங்கி நிற்பதோ, ஆன்மிகம் அல்ல. உலகத்தைப் புரிந்துகொண்டும், அறிந்து கொண்டும் அதனுள் வாழ்ந்து, தங்களையும் உலகத்தையும் ஒருசேர வளர்த்துக் கொள்வதும், உயர்த்திக் கொள்வதுமே ஆன்மிகம். ஆன்மிக உணர்வால் உலகத்தைக் காணவும், பேணவும் இயலும்; குறைவிலா நிறைவாக அன்பில் கனிந்து, உலகத்தைத் தழுவியும், தாங்கியும் வாழ்வதே ஆன்மிகம்; ஆன்மிகம் சார்ந்த அருள் வாழ்க்கை.

ஞான வாழ்க்கையாகக் கருதப்படுகிற ஆன்மிகம் சார்ந்த அருள் வாழ்க்கையை எட்டிப் பிடிக்க இரண்டு

ஏணிகள் தேவை. உணர்வு, அறிவு என்னும் அந்த ஏணிகள் மனிதனை இறைப்பொருள் அருகே சென்று சேர்க்கும் சாதனங்கள். உணர்வின் வழி தோன்றுவது பக்தி. அறிவின் வழி வந்து சேர்வது ஞானம்.

உணர்வின் வழி நிற்போர், தம் பக்தி வாழ்க்கைக்கு, இறைவனை ஓர் உருவமாகக் கொண்டு வழிபடுகின்றனர். அப்படி வழிபடுகின்றபோது, கவித்திறம் கொண்டோர், இறைவனைப் போற்றியும், புகழ்ந்தும் பாடி வழிபடுகின்ற போது, பிறக்கும் தோத்திரங்கள் அருள் அனுபவப் பதிவுகளாக விளங்குகின்றன. இதனை எடுத்துரைக்கும் அருட்செல்வர்:

"உலகத்தில் தொன்மைச் சிறப்பு வாய்ந்த மொழிகளில் உள்ள பக்திப் பாடல்களின் எண்ணிக்கையை, நுட்பத்தை, ஏற்றத்தை எல்லாம் கணக்கிட்டு மதிப்பீடு செய்தால், தமிழில் உள்ளதைப்போல, பக்திப் பாடல்களை அவற்றில் பார்க்க முடியாது. ஞான மொழியாகிய சமஸ்கிருதத்தில் கூடக் கிடையாதென்றே சொல்வேன்."

எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

உண்மைதான்! இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தோன்றிய தமிழின் முதல் பக்தி இலக்கியமாகிய 'திருமுருகாற்றுப்படை'யிலிருந்து இருபதாம் நூற்றாண்டின் மகாகவி பாரதி பாடியுள்ள 'சக்தி'ப் பாடல்கள் வரை கருதி பார்த்தோமானால், தமிழைப் 'பக்திமொழி' எனப் பகர்ந்துள்ளமை பொருளார்ந்தது; பொருத்தமானது என்றே கருதத் தோன்றும்.

உணர்வு காட்டிய வழியில் சென்று பரம்பொருளிடம் சரணாகதி அடைகின்ற ஒரு பாத்திரப் படைப்பையும், உணர்வும் அறிவும் இணைந்து பரம்

88 ☆ அருட்செல்வரின் ஆன்மிகச் சிந்தனைகள்

பொருளைச் சென்று சேர்கின்ற ஒரு பாத்திரத்தையும் முழுக்க முழுக்க அறிவின் துணைகொண்டு பரம் பொருளை அடைகின்ற மற்றுமொரு பாத்திர உருவாக் கத்தையும் கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பனின் இராமகாதை யிலிருந்து எடுத்துரைக்கும் அறிஞர்பெருமான் அ.ச.ஞா. வின் எடுத்துக்காட்டு எண்ணிப் பார்க்கத் தக்கது.

பரம்பொருளாகிய இராமனுடன் பிறந்த தம்பியர் மூவர். இராமன், பின்னர ஏற்ற தம்பியர் மூவர். இராமனைக் கண்ட மாத்திரத்திலேயே எது பற்றியும் சிந்திக்காமல், உணர்வு மேலிடத் தன்னை அர்ப்பணித் தவன் கங்கை வேடனாகிய குகன். அடுத்து வருபவன் சுக்கிரீவன். அன்பாகிய உணர்வும், ஆராய்கின்ற அறிவும் பெற்றவனாகத் தோற்றம் தருகிறான் சுக்கிரீவன். மரா மரத்தில் அம்பு எய்து இராமன் தன் ஆற்றலைக் காட்டிய பிறகே, அவனை ஏற்றுக் கொள்கிறான். எத்தகைய உணர்வு வசப்படினும், அறிவினால் ஆராய்ந்து பாராமல், எதனையும் ஏற்றுக்கொள்ளாதவனாக சுக்கிரீவன் என்னும் பாத்திரத்தைப் பார்க்கிறோம். 'உம்பரின் ஒரு முழம் உயர்ந்த ஞானத் தம்பி' எனப் பேசப்படுகிற வீடணன், அறிவினால் ஆராய்ந்து பார்த்தாலொழிய இராமனை முழுவதுமாக ஏற்றுக்கொள்ள விரும்ப வில்லை. 'பிறவியின் பகைஞன் போலுமால்' எனப் பேசுகிறான் வீடணன். 'போலுமால்' என்ற சொல்லால், ஒருவேளை இருக்குமோ என ஆராய்கிறான். அறிவின் துணைகொண்டு உண்மையை நாடுபவன் உணர்வு கொண்டு நாடுபவனைப்போல உடன் எந்த முடிவுக்கும் வருவதில்லை.

உணர்வே வடிவான குகன், பார்த்த மாத்திரத் திலேயே பரம்பொருளைச் சரணடைகிறான். உணர்வும் அறிவும் இணைந்த சுக்கிரீவன் ஆராய்ந்த பின்னர

ஆட்படுகிறான். அறிவே வடிவான வீடணன், ஆராய்ந்து தெளிந்த பிறகு ஆட்படுகிறான். இங்கே கவனிக்கத்தக்க, கருதிப் பார்க்கத்தக்க செய்தி என்னவெனில், பரம் பொருள் இந்த மூவரிடையேயும் எவ்வித வேறுபாடும் காட்டாது, மூவரையும் தம்பியராக ஏற்றுக்கொள்கிறது!

மிகப் பழைமையானதும் தமிழின் பக்தி இலக்கியங்களில் முதன்மைச் சிறப்புப் பெற்றதுமாகிய திருமுருகாற்றுப்படையில், இறைத் தத்துவத்தை எளிமையாக இரண்டு நிகழ்வுகளால் விளக்கியுள்ளார் புலவர் பெருமான் நக்கீரர். படிப்பறிவு இல்லாத, நாகரிகமற்ற ஒரு கூட்டத்தார், உணர்வு வழியில், முருகப் பெருமானை வழிபடுகின்றனர். ஆடுகளை அறுத்துப் பலி கொடுத்து, அவற்றின் இரத்தத்தில், அரிசியைக் கலந்து சிதறி, 'முருகா! முருகா!' உணர்ச்சி மேலிட உரக்கக் கத்தி வழிபடுகிறார்கள். அறிவார்ந்த அறிஞர் பெருமக்கள், உச்சி கூப்பிய கையுடன், ஆறு எழுத்து அடக்கிய அருமறை நாவில் நவில முருகப் பெருமானை வழிபடுகின்றனர். அறிவு பெறாத, உணர்ச்சிக் கூட்டம், சந்நிதியின் ஒருபால் நின்று வணங்குகின்றது. மற்றொருபால் மெய்ப்பொருள் காணும், ஆவதறிந்த அறிவுடையார் கூட்டம் கூடி நின்று வழிபாடியற்றுகிறது.

ஆடு பலியிட்டவரிடம் வெறுப்போ, அருமறை உணர்ந்தவர்களிடம் விருப்பமோ கொள்ளாதவன் இறைவன். 'வேண்டுதல் வேண்டாமை இலான்' அல்லவா? இருவேறு சாரார்களுக்கும் பொதுவாக, 'நம் தெய்வம்; நம் தெய்வம்' என வழிபாடியற்றும் இரு சாராரும் எண்ணி மகிழ, திருவருள் பாவிக்கிறான்.

கவிச் சக்கரவர்த்தி கம்பன் காட்டிய பாத்திரப் படைப்புகளின் வாயிலாகவும், புலவர் பெருமான் நக்கீரர்

90 ☆ அருட்செல்வரின் ஆன்மிகச் சிந்தனைகள்

நாட்டிய நிகழ்வுகளின் வழியாகவும் அறியத்தக்க செய்தி இறைவனை அடைய வேண்டும், இறைப் பொருளின் திருவருளைப் பெற வேண்டுமென முயற்சிக்கும் மனித மனம், உணர்வை அடிப்படையாகவும், அறிவை ஆதாரமாகவும் கொண்டு முனைந்து செயற்படுகிறது. உணர்வின் வழி பக்தி கொண்டு, இறைவனின் திருவருளைப் பெற முயலும் மாந்தரே மிகுதியானவர். அறிவின் மூலம் சத்தியப்பொருளாகிய இறைப் பொருளை ஞானத் தேடலாகப் பற்றிக்கொள்ள முயல்கின்ற மானுடர் மிகமிகக் குறைவு. ஆனால் ஞானத் தேடலுக்கு வழி வகுத்துக் கொடுக்கும் பால பாடமாக அமைவது உணர்வு! உணர்வின் வழி பக்தி செலுத்துவோருக்கு உறுதுணைகளாக அமைபவை: சடங்கு, சம்பிரதாயம், அர்ச்சனை, நேரத்திக்கடன், விரதம், விழா போன்றவை. ஆன்மிக வாழ்வுக்கு நுழை வாயிலாக அமைவதே உணர்வால் உருவாக்கம் கொள்ளும் பக்திதான்!

வள்ளல்பெருமான், ஞானோபதேசப் பகுதியில் “அன்பே என்னரசே! திரு அம்பலத்து ஆரமுதே” எனத் தொடங்கி, “இன்பே என்னறிவே!” என நிறைவு செய்துள்ள நோக்கம். உணர்வு, அறிவு ஆகிய கோட்பாட்டுக்கு ஆக்கமளிப்பதாய் உள்ளது. அன்பு, உணர்வு வழிக்கு ஓர் உருவகம்; அறிவு, ஞானத் தேடலுக்குரிய சாதனம். ஞானமே ஜோதியாக ஒளிருகிறது. அது சுய ஜோதியாக, பரஜோதியாக, அருள்ஜோதியாக, சிவஜோதியாக, பரிணாமம் பெற்று அனைத்துமாக உள்ளதெனக் கணித்துள்ளார் அருட்செல்வர் நா.ம. தத்துவ வரலாற்றில் வள்ளலார் இராமலிங்கருக்குத் தனி இடம் உண்டென உவந்து கூறுகிறார் பெருந்தகை மகாலிங்கம். உண்டுதான்! ஆனால் அப்பெருமானின் ‘அருட்ஜோதி’ தத்துவ நெறியை அறிவு வழிப்பட்டோரே உணர்ந்து செயலாற்ற

லாம். உணர்வு வழிப்பட்டோர், பெருமானின் பெருநெறி உள்ளிட்டை அறிந்து கொள்ளவோ, உணர்ந்து கொள்ளவோ இயலாதவராகப் போய் விடுகின்றனர். எனவே தான் வள்ளல்பெருமான் வகுத்து வழங்கிய சன்மார்க்கம் மக்கட் தொகையில் சிறுபான்மையினரான அறிவூட்டம் மிக்கவர்களையே அணுக முடிந்தது; உணர்வூட்டம் கொண்ட பெரும் பான்மையினரை சன்மார்க்கம் நெருங்க இயலவில்லை. அதன் காரணமாகவே, உன்னத நெறியாக, உயர்நெறியாக சன்மார்க்கப் பெருநெறி உருவாக்கப்பட்டனும், அது தழைத்துச் செழிக்க இயலவில்லை என ஓர் ஆய்வுக் கருத்து உண்டு.

அருட்செல்வரைப் பொறுத்தவரை, மனிதனை ஞானவாழ்வாகிய ஆன்மிக வாழ்விற்கு உயர்த்த வேண்டுமேயானால், ஆரம்ப நிலையாகிய உணர்வின் வழி உருவாகும் பக்திக்கு ஊட்டமளித்தேயாக வேண்டுமெனக் கருத்துக் கொண்டுள்ளதை, அப்பெருந்தகை உவந்து, ஊக்கமும், ஆக்கமும் அளிக்கும் அறச் செயல்களால் அறியமுடிகிறது. திருப்பணிகள், திருவிழாக்கள், குடமுழுக்குகள், கோடி அர்ச்சனைகள் முதலான சமய நிகழ்ச்சிகள் அனைத்திற்கும் ஆதரவும், உதவியும் அளித்து வரும் பெருந்தகை நா.ம. நிகழ்ச்சிகளில் பங்கேற்று, முன்னிலை வகித்துத் தலைமையேற்று, உரிய சிந்தனைகளை உரைத்து மகிழ்வதை, வாழ்வில் ஒரு வழக்கமாகவே கொண்டுள்ளார்.

“யாதுமாகி நின்றாய், காளி! எங்கும் நீ நிறைந்தாய்” எனப் பாடிய மகாகவி பாரதியின் சக்தி வழிபாடு புகழார்ந்தது. பராசக்தியிடம் கொண்ட பற்றால், ஈடுபாட்டால் தன் பெயரையே ‘சக்திதாசன்’ என மாற்றிக் கொண்டவன் பாரதி. அத்தகையதோர் ஈடுபாட்டு

92 ☆ அருட்செல்வரின் ஆன்மிகச் சிந்தனைகள்

உணர்வால், அருட்செல்வரின் தந்தையார் நாச்சிமுத்துக் கவுண்டர், தாம் புதிதாக உருவாக்கிக் குடிபுகுந்த இல்லத்தைச் 'சக்தி நிலையம்' எனப் பெயர் சூட்டி மகிழ்ந்தார். இல்லத்தினுள்ளேயே காளி கோயில் ஒன்றையும் அமைந்திருந்தார். காளியின் ஆலயத்தையும், சக்தியின் திருப்பெயரையும் கொண்ட அந்தத் தெய்வ நலம் சார்ந்த திருவீட்டில், அருட்செல்வர் நடத்திய முதல் 'கோடி அர்ச்சனை' கோலாகலமாக நிகழ்ந்தது.

புகழ்ந்தும், போற்றியும், வணங்கியும், பரம்பொருளை வழிபாடு செய்வது அர்ச்சனை. "செந்தமிழர் மறைநாவர் செழுநற்கலை தெரிந்த அவரோடு, அந்தமில் குணத் தவர்கள் அர்ச்சனைகள் செய்ய" எனத் தேவாரம் குறிப்பிட்டுக் கூறுவதால், அர்ச்சனை செய்வதற்கு, இறைவனை அர்ச்சித்துப் போற்றுவதற்கு, எவர் எவரெல்லாம் தகுதி உடையவரென்பது விளக்கமுறுகிறது.

அர்ச்சனை 18 முறை சொல்லப்படுவதிலிருந்து, 108, 1008 ஒரு லட்சம் என வளர்ந்து, ஒரு கோடி எனப் பெருகி நிறையும். ஒரு லட்சம் அர்ச்சனை... 'நாமம் நூறாயிரம் சொல்லி' வழிபடுவது சிறப்பிற்குரியது. ஒரு கோடி என்பது சீரிய சிறப்பிற்குரியது. அப்பர் பெருமான் திருப்புவனூர்த் தேவாரத்தில் "பூவனூர்ப் புனிதன் திருநாமம்தான், நாவில் நூறு நூறாயிரம் நண்ணினார்" என அருளியுள்ளதால், பழைமையான வழிபாட்டு முறையே கோடி அர்ச்சனை!

அருட்செல்வரின் விருப்பத்திற்கிணங்க, பொள்ளாச்சி இல்லமாகிய சக்தி நிலையத்தில், அருளாளர் அபேதானந்தர் திருவனந்தபுரத்திலிருந்து பொள்ளாச்சிக்குப் பாத யாத்திரையாக வருகை புரிந்து நடத்தினார். அருச்சனை 21 நாள்கள் தொடர்ந்து நடந்தது. அந்த 21

நாள்களும் அருட்செல்வர் குடும்பத்துடன், சக்தி இல்லத்தின் அவுட் ஹவுசில் தங்கியிருந்தார். முழுக்க முழுக்க சக்தி நிலையம் கோடி அர்ச்சனை நிகழ்ந்த தெய்விகத்திருத்தலம் ஆயிற்று!

நடராஜப் பெருமானின் திருவுருவ விக்किரகம் மேடையில் எழுந்தருளல் செய்யப்பெற்று, முதன்மைத் தகுதியுடைய திருவிளக்கு ஒரு பீடத்தின்மேல் அமைத்து, பீடத்தின் உள்ளே வெள்ளி டாலர்கள் வழிபாட்டில் வைக்கப்பெற்றன. பல திருவிளக்குகளைச் சுற்றிச் சூழ்ந்து ஏழுமேட்டு அன்பர்கள் அமர்ந்து, 'ஓம் ஹரீம் நமசிவாய' எனப் பஞ்சாட்சரத்தைக் கூறி அர்ச்சித்தனர். 21 நாள்கள் தொடர்ந்து நடந்த கோடி அர்ச்சனையைக் கண்டு தரிசித்தனர் ஏராளமான மக்கள். சக்தி நிலையத்தில் நடந்த இந்த அர்ச்சனை வழிபாடு 1975ஆம் ஆண்டு நிகழ்ந்து.

வடலூர் சத்திய ஞானசபையின் திருப்பணி, அருட்செல்வரின் தலைமையில் அமைந்த திருப்பணிக்குழுவால் 1977ஆம் ஆண்டு நிறைவு பெற்றுத் திருக்குடநீராட்டு நடந்தபோது அதையொட்டி எட்டு நாள்கள் 'அருட்பெருஞ்ஜோதி மகாமந்திர கோடி அர்ச்சனை' நடத்தி வைக்கப்பெற்றது. இந்த அர்ச்சனை நிகழ்ச்சியில் புலால் உண்ணாத, சாதி, சமய இனவேறுபாடின்றி ஆண்பெண் அனைவரும் பங்கேற்றனர். அர்ச்சனைக்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட அட்சதை அனைத்தையும், அர்ச்சனை நிறைவு பெற்ற பின்னர், அன்னதானத்திற்குப் பயன்படுத்தப் பெற்றது குறிப்பிடத் தக்கது.

கோயம்புத்தூரில் சமரச சன்மார்க்க சங்க மண்டபத்தில் 1978ஆம் ஆண்டு 'ஓம் ஹரீம் நமசிவாய; ஓம் நமோ நாராயணாய' என்னும் மந்திரத்தால் ஒரு

94 ☆ அருட்செல்வரின் ஆன்மிகச் சிந்தனைகள்

கோடி அர்ச்சனையும், தொடர்ந்து 'அருட்பெருஞ்ஜோதி, அருட்பெருஞ்ஜோதி, தனிப்பெருங்கருணை அருட்பெருஞ்ஜோதி' என்னும் மந்திரத்தால் ஒரு கோடி அர்ச்சனையும், ஆக ஒரே நிகழ்வில் இரண்டு கோடி அர்ச்சனைகள் நிறைவு பெற்றன. பலரும் இந்த அருட்செயலில் பங்கேற்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தில், தமது தலைமையில், அருட்செல்வர், 'கோடி அர்ச்சனைப் பெருவிழாக் குழு' ஒன்றை அமைத்து நடத்தினார். திருவனந்தபுரம் அபேதானந்த சுவாமிகள் நடத்தி வைத்த இந்தக் கோடி அர்ச்சனைப் பெருவிழாவில், பேரூர், சிரவணபுரம் ஆதீனகர்த்தர்களும், திண்டுக்கல் திருவலம் அருளாளர்களும் கலந்து கொண்டதோடு, கோவை மக்கள் திரளாக வருகை புரிந்து வழிபாடுகளில் பங்கேற்றனர்.

சென்னையில் இராமலிங்கர் பணிமன்றம் 1980 ஆம் ஆண்டு மகத்தான மாபெரும் பெருவிழா ஒன்றை நடத்தியது. பெருவிழா என்றால், தமிழ்நாட்டில் வேறெங்கும் நடந்திராத பெருமைக்குரிய விழா! தனித்தன்மையும், தனிப் புகழும் கொண்ட தகை சான்ற விழா! இலக்கிய இசை விழாவாக, வடலூர் சுத்த சன்மார்க்க நிலைய வெள்ளி விழாவாக, இரண்டாவது சன்மார்க்க மாநில மாநாட்டு விழாவாக, சைவ வைணவ மகாமந்திர கோடி அர்ச்சனை விழாவாகத் தொடர்ந்து இருபத்தேழு நாள்நாள் நிகழ்ந்த, ஈடு இணையற்ற அற்புத விழாக்கள்! அருட்செல்வரின் அதிசய ஆன்மிகப் பேருள்ளத்தின் விரிவாக்க உன்னதத்தை, ஒருவாறு அடையாளம் காட்டிய அபூர்வ விழாக்கள்!

சென்னை சேத்துப்பட்டுப் பாலத்திற்கு அருகேயுள்ள குசலாம்பாள் திருமண மகாலில் நடந்த வரலாற்றுச்

சிறப்பிற்குரிய விழாக்களின் நிறைவாக, 'ஓம் ஹ்ரீம் நமசிவாய, ஓம் நமோ நாராயணாய' என்னும் சைவ வைணவ மகாமந்திர கோடி அர்ச்சனை நிகழ்ந்தது. பேரூர், சிரவணபுரம் ஆதினங்களும், திருவனந்தபுரம் அபேதாஸ்ரமம் பிரபோதானந்த சுவாமிகள், பஜனானந்த சுவாமிகள், சென்னை இராமகிருஷ்ண மடத்தைச் சார்ந்த சுவாமி தன்மயானந்தர், சுவாமி கமலாத் மானந்தர், அக்னி ஹோத்திரம் இராமானுஜ தாத்தாச் சாரிய சுவாமிகள் ஆகிய அருளாளர்கள் கலந்து கொண்டதோடு, ஆன்மிகப் பெருமக்கள் திரளாகப் பங்கேற்றனர். கோடி அர்ச்சனையின் நிறைவில், அருட் செல்வர் நா.ம.வுடன், அர்ச்சனையில் பங்கேற்ற அனைவரும் திருவல்லிக்கேணிக் கடற்கரைக்குச் சென்று 'அவபிரத ஸ்நானம்' எனக் குறிப்பிடப்பெறும் கடலாடித் திரும்பினர். அதன் பின்னரே கோடி அர்ச்சனை விழா நிறைவு பெற்றது.

பொள்ளாச்சி மகாத்மா காந்தி மண்டபத்தில் 1980ஆம் ஆண்டின் மத்தியில், திருவனந்தபுரம் அபேதானந்த சுவாமிகள் வருகை தந்து கோடி அர்ச்சனையை நடத்தி வைத்தார். பதின்மூன்று நாட்கள் நடந்த இந் நிகழ்ச்சியில், பொள்ளாச்சி மக்கள் திரளாகக் கலந்து கொண்டு, பயன் பெற்றனர்.

“ஈட்டும் துயர் அறுக்கும் எம்மான்” — ஈட்டிச் சேர்க்கும் வினையின் வழி நேரக்கூடிய துன்பத்தைப் போக்குபவனாகிய பெருமான், “அருள்புரியும் திருநணாவே”—திருவருள் வழங்கும் திருநணா திருத்தலம் எனப் பாடியருளியுள்ளார். ஞானசம்பந்தப் பெருமான். ‘பவானி’ என இப்போது வழங்கப்படுகின்ற திருத்தலம், ஞானசம்பந்தர் காலத்தில் ‘திருநணா’ என அழைக்கப்

பெற்றுள்ளது. காவிரி நதியுடன், பவானி ஆறு சங்கமம் ஆகும் இடமாதலால், பவானிக்குக் கூடுதுறை என்ற பெயரும் உண்டு. வட இந்தியாவில், அலகாபாத்தில் கங்கை, யமுனை, சரஸ்வதி நதிகளின் கூடுதுறையாக இருப்பதால், திரிவேணி சங்கமம் எனக் குறிப்பிடப் படுவதைப் போல, தென்னிந்தியாவில் காவிரி, பவானி, நதிகளுடன் அமுதநதி, அலகாபாத்தில் சரஸ்வதியைப் போல, நம் கண்களுக்குப் புலப்படாதவாறு சங்கமிப்பதாக நம்பிக்கை கொண்டு, பவானி கூடுதுறையை திரிவேணி சங்கமம் என மக்கள் கருதுகின்றனர். இத்தகைய சிறப்பிற்குரிய திருத்தலத்தில் அருட்செல்வர், திருவனந்தபுரம் அபேதானந்த சுவாமிகளைக் கொண்டு 1981ஆம் ஆண்டு கோடி அர்ச்சனை நடத்தினார். தொடர்ந்து ஒவ்வோர் ஆண்டும் ஆகஸ்ட் மாதத்தில் பவானியில் கோடி அர்ச்சனை நடந்து வருகிறது. கூடுதுறைத் திருத்தலம், கோடி அர்ச்சனைத் திருக்களமாகப் பேணப்பெற்று வருகின்றது. கோடி அர்ச்சனை நிகழ்வதற்கென்றே, 'கோடி அர்ச்சனை மண்டபம்' என ஒரு தனி மண்டபத்தை உருவாக்கியுள்ளார் அருட்செல்வர்.

பொள்ளாச்சி 'சக்தி நிலையம்' என்ற தமது இல்லத்தில் தொடங்கிய கோடி அர்ச்சனை, தொடர்ந்து பல்வேறிடங்களில் நிகழ்ந்திருப்பினும், பவானியைக் கோடி அர்ச்சனை, தொடர்ந்து நடப்பதற்குரிய அருட்களமாக, அருட்செல்வர் கொண்டது எதனால்?

ஏழாம் நூற்றாண்டில் திருஞானசம்பந்தர் திருநணாவில் எழுந்தருளியுள்ள வேதாம்பிகை உடனாய சங்கமுக நாதேச்வரரை வழிபட வந்தபோது, இறைவன் ஜோதி பிழம்பாய்த் திருவுருக்கொண்டு, காட்சி அருளியதாகக் கூறுகிறார் ஞானசம்பந்தர்.

“எரியாம் உருவம் உற வணங்கும் திருநணாவே!” என்பது ஞானசம்பந்தப் பெருமானின் திருவாக்கு அருட்ஜோதி வழிபாட்டில் மிகுந்த ஆர்வமும், ஈடுபாடும் கொண்டவர் ஆயிற்றே? ஆயிரத்து முன்னூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே, பவானியில் எழுந்தருளியுள்ள இறைப் பொருள், அருட்ஜோதி வடிவாய்க் காட்சியருளியதைத் கருதி, இத் திருத்தலமே பொதுவில் நின்றருளும் புகழார்ந்ததெனக் கொண்டு, இறைவனை உலக நாயகனைக் கோடிமுறை போற்றி அர்ச்சிக்க இத்திருத்தலம் உகந்ததென்று மனம் கொண்டிருக்கலாம் தானே?

கோடி அருச்சனை நிகழ்ந்த திருக்களங்களுக் கெல்லாம், தேடி வந்து, உய்விக்கும் தெய்விகச் செயல்களுக்கெல்லாம் உறுதுணையாக அமைந்து, தமது உள்ளார்ந்த மனநிறைவை, மகிழ்ச்சியை அருட்செல்வரிடம் தெரிவித்துச் செல்வதை ஒரு வழக்கமாகக் கொண்டவர் தவத்திரு ஊரன் அடிகள். வள்ளல் பெருமான் திருத்தொண்டில், தமது வாழ்வின் அரிய நேரங்களை நாளும் அர்ப்பணித்து வருகிற சன்மார்க்க தேசிகர்! அப்பெருமான், “இப்படிப்பட்ட கோடி அர்ச்சனைச் செல்வர், அருட் செல்வரைத் தவிர, வேறு யாரும் நாட்டில் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை” எனக் குறிப்பிட்டு, “கோடியர்ச்சனைச் செல்வருக்குக் கோடி புண்ணியம்” என வாழ்த்தியுள்ளார். அருளாளர் அப்படி வாழ்த்துவதுதானே மரபு!

ஆனால், அருட்செல்வர், தமக்குப் புண்ணியம் கிடைக்குமென்றோ, தமது குடும்பத்திற்குப் புண்ணியம் சேர்க்க வேண்டுமென்றோ கோடி அர்ச்சனைகளை நடத்தியதாகக் கருதிவிட முடியாது. உணர்வு வழிப்பட்ட மக்களை, உணர்வு வழிப்பட்ட வழிபாடுகளில்

98 ☆ அருட்செல்வரின் ஆன்மிகச் சிந்தனைகள்

பங்கேற்கச் செய்து, கொஞ்சம் கொஞ்சமாக, அறிவு வழிப் பட்ட ஞான வாழ்வாகிய ஆன்மிக வாழ்வுக்கு மக்களை ஆற்றுப்படுத்தும் குறிக்கோளுடன் ஆற்றுகின்ற அருட் செயல்தான் கோடி அர்ச்சனை. அருள் உள்ளத்தோடு நடைமுறை உண்மைகளையும் கவனத்தில் கொண்டு, ஆன்மிக உலகத்தை உருவாக்கும் ஆர்வத்தில் அருட் செல்வர் வெளிப்படுத்தியுள்ள சிந்தனைகளே இதற்குரிய சான்றாதாரங்கள். மனித நேயமும், ஆன்மிகப் பற்றுமே இத்தகைய உணர்வு வழிப்பட்ட வழிபாடுகளுக்குத் தொடர்ந்து ஊக்கமளித்தும், உதவி வழங்கியும் வருகிற அறச் செயல்களை உருவாக்கம் கொள்ளச் செய்கின்றன.

இறைவன் ஒருவனே என்பதும், அப் பெருமானை ஜோதி வடிவில் வழிபாடு செய்ய வேண்டுமென்பதும் வள்ளல்பெருமானின் இறைக் கொள்கை. “தளிநின்ற ஒளிமயமே வேறிலை எல்லாமும்” என்பது வள்ளலார் திருவாக்கு. ஜோதி வழிபாட்டிற்காக பெருமான் நிறுவியது வடலூரில் ஞானசபை. முதன்முதலாக ஜோதி வழிபாடு 1872ஆம் ஆண்டு தை, பதின்மூன்றாம் நாளில் ஞானசபையில் தொடங்கப் பெற்றது. சபைக் கட்டடம் பழுதடைந்ததால், 1893ஆம் ஆண்டு முதல் முறையும், 1941இல் இரண்டாம் முறையும் திருப்பணிகள் செய்யப் பெற்றன. மூன்றாம் முறையாக, அருட்செல்வர் தலைமையில் அமைந்த திருப்பணிக்குழுவால் (குழுவில் பல மாற்றங்கள், சிக்கல்கள் ஏற்பட்ட பின்னர்) 1977ஆம் ஆண்டு திருப்பணி நிறைவுத் திருக்குட நீராட்டு நிகழ்ந்தது. ஏறத்தாழ ஐந்து லட்சம் மக்கள், திருக்குட முழுக்கைத் தரிசித்து மகிழ்ந்தனர்.

வடலூருக்குத் தெற்கே உள்ள மேட்டுக்குப்பத்தில் ‘சித்தி வளாகம்’ உள்ளது. பெருமான் மரணமிலாப்

பெருவாழ்வு பெற்று, சித்தி அடைந்து, உடலோடு மறைந்த உன்னதத் திருக்களமே சித்தி வளாகம்! ஆன்மிக வரலாற்றில் அதிசயப் பேறு பெற்ற அற்புதத் திருத்தலம்! அங்கேதான் வள்ளல்பெருமான் சித்தி பெறுவதற்கு முன்னர், நான்கு ஆண்டுகள் தங்கியிருந்தார்; அங்கேதான் அருட்பெருஞ்ஜோதி அகவலைத் தமது திருக்கரத்தால் உருவாக்கினார். அங்கேதான் சன்மார்க்கக் கொடியை ஏற்றி வைத்தார். அங்கேதான் அருட்பெருஞ்ஜோதி மகாமந்திரத்தை பிறப்பித்தார்; அங்கேதான் தாம் கண்ட நெறிகளின் நிறைவுகளைப் பேருபதேசமாக வழங்கி அருளினார்! வள்ளல் பெருமானின் வாழ்வில் வரலாற்றுச் சிறப்பிற்குரிய சித்தி வளாகத்தைத் திருப்பணி செய்யும் பெரும்பேறு, அருட்செல்வருக்கு வாய்த்தது. ஏழு லட்சம் செலவிட்டு, சித்தி வளாகத் திருப்பணியை நிறைவு செய்து, மன நிறைவு கொண்டார் நா.ம. சன்மார்க்க உலகம் அருட்செல்வரைச் சரித்திர நாயகராகக் கண்டு மகிழ்ந்தது! அப்பெருமகனாருக்கு கிடைத்த அபூர்வ நல்வாய்ப்பை எண்ணிப் பெருமிதம் கொண்டு உவந்தது.

வடலூர் சத்திய ஞான சபையிலும், மேட்டுக்குப்பம் சித்தி வளாகத் திருமாளிகையிலும் முறையே ஜோதி விழாவையும், தைப்பூச விழாவையும் 1986 முதல் அருட்செல்வர் தொடர்ந்து நடத்தி வருகிறார்.

அறிவார்ந்த தமிழ் இதழாக 'ஓம் சக்தி' ஆன்மிக மாத இதழை, அறிஞர் பெருமான் பகீரதனை ஆசிரியராகக் கொண்டு 1983ஆம் ஆண்டு முதலாக நடத்தி வரும் அருட்செல்வர், ஒவ்வொரு இதழிலும் அரசியல், சமூகம், சமயம், ஆன்மிகம் ஆகியவை பற்றிய தமது அரிய சிந்தனைகளைக் கட்டுரையாக்கி

100 ☆ அருட்செல்வரின் ஆன்மிகச் சிந்தனைகள்

வெளியிடுவதைக் கடமையாகக் கொண்டுள்ளார். ஆன்மிகச் சிந்தனைகளே அதிகம் இடம் பெற்றுள்ள கட்டுரைகள் அனைத்தும் நிரந்தரப் பயன் நல்க, நூலாக்கம் பெற்றுள்ளன. சென்னையிலிருந்து வெளியான 'ஓம் சக்தி' 1996ஆம் ஆண்டு கோவைக்கு மாற்றப் பெற்றதோடு, ஆசிரியர் பொறுப்பை அருட்செல்வரே ஏற்று, பொறுப்பாசிரியராகக் கவிஞர் பெருமான் பெ. சிதம்பரநாதன் அமைய, கருத்துப் பொலிவோடும் கலைச் சிறப்போடும் 'ஓம் சக்தி' மாதந்தோறும் வெளியாகி வருகிறது. இப்போதும், உய்யும் வழியுணர்த்தும் தமது உயரிய சிந்தனைகளை, ஒவ்வோர் இதழிலும் இடம் பெறச் செய்துவரும் அருட்செல்வரின் சீரிய சிந்தனைப்பணி, செயலாக்கத்திற்குத் தடம் காட்டும் திசை காட்டி!

“எல்லோரும் இன்புற்று இருக்க நினைப்பதுவே அல்லாமல் வேறு ஒன்று அறியேன் பராபரமே” என்றார் தாயுமானவர். வள்ளல்பெருமானோ, “நன் மங்கலக் கோலம் நலங்கொளப் புனைந்து மகிழ்க இவ்வுலகர்” என மொழிந்தார். அருளாளர்கள் இருவருமே உலக மக்கள் இன்பத்தோடு இனிது வாழ வேண்டுமென விருப்பம் கொண்டவாறே, அருட்செல்வர் நா.ம. அத்தகைய விருப்பார்வம் கொண்டதன் விளைவாகவே, பொருட்செலவைக் கருதிப் பார்க்காது, மக்கள் அருள் உணர்வு கொண்டு, அறிவு நலம் பெற்றுய்ய, வியப்பளிக்கும் வித்தக அறச் செயல்களை தொடர்ந்தாற்றி வருகிறார். அப் பெருந்தகையின் விருப்பார்வத்தை, அப் பெருமகனார் வழங்கியுள்ள ஆன்மிகச் சிந்தனை கொண்ட அரிய கட்டுரைகளின் பல்வேறிடங்களில், கண்டு களிக்கவும், கொண்டு மகிழவும் முடிகிறது.

8. ஆலயங்கள் ஆன்மிகச் செல்வங்கள்

ஒவ்வொரு நாட்டுக்கும் ஓர் உன்னதமான சிறப்பு இயல்பு உண்டு. பாரத நாட்டுக்கு உயிர்நாடியாக உள்ள சிறப்பு இயல்பு— சரித்திரம் புக முடியாத மிகு பழைய காலத்திலிருந்தே பேணப் பெற்றுவரும் சமய வாழ்வு. “தேடிச் சோறு நிதந்தின்று, பல சின்னஞ்சிறு கதைகள் பேசி, மனம் வாடித் துன்பம் மிக உழன்று, பிறர் வாடப் பல செயல்கள் செய்து, நரை கூடிக் கிழப் பருவம் எய்தி, கொடுங் கூற்றுக்குப் பின் இரையென மாயும்” மாந்தரை, ‘வேடிக்கை மனிதர்’ என விலாசமிட்டு அழைப்பான் மகாகவி பாரதி. வேடிக்கை மனிதராய் வாழ்வதை வெறுத்து ஒதுக்கும் மனப் பாங்கு கொண்டவர் பாரத நாட்டு மக்கள். வாழ்வதெல்லாம் வாழ்க்கையல்ல; வாழ்வாங்கு வாழ்வதே வாழ்க்கை என வாழ்வை வடிவப்படுத்திக் கொண்டவர் பாரத நாட்டு மக்கள். எனவேதான் பிற நாடுகளில் ஆதிக்க உணர்வுகொண்ட, ஆயுதம் தாங்கிய மனிதர்களுக்கே, மக்களிடையே மதிப்பும், மரியாதையும் உருவாகியுள்ளன. ஆனால் பாரதத்தில் அறிவு நலம் கொண்ட மாந்தருக்கே பெருமையும், ஆன்ம ஆற்றல் மிகுந்த மானுடருக்கே சிறப்பும் அளிக்கப் பெற்று வருகின்றன.

“வரலாற்றிலே குறிப்புகள் கண்டு பிடிக்க முடியாத. சரித்திரமே புக முடியாத மிகப் பழைமையான காலத்தி லிருந்து. இன்று வரையிலும். பல உயர்ந்த கருத்துகளும்.

சிந்தனைகளும் நமது பாரத நாட்டிலிருந்துதான் அலை அலையாக வெளியே சென்று பரவி இருக்கின்றன."

எனக் குறிப்பிட்டுள்ள அருட்செல்வரின் கருத்து, பாரத மக்கள் பெரிதும் பெருமை கொள்ளத் தக்கது; பெருமிதம் அடைவதற்கும் உரியது. செல்வம் காட்டிய பாதையிலோ, ஆயுதம் நாட்டிய வழியிலோ இந்தியா செல்லாமல், வாய்மையும், தூய்மையும் கொண்ட நெறித் தடத்தில் பயணித்து, வாழ்க்கையை அர்த்தப்படுத்தியுள்ள அருமை, வழிவழியாகப் பேணப் பெற்று வந்த பெருமை! தற்காலிகமான நாம், நிரந்தரமான ஒன்றைத் தேடி அடைய வேண்டுமென்ற உணர்வு, ஆன்மிக அருட் செயல்களிலிருந்து அறிய முடிகிறது.

பாரத நாட்டுக்கு விடுதலை பெற்றுத் தந்த தேசப்பிதா காந்தி அடிகள், பக்தியினாலும் பிரார்த்தனையினாலும் தமது ஆன்ம பலத்தை உருவாக்கிக் கொண்டவர்.

"உத்தமர் காந்தியடிகள். சிறு பையனாக இருந்த காலத்தில். இருட்டு வீட்டுக்குள் தூங்குவதற்குப் போவதற்கும் அஞ்சி நடுங்குவாராம். ஆனால் அவர்தான் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தையே, எதிர்த்து அஞ்சாமல் நின்று போராடும் வீரத் தளபதியாக மாறினார்!

அத்தகைய மன தைரியத்தைத் தனது பிரார்த்தனை மூலம் அவர் வளர்த்துக் கொண்டார். உணவில்லாமல் கூட அவர் படுக்கச் சென்றதுண்டு. ஆனால் ஒரு நாளும் பிரார்த்தனை செய்யாமல் இருந்ததில்லை.

என அருட்செல்வர் காந்தியடிகளைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுக் காட்டுவதிலிருந்து பக்தி, பிரார்த்தனை,

தியானம் ஆகிய ஆன்மிகம் சார்ந்த செயல்கள், மனதெரியத்தை, ஆன்ம பலத்தை ஈட்டித் தருகின்றன என அறிகிறோம்.

ஆன்ம பலத்தைப் பெறுதற்கு, பக்தி செய்ய வேண்டும்; பிரார்த்தனை செய்ய வேண்டும். இவை பயிற்சியாக மேற்கொள்வதற்கென, ஊர்தோறும் ஒரு பொது இடம்வேண்டும்; பொது இடத்தில் எல்லார்க்கும் பொதுவான இறைவனை எழுந்தருளச் செய்ய வேண்டும். அத்தகைய பொதுத்தன்மை கொண்ட, பக்திப் பயிற்சிக் களங்களாய் அமைக்கப் பெற்றவையே ஆலயங்கள்.

“மிருக நிலையிலிருந்து மனிதரைத் தேவ நிலையில் கொண்டு சேர்க்கும் பொருட்டாக அமைக்கப்பெற்ற தேவ பள்ளிக் கூடங்கள் கோயில்கள்” என ஆலயங்களின் அரிய பயனை எடுத்துரைத்த மகாகவி பாரதி, உடன் சில வினாக்களை தொடுப்பது வியப்புக்குரியது. பாரதி வினவுகிறான்: “கடவுள் எங்கும் இருக்கிறாரே? எல்லாம் கடவுள்தானே? ஊருக்கு நடுவில் ஒரு கோயிலைக் கட்டி, அதில் ஒரு கல்லையோ, செம்பையோ நட்டு, அங்கே தான் எல்லோரும் வந்து கும்பிட வேண்டும் என்ற நியாயம் எதற்காக?” இந்த வினாக்களுக்கு மகாகவியே விடையும் அளிக்கிறான். “ஒன்றுகூடிக் கடவுளை வணங்கப் போகுமிடத்து, மனிதரின் மனங்கள் ஒருமைப் பட்டு, தமக்குள் இருக்கும் ஆத்ம ஒருமையை அவர்கள் தெரிந்துகொள்ள இடம் உண்டாகுமென்று கருதி, நம் முன்னோர் கோயிலை வகுத்தார்கள்.

கோயில்களை பயிற்சிக் களங்கள் எனக் குறிப்பிடுவதில் மிகுந்த பொருளுண்டு. பக்திக்குரிய பயிற்சிக் களம் மட்டுமல்ல கோயில்; கோயிலைப் பல்கலைக் கழகப்

104 ☆ அருட்செல்வரின் ஆன்மிகச் சிந்தனைகள்

பான்மையில் அமைத்தனர் நம் முன்னோர். பயில்விக்கும் கல்விக் கூடமாகவும், பயிற்சி அளிக்கும் இசைக் கூடமாகவும், அன்னதான அறக்கூடமாகவும், மருந்தளிக்கும் மருத்துவக் கூடமாகவும், வழக்குகளைத் தீர்த்து வைக்கும் நீதிக் கூடமாகவும், சமுதாயத் தேவைகள் அனைத்தையும் வழங்கும் பன்முகச் சிறப்புக் கொண்ட சமூக மையமாக விளங்கின திருக்கோயில்கள். தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார், அடிக்கடி எடுத்துரைத்த 'கோயிலைச் சார்ந்த குடிகள்,' 'குடிகளைச் சார்ந்த கோயில்' என்னும் நிலை விளங்கக் கோயில் அமைக்கப் பெற்றது. பக்திக்குரிய களமாகக் கோயில் உருவாக்கம் கொண்டபோதே, சமுதாயத்தின் பன்முகத் தேவைகளை நிறைவு செய்யும் திருவாக்கமாகத் திகழச் செய்தனர். மனிதன், தேவையே இல்லாதவனாக வாழ முடியாதல்லவா? எனவேதான் 'கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்' என்றனர்.

சமுதாய மையங்களாகத் திகழ்ந்த கோயில்கள், ஆகம முறைப்படி அமைக்கப்பெற்றன. அந்த அமைப்பு முறைத் தத்துவங்களை அறிகிறபோது, நம் முன்னோர்களின் மதி நுட்பத்தையும், தத்துவ ஞானத் திட்பத்தையும் நினைந்து, நெகிழ்ந்து மகிழ்ந்து பெருமிதம் கொள்கிறோம். கோயில் அமைப்பு முறை பற்றிய அருட்செல்வரின் விளக்கம், வார்த்தை தவறாது, வாசித்து அறியத் தக்கது; உணரத்தக்கதும் கூட.

"ஆலயங்களில் பிரகாரங்கள் ஐந்து உள்ளன. அதில் உள்ள ஆன்மார்த்தக் குறிப்புகளை மக்கள் புரிந்து கொள்ளவில்லை. தனது உடலையே கோயிலாக அமைத்து வழிபட்டவர் நம் முன்னோர்.

மனிதனுக்கு உடம்பு என்பது ஒன்று என்றே நினைக்கிறோம். ஆழமாகச் சிந்தித்தால், அது ஒன்றுக்குக் கீழ் ஒன்றாக ஐந்து உடல்கள் உள்ளதை உணரலாம். அதேபோல ஒன்றுக்குமேல் ஒன்றாக ஏழு அடுக்குகளையும் கொண்டு, அவ்வுடல் விளங்குகிறது.

கீழ் உள்ள ஐந்து உடம்புகள் எவை? அன்னமய கோசம் என்கிற உணவு உடம்பு, பிராணமய கோசம் என்கிற மூச்சு உடம்பு, மனோமயக் கோசம் என்கிற மன உடம்பு, விஞ்ஞானமய கோசமாகவும், அவித்தை ஆனந்தமய கோசமாகவும் உள்ளது. இந்த ஐந்தின் அடையாளமாகத் தான் ஆலயத்தில் ஐந்து பிரகாரங்களை அமைத்தனர்.

மேல் உள்ள ஏழு அடுக்கு என்பவை எவை? பாதம், அடிவயிறு, மேல்வயிறு, தொப்புள், இருதயம், தொண்டை, புருவமத்தி ஆகியவையே அந்த ஏழு அடுக்குகள். இவற்றை ஆலயத்தில் எங்கெங்கு எவ்வாறு அமைத் தார்கள்?

"பாதத்தைக் கோபுரமாக வைத்தார்கள். அடிவயிற்றுப் பகுதியைக் கொடி மரமாக வைத்தார்கள். அடிவயிற்றுக்கும் தொப்புளுக்கும் இடையில் உள்ள பகுதியை, அதிகார நந்தி இருக்கும் இடமாக அமைத்தார்கள். இருதயப் பகுதியை நடராஜர் நடனமாடும் இடமாக்கினார்கள். தொண்டைப் பகுதியில் வாகன நந்தியை வைத்தார்கள். புருவ மத்தியில் இறைவனின் அருட்பெருஞ்ஜோதி ஒளிவீசும் இடமாகக் கருதினார்கள்.

இதைத்தான் ஆகம முறை என்பர். இது சைவ சமயக் கோயிலின் அமைப்பு முறை. மற்ற கோயில்களும் சிற்சில மாறுபாடுகளுடன், இதே தத்துவங்களில்தான் அமையப் பெற்றுள்ளன."

உடலைக் கோயிலாகவும், உயிரை அதனுள் வீற்றிருக்கும் ஆன்மாகவும் அருளாளர்கள் கருதினர். இத்தகைய கருத்தோட்டத்தில் 'ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று' என்பதுகூட உடலைப் பேணிக் காக்க வேண்டிய இன்றியமையாததென்பதை அறிவுறுத்தப் பிறந்த அனுபவ மொழியெனத் தோன்றுகிறது. 'உடம்பார் அழியின் உயிரார் அழிவர்' எனத் திருமூலரும் எச்சரிக்கின்றாரே?

சூரியனையும், சந்திரனையும் வணங்கி, வழிபாடு செய்து வந்த மக்கள், மெல்ல மெல்ல ஜோதியை வழிபடத் தொடங்கினர். ஜோதியை லிங்க உருவிலே கண்ட ஞானிகள், லிங்க வழிபாட்டைத் தொடங்கினர். லிங்க வழிபாட்டைப் பற்றி அருட்செல்வர், வழங்கியுள்ள கருத்துரு கருதிப் பார்க்கத்தக்கது.

"சிவலிங்கம் மூன்று பகுதிகளைக் கொண்டது. அடிப்பாகம் பிரம்ம பீடம். நடுப்பாகம் விஷ்ணு பீடம். மேல்பாகம் சிவபீடம். சில லிங்கங்கள் தானே சுயம்புவாகத் தோன்றியவை. மற்றவை சிற்பிகளும், சிவாசார்யர்களும் உருவாக்கியவை. பூத லிங்கங்கள் ஐந்து. ஜோதி லிங்கங்கள் பன்னிரண்டு.

காளத்தீஸ்வரர், ஜம்புகேஸ்வரர். அருணாசலேஸ்வரர். ஏகாம்பரேஸ்வரர். சிதம்பரேஸ்வரர் ஆகிய ஐந்தும் பூதலிங்கங்கள்.

கேதாரிநாதர், காசி விஸ்வநாதர், சோமநாதர், பய்ஜநாதர், இராமேஸ்வரர், நாகேஸ்வரர், தரையம்புகேஸ்வரர், ஆகிய பன்னிரண்டு ஜோதி லிங்கங்கள்.

பிரபஞ்சத்தில் உள்ள ஓங்காரம்- அகாரம், உகாரம், மகாரம் ஆகியவற்றைச் சிவலிங்கத்தின் பீடம், மத்திமம்,

உள்பகுதி சிரகப் பகுதிகள் குறிப்பிடுவதாகக் கூறப்படுகின்றது. சிவலிங்கத்தை அண்டலிங்கமென்றும், பிண்டலிங்கமென்றும், சதாசிவ லிங்கமென்றும், ஆத்மலிங்கமென்றும், ஞானலிங்கமென்றும், சதாசிவ லிங்கமென்றும், ஆத்மலிங்கமென்றும் சித்தர்கள் போற்றுகின்றனர்.''

திருக்கோயில்களின் அமைப்பு முறையும், அங்கே எழுந்தருளச் செய்துள்ள திரு உருவங்களின் பொருளார்ந்த உருவாக்கங்களிலும், மனிதனுக்கு உணர்த்தவும், அறிவுறுத்தவும் நம் முன்னோர் ஆற்றியுள்ள செயற்கரிய செயல்களின் நுட்பங்களைப் புரிந்துகொள்ளாமல் 'கோயில்கள் அவசியமா?' எனக் கேட்பது அறியாமை மட்டுமல்ல, அறிந்துகொள்ளத்தக்க ஆர்வம் இல்லாமையுமாகும். 'கோயில் அவசியமா?' எனக் கேட்பது, நமக்கு உடல் அவசியமா எனக் கேட்பதற்குச் சமமாகுமென்கிறார் அருட்செல்வர்.

திருக்கோயில்களின் ஆக்கமும், நோக்கமும் சமுதாயத்திற்கு ஆன்மிக ஊக்கத்தை அளிக்க வேண்டுமெனில், கோயில்களின் நிருவாகப் பொறுப்பில் அதிகரித்து வருகின்ற அரசாங்கத் தலையீட்டை வெகுவாகக் குறைத்தாக வேண்டும். நமது ஜனநாயக முறையில், கடவுள் நம்பிக்கையற்றவர்கள்கூட, ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்று, அரசாங்கத்தை ஏற்கும் வாய்ப்பு உள்ளது. கடவுள் நம்பிக்கை இல்லாதவர்களை, கோயில் அறங்காவலர்களாக நியமிக்கும் அவலத்தைத் தவிர்த்தாக வேண்டும். கடவுள் கோட்பாட்டில் ஒரு சிறிதும் மனம் கொள்ளாத, 'பகுத்தறிவுவாதிகள்' எனத் தங்களைப் பறைசாற்றிக்கொள்பவர்களை, திருக்கோயில் அறங்காவலர்களாக நியமிப்பது முரண்பாடு மட்டுமல்ல, முழுக்க முழுக்க அது சமயப் பண்பாடும் அல்ல!' இதனை

108 ☆ அருட்செல்வரின் ஆன்மிகச் சிந்தனைகள்

இதனால் இவன் முடிக்குமென ஆய்ந்து' ஆற்றும் செயற்பாடும் அல்ல!

இறையணர்வும், சமய நம்பிக்கையும் கொண்ட சான்றோர்களே, திருக்கோயிலை நிருவகிக்கும் அறங்காவலர்களாகப் பொறுப்பேற்றால்தான், கோயில் பணிகள் செம்மையாகவும், சொல்லப்போனால் உண்மையாகவும் அமையும். ஆகம முறைப்படி வழிபாடுகள் நிகழ்வுறும். கோயில் நிகழ்ச்சிகள் குறிக்கப் பெற்றுள்ள வழிமுறைகளைப் பேணி, விதிக்கப்பெற்றுள்ள ஆகமச் சார்புடன் நடத்தப்பெறும். நிருவாகப் பொறுப்பேற்கும் அறங்காவலர்களை தேர்வு செய்யும் முறைபற்றி, அருட்செல்வர் தெரிவித்துள்ள கருத்துகள் நினைக்கத்தக்கவை; நீள் பயன் அளிக்கத்தக்கவை.

"கோயில் தர்ம கர்த்தாக்களை நியமிப்பதில் தேர்வு முறையைக் கையாள வேண்டும். இதற்காக ஒவ்வொரு கோயிலுக்கும் ஒரு பொதுப் பேரவையை அமைக்க வேண்டும். விருப்பமுள்ள பக்தர்கள், ஒரு சிறு தொகையைச் சந்தா போன்று செலுத்தி, அப் பேரவையின் சந்தாதரர்கள் ஆக வேண்டும். 12 மாதம் தொடர்ந்து ஆலய நிருவாகக் கூட்டங்களில் கலந்துகொள்கிறவர்கள்தான் தர்ம கர்த்தா பதவிக்கு நிற்கத் தகுதியுடையவர் என விதிமுறை வகுக்கப்பட வேண்டும்.

ஐந்து தர்ம கர்த்தாக்கள் கொண்ட குழுவை அமைக்கலாம். அதில் மூவரை இப்பொதுச் சபை தேர்வு செய்ய வேண்டும். மீதமுள்ள இருவர் அரசாங்க அதிகாரிகளாக இருத்தல் வேண்டும். இப்படிச் செய்தால் கோயில் நிருவாகத்தில் அநேக தவறுகளைத் தவிர்க்க முடியும். கோயில் சந்தாவை அந்தந்தக் கோயில்களின் செலவுகளுக்கு ஏற்ப நிர்ணயித்து வசூலிக்க வேண்டும்."

திருக்கோயில்களின் செயற்பாடுகள் அனைத்திற்கும், தொடர்ந்து வருவாய் வருகிற வகையில் நம் முன்னோர், குறிப்பாக மன்னர்களும், செல்வந்தர்களும் நிலங்களை, இடங்களைக் கோயில்களுக்குக் கொடையாக வழங்கினர். ஒரு குறிப்பிட்ட அறச் செயலுக்கென, அறக் கட்டளைகளை உருவாக்கி அளித்தனர். ஆனால் இன்று கோயில் நிலங்களும், இடங்களும் கோயில்களின் உரிமையில் இல்லை. அவை குத்தகைக்காரர்களிடம் உள்ளன. குத்தகைக்காரர்களோ, கூறியவாறும் எழுதிக் கொடுத்தவாறும் குத்தகைத் தொகையையோ, குத்தகைத் தானியங்களையோ கோயில்களுக்குத் தருவதில்லை. இத்தகைய போக்கால் கோயில்களில் நாள்வழிப் பூசனையையே நடத்தமுடியாத நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. பக்தி உணர்வுடைய மக்கள் கோயில் நிருவாகத்தில் இடம் பெற்றால்தான், இத்தகைய அவலங்களை நெஞ்சார்ந்த நிலையில் நீக்க இயலும். பூசனைகளைக் கடப்பாட்டுடனும், பய பக்தியுடனும் ஆற்றிட முடியும்.

திருக்கோயில்களில் நிகழும் வழிபாடு சம்பந்தமாக அருட்செல்வர் நா.ம., மனம் கொண்டுள்ள கருத்துகள், கருதிப் பார்க்கத் தக்கவை; கவனத்தில் கொண்டு பின் பற்றத் தக்கவையும்கூட. ஆகம விதிப்படி கோயில்களில் நிகழ்கின்ற வழிபாட்டுக்குப் பின்னர், தம் விருப்பத்திற்குச் சென்று, அர்ச்சனை செய்யச் சொல்லியும், கற்பூர ஆரத்தி காட்டிடக் கூறியும் தனித்தனி வழிபாடுகள் செய்வது தடுக்கப்பட வேண்டும். தவிர்க்கப்பட வேண்டும் என்கிறார் அருட்செல்வர். மாதா கோயில்களிலும், மசூதிகளிலும் நடக்கின்ற வழிபாடுகளும், தொழுகைகளும் குறிப்பிட்ட நேரங்களில் மட்டும்தான் நடைபெறுகின்றனவென்பதைக் குறிப்பிட்டுக் காட்டி, ஒருங்கிணைந்த பொது வழிபாடு நடைபெற வேண்டுமென்ற

110 ☆ அருட்செல்வரின் ஆன்மிகச் சிந்தனைகள்

நோக்கத்தில்தான், திருக்கோயில்களின் தகுதிக்கேற்ப 'கால வழிபாடு'களை முன்னோர் கருதி அமைத்துள்ள ரெனத் தெளிவுபடுத்துகிறார் அருட்செல்வர். அவரவர் விருப்பத்திற்கும், அவரவர் தகுதிக்கும் ஏற்பவும் செய்யப் பெறும் தனி வழிபாடுகள், திருக்கோயிலுக்குள்ளேயே மனிதர்களை வேறுபடுத்தும் வேண்டாத தன்மையை வளர்க்க வாய்ப்பாக அமைந்துவிடுமெனக் கருதுகிறார் பெருந்தகை மகாலிங்கம். தனிவழிபாடு என அப் பெருந்தகை குறிப்பிட்டுக் காட்டுபவை— அர்ச்சனை, அபிஷேகம், ஆரத்தி முதலியவை! இறைவனை எந்நேரமும் கோயில் திறந்திருக்கும் வேளையில் போற்றித் தரிசிக்கலாம்; வணங்கிப் பக்தி செலுத்தலாம். ஆனால் 'கால வழிபாடு' களில்தான் அபிஷேகம், அலங்காரம், அர்ச்சனை, கற்பூர ஆரத்தி முதலிய தீப தூப ஆராதனைகள் செய்யப்பட வேண்டுமென்பது அருட்செல்வரின் கருத்து.

"ஆண்டுதோறும் பவானி சங்கமேஸ்வரர் ஆலயத்தில் கோடி அர்ச்சனைப் பெருவிழா நடைபெற்று வருகிறது. அதில் கலந்து கொள்ளும் பக்தர்கள் ஒரு மணி நேரம் அமர்ந்து, ஆயிரத்தெட்டு முறை மகா மந்திரங்களை ஒதுகிறார்கள். கால தாமதமாக வரும் பக்தர்கள், காத்திருந்து, பின்னர் அடுத்த அர்ச்சனைக்குச் சென்று, ஒரு மணி நேரம், ஆயிரத்தெட்டு முறை மகா மந்திரங்களை ஒதுகின்றனர். இதே பழக்கத்தை ஆலயங்களில் ஆறுகால பூஜைகளுக்கும் கடைப்பிடிக்கலாம். ஒரு பூஜை முடிந்து, அதற்கடுத்து நடைபெறும் மறு பூஜை வரை, பக்தர்கள் அங்கு உள்ள மகா மண்டபத்திலோ, அர்த்த மண்டபத்திலோ அமர்ந்து, இறைவனைப் போற்றித் துதித்து, மனமுருகப் பிரார்த்தித்துக் கொண்டே இருக்கலாம்."

வழிபாட்டு முறையில் மேற்கண்ட அருட்செல்வரின் திருத்தம் ஏற்கப்பட்டின், கால வழிபாட்டைக் கருத்தில் கொள்ளும் ஆன்மிகச் செல்வர்கள், 'வேண்டுதல் வேண்டாமை இலான்' என்னும் இறைவனது சந்நிதியில் வேறுபாட்டு உணர்வின்றி, ஒருங்கிணைந்த வழிபாட்டை ஆற்ற முடியும். பெருக்கிக் கொள்ளவும் முடியும் இல்லையா?

இமயம் முதல் குமரிவரை பாரத நாட்டு மக்களிடத்தில் திருக்கோயிலைச் சார்ந்து வாழும் பான்மை, பண்டைக் காலம் முதலாகவே பேணப்பெறும் மேன்மை நெறியாக, கால் கொண்டுள்ளது; காலங்களைக் கடந்து நிற்கின்றது! அதனால்தான் தென்னாட்டு அருளாளர் அப்பர் அடிகள் 'திருக்கோயில் இல்லாத ஊர், ஊரல்ல, அடவிக் காடே!' என்றார். பாரத நாட்டு மக்கள் பக்தி நெறியைத் தங்கள் உயிர்க் கடமையாகக் கொண்டவர். திருவுருவ வழிபாட்டில் அசைக்க இயலாத நம்பிக்கை உடையவர். எனவே தாங்கள் விரும்பும் பொருளிடத்தில் கடவுள் தன்மையை, கடவுள் உண்மையை, கடவுள் ஆற்றலை உருவகப்படுத்தி, உயிர்க் கடமையாகக் கருதிய பக்தியைச் செலுத்தி, பரமசுகம் கொள்ளும் இயல்புடையவராகத் திகழ்ந்து வருகின்றனர்.

திருக்கோயில்கள் இறைவனை உணர்வதற்கு உந்து சக்தியாகவும், இறைவனைப் போற்றி வழிபடுவதற்கு உன்னதக் கருவியாகவும் விளங்கி வருகின்றன. எனவே பாரத நாட்டில் இந்து சமயத் திருக்கோயில்கள் எண்ணில் அடங்காதவை! ஏராளமானவை. தமிழ் நாட்டில் ஆலயங்களை உருவாக்கும் பணி இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே உதயமாகிவிட்டது! குமரியாறு கடலால் கொள்ளப்படுவதற்கு முன்னரும்,

112 ☆ அருட்செல்வரின் ஆன்மிகச் சிந்தனைகள்

தென்குமரி நாட்டில் பஹுளியாறு கடலால் விழுங்கப் படுவதற்கு முன்னும், படைக்கப்பெற்ற புறநானூற்றுச் செய்யுள்களில் ஆலயங்களின் அமைப்புச் செய்திகள் இடம் பெற்றுள்ளன. பாண்டியன் பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதி, முக்கட் பெருமான் என்னும் முழுமுதற் பொருளையே தான் வணங்கும் கடவுளராகக் கொண்டு, அப் பெருமானுக்கு அமைந்திருந்த பெரியதோர் ஆலயம் சென்று வழிபட்டான் என்னும் செய்தியைப் புலவர் பெருமான் காரிகிழார் எடுத்துரைத்து மகிழ்ந்துள்ளார்.

திருக்கோயில்களில் எழுந்தருளியுள்ள இறைத் திருவுருவங்களில், தமிழ் மக்களின் தலை சிறந்த வழி பாட்டுத் திருவுருவம் ஆடல் வல்லானாகிய நடராஜப் பெருமான் திருவுருவம் ஆகும். திருவுருவங்களில் மிகு பழைமையும், வெகு கலைச்செறிவும் கொண்ட ஆடல்வல்லானின் எழிலைக் காணவும், அருளின்பம் துய்க்கவும் “மனித்தப் பிறவி வேண்டுவதே” என மகிழ்ந்துரைக்கிறார் அப்பர் சுவாமிகள். ‘ஐந்து பேரறிவும் கண்களே கொள்ள’ ஆடல்வல்லானை அகங்குளிரக் கண்டு தரிசித்துக் கண் பனித்திருக்கிறார் அருளாளர் சுந்தரர்!

கலைகளில் முதன்மைக்குரியது கூத்து. கூத்தின் சிகரச் சாதனை ஆடல்வல்லான் திருவுருவம். வணங்கும் தெய்வத்தை, வாழ வைக்கும் தெய்வத்தைக் கூத்துக் கலையின் சிற்ப சிகரமாக்கி வழிபட்டனர் நம் முன்னோர். கூத்திலிருந்து நாட்டியம், நாடகம் தோன்றி, துணையாக இசை பிறந்தது. சமய வாழ்வில் பண்ணிசையும் பரதக் கலையும் நிலையாக இடம் பெற்றன. அலையும் ஆன்மாவை, இறைவனின் திருவடிக்குச்

சென்று சேர்க்கும் வல்லமை இசைக்கு உண்டு. எனவே திருக்கோயில்களில் இசை இணைந்திருந்தது. ஓர் உருவமும், ஒரு நாமமும் இல்லாத இறைவனை அனுபவிக்கவும், அனுபவித்து மகிழவுமே சிற்பம். இறைவனின் திருவுருவம் மட்டுமா? மானுட வாழ்வின் உணர்வோடு அமைந்த சிற்பங்கள், உரிய வாழ்க்கை நெறியை உணர்த்தும் சிற்பங்கள் கோயில் முழுதும் நிறைந்து அழகூட்டுவதாய், அறிவுறுத்துவதாய் விளங்குகின்றன. திருக்கோயிலெங்கும் வண்ணப்பூச்சுகள் செய்யப் பெற்று, மனிதனின் எண்ணத்தை ஈர்க்கும் எழில் ஓவியங்கள், திருக்கோயிலைச் சார்ந்து சமையற்கலையும், நல்ல உணவுப் பழக்கங்களும் வளர்ந்தன. கோயிலில் கூடும் ஊர்ச்சபைதான் நீதிமன்றம். வழக்கை வளரவிடாது, உறவைப் பெருக்குவதே ஊர்ச்சபை. உடல் நோய்க்கு மருந்து வேண்டும். இறைவனின் திருவருளே மருந்தாகப் பேணப் பெறுகின்றது. திருத்தல மரங்களாக உள்ளவையே மருத்துவத் தன்மை உடையவை. அவை நோய் நீக்கும் தாய் உணர்வு கொண்டவை. பொறியியல் நுட்பம் வாய்ந்தது கோயிலின் கட்டுமானக் கலை. திருவுருவங்கள் அனைத்தும் வாழ்க்கைத் தத்துவத்தை அறிவுறுத்தும் ஞானச் செறிவின் மறு பதிப்புகள். ஊர், திருக்கோயிலைச் சார்ந்தே இயங்கியாக வேண்டிய இன்றியமையாமை! ஊரின் சமூக உறவுகள் வளரத் திருக்கோயில் திருவிழாக்கள். மானுட வாழ்வின் மலர்ச்சிக்கு, மையக் களமாக உருவாக்கம் கொண்ட ஆலயங்கள் அருள் ஊற்றுகள்! எனவேதான் கோயிலின் சீரிய சிறப்பை உணர்த்த, அருட் செல்வர், வீரிய வாசகத்தால் விளக்கமளித்தார்! “அருள் அளிக்கும் ஆலயங்கள், ஆன்மிகச் செல்வங்கள்” உண்மைதானே?

9. உணவும் உணர்வும்

“அன்னேனவாவ ஸர்வே ப்ராணா மஹீயந்தே” என்பது தைத்திரீய உபநிஷதம் அளிக்கும் போதனை. அன்னேன வாவ — உணவினால்தான்; ஸர்வே—எல்லா; ப்ராணா—உயிர்களும்; மஹீயந்தே— இயங்குகின்றன. உணவு உட்கொள்ளாவிடில், உடல் வாடும்; கெட்டு அழியும். உடல் அழிந்து போனால் உயிரியக்கம் இராது. “உடம்பார் அழியின் உயிரார் அழிவர்; திடம்பட மெய்ஞானம் சேரவும் மாட்டார்” என்பது திருமந்திரத் திருமொழி.

‘உடல் சீர் கெட்டால் உயர் ஞானம் பெற வழி யில்லை’ என்பது திருமூலர் வாக்கு. உடல் ஆரோக்கிய மானதாக இருப்பதில், பிராணன் முதலிய சக்திகள் பெரும்பங்கு வகிக்கின்றன. சில வேளைகளில் உடலில் பிராணன், ஒரு பகுதியில் குறைவாகவோ, அதிக மாகவோ செல்கிறது. அப்போது சமநிலை உடலில் இல்லாது போகிறது. சமநிலை இல்லாதபோது, நோய் என நாம் குறிப்பிடும் ஒன்று உருவாகி, உடல்நிலை ஆரோக்கியத்தைக் கெடுத்துவிடுகிறது. “பிராணன் அதிகமான இடத்திலிருந்து அதை எடுக்கவோ, குறைந்த இடத்தில் நிரப்பவோ செய்யும்போது, நோய் குண மாகிறது” என்கிறார் சுவாமி விவேகானந்தர்.

‘பிராணயாமம்’ எனச் சொல்லப்படுகிற மூச்சுப் பயிற்சி மூலம், மனம், உடலின் எந்த இடத்தில் பிராணன் அதிகம், குறைவு என்பதை அறிய முடியுமெனக் கூறுகிறார் விவேகானந்தர்.

பிராணன் எனக் குறிப்பிடப்பெறும் உயிர் இயங்குவதற்கு உணவு இன்றியமையாதது. உணவிலிருந்து பெறப்படும் ஆற்றல் இல்லையெனில், பிராணனின் இயக்கம் இல்லை. உயிர் இயக்கம் இல்லையென்றால், வாழ்க்கை இல்லை. அதனால்தான் உபநிஷதம் உணவு பற்றி மிக விரிவாக ஆராய்கிறது. உணவின் அடிப்படையிலேயே, மனிதனுக்கு உணர்வு கிளைப்பதாக உறுதி அளிக்கிறது. உணவு தூயதாக அமைவதில், மனிதன் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டுமென வலியுறுத்துகிறது. உட்கொள்ளும் உணவு தூய்மை உடையதாக அமைகிற போதுதான், உணர்வில் தூய்மை நிறைந்து, மனம் பற்றின்றி, மயக்கமின்றி, இடைவிடாத இறை நினைவில் திளைக்குமெனத் திசை காட்டுகிறது.

உடல்நலத்திற்கு உணவு தேவைப்படுவது போலவே மன வளத்திற்கும் ஓர் உணவு வேண்டுமென்றும், மனத்திற்கு அளிக்கப்பெறும் உணவைப் பற்றி விழிப்புடன் இருக்க வேண்டுமென்றும் விளக்குகிறார் சுவாமி விவேகானந்தர். மனத்திற்கு அளிக்கப்பெறும் உணவு வேறொன்றுமில்லை; நல்ல சிந்தனைகளே எனக் கூறுகிறார் விவேகானந்தர். நல்ல சிந்தனைகள்—மனத்தைப் பற்றின்றி இருக்கச் செய்யும்; குற்றம் புரியத் தூண்டாது; குற்றமே கொள்ளாத மனம், தர்மம் நிலைத்திருக்கும் மாளிகை என்றார் விவேகானந்தர். இதனை இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே பெரு நாவலர் திருவள்ளுவர், “மனத்துக்கண் மாசிலன் ஆதல்

அனைத்தறன்” என்றார். மனத்துள் மாசு படராமல், அதாவது தீமைக் குணம் குடிக்கொள்ளாது, தூய்மைக் குணத்தை நிரப்பிக் கொள்ளுதலே அறம் என்பது திருவள்ளுவரின் திருவாக்கு.

ஆதிமனிதன் காடுகளிலே வாழ்ந்தபோது, பயிர் பச்சைத் தாவரங்களையும், பறவை, மிருகம் போன்ற வற்றையும் பசியைப் போக்கிக் கொள்வதற்கு உணவாக ஏற்றானென்பது, மானுட இயலார் தரும் ஆய்வுச் செய்தி. சுவை கருதி, சமைக்கக் கற்றுக்கொண்ட மனிதன், பறவை, மிருகம் ஆகியவற்றைக் கொண்டு நெருப்பில் காட்டிச் சுட்டுத் தின்னவும் பழகிக் கொண்டான். தாம் பெற்றுப் பசியைப் போக்கிக் கொள்ளும் உணவையே, தம்மைப் படைத்து அருளியதாக நம்பிக்கை கொண்ட ‘தனக்கு உவமை இல்லாதான்’ ஆகிய இறைவனுக்கும் படைத்துப் படையலிட்டுப் பக்தி செலுத்தும் நிலைக்கு மனிதன் உயர்ந்தான்.

அறச் சிந்தனையில் ஆட்பட்ட மனிதமனம், பறவை, மிருகம் போன்ற உயிர்க்குலத்தைக் கொண்டு உணவாகப் பெறுவதை ஒதுக்க முயலினும், சுவை, வலிமை கருதி தசைகளை உணவாகக் கொள்ளும் பழக்கத்திலிருந்து முற்றுமாக மாற்றம் பெறவில்லை. எனவே தான், வாழ்க்கை நலத்தை உணர்த்த வந்த சான்றோர் பலரும், மனிதன் உட்கொள்ளும் உணவு சம்பந்தமாக, உபநிஷதம் உருவான பண்டைக் காலம் முதலாகவே சிந்தித்து, தமது சிந்தனைகளைத் தொடர்ந்து அருளி வருகின்றனர். உணவுத் தேவைக்காக உயிர்க்கொலையில் ஈடுபட்டு நாவின் சுவைக்காகவும், வலிமை தருகிறதென்ற நம்பிக்கையிலும் புலால் உணவை ஏற்பது தீமை தரும் தீய செயல் எனப் பேரறிவும் பேரன்பும் பெற்ற

அருளாளர்கள் உணர்த்தி வருகின்றனர். அதுவும் பெருங்கருணையும், பேரிரக்கமும் கொண்ட இறைப் பொருளின் திருமுன்னரே, பலியிட்டுப் படையல் செய்வித்து, உணவாகக் கொள்ளும் வழக்கம், தீய செயல் மட்டுமல்ல, முழுமுதற் பொருளான இறைவனின் திருவருள் மேன்மையைத் தெரிந்துகொள்ளாத மூடக் கோட்பாடு மாகுமென்பதைத் தொடர்ந்து அறிவுறுத்தி வருகின்றனர். தமிழ்நாட்டில் திருவள்ளுவர் காலத்திலிருந்து, வள்ளல் பெருமான் காலம்வரையிலும், புலால் உணவு தவிர்க்கப் பட வேண்டுமென்ற அறிவுறுத்தல், தொடர்ந்து வரும் அறப் போதனையாக இருந்து வருகிறது.

நெருப்பில் நெய் முதலான அவிசைகளைச் சொரிந்து, ஒன்றல்ல, பத்தல்ல, நூறுமல்ல, ஓர் ஆயிரம் வேள்வி ஆற்றுவதைக் காட்டினும், ஒரே ஒரு விலங்கின் உயிரைப் போக்கி, அதன் ஊனை உண்ணாத அருட்செயல், அறச் செயல் உயர்வானது, உன்னதமானது என திருவள்ளுவர் அறிவுறுத்துகிறார்.

“அவிசொரிந்து ஆயிரம் வேட்டலின் ஒன்றன்
உயிர்செகுத்து உண்ணாமை நன்று”

என்பது திருவள்ளுவரின் திருவாக்கு.

இறைவனுக்குப் பலி கொடுக்கும் மூட மனிதரை, வள்ளல்பெருமான் ‘அறக்கடையவர்’ என அடையாளப் படுத்துகிறார். “அரங்கினில் படைகொண்டு உயிர்க் கொலை புரியும் அறக்கடையவர்” என்பது வள்ளல் பெருமானின் திருவாக்கு.

பலிகொடுக்கும் பழக்கம் பாரத நாட்டில் எப்படி ஏற்பட்டதென அருட்செல்வர், புதியதொரு கோணத்தில் விளக்குவது எண்ணிப் பார்க்கத் தக்கது:

“நம் நாட்டில் அம்மன் கோயில் என்று சொன்னால், அதில் பலி நடப்பது சாதாரணமாக உண்டு. பலி ஏன் நடந்து கொண்டிருந்தது என்பதை, நாம் சிந்தித்துப் பார்த்தாக வேண்டும். ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னால், வெளி நாட்டிலிருந்து பல்வேறு படையெடுப்புகள் அடிக்கடி நடந்து வந்தன. அதன் பிறகு சமயங்களின் ஆதிக்கம் வியாபிக்கத் தொடங்கியது. சைவமும் வைணவமும் பௌத்தமும், ஜைனமும் சிறப்பாக இங்கே இருந்தன. அதனால் கொலைகளே இல்லாமல், இரத்தத்தையே பார்க்காமல், ஒரு காலகட்டத்தில் மக்கள் வாழ்ந்து வந்தனர். பகைவர்கள் படையெடுத்து, கடுமையாக யுத்தம் செய்து, மக்களைக் கொலை செய்து, மதம் மாற்றத் துன்புறுத்தினார்கள். பல்லாண்டுகள் கொலைபுலை தவிர்த்து, சமயநெறிகளில் வாழ்ந்து வந்த நமது மக்களுக்கு, யுத்த மனப்பான்மையே ஏற்படவில்லை. அதனால் அவர்களால் பகைவர்களை எதிர்க்க முடியவில்லை. யுத்தம் செய்வதற்குரிய ஆட்கள் இல்லாத நிலை ஏற்பட்டது.

மக்களை யுத்த சன்னத்தர்களாக மாற்ற வேண்டிய கடமை அரசர்களுக்கு ஏற்பட்டது. மக்களிடம் பல வீரக் கதைகளைப் புதிய கோணங்களில் கூற ஆவன செய்தார்கள். தேவியே யுத்தத்திற்கு வந்ததாகக் கதைகள் உருவாக்கப்பெற்றன.

கோயில்களில் ஆடுபலி கொடுப்பது, எருமைக்கடா பலி கொடுப்பது போன்ற நிகழ்ச்சிகளை உருவாக்கினார்கள். அதன் மூலம் இரத்தத்தை மக்கள் நேரில் பார்க்க நேரிட்டது. இரத்தத்தை பார்த்து அவர்களைப் பயப்படாமல் செய்வதற்காக, உயிர்ப் பலிகளை ஆலயங்களில் அனுமதித்தனர்.

இதுபோல வங்காளத்தில்தான் அதிகமாக நடந்தன. அங்கு தேவி வழிபாடு மிகுதி. பிறகு அவ்வழிபாடு தெற்கே வந்தது. தமிழகத்திற்கும் வந்தது. தேவி வழிபாடு என்பது வீரத்தையும், மன தைரியத்தையும் உள்ளத்தில் வளர்த்து நிலை நிறுத்த வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் ஏற்படுத்தப் பட்டது. அந்த மன தைரியத்தின் மூலம் நாட்டைப் பாதுகாப்பதற்கான பயிற்சி மக்களுக்குத் தரப்பட்டது."

பலி பற்றிய இந்த விளக்கம், அருட்செல்வரின் புதிய பார்வையல்லவா? "அகிம்சை மூலம் உங்களுடைய சுய கௌரவத்தைப் பாதுகாக்க முடியவில்லையென்று சொன்னால், தாய் நாட்டைப் பாதுகாக்க முடியவில்லையென்று சொன்னால், தன் மானத்தைப் பாதுகாக்க இயலவில்லை என்றால், அது அகிம்சை அல்ல!" அகிம்சை வேறு, கோழைத்தனம் வேறு; உயிரைக் கொடுத்தாவது மானத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டும். உயிரைத் தியாகம் செய்தாவது நாட்டைக் காக்க வேண்டும்" என ஒருமுறை, 'அகிம்சா மூர்த்தி' என அழைக்கப்பெற்ற காந்தி அடிகள் வெளிப்படுத்திய கருத்து, இங்கே நினைக்கத் தக்கது.

உணவின்றிப் பசியால் வாடும் மனிதன், ஒருவன்கூட இருக்கக் கூடாதென்பது மகாகவி பாரதியின் உள்ளார்ந்த வேட்கை, விருப்பம், வேணவா. எனவேதான் 'தனி மனிதனுக்கு உணவில்லையெனில்' உலகத்தையே அழித்திடுவோம் என உணர்ச்சியின் உச்சியில் நின்று பேசுகிறான் பாரதி! வள்ளல் பெருமானோ, 'பசியெனும் ஒரு பெரும்பாவிப் பயலே!" எனப் பசியைச் சபிக்கிறார்! பசித் துயரைப் போக்குவதே மனிதனின் முதற்கடமை என்கிறார். முதற் கடமையைத் தமது தலையாய இலட்சியமாகக் கொண்டு, ஜீவ காருண்யத்தை மோட்ச

120 ☆ அருட்செல்வரின் ஆன்மிகச் சிந்தனைகள்

வீட்டின் திறவுகோல் என மொழிந்தார். ஜீவகாருண்ய உணர்ச்சிக்கு விளக்கமளிக்கும் வேளையில் "பசியினால் வருந்துகின்றவர்கள் எந்தத் தேசத்தாராயினும் அவர்கள் தேச ஒழுக்கம், சமய ஒழுக்கம், சாதி ஒழுக்கம், முதலானவற்றைப் பேதித்து விசாரியாமல், எல்லாச் சீவர்களிடத்தும் கடவுள் விளக்கம் பொதுவாக விளங்குவதை அறிந்து, பொதுவாகப் பார்த்து அவரவர் ஒழுக்கத்திற்குத் தக்கபடி, அவர்கள் பசியை நிவர்த்தி செய்விப்பதே ஜீவகாருண்யம்" என கூறிக் குறிப்பிட்டுள்ளார் வள்ளல்பெருமான்.

பசியைப் போக்கும் உணவு, மனிதனுக்கு உடல் ஆரோக்கியத்திற்கு உறுதுணையாக அமைவதுடன், உணர்வுக்கு உரிய உந்து சக்தியாகவும் விளங்குகிறது. உட்கொள்ளும் உணவுக்கு ஏற்ப, மனிதர்களின் உணர்வும் வித்தியாசப்பட்டு வேறுபடுகிறது. உணர்வின் வழியே குணப்பண்புகளைக் கூட்டி வைக்கிறது.

புலால் உண்பவருக்கு அச்ச உணர்வோ, அருள் உணர்வோ உருவாகாது என்பதை அருட்கவிஞர் சேக்கிழார் பெருமான், கண்ணப்பர் வரலாற்றில் காட்டுகிறார். கண்ணப்பர் வேடர் குலத்தில் தோன்றியவரல்லவா? வேடர்களுக்கு அதிபதி நாகனின் புதல்வரல்லவா? காட்டு மிருகங்களை வேட்டையாடிக் கொண்டு, தங்கள் உணவுத் தேவையைப் பெற்றுக் கொள்ளும் மறக்குடி மக்கள் வாழ்ந்து வருகின்ற பகுதிக்கு அதிபதியானவன் நாகன். கருமையான உடலைப் பெற்றுள்ள அப் பகுதி மறவர், "அச்சமும் அருளும் என்றும் அடைவிலார்" எனக் குறிப்பிடும் சேக்கிழார் பெருமான், இத்தகைய இயல்பு அவர்களிடம் குடிகொண்டமைக்குக் காரணம்..." பொச்சையின் நறவும்,

ஊனின் புழுக்கலும் உணவு" காட்டுத் தேனை புலாவில் இட்டுச் சோற்றை உண்டதே!

"மைச் செறிந்தனைய மேனி வன்தொழில் மறவர் தம்பால் அச்சமும் அருளும் என்றும் அடைவிலார் உடை வன்தோலார் பொச்சையின் நறவும் ஊனின் புழுக்கலும் உணவு கொள்ளும் நச்சழற் பகழி வேடர்..."

என்பது சேக்கிழார் பெருமானின் திருவாக்கு. ஆக இறைச்சியை உணவாகக் கொள்பவர்களிடம் அருள் உணர்வு, ஆம், கருணைக் குணம் உருவாக்கம் கொள்ளாது என்பதை அருட்கவிஞர் தெளிவாக எடுத்துரைத்துள்ளார். மிகப் பழங்காலத்துக் கருத்து மட்டுமல்ல இது. இன்றும் டாக்டர்கள், இறைச்சி உணவு பல நோய்களுக்கு காரணமாக இருக்கிறதென்றும், இறைச்சி உணவின் வைட்டமினில் நச்சுத் தன்மை உண்டென்றும், கொடுமையான உணர்வின் கொள்கலமாக உடலை உருவாக்கி விடுமென்றும் கூறுகின்றனர்.

"பல பேர் சைவ உணவில் சக்தி இல்லை என்பார்கள். பருப்பும், கீரையும், காய்கறியும் சாதாரணம் என்பார்கள். மீன், முட்டை, கோழி இவற்றைத்தான் சக்தி என்பார்கள். அவர்களுக்கு ஒன்றே ஒன்று சொல்வேன். யானையைப் பாருங்கள். அதனுடைய சக்தி சாதாரணமான சக்தியா? எத்தனை பெரிய சக்தியோடு அது விளங்குகிறது? குதிரையைப் பாருங்கள். இன்றைக்கும் நம்முடைய மோட்டார் யந்திரங்களை, இத்தனை குதிரை சக்தி உடையது (Horse Power) என்றுதான் குறிப்பிடுகிறோம். இத்தனை டைகர் சக்தி (Tiger Power) என்று குறிப்பிடுவதில்லை. யானையும், குதிரையும் சைவ உணவே உண்ணுகின்றன. இப்படிச் சொன்னால், சிலர் கேட்பார்கள்... யானைக்கும்

சிங்கத்திற்கும் சண்டை வந்தால், சிங்கம்தானே ஜெயிக்கிறது என்பார்கள். உண்மைதான், சிங்கம் ஜெயிப்பதற்குக் காரணம் ரஜோ சக்திதான்.

ரஜோ சக்தி அதிகமாக அழிவுக்குத்தான் பயன்படும். அழிவுக்கான சக்தியை 'கில்லிங் பவர்' என்பார்கள். ஆனால் யானைக்கு இருக்கின்ற சக்தி -புல்லிங் பவர்- ஆக்க சக்தி! யானையை நமக்கு உதவிகள் செய்யப் பழக்கலாம். சிங்கத்தை அப்படிப் பழக்க முடியுமா? ரஜோ சக்தி தற்காலிகமானது; ஆத்திரத்தில் மட்டும்தான் அது வரும். ஆனால், சாத்வீக சக்தி நிரந்தரமானது; பயன்தரக் கூடியது. சாத்வீகச் சக்தியைத் தருவது சைவ உணவு மட்டுமே."

நிரந்தரமானதும், நீடு பயனளிக்கக் கூடியதுமான சக்தியை வழங்கும் சைவ உணவை வலியுறுத்தி, அருட் செல்வர் கூறும் மேற்கண்ட வாசகங்கள், சைவ உணவின் தன்மையை, நன்மையைப் பதிவாக்கியுள்ள சாசனங்கள்!

ஆன்மாவை அறவழியில் அழைத்துச் செல்லும் வல்லமை, சைவ உணவுக்கே உண்டென்பதில் பூரண நம்பிக்கை கொண்டுள்ள நா.ம., இந்திய சைவ உணவுக் கழகத்தின் தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்றுள்ளார். உலக நாடுகள் அழைத்து, அமைத்துத் தந்த அரங்குகளில்— 1979ஆம் ஆண்டு அமெரிக்காவில், 1980ஆம் ஆண்டில் லண்டனில் முறையே தலைமை ஏற்றும், உரை நிகழ்த்தியும் சைவ உணவின் அவசியத்தை அறிவுறுத்தியுள்ளார் அருட்செல்வர். 1981ஆம் ஆண்டு கோவை சுழற் கழகத்தில், உலகச் சமயங்களும் அருளாளர்களும் பின்பற்றிப் போற்றும் சைவ உணவு முறையை ஏற்றுக் கொண்டால்தான், மனிதன் மனிதனாக வாழ இயலு

மென, பல்வேறு சான்றாதாரங்களுடன் வலியுறுத்திய உரை, வரலாற்றுச் சிறப்பிற்குரியது. பலரும் வாழ்வில் ஏற்றுப் பின்பற்றும் வழக்கத்திற்கு வழி காட்டியது!

அருட் செல்வர் நா.ம.வுக்கு அப்போது ஒன்பது வயது நடந்து கொண்டிருந்தது. புத்தரைப் பற்றிய புத்தகம் ஒன்று கையில் கிடைத்தது. படிக்கப் படிக்க அந்த வரலாறு மனத்துள் பதிவாகியது. மாமிச உணவு கொள்ளும் மரபில் வந்தவர்தான் பெருந்தகை நா.ம. பதிவாகிய வரலாற்றால், நெஞ்சைத் தொட்ட நிகழ்ச்சியால் அந்த ஒன்பதாம் வயது, ஓர் உன்னத வழியைக் காட்டியது! ஆம், அன்று முதல் புலால் உண்ணும் பழக்கம் அப் பெருமகனாரை விட்டுப் புறப்பட்டுப் போய் விட்டது!

சைவ உணவே, மனிதனிடம் நல்லுணர்வை உருவாக்கும் சக்தி கொண்டது. ஆன்மிக வழியில் நடைபயிலத் தூண்டுவது; துணை நிற்பதென்பதில் அருட் செல்வருக்கு முழு நம்பிக்கை.

ஆன்மிகத்திற்கு அடிப்படையாக உள்ள அருளை, கருணையை, இரக்கத்தை மானுட உள்ளத்துள் நிறையச் செய்யும் உந்து சக்தியாக அமைவது. தன் உடலை வலிமையாக்கிக் கொள்ளும் விருப்பத்தில், மற்றோர் உயிரின் உடலை உணவாக்கிக் கொள்பவனிடம், அருளுணர்வு எப்படி உருவாகும்? என வினாத் தொடுத்து, உருவாகாது என விளக்கமளிக்கிறார் திருவள்ளுவர்.

"தன்னுன் பெருக்கற்குத் தான் பிறிதுணன் உண்பான்
எங்ஙனம் ஆளும் அருள்"

என்பது திருவள்ளுவரின் திருவாசகம்.

124 ☆ அருட்செல்வரின் ஆன்மிகச் சிந்தனைகள்

இறைச்சியை உணவாக ஏற்பவன் மனத்துள் அருளுணர்வு தழைக்காதென்பது அந்தத் தமிழ்ப் புலவரின் ஆழமான நம்பிக்கை. “எத்துணையும் பேத முறாது, எவ்வுயிரும் தம்முயிர்போல் எண்ணியுள்ளே ஒத்து உரிமை உடையவராய்” விளங்கும் மனிதர்களின் மனங்களில்தான் எம்பெருமான் நடம் புரிகிறானென எடுத்துரைக்கிறார் வள்ளல்பெருமான்.

எவ்வுயிரும் தம்முயிர்போலக் கருதிவிடின், கொலை ஏது? புலால் ஏது? புசிப்பவர்தான் ஏது? நல்லுணவே நல்லுணர்வை வளர்க்கும் செவிலித்தாய்! நல்லுணர்வே ஆன்மிக வாழ்விற்கு அடித்தளம். அடித்தளத்தை வல்லமை கொண்டதாக அமைக்க, உலக மக்கள் அனைவரையும் சைவ உணவிற்கு ஆற்றுப்படுத்த வேண்டுமென்ற முயற்சியில், பல நாடுகளுக்கும் பயணித்து, ‘இறைச்சி மனித இயல்புக்கு புறம்பானது’ எனக் கூறிய காந்தியடிகளின் கருத்தை வலியுறுத்தி, உலக மக்கள் அனைவரும் சைவ உணவை மட்டும் ஏற்கிற புதியதொரு சகாப்தத்தை காண வேண்டுமென்றும், கண்டு மகிழ வேண்டுமென்றும் தமது பேரவாவை அருட்செல்வர் வெளிப்படுத்தி வரும் அருமை பெருமைக்குரியது; பெரிதும் போற்றற்குரியது!

10. தொண்டும் தொடர்பும்

நின்று கடர் ஒளிர, நெஞ்சத்து இருள் அகற்றி, என்றும் வழிகாட்டும் திருக்குறளில் திருவள்ளுவர், பரம்பொருளை 'ஆதிபகவன்' என அழைத்து மகிழ்ந்துள்ளார். ஆதி பகவனை, மூலப் பரம்பொருளை, கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பன் "பல்பெரு சமயம் சொல்லும் பொருள்" எனக் குறிப்பிடுகிறான். பல்வேறு சமய தத்துவங்களின் கோட்பாட்டிற்கு ஏற்பப் பரம்பொருள் வேறு வேறு நாம, ரூப பேதங்களாக விளங்குகிறதெனக் குறிப்புணர்த்துகிறான். இக்கருத்தினை இன்னும் சற்று விளக்கமாகத் தாயுமானவர்—

"வேறுபடு சமயமெலாம் புகுந்து பார்க்கின்
விளங்குபரம் பொருளேநின் விளையாட்டல்லால்
மாறுபடும் கருத்தில்லை!"

என்றுரைக்கிறார். இதனையே வள்ளல்பெருமான்—

"பொங்குபல சமயமெனும் நதிகளெல்லாம்
புகுந்துகலந் திடநிறைவாய்ப் பொங்கிஓங்கும்
கங்குகரை காணாத கடலே!"

என்றார்.

பரம்பொருள் ஒன்றே. அதனைச் சமயங்கள் தங்கள் பார்வைக்கு ஏற்ப, கண்டு தரிசிக்கின்றன; அதன் கருணைத் திறத்தைக் காட்சிக்கு ஏற்பக் கொண்டு போற்றுகின்றன. பரம்பொருளின் பேரருளைப் பெருங்

கருணையை, முன்வினைப் பயன் காரணத்தாலும், முனைந்து காண விரும்பும் முயற்சியாலும் அறிந்துணரும் அருளாளர்கள். மனிதகுலம் பின்பற்றத்தக்க அருள் வழித் தடத்தை அமைத்து அருளி வருகின்றனர். அப்பெருந்தவச் செல்வர்களை—

“கேடும் ஆக்கமும் கெட்ட திருவினார்
ஓடும் செம்பொனும் ஓக்கவே நோக்குவார்
கூடும் அன்பினில் கும்பிடலே அன்றி
வீடும் வேண்டா விறலின் விளங்கினார்”

என அடையாளப்படுத்தும் அருட்கவிஞர் சேக்கிழார் பெருமான், முத்தாய்ப்பாக அப்பெருமக்களை,

“பாரம் ஈசன் பணிஅலது ஒன்றிலர்
ஈர அன்பினர் யாதும் குறைவிலார்”

எனப் போற்றி உரைக்கிறார்.

பெருங்கருணைப் பேராளனாகிய இறைவனைப் போற்றியும், இறைத்தொண்டு ஆற்றியும், ‘ஈர அன்பினர்’ எனச் சேக்கிழார் பெருமான் குறிப்பிட்டது போல, அருள் உள்ளம் கொண்டு, வாழும் மாந்தர் வாழ்வாங்கு வாழ வழி காட்டியும், உயிர்க்குலம் அனைத்தையும் நேசித்து, உயர் பணிகளுக்காக மக்களைக் கூட்டியும், சேவிக்கத்தக்க சேவைகள் செய்து வரும் செந்தண்மை பூண்ட அருளாளர்களை, துதித்துப் பாராட்டுவதிலும் மதித்துத் தொடர்புகொள்வதிலும் அருட்செல்வர் நா.ம. பேரார்வம் கொண்டவர். அருளாளர்களின் தொழத்தக்க பணிகள் பற்றியும், தூய்மையும் வாய்மையும் கொண்ட அருள் வரலாற்றுள் பற்றியும், மனங்கனிந்து, நன்றிப் பெருக்குடன் அருட்செல்வர் வெளிப்படுத்தியுள்ள பல கட்டுரைகளில், சிலவற்றை இங்கே சிந்தித்து மகிழ்வு கொள்வோம். செய்திகள் அனைத்தும் அருட்செல்வரின்

சிந்தனை வழி பிறந்தவை; சீரிய கட்டுரைகள் மூலம் சிறந்தவை!

“அன்பர் பணிசெய்ய என்னை ஆளாக்கி விட்டுவிட்டால் இன்பநிலை தாமே வந்து எய்தும் பராபரமே’

என அன்பர் பணி செய்தார்;

ஆன்மிகப் பணி செய்தார்; கல்விப் பணி செய்தார் ஸ்ரீமத் சுவாமி சித்பவானந்தா” என அருட்செல்வர் ‘பராய்த்துறை மேவிய பரம புருஷர்’ கட்டுரையில் குறிப்பிட்டுக் காட்டும் அருளாளர், பகவான் இராம கிருஷ்ணரின் நேர் சீடரான சுவாமி சிவானந்தரின் பாராட்டுப்பெற்ற பெரியண்ண கவுண்டருக்குப் புதல்வராக அவதரித்தவர். ‘சின்னு’ எனப் பெற்றோர் பெயர் சூட்டினர். அருட்செல்வரின் சொந்த நகரமாகிய பொள்ளாச்சி வட்டத்தில், செங்குட்டைப் பாளையம் என்னும் சிற்றூரில் தோன்றியவர். புதிய கனவுகளோடும், ஆசைகளோடும் மேலை நாட்டிற்குச் சென்று ஐ.சி.எஸ். படிக்க இருந்த இளைஞர் சின்னுவின் இதயத்தில், சுவாமி விவேகானந்தரின் அருள் சார்ந்த மணிமொழிகள் மகத்தான மாற்றத்தை ஏற்படுத்தின. சேவையும், தியாகமும் சேர்ந்துதான் ஆன்மிக அருள்வழி எனக் கொண்டு இராமகிருஷ்ண இயக்கத்தில், இணைந்து, பிரமச்சரிய தீட்சை பெற்று, ‘சித்பவானந்தா’ எனத் தீட்சா நாமம் பெற்றார்.

சுவாமி சித்பவானந்தா, ‘ராமகிருஷ்ண விஜயம்’ இதழுக்கு ஆசிரியராகவும், உதகைத் திருமடத்தின் தலைவராகவும், இராமகிருஷ்ண இயக்கத்திலிருந்து பணியாற்றிய பின்னர், திருச்சிக்கு அருகே உள்ள திருப்பராய்த்துறையில் திருமடம் உருவாக்கி, மகளிர் கல்வி நிலையங்களை நிறுவியும், ஆன்மிக நூல்கள்

128 ☆ அருட்செல்வரின் ஆன்மிகச் சிந்தனைகள்

பலவற்றைப் படைத்தும் உய்யும் வழியுணர்த்தித் தெய்விகத் தொண்டாற்றினார். அப்பெருமானின் பகவத் கீதை உரைநூலும், திருவாசகம் விளக்க நூலும் இறவாப் புகழ் பெற்றவை. சுவாமிகள் 'அந்தர் யோகம்' என்னும் ஆன்மப் பயிற்சியை தொடர்ந்து வழங்கி அருளினார். தியாக உணர்வுடன் சமய, சமுதாயத் திருப்பணிகளுக் காகத் தம் வாழ்க்கையை அர்ப்பணித்த சுவாமிகள், 1985ஆம் ஆண்டு பரிபூரணம் அடைந்தார்.

"சுதந்திரம் எனது பிறப்புரிமை என்று கூறிய திலக மாமுனிவரைப் போல, சுவாமி சித்பவானந்தா ஆன்மிகமே, இந்தியாவில் ஒவ்வொருவருக்கும் பிறப்புரிமை என்று அறிவித்தார். அவ்வகையில் அவர் ஆன்மிகத்தைப் பொது வுடைமையாக்கினார் மக்கள் சேவையாக்கினார்."

எனச் சுவாமி சித்பவானந்தாவைப் பற்றி, முத்தாய்ப்பாக அருட்செல்வர் மொழிந்துள்ள கணிப்புப் பொரு ளார்ந்தது; பொருத்தமானதும் கூட.

"உலகம் அமைதியில் இருக்கவேண்டும். உலக மக்கள் அனைவரும் வளமாக வாழ வேண்டும் என்பதே அருட்தந்தை வேதாத்திரி மகரிஷியின் கொள்கையும் குறிக்கோளுமாகும். இந்த இலட்சியம் நிறைவேற வேண்டுமனில், உலகத்தில் தனித்தனியான அரசுகள் இருக்கக் கூடாது. ஏனெனில் அவை ஒவ்வொன்றி டமும் தனித்தனியாக இராணுவம் தயார் நிலையில் உள்ளது. எனவேதான் உலகெங்கும் ஒரு பதற்ற நிலை, ஒரு பரபரப்பு, பயச்சூழல் இருந்து வருகிறது. உலகத் துக்குப் பொதுவான ஒரு சர்க்கார் வேண்டும். ஐக்கிய நாட்டுச் சபைக்கு மட்டும்தான் இராணுவம் இருக்க வேண்டும். அருட்தந்தை வேதாத்திரி மகரிஷி சுவாமி களின் கொள்கையும் குறிக்கோளும் இவைதான்!

மகரிஷி, மிக இளமையிலேயே பெரும் பாரத்தைச் சுமந்து செயற்படத் தொடங்கியவர். பள்ளிப் படிப்பைக்கூட முடிக்காத சுவாமிகள். அனுபவ ஞானத்தால் அனுபூதியாக அப்பெருமான் கற்றதைத்தான். உலகத்திற்கு வழங்கி அருள்கிறார்.

கடைக்கோடி மனிதனும் முழுப்பயன் பெறவேண்டுமென்பது காந்தி அடிகளின் அடிப்படைக் கொள்கை. அதனைப் பின்பற்றுபவர் மகரிஷி சுவாமிகள். எனவே தான் “மகாத்மா வழியில் மகரிஷி” எனத் தலைப்பிட்டு, அருட்தந்தை பற்றிய கட்டுரையை அருட்செல்வர் படைத்துள்ளார்.

“மகரிஷி அவர்களின் உயர்ந்த நோக்கம் உலக சமாதானம்தான். உலகில் போர், பகை, அச்சம் இன்றி மக்கள் உழைத்துண்டு, வளம் காத்து வாழ வேண்டும். உலக மெங்கும் மனித மனம் அமைதி என்னும் நன்னிதி பெற்று உய்ய வேண்டும் என்பதே அருட்தந்தையின் ஆசி மொழிகளாகும்”

எனப் பெருந்தகை நா.ம., பெரிதும் சுவாமிகளைப் போற்றி உரைத்துள்ளார்.

அமெரிக்க நாட்டிற்கு, இந்தியாவிலிருந்து டாக்டர்கள், இன்னினியர்கள், நிபுணர்கள் அதற்குரிய விசாக்களில் சென்றிருக்கின்றனர். ஆனால் சுவாமி சச்சிதானந்தா ஒருவர் மட்டுமே, சமயத்தைப் போதிக்கும் விசாவில் அமெரிக்காவுக்குச் சென்றுள்ளார். சுவாமி சச்சிதானந்தா, பதஞ்சலி முனிவரின் யோகக் கலையையும், தியானத்தையும், சைவ உணவுப் பழக்கத்தையும், புலன் கட்டுப்பாட்டையும் போதிக்க அமெரிக்கா சென்றார். அமெரிக்க நாட்டின் வர்ஜீனியாவில் ஆஸ்ரமம் அமைத்து, அமெரிக்க இளைஞர்களை

130 ☆ அருட்செல்வரின் ஆன்மிகச் சிந்தனைகள்

யும், யுவதிகளையும் வாழ்வாங்கு வாழ வழிகாட்டிய சுவாமிகள், 1982ஆம் ஆண்டு, அங்கே சர்வ சமய ஒளிக்கோயிலை நிறுவினார். ஜோதிக் கோயில் (Light of truth Universal Shrine) 'லோட்டஸ் டெம்பிள்' என அழைத்தனர்.

கோவை நகரத்தின் அருகே உள்ள செட்டிபாளையம் கிராமத்தில், கல்யாண சுந்தரக் கவுண்டரின் மகனாக அவதரித்த சுவாமிகளின் பூர்வீகப் பெயர் இராமசாமி, பழனிக்குச் சென்று சாது சுவாமிகளின் சீடராக இருந்தவர், ரிஷிகேசம் சென்று, சுவாமி சிவானந்தரிடம் சந்நியாசம் பெற்று சச்சிதானந்தா ஆனார். சிவானந்த ஆசிரமத்தில் சச்சிதானந்தா தங்கியிருந்தபோது, நிகழ்ந்த இருநிகழ்ச்சிகளால், அப் பெருமானின் புலனடக்க மேன்மையும், தொண்டாற்றும் பான்மையும் வெளிப்பட்டன.

கங்கையில் ஓர் இளம் பெண், விழுந்து மூழ்கிக் கொண்டிருந்தபோது, சச்சிதானந்தா கங்கையில் குதித்து, அப்பெண்ணைத் தூக்கிக் கரை சேர்த்துப் பிழைக்க வைத்தார். இதனைக் கண்ட மற்ற சீடர்கள், சுவாமி சிவானந்தரிடம் புகார் செய்தனர். சந்நியாசி பெண்களைத் தொடக் கூடாதல்லவா? சச்சிதானந்தாவின் புலனடக்கம் அறிந்த சிவானந்தர், புகாரைக் கண்டு கொள்ளவில்லை! மற்றொரு நாள், உடலெல்லாம் புண்ணாகிக் கெட்ட நாற்றத்துடன் கிடந்த ஒரு நாயை, அன்போடு தூக்கி, அருகில் உள்ள மருத்துவமனைக்குக் கொண்டு சென்று காப்பாற்றிய போது அதனைக் கண்ட சீடர்கள், சச்சிதானந்தரின் தொண்டாற்றும் தூய உணர்வைக் கண்டு பிரமிப்படைந்தனர்.

சுவாமி சச்சிதானந்தரின் தொண்டுள்ளத்தையும், அமெரிக்க நாட்டில் யோகக் கலையைப் பரப்பி வருகிற

அரிய செயலையும் அறிந்துணர்ந்த அருட்செல்வர், அப்பெருமானின் அழைப்பில், ஜோதிக் கோயிலின் கால்கோள் விழாவிற்கு, புண்ணிய நதிகளின் தீர்த்தங்களையும், புனிதத் திருத்தலங்களின் திருமண்ணையும் கொண்டு சென்று, கொடுத்து மகிழ்ந்தார். சுவாமிகளின் பூரண யோகச் சங்கம், அமெரிக்காவில் நாற்பது இடங்களில் கிளைகளைப் பெற்றுள்ளன.

செயற்கரிய அறச்செயல்களால் அருட்செல்வரின் மனத்தை ஈர்த்த சுவாமி சச்சிதானந்தா, அண்மையில் திரைப்பட நடிகர் ரஜினியின் நிகழ்ச்சிக்கு ஆசியளிக்க இந்தியா வந்தபோது சென்னையில் பரிபூரணம் அடைந்தார்.

“சுவாமிகள் நமக்குப் போதித்தது. நாம் அனைவரும் ஞானியாகிட வேண்டும் என்றல்ல. ஒவ்வொருவரும் கடினமாக உழைக்க வேண்டும்; நேர்மையாக வாழ வேண்டும்; சமுதாய மேன்மைக்காக நமது வாழ்க்கையை அர்ப்பணித்துக் கொள்ளவேண்டும் என்பவைதான் சுவாமிகள் நமக்கு வழங்கிய போதனைகள்”

எனக் கூறும் அருட் செல்வரின் கருத்து எண்ணிப் பார்க்கத் தக்கது.

“மந்திரங்களை மக்கள் உடைமை ஆக்கிய சுவாமி அபேதானந்தா” என ஒரு கட்டுரை படைத்துள்ள பெருந்தகை நா.ம., சுவாமி அபேதானந்தா திருவனந்தபுரத்தில் நிறுவிய ஆஸ்ரமம் பற்றிய செய்தியை, அப்பெருமான் ‘கோடி அருச்சனை’ செய்வித்த அருமையை, தூங்கா விளக்கமைத்த பெருமையை, மனிதரை வழிபாட்டில் ஒருமைப்படுத்திய கோலத்தை, சிவத்தின் நமசிவாயத்தையும், வைணவத்தின் நாராயணாவையும் வழிபாட்டு

132 ☆ அருட்செல்வரின் ஆன்மிகச் சிந்தனைகள்

மந்திரத்தில் இணைத்த சீலத்தை அற்புதமாகப் பதிவு செய்துள்ளமை பாராட்டிப் போற்றத்தக்கது.

இறைவனுடைய திருநாமத்தைச் சொல்வதற்கு, எல்லோருக்கும் உரிமை உண்டு என நிலை நாட்டியவர் சுவாமி அபேதானந்தர். ஆச்சாரியர்கள் மட்டும் தான், திருநாமத்தையும், மந்திரங்களையும் கூறத் தகுதி உடையவர்களென்ற கோட்பாட்டை உடைத்தவர் சுவாமிகள். மந்திரங்களைக் காதாரக் கேட்கலாமே தவிர, வாயார ஒதுவதற்கு நமக்கு உரிமை இல்லையென்ற நிலை இப்போது மாறிப் போய்விட்டது. மாற்றியவர் சுவாமி அபேதானந்தர். பொள்ளாச்சியில் தமது இல்லம் சக்தி நிலையத்தில், முதன்முதலாகக் கோடி அருச்சனை நிகழ்ந்தபோது, அருட்செல்வர், சுவாமி அபேதானந்தரைக் கொண்டே அதனை நடத்தினார். திருவனந்த புரத்திலிருந்து பாத யாத்திரையாகவே வருகை புரிந்த சுவாமிகள், அருட்செல்வர் நடத்திய முதல் கோடி அர்ச்சனையைச் சிறப்பாக நடத்தி வைத்தார். வாய்ப்பு அமைகின்ற போதெல்லாம் சுவாமி அபேதானந்தரை கோடி அருச்சனையை நடத்தி வைக்குமாறு செய்வது அருட்செல்வரின் வழக்கமாகப் பேணப் பெற்றது.

வேதத்தின் முடிமிசை விளங்கும் விளக்கை, மெய்ப் பொருள் ஆன சுடரை, நாதத்தின் முடிமிசை நடமிடும் ஒளியை! நவை அறும் மனத்தில் நண்ணிய நலத்தை, நானிலத்தின் மூலப் பொருளான இறைவனை, நாளும் பொழுதும் தொழுது ஏற்றும் நற்பணியே தமது வாழ்வுப் பணியென வரித்துக் கொண்டு வாழ்ந்தவர்— கொங்கு நாட்டின் தவக்கொழுந்து இராமானந்த சுவாமிகள். கொங்கு நாட்டில் கொலைபுலை தவிர்க்கும் ஒரு புதிய மரபை உருவாக்கியவர். திருவாமாத்தூர் வண்ணச் சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகளின் மெய்த்தொண்டர்.

கோவைக்கு அருகேயுள்ள சரவணம்பட்டியில் கௌமார மடாலயத்தை நிறுவிய அருட்கோமான் தவத்திரு இராமானந்த சுவாமிகளின் தம்பி வெங்கிடு சாமிக் கவுண்டர். இப்பெருமகனாருக்கு வெகு காலம் பிள்ளைப்பேறு வாய்க்காது, சுவாமிகளின் கனிந்த பக்தியாலும், கசிந்துருகி இறைவனை வழிபட்ட பிரார்த்தனையாலும் வெங்கிடுசாமிக் கவுண்டர் ஓர் ஆண் குழந்தைக்குத் தந்தை ஆனார்!

அந்த ஆண் குழந்தைதான். கற்பவை கற்று, 'அருட் கவி கந்தசாமி சுவாமிகள்' எனப் பெரும் பெயர் பெற்றது. கௌமார மடாலயத்தின் இரண்டாவது மடாதிபதியாகப் பொறுப்பேற்று. தமிழ் உலகிலும், ஆன்மிக உலகிலும் தலைசிறந்த பெருமையை அடைந்தது! பல்லாயிரக்கணக்கில், தித்திப்புத் தமிழில், பக்திப் பாடல்களை உருவாக்கி உவந்துள்ள கந்தசாமி சுவாமிகள், 7371 செய்யுள்களால், 104 வைணவ அடியார்களின் அருள் வரலாற்றை, சேக்கிழார் பெருமானின் பெரிய புராணம்போல் 'பக்த மான்மியம்' எனத் தலைப்பிட்டுப் படைத்துள்ள செயற்கரிய ஞானச் செயல், சமய வரலாற்றில் சரித்திரச் சாதனையாகக் கருதப்படுகிறது! கேரளத்தில் மலையாள மொழியில் படைக்கப் பெற்ற ஒரு பக்தி வரலாற்றை, மொழி பேதம் பார்க்காது, தேச வேறுபாடு கருதாது தமிழ் மொழிக்கு கொடையாக அருளியுள்ள அருட்திரு கந்தசாமி சுவாமிகளின் கவியாற்றலையும், தமிழாற்றலையும் போற்றிப் புகழ்ந்துள்ள அருட்செல்வர்,

“பக்திமான்மியம், இருபதாம் நூற்றாண்டில் வெளியாகியுள்ள மிகப் பெரிய இதிகாசம் என்றால், அது மிகையல்ல; இதனைத் தமிழ் இலக்கிய உலகமும், ஆன்மிக உலகமும்

134 ☆ அருட்செல்வரின் ஆன்மிகச் சிந்தனைகள்

முழுமையாக அறியவில்லை என்பதை நமது தவக்குறை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

எண்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பே, பக்கத்து மாநிலமான கேரளத்தில் வெளியான அரிய பக்தி நூலை, தமிழுக்குக் கொண்டு வந்துள்ள கந்தசாமி சுவாமிகளின் முயற்சியை, ஆர்வத்தைத் தமிழ்க் கவிவாணர்களும், கலைவாணர்களும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். நம்மிடையே வளர்ந்துள்ள ஒரு தவறான மனப்போக்கு, மற்ற மொழிகளைப் படிப்பதே தமிழுக்குத் துரோகம் செய்வதாகக் கருதும் மனப்பான்மை. ஒவ்வொரு மொழியும் ஒரு சாளரம் போன்றது. சாளரத்தின் வழியே அரிய, புதிய காட்சிகளைக் கண்டு மகிழலாம். இந்த எண்ணப் போக்கு வளராமல் குறுகிப் போய்விட்டோம்."

என வருந்தியுள்ளார். அப்பெருமானின் நூற்றாண்டு விழா கொண்டாடப்பெற்ற வேளையில்,

"ஆன்மிக மெய்யன்பர்கள், கௌமார குருமகா சந்நிதானமாக அருளாட்சி செய்த அருட்கவி கந்தசாமி சுவாமிகளின் ஆசிகளைப் பெற்றுய்ய அன்புடன் அழைக்கிறோம்" என அழைப்பும் விடுத்திருக்கிறார் அருட்செல்வர்.

இந்து சமயம் சார்ந்த அருளாளர்களின் சேவைத் தொண்டினைப் பெருந்தகை நா.ம., பெரிதும் போற்றிப் பாராட்டியிருப்பதோடு வேறு எந்தச் சமயத்தைச் சார்ந்தவரையினும் மானுடநேயத்துடன் தொண்டாற்றுகிற பெருமக்களை பாராட்டிச் சிறப்பிப்பதை ஒரு பழக்கமாகவே கொண்டுள்ளார். "ஆருயிர்க்கெல்லாம் நான் அன்பு செயல்வேண்டும்" என்னும் வள்ளல் பெருமானின் வழிபாட்டுணர்வு போல, வாழ் நாளெல்லாம் தொண்டு செய்வதையே குறிக்கோளாகக்

கொண்டிருந்த அன்னை தெரசா பற்றிய அருட்செல்வரின் புகழஞ்சலி படித்துப் பயன்பெறத் தக்கது:

"கிறிஸ்துவ சமயம் இந்தியாவுக்குள் சென்ற 200 ஆண்டுகளாக இருந்து வருகிறது. புனித தாமஸ் அவர்கள், கிறிஸ்து பெருமானின் தூதர்களில் ஒருவர். அவரே இந்தியாவுக்கு வந்து, கிறிஸ்து பெருமானின் செய்திகளை முதன்முதலாக இங்கே பரப்பினார். இவ்வாறு பரப்பப்பட்ட சமயமாக கிறிஸ்து சமயம் இங்கே வந்ததே தவிர, படையெடுப்பின் மூலம் புகுந்த சமயமாக இல்லை.

சமயத்தைப் பரப்ப தேர்ந்தெடுக்கப்பெற்ற பாதை சேவைதான். அதன் மூலம்தான், கிறிஸ்து சமயம் கீழ்த்தட்டு மக்களைச் சென்று சேர்ந்தது. கல்வித் துறையிலும் மருத்துவத்துறையிலும் கிறிஸ்துவ சமயம் செய்த தொண்டுகளைக் குறைத்து மதிப்பிட முடியாது.

சேவையையே தனது உயிர்மூச்சாகக் கொண்டு, உடலில் சக்தி இருந்தவரை தொண்டு செய்த அன்னை தெரசா அவர்கள், தமது 87 ஆவது வயதில் கர்த்தருக்குள் நிரந்தர நித்திரையில் ஆழ்ந்துவிட்டார்.

அவருடைய ஊர் எது? நாடு எது? உண்மைப் பெயர் என்ன? எத்தனை பேருக்குத் தெரியும்?

யாதும் ஊர் என்று வாழ்ந்தவர்; யாவரையும் தமது உறவினர் என்று நேசித்தவர்.

முயற்சி செய்து கண்டுபிடித்தால்தான் அவருடைய நாடு யுகோஸ்லேவியா என்று அறியமுடிகிறது. பிறந்த குடும்பம் மாசிடோனியா என்றும், வளர்ந்தது அயர்லாந்து என்றும் அறிந்துகொள்கிறோம். அவருடைய சேவைக்கு

முன்பாக இந்த ஊர்ப் பெயர்கள் அனைத்தும் பொருளற்றுப் போய்விடுகின்றன.

கல்கத்தா நகரத்தில் ஒரு கல்லூரியில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றி வந்த காலகட்டத்தில்தான், இறைவனின் அழைப்பைத் தமது இளமைப் பருவத்தில் கேட்கும் பாக்கியத்தை அன்னை தெரசா பெற்றார். அவர் கல்கத்தா வில் இருந்தபோது. காலச்சூழல் மிகவும் கொந்தளிப் பானதாக அமைந்தது. இந்து இசுலாமியர் கலவரங்கள் எளிதில் ஏற்பட்டு வந்த சூழல். பாதிக்கப்பட்ட ஏழை மக்களின் பசித்துயர் போக்க யாரும் முன் வராத நேரம்.

கல்கத்தா நகரின் தெருக்களில், வீடுகளின் முன்பாகக் கையேந்தி நின்றார். மிச்சம் உள்ளவற்றை குப்பைத் தொட்டிகளில் வீசுவதற்குப் பதிலாக, இதோ இந்தக் கைகளில் போடுங்கள். அவற்றைப் பத்திரமாகப் பசித் துன்பத்தில் அயர்ந்து சோர்ந்திருக்கும் ஏழைகளிடம் சேர்ப்பித்து விடுகிறேன் என்றார்.

சேவை செய்யத் தீர்மானித்த பிறகு. அதற்கென்று அவரே தொடங்கிய அன்னை இல்லம்- Missionaries of Charity.

அன்னையின் - தூய தொண்டினைப் போற்றிப் பாராட்டும் வகையில், நோபல் பரிசும், பாரத ரத்னா விருதும் வழங்கப்பட்டபோது. "இறைவனின் கையில் நான் ஒரு பென்சில் மட்டும் தான்! எழுதுவது எல்லாம் ஆண்டவன் தான். பென்சிலுக்கென்று தனியாக எந்த ஒரு பெருமையும் இல்லை!" என்றார் அன்னை-

எனக் குறிப்பிட்டு, அன்னை தெரசாவைப் பாராட்டிப் போற்றியுள்ள அருட்செல்வர், அவரது மறைவுக்குப்

பின்னர், அப்பெருமகளார் விட்டுச் சென்ற சொத்துகள் — குணமடைந்த தொழுநோயாளிகள் தயாரித்திருந்த நூல் புடவைகள் இரண்டு, அவர் அணிந்திருந்த கண்ணாடி, ஒரு பேனா, ஒரு டைரி ஆகியவைதான் எனச் சுட்டிக் காட்டி அன்னை இதன் வழியே சொல்லும் செய்தி ஒன்றே ஒன்றுதான்; அது 'சேவை செய்யுங்கள்... தேவையானவர்களுக்கெல்லாம், சேவை செய்யுங்கள்; கடவுளின் விருப்பம் அது ஒன்றேயாகும்' என்று கூறி, அன்னை தெரசாவின் அருள் உள்ளத்தை ஆன்மிக நெறிப்பாங்கை அற்புதமாக எடுத்தியம்பி உள்ளார்.

மகாகவி பாரதியார், சகோதரி நிவேதிதா அவர்களுக்கு எழுதிய கவிதையை அப்படியே அன்னைக்கும் சூட்டலாம் என பெருந்தகை நா.ம., பெரிதும் போற்றி யுள்ளார்.

"அருளுக்கு நிவேதனமாய் அன்பினுக்கோர்
கோயிலாய் அடியேன் நெஞ்சில்
இருளுக்கு ஞாயிறாய் எமதுயர்
நாடாம் பயிர்க்கு மழையாய் இங்கு
பொருளுக்கு வழியறியா வறிஞர்க்குப்
பெரும்பொருளாய்ப் புன்மைத் தாதச்
சுருளுக்கு நெருப்பாகி விளங்கிய தாய்
நிவேதிதையைத் தொழுது நிற்பேன்"

என்று பாடியுள்ள கடைசி வரியில், 'நிவேதிதை' என்பதற்குப் பதிலாகத் 'தெரசா' என மாற்றிவிட்டால், மகாகவி அன்னைக்கு எழுதியதாகவே அமையுமென, மனமுருகி அருட்செல்வர் தெரிவித்துள்ளார். 'இறைவனின் திருக்கரத்தில் நானொரு பென்சில்' எனத் தெளிவித்த அன்னையின் அடக்க உணர்வை எடுத்த

தியம்பிய நா.ம., இது பகவத் கீதையின் சாரமாகிய சரணாகதி தத்துவ விளக்கத்திற்கு சான்றாகத் திகழ்கிறது என்கிறார். உண்மைதானே!

அருட்செல்வர், தமது இளமைக் காலத்தில், பகவான் இராமகிருஷ்ணரின் அமுதமொழிகளில், குறிப்பாகச் சின்னச் சின்ன உவமை நயங்களில், தம்மை மறந்து திளைத்ததுண்டு. வள்ளல்பெருமானை அப்பெருமகனார் நெஞ்சார்ந்து நெருங்கி வருவதற்கு, முதல் வெளிச்சம் காட்டியவர் பகவான் இராமகிருஷ்ணரே என அருட்செல்வரின் திருவாக்கினாலேயே அறிந்திருக்கிறோம். தென்னாட்டில் வள்ளல்பெருமான் தோன்றியதுபோல, வட இந்தியாவின் வங்காளத்தில் இராமகிருஷ்ணர் தோன்றினார். காளி கோயில் பூசாரியாக இருந்த அப்பெருமான், உலகப் புரட்சி ஒன்றையே உருவாக்கியவர் எனக் கூறுகிறார் அருட்செல்வர். இராமகிருஷ்ணரைப் பற்றிய நா.ம.வின் நல்லுரை அறியக்கூடியது; அறிந்து உணரக் கூடியது.

“இராமகிருஷ்ணருக்கு எழுதப் படிக்கத் தெரியாது! ‘கதாதரன்’ என்ற தமது பெற்றோர் இட்ட பெயரை. இவர் எழுதிக் காட்டினால். அந்த ஐந்தெழுத்தில் மூன்று பிழைகள் இருக்கும். பாரம்பரியப் பழக்கவழக்கங்களைக் கைக் கொண்டு, பக்தி மூலமே சிந்தனைச் செல்வத்தையும் இறைவனின் அருள்பிரகாசத்தையும் பெற்றதற்கு இவரே எடுத்துக்காட்டு. ஆன்மிகத்தை அடைந்திட படிப்பும். கல்வியும் பயன்படாது. நினைந்து நினைந்து நெகிழ்ந்து நெகிழ்ந்து, ஊற்றெழும் கண்ணீர் அதனால் நனைந்து நனைந்து, உள்ளொளியை உணரும் பக்தி அனுபவம்தான் ஆன்மிகச் செல்வத்தை நமக்கு அளிக்க வல்லது.

இராமகிருஷ்ணர் தேவி உபாசகர்தான்; கோயில் பூசாரியாக இருந்தார். அப்போது அந்த ஆலயத்தையே கட்டிக்கொடுத்த ராணி ராஜாமணிதேவி கோயிலுக்கு வந்திருந்தார். அம்பிகைக்குத் தீப தூப ஆராதனை செய்தார் பூசாரி. ராணியின் கவனமோ அம்பாளிடம் இல்லாது. எங்கோ அலைமோதிக் கொண்டிருந்தது. தமது மனோ சக்தியினால், இதனை உணர்ந்த பூசாரியான இராம கிருஷ்ணர், ராணியின் கன்னத்தில் பளார் என்று அறைந்தார். அரைக் கணத்தில் இது நிகழ்ந்தது. பூஜையைச் சம்பளத்துக்காகச் செய்யும் ஒரு பூசாரியின் செயல்ல இது! அம்பாளிடம் சகலத்தையும் அர்ப்பணித்துவிட்டு அந்தத் தாயின் வசமாக மாறிவிட்ட ஒரு தவயோகிக்குத்தான் இந்த தைரியமும், துணிச்சலும் வர முடியும்.

இராமகிருஷ்ணரின் தைரியத்திற்கும், துணிச்சலுக்கும் இது மட்டுமல்ல எடுத்துக்காட்டுகள். இந்து சமயத்தின் இரு கண்களாக விளங்கும் சைவம்-வைணவம் ஆகிய இரு பெரும் சமயங்களின் எல்லைகளைத் தொட்டுத் திரும்பினார். இஸ்லாம் மதத்தில் ஒரு மெய்யான முகமதியனைப் போலவே பள்ளிவாசல் சென்று தொழுகை நடத்தியுள்ளார். இதேபோல, ஒரு ஜைனராக, பௌத்தராக இருந்து அம் மதங்களின் அனுபவங்களையெல்லாம் தன்னுள் கிரகித்தார். அவர் கிறிஸ்துவராக அனுபவம் பெற்றது ஒரு தவம். ஏகநாதரைச் சிலுவையில் அறைந்தபோது, அவருடைய இரண்டு உள்ளங்கைகளிலும் நெற்றியிலும் இரத்தம் கசிந்தது. அந்தச் சித்ரவதையை இராமகிருஷ்ணரும் அனுபவித்தார். அப்போது இராமகிருஷ்ணருடைய உள்ளங்கைகளிலும் நெற்றியிலும் இரத்தம் கசிந்தது!"

140 ☆ அருட்செல்வரின் ஆன்மிகச் சிந்தனைகள்

அருட்செல்வரின் சத்திய வாக்கிலிருந்து, பகவான் இராமகிருஷ்ணர், அனைத்துச் சமயங்களின் தத்துவம் உணர்ந்த வித்தகராய்ச் சொல்லப் போனால் சமரசச் சித்தராய் விளங்கியிருப்பது தெரிய வருகிறது!

வள்ளல்பெருமானின் அருள் வாழ்க்கையை அரிய குறிக்கோளை, அருட்செல்வர், மிகச் சுருக்கமாகக் குறிப்பிட்டுள்ள பகுதி அறியத்தக்கது:

"வள்ளல்பெருமான் தோன்றிய காலம், மனிதகுல வரலாற்றில் ஒரு மாபெரும் திருப்புமுனையை உண்டாக்கி விட்டது.

1823ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 5ஆம் நாள், சிதம்பரத்தை அடுத்துள்ள மருதூரில் மகான் வள்ளல் பெருமான் பிறந்தார்.

51 ஆண்டுகள் வாழ்ந்து, அதன்பிறகு முத்தேக சித்தி பெற்று, மரணமிலாப் பெருவாழ்வினை 30-1-1874இல் அடைந்தார்.

1823இல் பிறந்த வள்ளலார், தமது குழந்தைப் பருவத்திலேயே தந்தையை இழந்ததால், குடும்பம் 1825ஆம் ஆண்டு சென்னைக்கு குடி பெயர நேர்ந்தது.

1825 லிருந்து 1858 வரை சுமார் 33 ஆண்டுகள், சென்னை வாசியாக வாழ்ந்தார். இதில் 1845-57 வரையுள்ள 12 ஆண்டுகள் பற்றிய செய்தி கிடைக்கவில்லை. தனித்திருந்து தவம் செய்தார் போலும்.

தமது 35ஆவது வயதில் வடலூர் வந்து, ஒளியுடம்பு பெற்று, அருட்பெருஞ்ஜோதியில் ஐக்கியமான தமது 51ஆவது வயதுவரை, தமது கடைசிப் பகுதியான 16 ஆண்டுகளுக்குள்ள்தான் சங்கம், சாலை, சபை ஆகிய சன்மார்க்க அமைப்புகளை நிறுவுவதில் ஈடுபட்டிருந்தார்.

சென்னையிலிருந்து விடுபட்டுச் சித்திபெற்றது வரையிலுள்ள இந்த 16ஆண்டுகள்தான் அவர் பரிபக்குவ நிலைபெற்ற காலகட்டமாகும். அந்தப் பதினாறு ஆண்டுகளில் அவர் செய்தவை, இந்த 100 ஆண்டுக் காலமாக எதிரொலித்துக் கொண்டிருக்கின்றன.

இன்றைக்கு 120 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே, மானுட சமுதாயத்தின் உயிர்க்கொல்லி நோய்க்கிருமிகள் எவை எவையென்று துல்லியமாக வரையறுத்துக் கூறியதோடு மட்டுமல்லாமல் அவற்றை நிரந்தரமாக நீக்கவல்ல வீரியம் நிறைந்த தமது கருத்துக்களை, மருந்துகளைப் போலத் தயார் செய்து கொடுத்துவிட்டுச் சென்றார்.

‘அருள் வடிவான மருந்து - நம்முள்
அற்புதமாக அமர்ந்த மருந்து
இருள்அற ஓங்கும் மருந்து - அன்பர்க்கு
இன்புருவாக இருந்த மருந்து”

எனக் கூறுவார். குறுகத் தறித்துப் பெருமானின் வாழ்வைக் கூறிடினும், அறியத்தக்க செய்திகளை விடுதலின்றி எடுத்தியம்பியுள்ள அருட்செல்வர், பெய்யும் மழையாய், மானுடத்தை உய்விக்கப் பெருமான், ‘பெரு நெறி’ பிறப்பிக்கக் கருவுற்ற கால கட்டத்தைக் குறிப்பிட்டுள்ளது எண்ணிப் பார்க்கத் தக்கது. அந்தப் ‘பதினாறு ஆண்டுகள்’ பெருமானின் வாழ்விற்கு மட்டுமல்ல; தமிழகத்தின் ஆன்மிக வரலாற்றுக்கும் பெருமை சேர்த்தவை. சொல்லப்போனால் மானுடம் மலர்ச்சி பெறுதற்கு ஊட்டச் சத்தாகப் புதியதோர் உணர்ச்சியைப் பெருமானுக்கு ஊட்டியவை! அதனால் தான் வையகத்தாரை ‘வருக வருக’ என அழைத்து, சன்மார்க்க நெறியில் இணைந்து சாதி, சமயம் கடந்து,

142 ☆ அருட்செல்வரின் ஆன்மிகச் சிந்தனைகள்

நன்மார்க்க வீதியில் நடை பயின்று, 'நலம் பெறுக' என வேண்டுகிறார் வள்ளல் பெருமான்.

"ஆதியும் நடுவும் அந்தமும் இல்லா
அருட்பெருஞ் சோதிஎன் உளத்தே
நீதியில் கலந்து நிறைந்தது நானும்
நித்தியன் ஆயினேன் உலகீர்
சாதியும் மதமும் சமயமும் தவிர்த்தே
சத்தியச் சுத்தசன் மார்க்க
வீதியில் உமைத்தான் நிறுவுவல் உண்மை
விளம்பினேன் வம்மினோ விரைந்து"

என்பது பெருமானின் திருவாக்கு. இத்தகைய அழைப்பை வள்ளல்பெருமான் அழைத்து வேண்டுதற்கும், சாதியும், சமயமும் கடந்த சத்தியச் சுத்த சன்மார்க்கம் எனப் பேசுதற்கும், பெருமானின் வாழ்வில் அமைந்த நிறைவுப் பகுதியான அந்தப் 'பதினாறு ஆண்டுகளே' அடிப்படையாயின என அறுதியிட்ட அருட்செல்வரின் கணிப்பு, உடன்படத் தக்கது. சன் மார்க்க நெறி உணர்த்தும் சங்கம், சாலை, சபை ஆகிய அமைப்புகளை உருவாக்கிய பெருமான், அந்தக் காலக் கட்டத்தில்தான் 'இருள்அற ஓங்கும்' மருந்தை, அன்பர்க்கு 'இன்புருவாக இருந்த' மருந்தைத் தயார் செய்து கொடுத்துவிட்டுச் சென்றார் எனப் பெருந்தகை நா.ம., கருதுவது பெரிதும் இசைந்து உவக்கக் கூடியது.

உண்மையில் சமயம் கடந்த சமரசத்தை வட நாட்டில் பேணியவர்களுள் பகவான் இராமகிருஷ்ணர் தலையாயவர் ஆவர். ஆன்மிக அருள் வழியைக் காட்டிய திசை காட்டியாய்த் திகழ்ந்தவர். இப் பெருமான் வாழ் வாலும், வாக்காலும் உணர்த்திய சமய நல்லிணக்கக்

கோட்பாட்டை உலகமறியச் செய்ய, முதலில் 'வேதாந்த சங்கம்' என்றும், பின்னர் 'இராமகிருஷ்ணர் மடம்' என்றும் உருவாக்கிய சுவாமி விவேகானந்தர், இந்தியத் தத்துவ ஞான விசாலத்தை, சமயம் கடந்த சமரச சன்மார்க்க நோக்கத்தை சமயங்களுள் நல்லிணக்க ஆக்கத்தை, வையகம் முற்றும் உணரச் செய்த வடநாட்டு வள்ளல்பெருமான் ஆவார்!

"பள்ளங்கள் தோறும் பரந்த புனல் போல்உலகில்
உள்ளங்கள் பரந்தால் உடையாய்"

என ஆதிபகவனை, ஆதிமூலனைப் பாடிப் பரவிய
தாயுமானவரை—

"என்றும், இருக்க உளம்கொண்டாய்
இன்பத் தமிழுக்கு இலக்கியமாய்,
இன்றும் இருத்தல் செய்கின்றாய்;
இறவாய்; தமிழோடு இருப்பாய் நீ!"

எனப் போற்றிப் பாராட்டிப் புகழ்ந்து மகிழ்கிறான்
மகாகவி பாரதி.

அருட்செல்வரோ, 'அன்புடையவர்களும், அறிவுடை
யவர்களும் மக்களுக்கு அன்பையும் அறிவையும் ஊட்டக்
கூடியவர்கள். எனவே அன்பர்களுக்கும் அறிவுடை
யவர்களுக்கும் ஆற்றும் தொண்டு ஆண்டவனுக்குச்
செய்யும் தொண்டே' எனத் தாயுமானவரின் திரு
நோக்கைத் தெளிவுபடுத்தி, அப்பெருமான் பற்றிய
அறச்செய்திகளையும் அருட்செய்திகளையும் தொகுத்து
வழங்கியுள்ளார்.

"உலக மக்கள் யாவரும் இன்பத்தைப் பெற்று வாழ
வேண்டும் என்னும் விரிந்த நோக்கம் உடையவர்
தாயுமானவர்.

வேதாந்த சித்தாந்த சமரச நெறியைப் போதிப்பதே அவருடைய கொள்கை. தாயுமானவர் காலத்தில் தமிழ்நாடு ஜாதிச் சண்டைகளின் களமாக இருந்தது. பல தெய்வங்களை மக்கள் வணங்கி வந்தனர். தெய்வங்களின் பெயரால் சண்டை போட்டுக்கொண்டனர். மதவெறியும் வெறுப்பும் மக்கள் மத்தியில் குடிகொண்டிருந்தன. தாயுமானவர் இவற்றை முற்றாக வெறுத்தார். மக்கள் ஒற்றுமை இல்லாமல் இருப்பதைக் கண்டு மனம் வருந்தினார். 'எல்லா மக்களும் இயற்கை உண்மையை உணர்ந்து, உயர்ந்த நெறியிலே வாழ வேண்டும்' என்பதற்காக, இனிய தமிழில் எல்லாரும் புரிந்து கொள்ளும்படி, அருமையான பாடல்களைப் பாடியிருக்கிறார்.

தாயுமானவர் பாடல்கள் படிப்பதற்கும், பாடுவதற்கும் இனிமையானவை. பாடப் பாடப் பக்திச் சுவையைப் பெருக்கும் பண்புள்ளவை. உள்ளம் உருக்கும் ஓசை நயமும், பாவமும். உயர்ந்த கருத்துக்களும், படித்தவர்களையும், ஓரளவு எழுத்துப் பழக்கம் உள்ள பாமரர்களையும் கவரக்கூடியவை. இதனால்தான் அவர் பாடல்கள் சிறந்து விளங்குகின்றன. சிரஞ்சீவித்துவம் பெற்று நிற்கின்றன.

தாயுமானவர் பாடல்கள் சிறந்த ஞானிகளுக்கும், பக்தர்களுக்கும் யோகிகளுக்கும் பயன்படுவது போலவே, சாதாரண மக்களின் உலகியல் வாழ்க்கைக்குப் பயன்படக் கூடியவை. உலகியலில் இருப்பவர்களுக்கு ஞான யோகத்தில் மிகவும் ஆர்வத்தை உண்டாக்கக் கூடியவை. துறவறத்தாருக்கும், இல்லறத்தாருக்கும் அவருடைய பாடல்கள் பயன்தரக் கூடியவை.

தமிழ்நாட்டில் பெரும் சித்தராக விளங்கியவர் திருமூலர். அவர் மரபில் வந்தவர் மௌனகுரு தேசிகர்

என்ற ஞானயோகி. தாயுமானவர், மௌனகுரு தேசிகரைக் குருவாகக் கொண்டு, அவரிடம் உபதேசம் பெற்றவர்.

தாயுமானவர், சிறிது காலம் இல்லற வாழ்வையும், மேற்கொண்டிருந்தார். அவர் மனைவியின் பெயர் மட்டுவார் குழலி. ஒரு புதல்வனைப் பெற்ற மட்டுவார் குழலி, சிறிது காலத்துக்கெல்லாம் காலமாகி விட்டார். தம் மனைவி மறைந்த பின்னர், தாயுமானவர் துறவறத்தை மேற்கொண்டார்.

எந்த மதத்தவராக இருந்தாலும், எந்தச் சாதியினராக இருந்தாலும், எந்த மொழி பேசுபவராக இருந்தாலும், எந்த நாட்டைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும் அவர்கள் எல்லாரும் இன்பத்துடன் வாழ வேண்டுமென்பதே தாயுமானவரின் விருப்பம். இதனை, "எல்லாரும் இன்புற்று இருக்க நினைப்பதுவே அல்லாமல், வேறு ஒன்று அறியேன் பராபரமே" எனத் தமது பராபரக் கண்ணியில் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார்.

சுவாமி தாயுமானவர், பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் உதய காலத்தில் பிறந்து, பிற்பகுதியில் இராமநாதபுரத்தில் மகா சமாதி அடைந்தார். ஏறத்தாழ எழுபத்தைந்து ஆண்டுகள் வாழ்ந்த பெருமான், இளமையில் விஜயரங்க சொக்கநாதரின் மனைவி ராணி மீனாட்சி, திருச்சிராப்பள்ளியைத் தலைப்பதியாகக் கொண்டு ஆட்சி செய்த காலத்தில், அரசாங்கத்தில் 'சம்பிரதி' என்னும் அரசுப் பதவியில் பணியாற்றியிருக்கிறார். வாழ்வின் நிறைவுப் பகுதியில் திருச்சிராப்பள்ளியிலிருந்து இராமநாதபுரம் சென்று, மறவர்களுக்குத் துணையாக நின்று, போர்த்துக்கீசியர் வசமிருந்த இராமேசுவரத்தை மீட்டு, ரகுநாத சேதுபதியை, இராமேசுவரம் தீவைப் பாதுகாக்கும் தளபதியாக நியமித்த தாயுமானவர், இராமநாதபுரத்துப் புறநகரமாகிய இலட்சுமிபுரத்தில் தங்கியிருந்து, அங்கேயே

146 ☆ அருட்செல்வரின் ஆன்மிகச் சிந்தனைகள்

மகாசமாதி அடைந்ததாகக் குறிப்பிட்டுள்ள அருட்செல்வர், வேதாந்தத்தையும், சித்தாந்தத்தையும் சமரசப்படுத்தும் முயற்சியில் பெருமான் தாயுமானவர் பெரிதும் ஈடுபட்டதாகக் கூறுகிறார்.

“வேதாந்தம் என்றால் வேதத்தின் முடிவு. வேதாந்தம் என்றால் அறிவின் சிறந்த முடிவுகள் நிறைந்தது என்று பொருள்.

சித்தாந்தம் என்றாலும் அறிவின் முடிவு என்றுதான் பொருள். இப்போது வேதாந்தம் என்பது ஒரு தனித் தத்துவமாக விளங்குகிறது. ஆதிசங்கரரை வேதாந்த தத்துவத்தின் போதக ஆசிரியர் எனப் போற்றுகிறார்கள். மெய்கண்டாரை சித்தாந்தத்தின் தலைவர் என வாழ்த்துகிறார்கள். வேதவியாசர் இயற்றிய பிரம்மசூத்திரம், வேதாந்தத்துக்கு தாய் நூல். மெய்கண்டார் இயற்றிய சிவஞான போதம், சித்தாந்தத்துக்கு தாய் நூல். சிவஞான போதத்தின் வழிவந்த தத்துவந்தான் சைவசித்தாந்தம். இராமானுஜர், வேதாந்த தேசிகர் இவர்களின் வழிவந்த தத்துவத்தை உபய வேதாந்தம் எனப் போற்றுவார்கள்.

இவ்வாறு தத்துவங்கள் தனித்தனிப் பெயர்களுடன் விளங்கினாலும், எல்லாவற்றின் முடிவும் ஒன்றுதான் என்பது ஞானயோகிகளின் கருத்தாகும். எனவே தாயுமானவர் வேதாந்தத்தையும், சித்தாந்தத்தையும் சமரசப்படுத்தும் முயற்சியில் ஈடுபட்டார். ‘அங்கு இங்கு எனாதபடி எங்கும் பிரகாசமாய் ஆனந்த பூர்த்தியாகி அருளொடு நிறைந்தது’ என இறைவனின் தன்மையை எடுத்துக்கூறி இறைவன் சித்தாந்தப் பேரொளியாகவும் வேதாந்தப் பெருவிளக்காகவும் தோன்றுகிறான் என வலியுறுத்துகிறார் தாயுமானவர்.”

தாயுமானவரின் உயர்ந்த இலட்சியங்களை, உன்னத நோக்கங்களை என்றென்றும் நினைந்து போற்ற

வேண்டும். நெஞ்சார்ந்து பின்பற்ற வேண்டும் என்னும் அருளார்வத்தில் தவத்திரு சித்பவானந்த சுவாமிகள், இராமநாதபுரத்தில் அப்பெருமான் சமாதி கொண்ட இடத்தில், ஓர் அற்புதமான அருளாலயத்தை எழுப்பி உள்ளார். தமிழனாகப் பிறந்த ஒவ்வொருவரும் தரிசித்துப் பயன் அடைய வேண்டிய திருக்கோயில் இராமநாதபுரம் தாயுமானவர் திருக்கோயில் என எடுத்துரைத்துள்ளார் அருட்செல்வர்.

மணிவாசகப் பெருமான் பாண்டிய அரசில் அமைச்சராக வீற்றிருந்தவர். தாயுமானவர் நாயக்க அரசாங்கத்தில் உயர்பதவி வகித்தவர். இதனைப் போலவே சேக்கிழார் பெருமான் சோழர் அரசில் அதிகாரம் மிக்க முதலமைச்சராக இருந்தவர். இம் மூவரும், பின்னர் அருளாளர்களாகவும் அருட்கவிகளாகவும் திகழ்ந்தனர்.

‘தில்லைவா ழந்தணரே முதலாகச் சீர்படைத்த
தொல்லையதாந் திருத்தொண்டத் தொகையடியார் பதம் போற்றி
ஒல்லையவர் புராணகதை உலகறிய விரித்துரைத்த
செல்வமலி குன்றத்தூர்ச் சேக்கிழார்’

எனப் போற்றப்பெற்ற பெருமான், அறுபத்து மூன்று அருளாளத் தொண்டர் பெருமக்கள் பிறந்து உலாவித் தொண்டால் சிறந்து விளங்கிய திருத்தலங்களுக்கே, வாகன வசதிகள் இல்லாத காலத்தில், நேராகச் சென்று, அப்பெருமக்களைப் பற்றிய அரியசெய்திகளையெல்லாம் திரட்டி அவற்றை தித்திப்புத் தமிழில் வித்தகக் கவிதைகளாக வெளிப்படுத்தி, ‘திருத்தொண்டர் புராணம்’ என்னும் திருநூலாகப் படைத்தருளினார். தமிழின் வரலாற்றில் முழுக்க முழுக்கத் தமிழ்மொழி மூலக் காப்பியமாக உருவாக்கம் கொண்ட அருமையை

148 ☆ அருட்செல்வரின் ஆன்மிகச் சிந்தனைகள்

உணர்ந்த 'திருநீற்றுச் சோழன்' என அழைக்கப்பெற்ற இரண்டாம் குலோத்துங்க மாமன்னர், சேக்கிழார் பெருமானையும் திருத்தொண்டப் புராணத் திருநூலையும் யானை மீதேற்றி, தான் பின்னிருந்து கவரி வீசி, ஊர்வலமாக வந்ததோடு, பெருமானுக்குத் 'தொண்டர்சீர் பரவுவார்' என்ற பட்டத்தையும் வழங்கி மகிழ்ந்தான்! வரலாற்றில் தமிழ்ச் சமூகம், இத் தெய்வத் திருநூலால் பெற்ற பெருமையை, சுற்ற படிப்பினையைத் தமக்கே உரிய சரளமான தமிழால் சரித்திரப் பெருமிதமாய் எடுத்துரைத்துள்ளார் அருட்செல்வர்.

"பெரிய புராணம் திருத்தொண்டர்களைப் பற்றிய வரலாறு. அறுபத்து மூன்று திருத்தொண்டர்களும், அறுபத்து மூன்று மாபெரும் தலைவர்கள், ஆனால் அந்தத் தலைவர்கள் தங்களைத் தொண்டர்களாகவே நடத்திக் கொண்டவர்கள். வெவ்வேறு கால கட்டங்களில் வாழ்ந்தவர்கள்; வெவ்வேறு ஊர்களில் வசித்தவர்கள். வெவ்வேறு சாதியைச் சார்ந்தவர்கள். வெவ்வேறு தொழில்களைச் செய்தவர்கள்.

அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களில், தேவார மூவர் தமிழ் நாட்டில் சமய உலகத்தில் ஒரு மகத்தான திருப்பு முனையை ஏற்படுத்தியவர்கள். இவர்கள் எல்லோரையும் பற்றிய வரலாற்றைத் தொகுத்தளித்துத் தருவதற்காகச் சேக்கிழார் பெருமான் ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் உட்கார்ந்து, கற்பனையில் எழுதவில்லை; காதுவழிச் செய்திகளைக் கொண்டும் எழுதுவதில்லை. அறுபத்து மூவரும் பிறந்து வளர்ந்து தொண்டாற்றிய இடங்களுக்கே சென்று, அவர்களைப் பற்றிய செய்திகளையெல்லாம் தொகுத்து அற்புதமான கவிதைகளாக எழுதினார். தமிழ் இலக்கியத்திலேயே, சேக்கிழர் பெருமான் தான், வரலாற்று உணர்வோடு இந்தப் புராணத்தை வழங்கியவர்.

சேக்கிழார் பற்றி, இன்றைய இளைய தலைமுறைக்கு அதிகம் தெரியாது. 'உலகெலாம் உணர்ந்து ஓதற்கரியவன்' என்றும், 'நிலவுலாவிய நீர்மலி வேணியன்' என்றும், 'அலகிற் சோதியன்' என்றும் அம்பலத்தாடுவான் மலர் சிலம்படிகளை வணங்கி, வாழ்த்திப் புராணத்தைத் தொடங்கினார் சேக்கிழார். புராணத்தின் முதல் சொல்லான 'உலகெலாம்' என்பதை, வள்ளல்பெருமான் மிகச் சின்னஞ் சிறு வயதில் விரித்து விரித்துப் பேசினார். தம் பேச்சில் எத்தனையோ உலகங்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்!"

பெரிய புராணத்தைத் தமிழர் அனைவரும் படித்துணர வேண்டுமென்ற பேரார்வத்தில் அருட்செல்வர், புராண காப்பியத்தை, புராண உரைநடையாக்க, யாழ்ப்பாணத்து எழுத்தாளர் சிவபாத சுந்தரத்தை வேண்டிக் கேட்டுக்கொண்டார். 'சேக்கிழார் அடிச் சுவட்டில்' என்றோர் அற்புத நூலை, சிவபாதசுந்தரம், சேக்கிழார் பெருமானைப் போலவே, திருத் தொண்டர்கள் வாழ்ந்த இடங்களுக்கெல்லாம் சென்று பார்த்து எழுதி வழங்கினார். இதேபோல நமது அரிய ஆன்மிகப் பொக்கிஷங்களை, உரைநடையில் வெளியிட்டு, எழுதப் படிக்கத் தெரிந்த அனைவருக்கும் வழங்க வேண்டுமென்கிறார் பெருந்தகை நா.ம.

"வேதநெறி தழைத்தோங்க மிகு சைவத்துறை விளங்கப் பூத பரம்பரை பொலியப் புனிதவாய் மலர்ந்தமுத சீதவள வயற் புகலித் திருஞான சம்பந்தர்.."

எனச் சேக்கிழார் பெருமான், 'குறைவிலா நிறைஞானக் கொண்டலார்', 'ஓதாது உணர்ந்த முத்தமிழ் விரகன்' என்றெல்லாம் போற்றப்பெறுகின்ற தமிழ் ஞான சம்பந்தரின் அருள்தொண்டினைப் பாடிடத் தொடங்கும் போதே முதற் செய்யுளிலேயே சம்பந்தரை அறிமுகம்

150 ☆ அருட்செல்வரின் ஆன்மிகச் சிந்தனைகள்

செய்துள்ளார். வள்ளல்பெருமானோ, வாயினிக்க, மனமினிக்க, சிந்தையெல்லாம் நிறைந்தினிக்கப் பிள்ளைப் பெருமானை, வெள்ளமெனப் பெருக்கெடுக்கும் உள்ளம் கவர் தெய்வப் பாடல்களை மானுடத்தின் உய்வுக்கென அருளிய உயர்ஞானச் செல்வரை, தமது தித்திப்புத் தமிழால் திகழ வைத்துள்ள அருமை, பாடிச் சுவைக்கத் தக்கது; பயின்று உணரத் தக்கது.

"சீரார் சண்பைக் கவுணியர்தந் தெய்வமரபிற் திகழ்விளக்கே!
தெவிட்டா துளத்தில் தித்திக்குந் தேனே? 'அழியாச் செல்வமே!
காரார் மிடற்றுப் பவளமலைக் கண்ணின் முளைத்த கற்பகமே!
கரும்பே, கனியே! என்னிரண்டு கண்ணே! கண்ணிற் கருமணியே!
ஏரார் பருவ முன்றிலுமை இனிய முலைப்பால் எடுத்துட்டும்
இன்பக் குதலை மொழிக்குருந்தே! என்னாருயிர்க்கொரு துணையே!
பேரார் ஞானசம்பந்தப் பெருமானே! நின் திருப்புகழைப்
பேசுகின்றோர் மேன்மேலும் பெருஞ்செல்வத்தில் பிறங்குவரே!"

வள்ளல்பெருமானின் இப்பாடல் எத்தகைய உள்ளத்தையும் ஈர்த்துவிடுமல்லவா? ஞானசம்பந்தப் பிள்ளையைத் 'தாளவேந்தர் ஞானசம்பந்தர்' எனத் தலைப்பிட்டு, அருட்செல்வர் நா.ம. படைத்துள்ள கட்டுரை, ஓர் அற்புதமான ஆய்வுரையாக ஒளிருகிறது. அருட்செல்வரின் சிந்தனையில் தேக்கி வைத்துள்ள இசைத்திறம், தத்துவ உரம், தாளங்களின் நுட்பம், பண்களின் திட்பம், வரிசை வரிசையாக வண்ணங்களைக் காட்டும் எண்ணங்களாகப் பதிவாகி உள்ளன. அரிய படைப்பு! உரிய பெருமைக்குரியது அதன் சிறப்பு! இசையோடு தமிழ் கூடி, இறைவனைப் பாடிப் போற்றிய ஞானச் செல்வர் ஞான சம்பந்தப் பிள்ளை, தமிழ்ப் பண்பின் காப்பாளர் மட்டுமல்ல, தமிழர் கண்ட இசை ஞானத்தை, தாளச் செல்வத்தைப் புரந்திடப் பிறந்த புண்ணியப் பிள்ளை என்பதை அருட்செல்வரின் வாசகங்கள் அற்புதமாய்த் தெளிவுபடுத்துகின்றன.

ஆயிரத்து முந்நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் கி.பி. ஏழாம் நூற்றாண்டில், தமிழ்நாட்டில் சமண சமயம் அரசின் ஆதரவோடு சைவ வைணவ வைதிகச் சமயங்களை அழித்து ஒழிக்கும் நோக்கத்துடன் இயங்கிக் கொண்டிருந்தது. பெரும்பான்மையைச் சிறுபான்மை ஆதிக்கம் செலுத்திக் கொண்டிருந்தது. இச்சூழலை அருட்செல்வர்—

“தமிழ்நாட்டில் துறவிகள் மடங்களை அமைத்துக் கொண்டு, மக்களை மதமாற்றம் செய்யும் செயலில் சமணர் ஈடுபட்டு வந்தனர். சமண மதம் நாத்திக மதம். உலகைப் படைப்பதற்கு ஒரு முதல்வன், கர்த்தா தேவையில்லை என்கிறது சமண மதம். ஊழ்வினைக் கொள்கையை மிக அதிகமாக வற்புறுத்துகிறது சமணம்.

தமிழ்நாட்டுக்குப் புதுமையாக ஒரு வழக்கம் சமணர்களாலும், பௌத்தர்களாலும் உருவாக்கப்பட்டது. அதுதான் மடம் சார்ந்த துறவு. தனியாகச் சந்நியாசிகள் அதற்குமுன் உலகம் முழுவதும் இருந்தார்கள். மடாதிபதிகள். அவருடைய சீடர்கள் என்று இப்படி ஒரு துறவிப்பட்டாளங்கள் இருந்ததில்லை! சமணர்களையும், பௌத்தர்களையும் பார்த்துத்தான் சைவ, வைணவச் சந்நியாசிகள் மடம் சார்ந்த துறவு வழக்கத்தைக் கைக்கொண்டார்கள்.

இந்தச் சமண பௌத்த சந்நியாசிகளின் ஆதிக்கத்தினால், இல்லறத்தின் பெருமையே சீர்குலைந்து விட்டது. துறவிகளைத்தான் மேன்மையாகக் கொண்டாடினார்கள். போதாக் குறைக்குப் பெண்களால் மோட்சம் அடைய முடியாது என்று பேசினார்கள். ஆண் பிறப்பு எடுத்துத் தான் மோட்சத்துக்குப் போக முடியும் என்றார்கள். சமணர்கள் பிராகிருத மொழியைப் பயன்படுத்தி

னார்கள். அவர்கள் சமய மொழியும் அதுதான். பௌத்தர்கள் பாலி மொழியைப் பயன்படுத்தினார்கள். தமிழ் மக்கள் தங்கள் தாய்மொழியை மறந்தார்கள். தொடர்பு மொழியாக விளங்கிய சமஸ்கிருதத்தையும் மறந்தார்கள். மொழியை மட்டுமா மறந்தார்கள்? தமிழ்க் கலாசாரத்தையே மறக்கத் தொடங்கினார்கள்! இந்நிலையில்தான் திருஞானசம்பந்தர் சீர்காழியில் தோன்றினார்."

எனக் குறிப்பிட்டு, 'திசையனைத்தின் பெருமையெலாம் தென்திசையே வென்றேற, அசைவில் செழுந்தமிழ் வழக்கே, அயல்வழக்கின் துறை வெல்ல, சிவம் பெருக்கும் பிள்ளையார் திருஅவதாரஞ் செய்தார்! எனச் சேக்கிழார் பெருமான் பாடியருளியுள்ளதுபோல, 'திருஞானசம்பந்தர் தோன்றினார்' என உள்ளார்ந்த நம்பிக்கையுடன் உரைத்து, தமிழ்நாட்டின் விடியலுக்கான வெள்ளி உதயமாகி ஒளிருவதை உணர்த்தியுள்ளார். சிவபாத இருதயரின் தவக் கனவு, நிஜமாகி, அவருக்குப் புதல்வராகத் தோன்றிய ஞானசம்பந்தனுக்கு மூன்று வயது ஆனது. சிவபாதர் நீராடச் சென்றபோது, குளக் கரைக்குக் குழந்தை சம்பந்தனையும் கூட அழைத்துச் சென்றார். நீரினுள் அமிழ்ந்து சிவபாதர் நீராடியபோது, தந்தையைக் காணாத குழந்தை 'அம்மா' என்றும் 'அப்பா' என்றும் கூறி அழுதது.

பெருங்கருணைப் பேராளனாகிய பிறவாப் பெம்மானையும், பெருமாட்டி உமையவளையும் குழந்தையின் அழுகை பெரிதும் சஞ்சலப்படுத்தியது! அப்பனும் அம்மையுமாகத் தோற்றமளித்ததோடு பெம்மானின் ஆணையின் வண்ணம் அம்மை உமையாம்பிகை, திருமுலைப்பாலைப் பொற் கிண்ணத்தில் நிரப்பி அந்தக் குழந்தைக்கு ஊட்டினாள்.

குழந்தை, பாலை அருந்தியது; பாலை மட்டுமா அருந்தியது? பாலோடு குழைத்திருந்த சிவஞானத்தையும் சேர்த்தல்லவா அருந்தியது! உடன் திருவருளால் குழந்தை ஞானசம்பந்தன், அருட்கவியான அற்புதம் நிகழ்ந்தது. அப்போதே 'தோடுடைய செவியன்' எனக் குழந்தை பெம்மானைப் போற்றிப் பாடத் தொடங்கி விட்டது! அந்தத் தொடக்கத் திருப்பாடல், பல்லாயிரக் கணக்கான தெய்வத் திருப்பாடல்களின் தோரணவாயில் ஆயிற்று! ஞானசம்பந்தப் பெருமான் தாளம் ஏந்திப் பாடியவரல்லவா? அப்பெருமானின் பண்ணோடு அமைந்த பாடல்களின் தாளச் சிறப்பை, அருட்செல்வர் ஆய்வுரையாகவே வழங்கி மகிழ்ந்துள்ளார். "திருஞான சம்பந்தரின் தேவாரத் திருப்பாடல்கள், பொதுவாக மூன்று, நான்கு, ஐந்து, ஏழு என்ற எழுத்து எண்ணிக்கை களைக் கொண்டு மிகுதியாக அமைகின்றன.

தகிட

தகதிமி

தகதகிட

தகிடதகதிமி

"ஒன்பது எண்ணிக்கையுடைய சங்கீரணம் 'தகதிமி தக திகிட' என்ற பகுப்பை மன்னன் மகேந்திரவர்மன் கொண்டு வந்தானென்றும், அதன் காரணமாக, 'சங்கீரண ஜாதி' என்ற விருதுப் பெயர் அவனுக்கு வந்ததென்றும் கல்வெட்டுகளால் அறியப்படுகிறது.

சம்பந்தர், மகேந்திரவர்மன் புதல்வனாகிய நரசிம்ம வர்மன் காலத்தில் வாழ்ந்தவர்.

'யாழ் முரி' என்று பாடும் முறை ஒன்றைச் சம்பந்தர் புதிதாகக் கொண்டு வந்தார். யாழ்முரி என்பது பண் அல்ல. அது முரி வகைகளில் ஒன்று.

"எடுத்த இயலும், இசையும் தம்முள்
முரித்துப் பாடுதல் முரியெனப் படுமே"

என்று முரி என்ற தாள வகைக்கு இலக்கணம் கூறப் படுகிறது. இயவை முரித்தால் தாளமும் முரியும். இசையை முரித்தல் என்பது, ஒரு ஸ்வரத்தைப் பற்றி நின்று, இட வேறுபாடு செய்வதையும் உள்ளடக்கியது. பதிநான்கு ஸ்வரங்களுக்கு நரம்பு கட்டிய யாழில், வாத்தியத்துக்கு அடங்காத முறையில் ஸ்வர வேறுபாடு செய்வதே சிரமம். அதில் பாட்டின் கதியையும், தாள கதியையும் மாற்றி விட்டால், மிக வல்லவரான எந்த யாழ்ப்பாணராலும் அதை யாழில் இசைக்க முடியாது.

இன்றைய கமகத்துக்கும், தாள கட்டுக்கும் வேந்தராக விளங்கியவர் திருஞானசம்பந்தர் என்று சொல்வது மிகப் பொருத்தமாக இருக்கும். ஏழ் இசையாய், இசைப் பயனாய் இறைவனை அனுபவித்தவர்கள் திருஞானசம்பந்தர் முதலிய சான்றோர்கள். ஏழு இசைகளில் ஐந்து இசைகளுக்கு மட்டும், இரண்டு இரண்டு அசை வேறுபாடுகள் உண்டு. ஞான சம்பந்தர் பதிநான்கு இசைவேறுபாடுகளை அமைத்து, அவர் காலத்தில் கமகம் எவ்வாறு விரிந்து விளங்கிய தென்பதைப் பாடிக் காட்டினார். தாள கதியிலும் செயல் படுத்திக் காண்பித்தார். அப்படி ஞானசம்பந்தர் செய்த அற்புதத்தை 'பாணியும், தூக்கும், சீரும்' என்று கலித் தொகை விரித்து விளக்கியிருக்கிறது."

இசை நுட்பம் அறிந்த பெருந்தகை நா.ம., தமிழிசை நுணுக்கத்துடன் பாடியருளிய ஞானசம்பந்தப் பெருமானின் பாடல்கள், எத்தகைய தாளக் கட்டுகளுடன் அமைந்து சிறந்துள்ளனவென்பதை விளக்கமாக்கி யுள்ளார். அத்துடன் பெருமானின் தேவாரப் பாடல்கள்,

பலவிதமான பதிகங்களாக இயற்றப்பட்டிருப்பதை, அருட்செல்வர் குறிப்பிட்டுக் காட்டியுள்ளமை அறியத் தக்கது.

அகப்பொருள் பதிகம், எழு கூற்றிருக்கை, ஏகாதப் பதிகம், மாலைமாற்றுப் பதிகம், கோளறு பதிகம், பஞ்சாட்சரப் பதிகம், யாழ்முரிப் பதிகம், ஈரடிமேல் வைப்பு, நாலடி மேல் வைப்பு என வகைவகையான பதிகங்களை ஞானசம்பந்தர் மட்டுமே பாடியருளியுள்ளாரெனக் கூறுகிறார் அருட்செல்வர்.

பாடல்கள் அமைந்துள்ள பண்களைப் பற்றிக் கூறுகிறபோது, நட்டபாடை, தக்கராகம், பழந்தக்கராகம், தக்கேசி, குறிஞ்சி, வியாழக் குறிஞ்சி, மேகராகக் குறிஞ்சி, இந்தளம், சீகாமரம், காந்தாரம், பியந்தைக் காந்தாரம், நட்டராகம், செவ்வழி, காந்தார பஞ்சமம், கொல்லி, கொல்லிக் கௌவாணம், கௌசிகம், பஞ்சமம், சாதாரி, பழம் பஞ்சரம், புறநீர்மை, அந்தாளிக் குறிஞ்சி என இருபத்து இரண்டு வகையான பண்களில் பாடியிருப்பதாக அருட்செல்வர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

‘பந்தத்தால் வந்தெப்பால்’ என்று தொடங்கும் பதிகத்தில் திஸ்ரம், மிஸ்ரம், சதுஸ்ரம், கண்டம், சங்கீர்ணம் ஆகிய ஐந்து தாள சாதிகளில் பாடுவதற்கு ஏதுவாய் அமைத்திருப்பதாகவும் கூறுகிறார். இத்தகைய செய்திகளைக் கூறுவதற்கு, அருட்செல்வர் நா.ம.வுக்குப் பெருமானின் தேவாரப் தெய்வப் பாடல்களில் எத்தகைய தொடர்பும் எத்தகைய தோய்வும் இருந்திருக்க வேண்டுமெனத் தோன்றுகிறதல்லவா? அதனால்தான், ஞானசம்பந்தப் பெருமானை, இசை உலகம் ‘தாள வேந்தர்’ ‘தமிழிசைத் தலைவர்’ என்றெல்லாம் மதித்துப் போற்றித் துதித்து வணங்குகிறதென அருட்செல்வர்

குறிப்பிட்டுக் காட்டும் அருமை— பெருமான் பெற்றுள்ள தனிப்பெருமை!

ஒழுக்கத்தால் உயர் சான்றோராகவும், ஓயாத சிந்தனையால் ஒரு பன்மொழிப் புலமை கொண்ட அறிஞராகவும் விளங்கியவர் ஞானச் செல்வர் கிரிதாரி பிரசாத். வள்ளலார் திருப்பணிக்கென்றே தம் வாழ்வின் அரிய நேரங்களை அர்ப்பணித்தவரும், அருட்செல்வரின் வள்ளலார், காந்தி திருத்தொண்டினை வரலாற்றுப் பதிவாக்கிப் பெரு நூலொன்றை வழங்கியவருமானவர் தவத்திரு ஊரன் அடிகள். இவ்விரு பெருமக்களையும் நெஞ்சருகே கொள்ளும் நீடிய வாய்ப்பைப் பெற்றவர் அருட்செல்வர்.

தமிழ்நாட்டுத் திருமடங்களின் ஆதீனகர்த்தர் களுடன் நெடுங்காலமாகத் தொடர்பு கொண்டுள்ள நா.ம., ஆற்றியுள்ள அறச் செயல்கள், ஆன்மிகப் பணிகள் ஆகியவற்றைக் கருத்தில் கொண்டு, பல திருமடங்கள் அருட்செல்வரைப் பாராட்டிப் போற்றி, விருதளித்துச் சிறப்பித்துள்ளன. தருமபுரம், திருவாவடுதுறை, காஞ்சி, குன்றக்குடி, சிதம்பரம் மௌன சாமிகள் திருமடம், கும்பகோணம் பெரிய மடம், பேரூர் சாந்தலிங்கர் திருமடம், சரவணம்பட்டிக் கௌமார திருமடம், பழனி சாது சுவாமிகள் திருமடம் ஆகியவை குறிப்பிடத் தக்கவை.

அருளாளர்களின் பணிகளுக்கு உதவும் மனமும், நீண்ட நெடிய காலமாக நெஞ்சார்ந்து அருளாளர் களோடு கொண்டுள்ள தொடர் பும, அருட்செல்வருக்கு இறைவன் அருளிய இனிய கொடைகள்!

11. ஆக்கமும் நோக்கமும்

அருட்செல்வர் நா.ம., ஆழ்ந்த சிந்தனை வழி பிறந்த ஆன்மிகச் செய்திகளைப் பதிவு செய்துள்ள பன்முக எழிலுடைய பல்வேறு கட்டுரைகளைப் படிக்கின்றபோது, பழைமையில் புதுமையும், புதுமையில் பழைமையும் கைகோத்துக் கொண்டு, களிநடம் புரிவதைக் கண்டு வியந்து போகிறோம்!

ஆனால், சற்றே நின்று சிந்திக்கும்போது, வியப் படைவதற்கு என்ன இருக்கிறதென்று தோன்றி விடுகிறது! ஏனெனில் 'ஒன்றை'க் கண்டு கொண்டவர் களுக்குப் 'பலவற்றை'ப் புரிந்து கொள்வதும், புரியச் செய்வதும், கடினமா, என்ன? எந்த 'ஒன்றை' உணர்ந்தால், எல்லாவற்றையும் உணர்ந்தவர் ஆவரோ, அந்த 'ஒன்றை' உள்ளார்ந்து உணர்ந்தபடியால், அருட்செல்வருக்கு அனைத்து ஞானமும் வசப்பட்டுள்ளது! "என்னகத்தே இருந்து, இன்று தமிழ்ச் சொல்வானும், அன்னவன் அன்றிமற்றார்?" என வினவுவாரே மகான் ரமண மகிரிஷி; அத்தகைய பேறு பெற்றவர் அருட்செல்வர். எனவேதான் அப்பெருந்தகையின் சிந்தனை ஊற்றிலிருந்து பிரவகிக்கும் செய்திகள், செறிவும் சிறப்பும் இணைந்து ஒளிர்கின்றன!

உலகியல், அரசியல், சமூகம், சமயம், சன்மார்க்கம், இலக்கியம், வரலாறு, கலை தொழில் எனப் பல்வேறு

158 ☆ அருட்செல்வரின் ஆன்மிகச் சிந்தனைகள்

துறைகளின் மேன்மைக்கு உந்து சக்திகளாக நிற்பவை, ஊக்கமூட்டுபவை அப்பெருந்தகையின் சிந்தனைச் செல்வங்கள். ஆனால் ஒன்று; அவை அனைத்தும் ஆன்மிகக் கோணத்தில் பார்க்கப்பட்டிருக்கும்; படைக்கப் பட்டிருக்கும். சமையல் செய்யும் பதார்த்தங்களில், உப்பை ஒரு சிறிது உள்ளீட்டுப் பொருளாகக் கொள்ளாத பண்டம் உண்டா? இல்லையெனில், 'உப்பில்லாப் பண்டம் குப்பையிலே' என ஆகிவிடுமல்லவா? அருட்செல்வரின் அனைத்துச் செய்திகளிலும் உப்பாகவும், உயிர்ப்பாகவும் அமைவது ஆன்மிகம்.

"நம்மை நாமே ஆளுவது எப்படி?" என ஒரு கட்டுரை. அதில் இன்றைய அரசியல் நிலைகளைப் பற்றி, அதனோடு தொடர்புடைய அனைத்துச் செய்திகளையும் வெளிப்படுத்திய அருட்செல்வர்,

"ஆளப்பவர்களும் சரி, ஆளப்படுபவர்களும் சரி, தம்மிடத்திலும் நம்பிக்கை இல்லாமல் பிறரிடத்திலும் நம்பிக்கை கொள்ளாமல் பரஸ்பர வெறுப்பிலும் ஒருவரையொருவர் கவிழ்க்கும் சூழ்ச்சியிலும் காலத்தைக் கழித்து வருகிறார்கள். அரசு மாளிகைகளின் அறைகளில் இறைவனைப் பற்றிய கீதம் இசைப்பது, மனிதன் செய்யக் கூடிய மிகப் பெரிய பாவமாகக் கருதப்படுகிறது!

காலை ஊன்றிக்கொள்ள இடமின்றி மனிதன் ஊசலாடுகிறான். ஏதாவது ஒரு செயல் முறையைப் பின்பற்றுவதன் மூலம் நம்மை நாமே ஆளக் கற்றுக் கொண்டு விட்டோமானால், அத்தகைய வாழ்க்கை முறைதான் மதம். அந்த நல்வாழ்வில் நாடப்படும் செல்வமே தத்துவம். தன்னைத்தானே வென்று விட்ட மனிதன் மாபெரும் உயிர் நிலையம் அன்றோ?"

எனக் குறிப்பிட்டுள்ள கருத்து,

‘தலைப்பை’ அரசியல் சார்ந்ததாகவும், சமயம் சார்ந்ததாகவும் எண்ணிப் பார்க்க இடமளிக்கிற தல்லவா?

“தமிழக கிராம மகளிர் வாழ்க்கை நிலை” என்றொரு சமூகம் சார்ந்த கட்டுரை. இக்கட்டுரையில் அருட் செல்வர், ‘ராம மந்திரம்’ பற்றியே நீண்டதோர் ஆய்வு செய்கிறார். அதுவும் கட்டுரையின் தொடக்கமே ராம ராஜ்ய கருத்தாக அமைகிறது. ‘கிராம’ என்ற சொல்லில் ‘ராம’- என்ற பகுதியே அருட்செல்வரின் ஆன்மிக உள்ளத்தைக் கட்டிப்பிடித்துக் கொள்கிறது! எனவே ‘ராம’ பற்றிய ஆய்வைத் தொடங்கி விடுகிறார் அருட் செல்வர்.

“இராமன் என்ற பெயர் இராமரின் பிறப்புக்கு முன்பே, மக்களிடம் இருந்த பெயர்தான். தசரதச் சக்கரவர்த்தி தனது மகனுக்கு இந்தப் பெயரைச் சூட்டிய பிறகே, இராமன் என்ற பெயர் பிரபலமாகியது. அதுமட்டுமல்ல; வைணவ சமயத்தின் எட்டெழுத்து மந்திரமாகிய ‘நாராயணாய’ என்பதில், ஜீவ எழுத்தாக உள்ள ‘ரா’ என்ற எழுத்தையும், சைவ சமய ஐந்தெழுத்து மந்திரமாகிய ‘நமசிவாய’ என்பதில் ஜீவ எழுத்தாகிய ‘ம’ என்பதையும் இணைத்து அமைக்கப்பட்டதுதான் ‘ராம’ என்ற தாரக மந்திரம். ஆகவே இது முழு முதல் கடவுளின் பெயர். தசரதச் சக்கரவர்த்தியின் குமாரன் பெயர் அல்ல!”

எனக் குறிப்பிட்ட பின்னரே, காந்தி அடிகள் விரும்பிய ‘ராமராஜ்யம்’ குறித்து விளக்கிக் கிராம ராஜ்யம் பற்றிய செய்திக்கு வந்து, கிராம மகளிர் வாழ்க்கை நிலைக்கு வருகிறார் நா.ம.

160 ☆ அருட்செல்வரின் ஆன்மிகச் சிந்தனைகள்

அருட்செல்வர் எந்தக் கட்டுரையாயினும், எந்தச் செய்தியாயினும் தமது முத்திரையாகிய ஆன்மிகம் பற்றிய குறிப்புணர்த்தாமல் எழுதுவதில்லை; உரையாற்றுவது மில்லை. ஆன்மிக உணர்வில் தோய்ந்திருக்கும் அருட்செல்வரின் உள்ளம், எந்தத் துறையாயினும் அதனை விளக்கவும், விவரிக்கவும் அருள் சார்ந்த ஆன்மிகக் கருத்துகளை வெளியிடும் பழக்கத்தை, ஒரு வழக்கமாகவே கொண்டுள்ளது. இதனைப் பட்டினத்தார், ஒரு பாடலின் வழியே வெகு அற்புதமாக வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

தெருவில் வருகிறாள் ஓர் இளம் பெண். அவள் தலையில் தண்ணீர்க்குடம் ஒன்றைச் சுமந்து வருகிறாள். தெரு முழுவதும் அவளுக்குத் தோழிகள் பலர் உண்டு. விட்டு விடுவார்களா அந்தப் பெண்ணை? அவளோடு உரையாடுகின்றனர்; கேலி பேசுகின்றனர்; கிண்டல் செய்கின்றனர்! அவளோ தோழிப் பெண்களின் வினாக் களுக்குச் சூடாக விடை அளிக்கிறாள்; தெரு வழியே தோழிகளுடன், கை வீசி, விளையாடிக் களிக்கவும் செய்கிறாள்! என்றாலும் தலையில் வைத்த தண்ணீர்க் குடத்தை அவள் ஒரு கணமும் மறந்து விடவே இல்லை! கருத்தும், களிப்பும் தோழிகளிடத்து இருப்பினும், கைகளை வீசித் தெருவழியே நடந்துவரினும், அவள் கவனம் முழுவதும் தலையில் உள்ள தண்ணீர்க் குடத்தில் ஊன்றி நிற்கிறது!

“எத்தொழிலைச் செய்தாலும். ஏது அவத்தைப் பட்டாலும்
முத்தர்மனம் இருக்கும் மோனத்தே-வித்தகமாய்க்
காதி விளையாடி இரு கைவீசி வந்தாலும்
தாதி மனம் நீர்க்குடத்தே தான்!”

தெருவில் நீர்க்குடம் சுமந்து வருபவளைக் காட்டி, பக்குவமுடைய பண்பட்ட ஆன்மிக உள்ளம் கொண்டோரின் பாங்கினைத் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார் பட்டினத் தார். வாழ்வாங்கு வாழும் வழித்தடத்தில் நடந்து, வரலாற்றுப் பெருமை ஈட்டியுள்ள அருட்செல்வர் நா.ம., தமிழின் செழுமைக்கும், அரசியலின் தூய்மைக்கும், உழவின் மேன்மைக்கும், தொழிலின் வளர்ச்சிக்கும், ஏறத்தாழ அறுபது ஆண்டுகள் தமது வாழ்வின் அரிய நேரங்களை அர்ப்பணித்திருப்பினும், வாழ்வின் எந்த நேரமும் அப் பெருந்தகையின் நெஞ்சில் நிறைந்து நிற்பது நீங்காது அமைந்திருப்பது அருள் சார்ந்த ஆன்மிக நெறியே!

செல்வம் உடையாராகத் திகழ வைப்பதும், அறிவு உடையாராக விளங்க வைப்பதும் ஊழே, அதாவது விதியே எனப் பெருநாவலர் திருவள்ளுவர் பேசுகிறார். எனினும் இவை இரண்டையும் ஒருங்கே, ஒரிடத்திலே விதி கூட்டி வைப்பதில்லை என்றும் கூறுகிறார் அப் பேரறிவாளர்.

“திருவேறு, தெள்ளியராதலும் வேறு” என்பது திருவள்ளுவரின் திருவாக்கு. இதுதான் ‘உலகத்து இயற்கை’ என மேலும் உறுதிப்படுத்துகிறார். உரை வேந்தர் பரிமேலழகர் இதனை விளக்க, “அறிவுடையார் ஆதற்கு ஆகும் ஊழ், செல்வம் உடையார் ஆதற்கு ஆகாது. செல்வம் உடையார் ஆதற்கு ஆகும் ஊழ், அறிவுடையார் ஆதற்கு ஆகாது என்றாயிற்று.” எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அருட் செல்வர் நா.ம., திரண்ட செல்வம் உடையவர்; தெளிந்த அறிவு பெற்றவர். செல்வம் கெழுமிய அறிவுடையார்; அறிவு கெழுமிய செல்வம்

162 ☆ அருட்செல்வரின் ஆன்மிகச் சிந்தனைகள்

உடையார். உலகத்து இயல்பு என்றாரே திருவள்ளுவர், அந்த இயல்பு கடந்த அமைவு இது! இயல்புக்கும் விதி விலக்கு உண்டல்லவா? ஆம், திருவருளால் பெரு வளமும், பேரறிவும் அமையப் பெற்றவர் அருட் செல்வர். கோடிக் கணக்கான மாந்தருள் ஒருவருக்கே, இத்தகைய விதி கடந்த வித்தகம் வாய்க்கிறது! திருவருளால் வந்தமைந்த செல்வத்தையும், அறிவையும் மானுட வாழ்வின் மலர்ச்சிக்கும், மகிழ்ச்சிக்கும் வழங்குவதை வழக்கமாக்கிக் கொண்டுள்ள அருட்செல்வர், மலர்ச்சி யும், மகிழ்ச்சியும் மனிதனுக்கு மன அமைதியால் உருவாக்கம் கொள்வதாக உறுதியாக நம்புகிறார்.

மனஅமைதி, ஆன்மிக உணர்வால் மட்டுமே தழைத்துச் செழிக்க முடியுமெனக் கருதுகிற பெருந்தகை நா.ம, தமது உரையாலும், எழுத்தாலும், செயலாலும் ஆன்மிகம் ஆக்கமுற, நாளும் ஊக்கமளித்து வருகிறார். ஆன்மிகத்தின் நோக்கமாக அருட்செல்வர் கருதுவது — மானுடரின் உயிர் வாழ்க்கையை, உயர் வாழ்க்கையாக உருவாக்குவதே!

இருபதாம் நூற்றாண்டில், ஆன்மிகச் செழுமைக்கு அரிய தொண்டாற்றி, வான்புகழ் வரலாறு படைத்துள்ள தமிழ் நாட்டின் தவச் செல்வர் அருட்செல்வர் டாக்டர் நா. மகாலிங்கம், இறையணர்வு கொண்ட அனைவ ராலும் என்றென்றும் நினைக்கத் தக்கவர்; நெஞ்சார்ந்து போற்றத்தக்கவர்.

